

Přehled zpráv

Sinopsis: Jak se dělá čínská propaganda na Karlově univerzitě	8
30.4.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Agora <i>Sinopsis</i>	
Symbol hrdosti i okupace. První Rusové projeli po Krymském mostě, pro auta se má otevřít v květnu ..	10
29.4.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>svitakm</i>	
Summit korejských lídrů	19
27.4.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 20:00 90' ČT24	
Summit korejských lídrů	30
27.4.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Summit korejských lídrů	32
27.4.2018 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
Důchody zvyšovat nutné je. Ale takhle?	34
26.4.2018 Právo ~ str. 07 ~ Publicistika <i>Martin Potůček</i>	
Emmanuel Macron očekává, že Donald Trump vypoví jadernou dohodu s Íránem	36
26.4.2018 ČRo Plus ~ str. 05 ~ 17:10 Den podle...	
Duka, Zeman a Pokání	38
26.4.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Itálie jako Česko. Politická scéna je zablokovaná, nové volby může zastavit jen jediná koalice	39
26.4.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Mají mít roboti vlastní právní status	40
24.4.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti	
Věra Doušová Na co sáhnu, to mi jde	49
24.4.2018 Xantypa ~ str. 90 ~ ŘEDITELKA POTRAVINOVÉ BANKY <i>VAŠEK VAŠÁK</i>	
Miloš Svoboda: Udavačství na Univerzitě Karlově a kouzlo nechtěného	52
21.4.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Přijalo ho nebe hrdinů: Rytířský čin uprostřed války s islámem	52
21.4.2018 euportal.cz ~ str. 00 ~ Kulturní válka	

Ivan Poledník

Pan Tau i Třetí princ. Dílo Oty Hofmana si můžete připomenout v Liberci	56
19.4.2018	ČRo - liberec.cz ~ str. 00 ~ Lucie Fůrstová
Matěj Stropnický nebude kandidovat v podzimních komunálních volbách. Chce si dát přestávku od politiky	57
19.4.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Praha mst, ČTK
Po Krnáčové i Matěj Stropnický oznámil, že na podzim nebude kandidovat. Chce se ale vrátit, jen si bere od politiky přestávku	57
19.4.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ nab
Josef Mlejnek: Čínská elektronická stabilizace společnosti?	58
19.4.2018	ČRo Plus ~ str. 04 ~ 18:10 Názory a argumenty
Matěj Stropnický nebude v podzimních volbách kandidovat, chce přestávku	58
19.4.2018	paha.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Praha / Praha - zprávy ČTK
Matěj Stropnický odejde z politiky, chce se věnovat studiu a novinářině	59
19.4.2018	prazskypatriot.cz ~ str. 00 ~ Pražská politika ČTK
Bývalý šéf Zelených Stropnický přerušuje politickou kariéru	60
19.4.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ Politika ČTK
Matěj Stropnický si dá v politice pauzu	60
19.4.2018	echoprime.cz ~ str. 00 ~ Události Echo24, čtk
Matěj Stropnický si dá v politice pauzu	61
19.4.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy Echo24, ČTK
Vyjednávání se Severní Koreou	61
18.4.2018	ČT 24 ~ str. 03 ~ 21:31 Horizont
Miroslav Donutil na besedě v Ostravě	62
18.4.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Vaše zprávy Josef Zajíc
Televizní diváci si marně stěžují na hlasité reklamy	63
17.4.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci Adéla Jelínková
Televizní diváci si marně stěžují na hlasité reklamy. Možná se po dlouhé době dočkají změny	65
17.4.2018	Právo ~ str. 01 ~ Titulní strana

Adéla Jelínková

školy jako developeři.....	65
17.4.2018 Hospodářské noviny ~ str. 12 ~ Podniky a trhy <i>Adam Váchal</i>	
České vysoké školy chystají miliardové investice. Univerzita Karlova zvažuje přesun některých institutů z historického centra na okraj města.....	67
17.4.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Adam Váchal</i>	
Velká bolest znalců vína i fazolovky	70
17.4.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 16 ~ Jižní Morava <i>Markéta Dušková</i>	
Jsem gramatický ignorant	73
17.4.2018 Týdeník Televize ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>Tomáš Mrzena</i>	
Trump chce s TPP zatlačit na Čínu a ulevit americkým firmám. Návrat k dohodě ale bude složitý	77
16.4.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Adam Kotrbatý</i>	
Okamurova SPD se hroučí zevnitř. Stranici se napadají navzájem	78
16.4.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>MF DNES, Artur Janoušek, MF DNES, Václav Janouš</i>	
„Jako děti na pískovišti.“ Okamurovi se hroučí SPD, stranici se štěkají kvůli volbám i vedení.....	79
16.4.2018 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>Mii</i>	
rozkol Vnitřní	81
16.4.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 02 ~ Z domova <i>Václav Janouš Artur Janoušek</i>	
Proč mají obce spolupracovat s místními aktéry?	82
16.4.2018 Obec & finance ~ str. 22 ~ <i>Vít Skála</i>	
Sociolog Martin Stehlík: Jak si chránit soukromí před Facebookem	84
15.4.2018 ahaonline.cz ~ str. 00 ~ Musíte vědět!	
Kam az nam vleze Facebook?	86
15.4.2018 Aha! neděle ~ str. 16 ~ Vztahy na internetu <i>Nikola STAŇKOVÁ</i>	
Konečná: Útok na Sýrii je bezprecedentní porušení mezinárodního práva, hrajeme si na četníky	89
14.4.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Jakub Grim</i>	
Děti ve škole mohou být šťastné i úspěšné.....	90
14.4.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 18 ~ Praha <i>Veronika Kratochvílová</i>	

V pořadu ČT24 Události, komentáře je málo alternativních názorů	92
13.4.2018	ceskapozice.cz ~ str. 00 ~ Česká pozice / Fórum <i>Česká pozice, Vladimír Meier</i>
Jednání o nové vládě.....	95
13.4.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum
Politolog Hájek: Babišovo ANO už nemůže blufovat, musí nabídnout další ústupky.....	103
13.4.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>Ondřej SOUČEK</i>
Rada zahájila řízení kvůli Kroupově reportáži o Agrofertu.....	104
13.4.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy <i>Echo24, jhr, ČTK</i>
Příčinou současné eskalace v Sýrii je chemický útok ve městě Dúmá	105
12.4.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...
Jsou to povaleči. A milují EU. Od Okamury zahřmělo na studenty.....	109
11.4.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>vef</i>
Jsou to kampusoví povaleči ve zlaté kleci, zaútočil kontroverzní poslanec SPD na studenty Erasmu...109	
11.4.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>vkr</i>
Poslanec SPD kritizuje studijní pobyty Erasmus. Jezdí tam kampusoví povaleči, říká.....	110
11.4.2018	lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Lidovky.cz, Barbora Pospíšilová</i>
Může nebo nemůže konflikt v Sýrii přerůst v otevřený střet mezi USA a Ruskem?.....	111
11.4.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum
Na Erasmus jezdí kampusoví povaleči, žijí tam ve zlaté kleci, kritizuje studijní pobyty poslanec SPD...119	
11.4.2018	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Ondřej Houska</i>
Na Erasmus jezdí kampusoví povaleči, žijí tam ve zlaté kleci, kritizuje studijní pobyty poslanec SPD...120	
11.4.2018	magazin.aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Ondřej Houska</i>
Na Erasmus jezdí kampusoví povaleči, žijí tam ve zlaté kleci, kritizuje studijní pobyty poslanec SPD...121	
11.4.2018	sport.aktualne.centrum.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Ondřej Houska</i>
Filip po schůzce se Zemanem: Komunisté jsou připraveni jednat s ANO a SPD o vládě	122
11.4.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>svitakm</i>
Vyjet ven se vyplatí.....	125
10.4.2018	Katolický týdeník ~ str. 18 ~ Příloha - Evropská unie

MARTIN PELC, absolvent programu Erasmus

Firma KPMG zbudovala další čtecí koutek	125
9.4.2018 Hospodářské noviny ~ str. 15 ~ Lidé	
Firma KPMG zbudovala další čtecí koutek	125
9.4.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ red	
Vítězství strany Fidesz v Maďarsku	126
9.4.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
V Karolinu věznili studenty, scházeli se zde i vlastenci	128
9.4.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 14 ~ Praha (ml)	
NEJRADĚJI VAŘÍM VEČER.....	129
9.4.2018 Ona DNES ~ str. 06 ~ O mně EVA TICHÁ	
Banánové děti dospěly.....	131
9.4.2018 Týden ~ str. 36 ~ Téma Barbora Jelínková	
50 let od smrti Martina Luthera Kinga	134
8.4.2018 ČT 24 ~ str. 08 ~ 21:05 Horizont	
Případ Nikulin.....	136
8.4.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 21:45 168 hodin	
Nebe hrdinů přijalo Arnauda: Rytířský čin uprostřed války s islámem. Evropa na prahu podvolení. Proč je nyní Vatikán na nepřátelské straně? Zrada inte	140
8.4.2018 protiproud.cz ~ str. 00 ~ Duchovní svět Ivan Poledník	
Rozhovor s Petrem Balážem	143
7.4.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 16:06 Evropa Plus	
Dvě největší ekonomiky světa USA a Čína se dostávají do stále hlubší obchodní války	145
6.4.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Vsedě se nic nenaučím, říká gymnazista roku	146
6.4.2018 Právo ~ str. 10 ~ Jihozápadní čechy Jan Švábek	
Důchodová reforma - jakým směrem?	147
6.4.2018 ČT 24 ~ str. 11 ~ 20:00 90' ČT24	

Přežije Facebook krizi jako značka?	149
5.4.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
Pozor! Šéf ČT Dvořák nejen žene k soudu Soukupa. Ale začal „kopat“ i jinak, zaujme to Zemana	151
5.4.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ vef	
Skandál s osobními daty	151
5.4.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Do Česka letos zamíří prezidenti Indie, Francie či Chorvatska	153
5.4.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko ČTK	
Indický prezident navštíví Česko. Po více než dvaceti letech	154
5.4.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika ČTK	
V Česku Kristus do reklamy nesmí, Evropský soud pro lidská práva mu dal zelenou	154
5.4.2018 pravnicaradce.ihned.cz ~ str. 00 ~ Lukáš Šikel	
Babiš nestojí o koalici, chce vládnout sám. ČSSD nechápe, že je to jenom hra, říká Němcová	156
5.4.2018 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Politika Veronika Neprašová, Jan Wirmitzer	
Místní akční skupiny pomáhají obcím	159
5.4.2018 denik.obce.cz ~ str. 00 ~ Regiony PhDr. Ing. Vít Skála, Ph.D.	
Vyjednávání o podpoře vlády Andreje Babiše	162
4.4.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Rusko-americké vztahy	163
4.4.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Prezident Zeman odletí na tradiční návštěvu Slovenska. Setká se s Kiskou i s premiérem Pellegrinim	165
4.4.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova Lucie Kocurová	
Kdo povede novou ruskou vládu?	166
3.4.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
JÍST PLEVEL JE RADOST	168
3.4.2018 Ona DNES ~ str. 16 ~ Téma EVA HIRSCHOVÁ	

Vjačeslav Lypko jmenován zástupcem společnosti Enterprise Investors pro Českou republiku	170
2.4.2018	Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ -rkp
Eurosképe	170
2.4.2018	ČRo Plus ~ str. 04 ~ 18:10 Názory a argumenty

Plné znění zpráv

Sinopsis: Jak se dělá čínská propaganda na Karlově univerzitě

30.4.2018 e15.cz str.00 Agora

Sinopsis

Publikujeme reportáž, která původně vyšla na webu Sinopsis. Na Karlově univerzitě v tomto letním semestru otevřeli nový kurz o Nové hedvábné stezce, nejasném produktu čínské zahraniční politiky. Přednášející zde však nekriticky předávají studentům čínský pohled na věc. Reportáž z návštěv kurzu tak může sloužit jako zajímavý příklad, jak čínské peníze nebo jejich příslib mění akademické prostředí.

Čtvrtek dopoledne, v malé učebně v budově tvořící součást komplexu Karolina je poměrně vedro. Na dvacet studentů trochu znuděně poslouchá přednášejícího. Na první pohled běžný den na vysoké škole.

Jenže tohle není jen tak ledajaká přednáška, jedná se o výklad v rámci předmětu s názvem Nová hedvábná stezka: čínský globální projekt. Garantem kurzu je Dr. Miloš Balabán z **Fakulty sociálních věd**, vedoucí Střediska bezpečnostní politiky Institutu politologických studií **FSV UK**, kromě jiného též organizátor svérázných konferencí, kterých se účastní vysocí představitelé a ideologové čínskému režimu a vybraní čeští politici. O kurzu pro čínský tisk hovoří jako o projektu, kterým jsme předběhli zbytek Evropy. Čeští studenti se podle všeho nemohli Nové hedvábné stezky dočkat:

Tento předmět jsme původně plánovali otevřít jen pro studenty společenských věd, a tak je jeho kapacita poměrně malá. Avšak zájem české mládeže o Čínu a její porozumění Číně předčilo má očekávání. Studenti, kteří si předmět vzali jako volitelný, projevovali neobyčejné nadšení, nakonec jsme tedy počet míst rozšířili na třicet, ale i tak zůstalo několik desítek studentů v pořadníku; čekají, až se budou moci přihlásit v příštím semestru.

Čínské zdroje, čínský tisk, čínský narativ

Zajímavý je předmět již při zběžném náhledu do sylabu. V povinné a doporučené literatuře převažují tituly čínských autorů, přičemž řada z nich má velice blízko ke komunistickému režimu a jen těžko je tedy lze považovat za objektivní a nestranné. Seriózních zdrojů je pomálu a jejich zanesení do sylabu se nijak neprojevuje v obsahu přednášek.

Doporučený tisk je už vyloženě bizarní. Chtít po studentech, aby pracovali s China Daily, médiem označeným v USA za zahraniční vlivovou organizaci, jako s relevantním zdrojem informací, je lehce komické. Pravidelná četba China Daily by mohla být poučná pro studium propagandy, která Iniciativu Pásu a Stezky (v současné době nejužívanější označení pro Novou hedvábnou stezku, anglicky Belt and Road Initiative) provází.

Ze samotných přednášek ale rozhodně nevyplývá, že by jejich cílem bylo debatovat o metodách Strany a státu při šíření pozitivního narativu. Vyučující podle všeho berou oficiální čínský výklad smrtelně vážně. V tom případě bychom doporučili zařadit do sylabu také pozoruhodná čínská propagandistická videa – studenti by se rozhodně nenudili...

Cyklus má posluchače poučit o tom, co je to Nová hedvábná stezka a jaké přináší příležitosti. Na půdě naší nejprestižnější univerzity, jež by měla být stánkem kritického myšlení, trochu zarazí, že o rizicích celého projektu se hovoří jen velmi, ale opravdu velmi zřídká. Garant kurzu Miloš Balabán shrnuje svůj pohled na Hedvábnou stezku v citovaném čínském článku následovně:

Budování Pásu a stezky vůbec není sólem Číny, nýbrž se jedná o symfonii, již hrají společně mnohé země. Rádi bychom skrze tento kurz prozkoumali čínské zkušenosti a zpytovali účinek, který iniciativa má na posouvání globalizačního procesu vpřed. Nemá to význam jen pro účast ČR na budování Pásu a stezky, nýbrž to bude mít kladný přínos i pro celou oblast střední a východní Evropy.

Pět tisíc let čínských investic

Na přednášce vedené jeho kolegou (a garantem předmětu ze strany Filozofické fakulty) docentem Markem Hrubcem zaznívá slova o příliš hysterickém Západu, který se nesmyslně brání čínskému pronikání do střední a

východní Evropy. Hrubec v Čechách propaguje kontroverzního kanadského filosofa Daniela A. Bella, který už deset let působí na univerzitách v Číně a chválí tamní režim jako příklad meritokracie.

Coby meritokracii prezentuje Čínu s oblibou též Oddělení propagandy ÚV, např. v propagandistickém videu, které zobrazuje, jak se Si Ťin-pching prodral k postu generálního tajemníka takřkajíc od píky. Si přitom rozhodně není žádný self-made man: jeho otec Si Čung-sün byl vysokým komunistickým pohlavárem za Mao Ce-tunga (mj. také vedoucím Oddělení propagandy v letech 1953–1954). Si junior je tak typickým zástupcem privilegované vrstvy dědičných aparátčků, tzv. „princátek“ z „druhé rudé generace“.

Hrubec dále rozvíjí svoji myšlenku o hysterickém Západě na příkladu Německa a Nizozemska. Obě země prý panikaří, že se bude kvůli čínským investicím na jihu a východě Evropy snižovat objem zboží, který projde jejich přístavy. Hlavně aténský přístav Pireus, vlastněný čínskou společností COSCO, má podle Hrubcových slov odklánět toky zboží přes Balkán. Shodou okolností je to přístav, kde podle i u nás dobře známého OLAFu dochází k masivním daňovým únikům. To by se v Hamburku nebo Rotterdamu dělalo bez povšimnutí obtížněji.

Čínské plány na výstavbu železnice přes Balkán a přístavy v Chorvatsku určitě mohou vést, pokud se někdy uskuteční, k přesunu nákladní dopravy ze západu Evropy na východ. Řada pozorovatelů, a dnes již i velvyslanci EU v Číně, nicméně poukazují na korupci a netransparentnost, která projekt doprovází. Stačí se podívat na nedávný případ ve Španělsku nebo kontroverzní železnici v Maďarsku. O tom se ale na kurzu nemluví.

U iniciativy 16+1, která sdružuje post-komunistické země střední a východní Evropy a Balkánu, zdůrazňuje docent Hrubec význam uskupení pro Čínu. Konkrétně se má jednat o „klíčový region“. Pro nás je prý tato platforma výhodná a strach z ní má jenom Západ. Když mluví Hrubec o čínském zájmu o místní inovace, nedojde na nepříliš vydařenou čínskou investici do české firmy HE3DA, která skončila upatlaným čínským pokusem o průmyslovou špionáž.

Ne všichni studenti přijímají látku bez kritiky. Od jednoho zazní otázka: „Kde jsou ty slibované čínské investice, kde jsou ty miliardy korun a tisíce pracovních míst?“ Hrubec přispěchá s anekdotou a otázku zahraje do autu tím, že zkrátka museli Číňané slibovat nespílitelné, aby evropské politiky nalákali. Evropští demokraticky volení politici totiž mají příliš krátká volební období na to, aby přistoupili na realistický investiční plán. Proto se to holt trochu nafoukne.

Argument korunuje tím, že v pět tisíc let staré kultuře představuje několik let nicotný okamžik. Zkrátka, investice přijdou, jen to bude nějakou dobu trvat. Slogan o pěti tisících let čínské civilizace je běžnou součástí propagandistického arsenálu KS Číny. Z historického pohledu je to samozřejmě nesmysl. Především to ale nijak nesouvisí se slibovanými čínskými investicemi v Čechách. Snad jen tak, že od doby kamenné se jejich objem skutečně zvýšil.

Skandálek neřešte, ale ta chudoba v USA!

Nakonec přijde řeč i na CEFC. Docent Hrubec uznává, že její nákupy představují akvizice, nikoliv investice, ale jsou to prý akvizice nutné, aby se místní populace čínským firmám naklonila. Proč by měli být lidé zrovna vůči čínským firmám vstřícnější než k ostatním, zůstává nevyřčeným tajemstvím.

Celou diskuzi kolem CEFC a jejího zmizelého předsedy hodnotí Hrubec jako „skandálek“. Tento „skandálek“ vedl k zatčení představitele neziskového křídla CEFC v New Yorku, vyšetřování předsedy společnosti v ČLR a nejspíše i odvolání čínské velvyslankyně v Praze – a to je podle všeho jenom začátek.

Zato chudoba v USA je skutečně palčivý problém. Přednáška se stáčí k porovnání chudoby v Číně a USA, aniž bychom stačili postřehnout, jak to souvisí s Hedvábnou stezkou. Chudí lidé v Číně jsou na tom prý lépe než v USA. Pro srovnání, čínská hranice chudoby je příjem 350 dolarů ročně, v Americe okolo 14 tisíc. Podle Hrubce žije v Číně v chudobě 50 milionů lidí. Si Ťin-pching ovšem na loňském sjezdu sliboval, že z pasti chudoby vytáhne 70 milionů Číňanů. Že by docent Hrubec jako přední odborník na Pás a stezku nečetl projevy generálního tajemníka? Opačnou možnost, že by měl Hrubec pravdu a mýlil se tajemník, snad ani nechceme domýšlet...

Původní text lze najít zde.

Symbol hrdosti i okupace. První Rusové projeli po Krymském mostě, pro auta se má otevřít v květnu

29.4.2018 ct24.cz str. 00 Svět
svitakm

Po mostě spojujícím Rusko s Krymem se projeli první blogeři, aby ukázali, že je téměř hotový. Otevřít se má v květnu, tedy téměř půl roku před plánovaným termínem. Stavba vzbuzuje velké emoce. Pro někoho je objektem hrdosti a završením historického procesu. Pro někoho je však symbolem války, okupace a korupce.

Víc než most

„Všechno už je prakticky hotové,“ libuje si Sergej Stillavin za volantem Lady jedoucí po čerstvém asfaltu nájezdu na Krymský most. Už v květnu se otevře pro osobní automobily a autobusy. V prosinci by na něj úřady měly pustit nákladní dopravu a v roce 2019 by po paralelním mostě měly projet první vlaky.

Nadšení mladého blogera dobře ukazuje, jak silným symbolem most je. Ve zprávách státního kanálu Rossija se o něm mluví jako o „grandiózní stavbě“, na které se podílí celá země. Jeho reportáž z březnové návštěvy Vladimira Putina přinesla projev zástupce dělníků: „Děkujeme vám, Vladimire Vladimiroviči, za nejgrandióznější významný projekt a za možnost ho uskutečnit.“

Státní tisková agentura TASS označuje most za „stavbu století“. „Ukázal nám moc naší země a dal nám důvěru v zítřek,“ cituje TASS kerčského starostu Sergeje Borozdina.

Sláva mostu sahá až na oběžnou dráhu. „Sleduji stavbu z vesmíru. Předběhla plány, už v květnu otevřou silnici. Akorát pro letní sezonu,“ tweetoval ve čtvrtek ruský kosmonaut Anton Škaplerov, který se narodil v Sevastopolu.

Nadšení se přenáší i mezi příznivce Putinova režimu v Česku. „Most je symbolem sounáležitosti Krymu s Ruskou federací, jejíž součástí vždy byl,“ říká senátor Jaroslav Doubrava (Severočeši), který společně s europoslancem Jaromírem Kohlíčkem (KSČM) nedávno navštívil Krym, a porušil tak pravidla ukrajinských úřadů, jejichž svrchovanost nad poloostrovem Česko uznává.

Most ale vyvolává také opačné reakce. Ukrajinská média se věnují především problémům spojeným se stavbou i její nelegálností z pohledu ukrajinských úřadů. „Je symbolem války Ruské federace proti Ukrajině,“ říká europoslanec Jaromír Štětina (TOP 09), který dlouhodobě kritizuje Putinův režim za anexi Krymu i nasazení ruských vojáků v Donbasu.

Fakta
Anexe Krymu v roce 2014

Anexe Krymu v roce 2014

Na konci února 2014 se v Sevastopolu konaly demonstrace proruských aktivistů v souvislosti s násilnostmi v Kyjevě a následným útekem prezidenta Janukovyče a přesunem moci na Ukrajině do rukou opozicí ovládaného parlamentu.

26. 2. Krymský parlament odmítl jednat o nezávislosti poloostrova.

27. 2. Ozbrojenci ruské armády obsadili budovy krymské vlády a parlamentu. Krymští poslanci v obsazeném sále dali důvěru nové vládě v čele se Sergejem Aksjonovem a odhlasovali referendum o nezávislosti.

28. 2. Začala plnohodnotná invaze ruské armády, které se zúčastnilo asi 30 tisíc vojáků. Obsadili úřední budovy, centra silových složek a strategické dopravní uzly. Ukrajinská armáda ani jiné ozbrojené složky na poloostrově nekladly odpor, velká část jejich příslušníků přešla na ruskou stranu.

11. 3. Parlamenty Krymu a Sevastopolu vyhlásily Deklaraci nezávislosti.

16. 3. Na Krymu se konalo tzv. referendum o odtržení od Ukrajiny a připojení k Rusku. Podle oficiálních výsledků dosáhla účast 83 % a připojení k Rusku podpořilo 97 % hlasujících. Jevgenij Bobrov z Rady lidských práv prezidenta RF odhadl, že na Krymu hlasovalo pro připojení k Rusku 50–60 % voličů při účasti 30–50 %. V Sevastopolu podle něj dosáhla účast 50–80 % a pro připojení k Rusku hlasovala drtivá většina voličů.

18. 3. Rusko formálně připojilo Krym ke svému území. Ukrajina ani mezinárodní společenství tento krok neuznaly.

Zdroje: president-sovet.ru, rada.crimea.ua, A. Wilson: Ukraine crisis: What it means for the West

Zakázka za 77 miliard korun bez soutěže

Most je nejdelší v Evropě. Celkem měří 19 km, z toho 7,5 km vede nad mořem. Estakáda se na jednom místě zvedá 35 m nad hladinu, aby pod ní mohly proplout lodě. Námořní trasu spojující Azovské a Černé moře překlenou ocelové oblouky dlouhé 227 m a vážící 6 tisíc tun.

Galerie: Krymský most bude nejdelší v Rusku – 19 kilometrů. O spojení poloostrova s pevninou přes Kerčský průliv už se pokoušel car i Hitler.

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Dalších 18 fotek

Zavřít
Galerie

Krymský most bude nejdelší v Rusku – 19 kilometrů. O spojení poloostrova s pevninou přes Kerčský průliv už se pokoušel car i Hitler.

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Stavba Krymského mostu má v době ukrajinské blokády a amerických sankcí mimořádnou prioritu. Zajistí přímé spojení mezi Ruskem a Krymem mimo Ukrajinu. Je určen pro silniční a železniční dopravu.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Jeho trasa povede z Kerčského poloostrova přes ostrov Tuzla a Tuzlanskou kosu na Tamaňský poloostrov.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

30. ledna 2015 byla rozhodnutím vlády Ruské federace stanovena jako jediný dodavatel projektu i stavby přemostění Kerčského průlivu firma Strojgasmontaž. Ta je vlastněna blízkým Putinovým přítelem, stavebním magnátem Arkadijem Rotenbergem, který mj. figuruje na sankčním seznamu EU.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Maximální cena mostu byla stanovena na 228,3 mld. rublů v cenách roku 2015 (asi 79 mld. Kč v prosinci 2015).

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Koncem dubna 2015 se začala navážet stavební technika.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Začátkem května se svážel stavební materiál a dělníci zároveň začali provádět první terénní úpravy související se stavbou.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Koncem léta 2015 se začal stavět první 1207 m dlouhý technologický most spojující ostrov Tuzla s Tamaňským poloostrovem.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

V říjnu 2015 byl první podpůrný most hotov. Celkem budou postaveny tři technologické mosty, které budou později odstraněny.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

V březnu 2016 začaly být zakládány první pilíře budoucího mostu.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Celkem bude postaveno 595 pilířů.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

12. dubna byl na ostrově Tuzla dokončen první mostní pilíř, který ponese silniční těleso.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Přes Krymský most, který spojí Republiku Krym s Krasnodarským krajem, bude možno přepravovat ročně až 14 milionů turistů a 13 milionů vozidel.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

2018. Stavba části mostu určené pro silniční dopravu a její zprovoznění je plánováno na prosinec roku

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Vlaky začnou po mostě jezdit v roce 2019.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

19kilometrový most se bude skládat ze čtyř jízdních pruhů a dvou železničních tratí.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Pilíře hlavního mostu budou chránit speciální hydrotechnické stavby – piloty.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Celkem bude 287 úseků mostu pro automobilovou dopravu a 306 pro železniční část konstrukce.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Průměrná mzda dělníků, pracujících na stavbě mostu přes Kerčský průliv, tvoří podle oficiálních zdrojů 25–35 tisíc rublů, odborníci by měli dostávat 75–80 tisíc rublů. Výpovědi některých pracovníků pro Rádio Svobodná Evropa však hovoří o otročině a nesplněných slibech.

Autor:

Zdroj: Oficiální stránky Krymského mostu www.most-life

Zavřít

Krym s Ruskem spojují dva mosty vedoucí vedle sebe. Na silničním je čtyřproudá dálnice s omezením rychlosti na 90 km/h, která má kapacitu 40 tisíc aut denně. Železniční má dvě koleje, po kterých má rychlostí 120 km/h projet maximálně 47 souprav denně.

Stavba začala na jaře 2015 a podle TASS se na ní podílelo 3500 inženýrů z dvaceti regionů Ruska. Pro srovnání, za tři roky se podařilo postavit například podobně dlouhý most Vasco da Gamy v Lisabonu.

Účet za most dosáhl podle oficiálních údajů asi 228 miliard rublů, tedy téměř 77 miliard korun. Stavitelé na něj dávají záruku sto let. Musí vydržet případná zemětřesení, silný vítr i občasné zamrzání mořské hladiny.

Zakázku na stavbu dostala firma Strojgasmontaž patřící jednomu z nejbohatších Rusů a chráněnci prezidenta Arkadiji Rotenbergovi. Soutěžít o ni nemusela, jak upozornil Fond boje proti korupci vedený opozičním lídrem Alexandrem Navalným.

Ten v září 2017 sečetl všechny státní zakázky pro Rotenberga a došel k částce jeden trilion rublů, tedy asi 33 bilionů korun. „To je třikrát víc, než rozpočet celého ruského zdravotnictví, dvakrát víc než rozpočet na vzdělávání a jedenáctkrát víc než rozpočet na sport. Přibližně takovou sumu dáváme v rozpočtu na národní obranu,“ komentoval to Navalnyj. Nezájem o lidi dotčené stavbou

Pro obyvatele bezprostředního okolí stavby je most symbolem vztahu ruského státu k vlastním občanům. Kousek od nájezdu na krymské straně stojí několik domů. Místní jim říkají Cementnaja Slobodka. Stát jejich obyvatelům nařídil, že se musí vystěhovat. Nabídl jim náhradu, někteří ji ale nepovažovali za adekvátní.

Třeba matce samoživitelce Světlaně Galkinové řekli, že se má nastěhovat ke své mamince, která dostala větší byt, popisuje opoziční deník Novaja Gazeta. Světlana to odmítla a zůstala ve Slobodce, kde teď žije bez vody a elektřiny. Do obchodu, nemocnice i pro vodu musí přes čtyřproudou silnici vedoucí k novému mostu. Přechod pro ni na dálnici nenamalovali.

Podobný osud potkal i dvě důchodkyně bydlící ještě kousek za Slobodkou. Těm ani nikdo stěhování nenabídl, protože jejich domy už nespádají do ochranného území mostu.

Odkaz

Rusko vyzbrojuje Krym. K Sevastopolu poslalo protiraketový systém

„Krymský most představuje z pohledu stávajícího ruského režimu megaprojekt prvořadého významu. Jeho dokončení je pro Rusko otázkou národní prestiže a také schopností nové státní moci vypořádat se s přetrvávajícími problémy se zásobováním okupovaného poloostrova. V takových situacích jdou bohužel potřeby běžných lidí zpravidla stranou. Před olympiádou v Soči padly podobným velkolepým plánům za oběť celé bloky původní zástavby, aniž by přitom braly úřady ohled na práva a situaci místních obyvatel,“ komentuje to Jan Šír z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Právní chaos kolem Krymu

Praktické problémy spojené se stavbou doplňují potíže, které poloostrovu přináší jeho nejasný status. Provoz mezi Krymem a zbytkem Ukrajiny je svázán stále se měnícími složitými pravidly.

Ukrajinci, kteří dřív tvořili významnou část turistů na krymských plážích, potřebují pro vjezd speciální povolení ukrajinských úřadů. To musí mít i občané třetích zemí. Kdyby se tam vydali bez něj, třeba po novém mostu, budou na Ukrajině trestně stíháni.

Pro obyvatele Krymu je cestování jinam než do Ruska také složité. Například schengenské vízum si lidé s pasy s trvalým bydlištěm na poloostrově mohou vyřídit jen na konzulátech na Ukrajině. Už se proto rozjel byznys firem, které jim udělají naoko trvalý pobyt někde v Rusku a vízum do Evropy zařídí.

Odkaz

Těžký úděl Tatarů pod ruskou vládou. Je to stále horší, říkají

Potíže jsou i s telefonickým spojením. Ruští operátoři nemohou kvůli sankcím provozovat své sítě na Krymu jako domácí. Lidem tak nezbyvá než používat roaming nebo služby krymských operátorů. Vše samozřejmě s patřičným příplatkem. Naděje do budoucna

Zatímco řešení těchto problémů je v nedohlednu, mnozí doufají, že most pomůže místnímu hospodářství. Ruští politici slibují, že jednodušší doprava zlevní potraviny i další zboží. Věští vznik nových pracovních míst v oblasti východního Krymu, která stojí v pozadí vyhledávaného skalnatého jihu poloostrova. Má se zlepšit i dopravní situace, protože na most navazuje stavba nové dálnice, která se Krymem potáhne v délce 250 km.

Přijet má i více turistů. Těch na Krym jezdilo v letech před anexí kolem šesti milionů ročně. V roce 2014 se jejich množství propadlo na 3,8 milionu. Loni už jich ale bylo opět přes pět milionů.

Jestli most skutečnělepší životy obyvatel v jeho okolí, se teprve uvidí. I kdyby však naplnil všechna očekávání, zůstanou lidem na Krymu obrovské potíže spojené se sporným statutem jejich země. Jejich absurditu ukazuje fakt, že přejezd přes nový most bude z pohledu ukrajinských úřadů nelegální.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2461372-symbol-hrdosti-i-okupace-prvni-rusove-projeli-po-krymskem-moste-pro-auta-se-ma-otevrit>

Summit korejských lídrů

27.4.2018 ČT 24 str. 01 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pouze jedno jediné téma bude mít dnešní Devadesátka. Z jednoduchého důvodu. Protože jak tvrdí optimisté, tak jsme během dneška mohli sledovat dost možná nejdůležitější mezinárodně politické jednání poslední dekády. Setkání severokorejského a jihokorejského lídra. Přeju dobrý večer. A to je výsledek. Postupně má z Korejského poloostrova zmizet celý jaderný arzenál. První jednání se uskuteční v květnu. Kim Čong-un a jeho protějšek se sešli v demilitarizované zóně mezi oběma korejskými státy. Stále to jsou však ještě nepřátelené země. Za víc než deset let. Zahraniční státníci jsou ovšem, když jsem citoval optimisty, tak tady je potřeba říci, že světoví lídři jsou opatrnější. Ale zároveň aktuální setkání prý to ale může fungovat jako jakási expozice před schůzkou mezi Kim Čong-unem a americkým prezidentem Donaldem Trumpem. Jejich summit se plánuje na konec května, v případě začátek června. Jisté to zatím není. To byl ten historický moment. V jednom okamžiku možná trochu improvizace. Tak nějak by se to dalo označit. Setkání dvou korejských lídrů. Toho severního a jeho protějšku. Oba pánové se sešli na demarkační linii a je to vůbec poprvé od války v 50. letech, co severokorejský vůdce vstoupil na půdu, kterou spravuje jeho soused. Velmi nabitý program čekal na oba lídry. Byl naplánovaný do posledního detailu. Po velké uvítací ceremonii poté zasedli oba lídři k jednacímu stolu. Hlavní téma bylo jasné. Jaderná bezpečnost. Mírová dohoda obou zemí. Pro zajímavost. Oba lídři seděli přesně 2018 milimetrů od sebe. To je šířka stolu, která symbolizuje rok, kdy spolu obě země začínají opět navazovat bližší vztahy. A na konci setkání pak oba lídři podepsali závěrečnou deklaraci. Ve které se zavázaly k

odstranění nukleárních zbraní z poloostrova. Setkání rozdělených rodin. A podepsání mírové dohody. Která by měla udělat tečku za korejskou válkou.

Mun ČE-IN, jihokorejský prezident

Jasně oznamuji, že sever a jih budou úzce spolupracovat na kompletní denuklearizaci. Společně prohlašujeme, že na Korejském poloostrově už nebude válka a začíná nová éra míru.

Kim ČONG-UN, severokorejský vůdce

Chceme dát najevo, že dnešní dohoda podepsaná před celým světem neskončí hned na počátku. Jak tomu bylo u předchozích dohod.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Velká slova, uvidíme, jaké budou činy. Budeme se to snažit předpovědět, dnes s koreanistou Jaromírem Chladou. Vítejte, dobrý večer.

Jaromír CHLADA, koreanista

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já řeknu možná jenom na úvod, jste člověk, který mohl strávit nějakou část svého života v Severní Korei. Mě by zajímalo z této pozice, byla u vás nějaká emoce, když jste sledoval to dnešní setkání?

Jaromír CHLADA, koreanista

Emoce byly, když jsem přišel do Severní Koree, ale toto setkání už není úplně pro mě nějaká emotivní záležitost. Ta Severní Korea samozřejmě je veliký zážitek. Když tam člověk přijede. Je to hodně návrat do dětství. Kde jsem byl tady ještě v socialistickém režimu. Měl jsem hodně myšlenek a vzpomínek na to, jak jsem vyrůstal.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Co to tedy je? Historický moment? Nebo jednání, kterých jsme už pár viděli mezi oběma Koreemi?

Jaromír CHLADA, koreanista

Já si nemyslím, že v tuto chvíli je to úplně historické. Může se stát, že ze zpětného pohledu, s nějakým časovým odstupem, tak bude třeba to označené za klíčové. Nebo historické. Nicméně když se podíváme do historie, tak těch setkání už bylo více. V roce 2000 a 2007. Ale je potřeba také zmínit, že už v roce 1994 Kim Ir Sen už byl přichystán sejt s tehdejšími jihokorejským prezidentem. A jediné, co tomu zabránilo, tak 12 dní před tím setkáním zemřel. Takže vidíme, že ta tradice setkávání se těch korejských vůdců tam je. A samozřejmě u těch levicových prezidentů jihokorejských je to dost pravidelné. Ptá se divák Michal Gov, zda ta podobnost situace s filmem Star Trek VI: Neobjevená země je čistě náhodná. Asi nebudeme zatěžovat diváky podrobnostmi ze sci-fi světa, ale tam jde vlastně o setkání dvou civilizací. Jedna, která je apriori válečnická, druhá, která je apriori vnímavá. Já tedy neznám ten film.

Jaromír CHLADA, koreanista

Tak, můžeme to tak vnímat, já Star Trek neznám, ale tady je dost jasně dáno, kdo je zlý, kdo je ten hodný. Kdybychom tam dávali ty nálepky. Většina světa to tak vnímá.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pojďme se teď podívat na záběry onoho korejského setkání. Mun Če-in a Kim Čong-in že z Korejského poloostrova by měly postupně zmizet všechny jaderné zbraně. Vlády obou zemí potom budou zároveň hledat cestu k formálnímu ukončení války. Umožní setkání rodin, které konflikt rozdělil. Obě Koree by mělo čekat postupné odzbrojování armády a pravidelná setkávání armádních velitelů.

Michal BĚLKA, redaktor

Symbolický přípitek uzavřel symbolickou schůzku. A možná také 65 let zamrzlý konflikt. Lidři se dohodli, že válka, kterou dodnes nikdo nevyprávěl, by měla skončit.

Kim ČONG-UN, severokorejský vůdce

Když tu stojíme tváří v tvář, uvědomuji si, že Severní a Jižní Korea nejsou jen sousedé, kteří žijí odděleně. Ale spíše rodina. Žijeme blízko sebe, jsme rodiny, které se musí spojit.

Michal BĚLKA, redaktor

Kim Čong-un vyzdvihl společný jazyk a kulturu, na kterých by země měla stavět. Prezident Jižní Koree trvá hlavně na jaderném odzbrojení. Státníci se v memorandu shodli na postupném zmenšení arzenálu, které mají armády k dispozici pro případ konfliktu.

Mun ČE-IN, jihokorejský prezident

Je důležité, že Severní Korea v první řadě přijala opatření ke zmrazení svého jaderného programu. Je to cenný začátek cele denuklearizace poloostrova.

Michal BĚLKA, redaktor

/Nesrozumitelné/ je dnes ostře střežené místo. Podle Muna a Kima by se to ale mělo změnit. Vesnice, která protнула hranice, by jednou měla být symbolem míru. Kde mohou všichni Korejci volně přecházet hranice. Jako první si to vyzkoušel sám Kim Čong-un. Na sever se vydali lidři ruku v ruce.

Mun ČE-IN, jihokorejský prezident

Ještě než bude příliš pozdě, uspořádáme setkání sjednocených rodin. Navštíví se přímo doma. Vymění si dopisy.

Kim ČONG-UN, severokorejský vůdce

Půjdeme spojit naše myšlenky. Síly a vědomosti a vykoučíme spolu budoucnosti, kde nás čeká zcela nová éra. Nové sny a naděje.

Michal BĚLKA, redaktor

Ty se však nenaplní, pokud obě strany dodrží závazek přestat s jakoukoliv agresí. Zajistit to mají pravidelné vojenské rozhovory. Ty první se budou konat už v květnu. Samotnou válku by potom museli formálně ukončit všichni její účastníci. Obě Koree chtějí jednat se Spojenými státy. A případně také s Čínou. Michal Bělka, Česká televize.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To bylo tedy to hlavní tematické maso. Na dnešním summitu. K nám do diskuze v Devadesátce přibyl v mezích další partner. Je s námi ve spojení s Českých Budějovic Vlastislav Bříza. Z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy. Odborník na jaderné zbraně mimo jiné, dobrý večer.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Dobrý večer i vám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak pánové, prosím, možná stejná otázka na vás oba. My jsme viděli fragmenty. Předpokládám, že také vy jste viděli tu tiskovou konferenci obou dvou lídrů. Bylo tam něco skutečně, co bylo zaznamenání hodného? Co by normální člověk mohl minout? Ale neměl by? Pane Břízo, nejprve.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Je to symbolika. Tady určitě je podstatný ten fakt, že severokorejský vůdce od uzavření příměří v roce 1953 vstoupil na půdu Jižní Korei. To je změna. Vy sami jste zmínili, že deklarace, které tam byly předtím, tak jsou nezávisle. Už v minulosti podobné fráze padaly. Tady bych nedělal žádné fatální závěry. Že od příštího roku nebudeme mít na Korejském poloostrově žádnou jadernou zbraň. Tam bych byl opatrný.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Chlado, stejná otázka pro vás.

Jaromír CHLADA, koreanista

To bych řekl to samé. Severokorejský vůdce vstoupil na jižní půdu. To byl opravdu poprvé. Jinak samozřejmě někteří kritizují ta prohlášení, že jsou příliš vágní. Což samozřejmě je pravda. Není pochyb o tom, určitě nikdo z diplomacie, kdo něco podobného zažil, tak by nám potvrdil, že tady se bojuje o každé slovo. Je to opravdu broušený text. A ukáže právě až budoucnost, třeba také blízká budoucnost, podle toho, co prohlásili, zda se tím budou řídit. Zda mohou činit nějaké konkrétní kroky. Které by změnily něco v tom prohlášení samo o sobě. To samotné prohlášení tak to samo o sobě takovou váhu nemá.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mimochodem, je to jen můj pocit, že více těch vágních prohlášení, jak říkáte vy, tak zaznělo od severokorejského vůdce? Že právě ta hlavní témata nejprve jakoby rekapituloval prezident Jižní Koree a potom ta velká slova následovala ze severu?

Jaromír CHLADA, koreanista

Možná k tomu mají blíže, kvůli té propagandě, kterou pilují už desetiletí. Ale jihokorejský prezident si je vědom těch limitů, které má. Aby něco vyjednal. Zbavení se jaderných zbraní. Uzavření mírové smlouvy. To se týká hlavně Spojených států. Spíše než Jižní Koree. Jižní Korea v tomto případě sama o sobě nemá příliš moc možností. Protože tu smlouvu o příměří jihokorejský zástupce tehdy nepodepsal. Takže je trochu ze hry.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divák co se podepsal jako AK ptá se: Je etické a morální vést dialog s největším zločincem a šílencem všech dob vedle Kim Ir-sena a Kim Čong-ila? Tedy s Kim Čong-unem? Kim Čong-un je horší než Stalin i Hitler. Konstatuje divák AK. Tak pane Břízo. Jak na toto jednání pohlížíte? Ten překryv toho optimismu a velkých slov jako by skutečně možná pro někoho zakrýval, že podle neziskových organizací existují koncentrační tábory, ve kterých je vězněno 120 000 lidí a Severní Korei. Jak se s tím vyrovnat?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Já bych byl opatrný, že Kim Čong-un je horší než Stalin a Hitler. Oba dva měli na svědomí desítky milionů životů. Kim Čong-un se jim vyrovná. Ne, že by byl v něčem lepší. Kim Čong-un, je potřeba se na to podívat z jeho úhlu pohledu, on rozehrál brilantní party v tuto chvíli. Bohužel pro západní svět. On de facto se řídí teorií, že chceš-li mír, chystej válku. On celému světu ukázal, že má rakety. Celému světu ukázal, že má jaderné zbraně, že má hlavice. Že má schopnost dopravit na cíl. To minimálně deklaruje. Svět tomu věřil. Teď začal hrát jeho hru. Dostal do rukou velké trumfy. Teď je bude vynášet. My vůbec nevíme, co Kim Čong-un chce. On

zatím pouze říká, že bude pokračovat v procesu mírových vztahů. V procesu denuklearizace. Ale nevíme, co za to bude chtít. Nedělejme si iluze, že nebude chtít nic. Ale zpátky k té otázce. Ono to je hrozně těžké. Můžeme říci, s vyděrači

se nevyjednává. Ale když má vyděrač jadernou zbraň, tak to není tak jednoduché. Tato diplomacie by měla sehrát stěžejní úlohu. Spíše než vlastní konflikt, který by případně bezesporu znamenal konec severokorejského režimu. Ale za obrovských obětí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divák Anti, co se tak podepsal, ve velmi podobné rétorice, pane Chlado. Na Kim Čong-una se musí jedine silou. Dialog nic nevyřeší. Co vy nato? Já k tomu možná jenom dodám, tak nebyla to vlastně síla, aspoň ta verbální třeba od Donalda Trumpa, která nakonec přivedla Kim Čong-una k jednacímu stolu?

Jaromír CHLADA, koreanista

Ty výroky Donalda Trumpa už předtím vypovídal právě Kim Čong-il. Takže to není úplně originální. Na Kim Čong-una nemůžete podle mě jít silou. Z jednoho prostého důvodu. To je věc, že Severní Korea je tam, kde je. Kdyby se Severní Korea nacházela ve Středomoří, vedle Libye, tak už by asi se jednalo o jeden ze států, které Spojené státy už vojensky vyřešily. Ale teď sousedí s Čínou. A Ruskem. Na druhé straně 80 km hlavní město jedné z nejrozvinutějších ekonomik na světě. Takže použití síly je velice problematické. To je možná štěstí pro Kim Čong-una. A druhá věc je, že Severní Korea je velice hodnotná země. Severokorejci těch 70 let se připravují na válku se Spojenými státy. Ta vojenská výbava severokorejská je zakopaná v horách. A oni jsou připraveni na invazi. Takže jakýkoliv boj na severokorejském území by byl velmi krvavý. Byl by to dlouhý konflikt. Výsledek by byl jistý. Severní Korea by prohrála. Ale ty oběti na obou stranách by byly opravdu veliké.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještě jeden dotaz. Od diváka Ondřeje, na vás, pane Břízo. V roce 2016 jihokorejská vláda oficiálně přiznala plán na likvidaci Kima. V roce 2018 se nakonec představitelé obou zemí drží za ruce a rozdávají světu úsměvy. Je to zázrak nebo obří klam? Kde se vlastně vzal tedy ten zlom? Protože ono to není jenom rok 2016. Je to před rokem, kdy nad Japonskem létaly rakety a padnul ten slavný výrok Donalda Trumpa.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

O tom je ta diplomatická hra. Kim Čong-un chtěl co nejvyšší karty v té nastavené hře, kterou teď rozehrává. Abyste měli nejvyšší karty. Musíte hrát všemi zbraněmi. Ještě bych navázal na kolegu ve studiu. Když konstatoval, že strategicky by bylo těžké vyřešit ten konflikt vojenskou silou. Na rozdíl od Husajna v Iráku nebo Kádáfího v Libyi. Tam je ještě jedna věc. Severní Korea se těmito konflikty velice poučili. On studoval ve Švýcarsku, Kim Čong-un, on ví moc dobře, co na nás platí. A tu hru hraje. Abych dokončil, co jsem začal. Právě proto tolik potřeboval tu jadernou zbraň. Pakliže máte jadernou zbraň, tak prakticky na vás nemůže někdo zaútočit. Vy nevíte, kde se ty zbraně nachází. Kde je může použít. Jak je může použít. To bych tomu doplnil. On opravdu tuto chvíli je velice těžko napadnutelný, dokud neudělá jako první útok.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já tu myšlenku s dovolením rozvinu, protože to je možná právě také důvod, proč kupříkladu vedení Severoatlantické aliance přivítalo výsledky korejského summitu pravda opatrně. Protože ze zahraničí znějí rozpaky, zda vůdce Severní Koree nakonec skutečně přistoupí na plné jaderné odzbrojení. Šéf britské diplomacie

potom předem vzkázal, že od schůzky nečeká průlom. Opatrný optimismus možná můžeme říci vyjadřují také státy východoasijského regionu. Konkrétně Čína a Japonsko.

Jens STOLTENBERG, generální tajemník NATO

NATO plně podporuje politické řešení těchto sporů v regionu. Sám jsem při poslední návštěvě Jižní Koree a demilitarizované zóny viděl, jak hluboké je zde napětí. Proto dnešní rozhovory vítám.

Boris JOHNSON, britský ministr zahraničí

Nemyslím si, že pokud se podíváme na historii plánů Severní Koree na vývoje jaderné zbraně, tak bychom měli být v tomto okamžiku optimističtí. Je ale určitě dobrou zprávou, že se oba lidé sešli.

Šinzó ABE, japonský premiér

Pevně doufám, že Severní Korea podnikne konkrétní činy vyplývající z tohoto jednání i následného summitu se Spojenými státy. Příští kroky Severokorejců budu bedlivě sledovat.

Donald TRUMP

Konec korejské válce. Spojené státy a zdejší skvělí lidé by měli být velmi pyšní na to, co teď probíhá v Korei.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vlastislave Břízo, navážeme na to, co říkal Boris Johnson. Že někdo investuje značnou část národního bohatství do toho, aby vyvinul 1000 raket. Aby vyvinul jaderné hlavice. Aby je dostal do té míry, aby do těch raket pasovaly. A pak v jedné hodině řekne, všeho se zbavíme? Není to naivismus?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Právě mi nahráváte tou otázkou. No jenom poopravím. Tisíce raket to rozhodně není. Jsou to desítky raket. Možná nižší stovky. Mezikontinentální rakety už vůbec ne, maximálně tak jedna, dva, tři kusy, víc ne. To znamená, pakliže Kim Čong-un deklaroval přece, že je schopen sežehnout plamenem /nesrozumitelné/ ve Spojených státech, to je čistá lež. On by byl schopný vypravit jeden nebo dva kusy, které by Spojené státy s velkou pravděpodobností zneškodnily. A pak by zničily Severní Koreu z povrchu světa. Ale to je přesně ta otázka. Na Korejském poloostrově v tuto chvíli má jaderné zbraně pouze a výhradně Kim Čong-un. Tedy my se bavíme o denuklearizaci. Ale ta je jednostranná. Jižní Korea nemá, nikdy neměla, nebude mít jaderné zbraně. Oni rozmístili zbraně jako reakci na konec konfliktu. A stáhli je v roce 91. Není to tak, že by na Jižní Korei byly jaderné zbraně. Nejsou. Pro laika diváka to zní, že obě strany stáhnou jaderné zbraně. Nestahnou. Ani v Japonsku. Ani v Jižní Korei jaderné zbraně nejsou. My čekáme s napětím, já především, co za to bude chtít Kim Čong-un. On to nebude zadarmo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještě se k tomu dostaneme. Já jenom připomenu, že je to rok a něco, co to byl Donald Trump doporučoval v Jižní Korei jaderné zbraně. Ale pane Chlado, prosím, divák Ondřej se ptá: Nebude falešný optimismus trvat jen do té chvíle, než severní Korejci opraví jadernou střelnici? To byl ten signál, že údajně už není použitelná a proto to vstřícné gesto tedy.

Jaromír CHLADA, koreanista

Rozhodně se to Kim Čong-una vyhodilo. Že to mohl použít. To byl slib, který ho nebolel. Ta střelnice, to je hora v Severní Korei která se podle čínských výzkumů zřítíla, tak už asi opravit nepůjde. To uzavření je nejspíše nastálo. Ovšem pro Severní Koreu by nebyl problém udělat nový tunel do jiné hory. Samozřejmě řekl bych, že Kim Čong-un neřekl, že se zbaví všech jaderných zbraní. Ani v jednom momentu to setkání. Mluvil pouze o tom, že zastaví jaderné a raketové pokusy. Což mimochodem slíbil už před zahájením olympijských her.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Neříkal jihokorejský vůdce, aby nebyly zbraně jaderné na Korejském poloostrově?

Jaromír CHLADA, koreanista

On to řekl trochu diplomaticky. Jde o slovíčka. Ano. Japonsko a Jižní Korea jsou spojenci Spojených států v tom regionu jsou pod ochranou jaderného deštníku Spojených států. A musíme uvažovat také o tom, že jihokorejská armáda v případě

konfliktu je podřízená americkému velení. Takže ta americká armáda, nebo americkou armádu je potřeba vnímat jako přítomnou. Která tam samozřejmě přítomná je. Je tam několik desítek tisíc amerických vojáků. Jen v Jižní Koreji. Pak další desítky 1000 v Japonsku. A proto vlastně ten dialog o tom odbavení se jaderných zbraní se bude týkat více Spojených států, než Jižní Koree.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Teď s dovolením na pár vteřin odbočím od jaderných zbraní. Další věc, která se linula úspěšně celým projevem. Sjednocení poloostrova. To je diplomatická povinnost mezi představiteli obou Koreí o tom mluvit. Nebo skutečně se rýsuje

obnovení nové Koree?

Jaromír CHLADA, koreanista

Sjednocení už není cíl. Pro Jihokorejce zejména. Ale spíše směr. Který jedna a druhá Korea půjdou. Ten rozdíl ať už politický, nebo sociální, je už moc veliký. Reálná naděje na nějaký způsob sjednocení je poměrně malá. Další věc je, že v Jižní Korei je to stále méně populární. Méně populární téma. Ano. Už si to ani tolik nepřejí. Jsou si vědomi těch následků, které by to přineslo. Hlavně ekonomických. Pro Jižní Koreu. Ale také politických. Když si představíme, že by se Korea sjednotila, tak tam přibude 20 milionů voličů. Kterí by rozhodně zamíchali politickou scénou na Korejském poloostrově.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Teď jsme odpověděli na otázku diváka. Která se objevila v mezičase na obrazovce. Ale teď tedy půjdeme možná odbočit od té tvrdé politické agendy. A podíváme se na to, co summit provázelo. Protože to rozhodně nebylo běžné setkání, na které jsme zvyklí. To, co provázelo setkání Kim Čong-una a Mun Čen-ina to je jedna velká symbolika. A mnoho zvláštních opatření. Nevidaných. Lídři obou zemí se potkali v doprovodu svých delegací. Rozdělené hraniční vesnici. O hodinu později seděli u společného jednacího stolu. Mírový dům, kde první schůzka probíhala, tak prohledal severokorejský bezpečnostní tým, který pátral po výbušninách a odposlouchávací řízeních. Nastříkali dezinfekci pro jistotu i na podpisové dokumenty. Severokorejského vůdce převážela černá limuzína. Samozřejmě západní výroby. A 12 bodyguarda. Pěšími. Tohoto momentu si všimla všechna média. Pak pokračovaly oba vůdci společně. Zasadili spolu borovici. Coby symbol míru a prosperity. K tomu posloužila speciální půda. Jejíž část byla převezena

z jihokorejské hory a severokorejské hory. Je tam legenda spojená s Kimovým rodem, kde se měl narodit jeho otec. Pak zalili vodou, která pocházela částečně dvě korejské řeky, která protéká Soulem, druhou část přivezli Severní Korejci ze své řeky, na které leží hlavní město Pchjongjang. Podávala se salát s chobotnicí. A pak i jídla, která měli připomenout Kim Čong-un časy strávené na studiích. Pak si prý také přivezu severokorejský vůdce svou soukromou toaletu. Od obsahu k formě. Jaromír Chlada, koreanista stále s náma ve studiu. Já to opět nechám částečně na vás. Ten kolorit, který jsme sledovali, na něm bylo něco zaznamenání hodné? I pro vás?

Jaromír CHLADA, koreanista

Všichni viděli, jak symbolika je důležitá pro všechny Korejce. Nejen pro Severokorejce. Bylo to pro ně zajímavé. Ta šířka stolu. 2018 milimetrů. To menu bylo také hodně zmiňováno. Švýcarský pokrm, jako vzpomínky na studium severokorejského vůdce. Samozřejmě to setkání se nabízí k tomu, aby symboliky tam bylo opravdu hodně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Přiznám se, že hodně, to je možná ještě mírný výraz, tak na mě bylo také držení rukou. Nejen ten klasický stisk. A také společné přecházení ze severu na jih a z jihu na sever. Držení se za různých okolností. To může být svým způsobem zvyk?

Jaromír CHLADA, koreanista

Ze své zkušenosti mohu říci, že stejná věc mě zaujala v Jižní Korei, když jsem studoval, tak to je dost běžné, že muži se k sobě přiblíží, aniž by byli homosexuální. Ta kultura je taková, že toto je celkem běžná záležitost v korejské kultuře.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Podotýkal jsem jednu věc. Improvizovaný moment. Tak o tom hovořily oficiální zdroje. Že nejprve se zdálo, že se pánové pouze přechod Kim Čong-una na jih, ale pak jakoby v nějaké ad hoc domluvě přišli oba ještě na sever. Jak to bylo důležité?

Jaromír CHLADA, koreanista

Už na těch záběrech bylo vidět, že to bylo improvizované. Nicméně jihokorejský prezident zareagoval velice rychle. A proběhlo to asi jak mělo. Jak naplánoval Kim Čong-un. Ta symbolika je tam jasná. Jihokorejský prezident přišel také na severokorejskou půdu. Aby to nebylo nevyvážené. Z mého pohledu to byl diplomatický trik Kim Čong-una. Aby získal trochu navrch. Také tam byla severokorejská média. A pak symbolika toho přechodu hranice. To se nabízelo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Přiznám se, že mě zaujaly ještě možná rozdíly. Protože média západní považovala za nutné vypíchnout tu situaci, že museli zahrát písně, které jsou známé na obou stranách hranice. Jídla, která možná ani Severokorejci neznají. Jak moc to rozdělení jde? Jak moc se civilizace liší? Už ani lidové písně nemohou být společné? Jak moc se civilizace liší?

Jaromír CHLADA, koreanista

Co se týče kultury, tak severokorejská kultura je ovlivněná tou propagandou. I lidová. Oblast kultury je pod kontrolou státu. Stejně jako to bývalo u nás. Takže existuje cenzura. Existuje hromada instrukcí, jakou hudbu skládat. Takže samozřejmě tam je veliký rozdíl na obou stranách. V Jižní Korei teď vládne desetiletí korejská vlna popu. To na sebe naráží. Ale ta společná historická zkušenost, nebo ta společná historie, tak umožňuje, je tam existují také věci, které znají na obou stranách. Není problém se na tom shodnout.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Možná naivní otázka. Ale rozuměli si oba prezidenti?

Jaromír CHLADA, koreanista

Nabízí se to. Těch 70 let, téměř odlišné lidové kultury se na tom jazyku projevilo. Nicméně ten rozdíl tam byl už předtím. Před rozdělením. Protože se vede korejština severská vychází z jiného nářečí. Největší rozdíl v současnosti je velké množství anglické slovní zásobě v jihokorejské řeči. To je problém pro uprchlíky ze severu. Ale oba vůdci korejští určitě neměli problém si rozumět. Tlumočník nebyl potřeba. Asi jako když se sejde český prezident se slovenským. Přítomnost tlumočníka by asi působila divně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Půjdeme si připomenout, proč jsou oba dva národy rozdělené. Poslední horká hranice studené války. O které dnes mluvíme. Měří 250 kilometrů. Obě části rozděleného poloostrova odděluje tato na obrázku červená linie. To je ta digitalizovaná. Přibližně čtyři km široká. Nikde žádný hraniční přechod. Jediné místo, kde se Korejci mohou scházet, tak je právě tato oblast. Právě tam se také setkání uskutečnilo. Mimochodem toto je jihokorejský hraniční dům. Uprostřed prezentace je jeho severokorejská obdoba. Od sebe jsou vzdálené 80 metrů. Přesně uprostřed mezi nimi jsou potom konferenční budovy. Kde se setkávají delegace obou zemí. To jsou ty symbolické modré domečky. Tam došlo k setkání už v půl třetí ráno našeho času. Oba státníci pokračovali do tzv. mírového domu. To je ta budova na třetí fotografii. Který ovšem leží už na území spravované Jižní Koreou. Právě to je místo, kde byla podepsána po korejské válce smlouva o příměří.

redaktorka

Vesnice udržující klid zbraní mezi severem a jihem. Podepisoval se tady příměří po korejské válce. Území nikoho v demilitarizované zóně rozdělené na dvě části. Kontrolované oběma stranami. Betonový pás značí dělící linii. Ne vždy tedy byl mír. V roce 1976 Severokorejci ubili sekýrami dva americké vojáky. Pak dvakrát střelili dezertéra při útěku na jih. Jezdí sem turisté, i státníci, američtí prezidenti /nesrozumitelné/ navštěvují, aby ukázali závazky vůči Jižní Koreji. Donald Trump se sám nedostal kvůli špatnému počasí. Od 50. let tady působili také zástupci socialistického Československa. Které si Severní Korea zvolila vedle Polska do tzv. dozorčí komise neutrálních států. Dohlížejících na příměří. Zatímco jih nominoval Švédsko a Švýcarsko. Prošli tam tři stovky Čechoslováků. Poslední skončily v roce 1993.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Bavíme se o klíčovém summitu Jižní a Severní Koreje s Jaromírem Chlادo, ale také Vlastislavem Břízou z **Fakulty sociálních věd**. Ptá se divák Jiří Kappler: Má se jednání asi případného dalšího účastnit i někdo z České republiky, formálně stále člena nezávislé komise pro sjednocení neutrálních států?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Není to nutné. Pakliže bychom chtěli dodržet symboliku, tak budiž. Ale domnívám se, že by ty velké státy, Čína, USA, přizvala Českou republiku k jednání. Jsou v situaci, kdy jsou schopni si to vyjednat v uvozovkách sami. Za asistence těch velmocí. Toho moderátora v podobě v uvozovkách neutrálního státu, jako nás, tak nepotřebují.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A to jednání se Spojenými státy, tak do jaké míry bude mít potom ten summit větší důležitost?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Klíčový bude opravdu až to setkání Donalda Trumpa a Kim Čong-una. Toto byla předehra. Tady šlo především a pouze o symboliku. Pan Chlادo to zmiňoval. Ty vyvážené předkrmy, hlavní jídlo jihokorejské, pak severokorejské jídlo. Já bych opravdu nepřečesoval tu deklaraci, která z toho vzešla. Ta je tak vágní, že nic nezavazuje. Slyšeli jsme denuklearizace. Ale nevíme, za jakých podmínek. Takže vágní proklamace. A pak to hlavní. Uzavření mírové smlouvy. Tam se dostávám k vaší otázce. Uzavření mírové smlouvy bez Spojených států amerických není možné. Mírovou smlouvu nepodepsal a Jižní Korea. To podepsaly jednotky OSN. Americký generál, jako vrchní velitel těchto jednotek. Bez Američanů není možné uzavřít mír na Korejském poloostrově.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divák Stanislav ptá se, pane Chlادo, prosím: Jaké byly vztahy mezi oběma korejskými státy od uzavření příměří v červenci roku 53. Toto je, řekněme ten bod mrazu nebo naopak ten nejvyšší bod, ve srovnání s nějakým extrémem?

Jaromír CHLADA, koreanista

Já bych možná řekl ještě předchozí otázce. Československo bylo členem komise neutrálních států, ale Severní Korea po rozdělení Československa v roce 1992 neuznala nástupnictví České republiky v tomto orgánu. A de facto už dnes ta komise nefunguje. I když zástupci Švýcarska a Švédska se tam údajně ještě scházejí. A Československo a Polsko bylo z území Severní Koreje vykázáno. Nehledě na to, že komise od roku 57 byla v podstatě porušena ze strany Spojených států. Kterí vypověděli klíčový článek. Který zakazoval rozšiřování zbraní na území ať jedné, nebo druhé Koreje. A vlastně následovalo rozmístění těch jaderných zbraní. Ale k té druhé otázce. Ty vztahy korejské po uzavření příměří byly na bodu mrazu. Až do roku 1972. Kdy došlo k prvním kontaktům. Mezi v podstatě bratrem Kim Ir-sena a zástupcem Jižní Koreje. Přišel první větší moment. Kde spolu začali komunikovat. Od té poloviny 70. let se ty komunikace střídavě vylepšovaly a zhoršovaly. Samozřejmě ty největší rozhovory právě nastaly od 90. let.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Díky moc za stručný historický exkurz. Právě teď, za pár vteřin, ho ještě o něco prohloubíme. Korea. Ta jednotná. Byla od počátku 20. Století okupován Japonskem. To se ale změnilo. Konkrétně po druhé světové válce. Kdy se vítězné mocnosti dohodly na dočasné správy poloostrova. Sovětský svaz si vzal sever. Spojené státy jih. Hranice ležela už tehdy na 38. rovnoběžce. Dohoda na vytvoření společného státu nikdy nezvykla.

redaktor

Komunistický sever pod vedením Kim Ir-sena. Na jihu Korejská republika. Uznaná OSN. KLTR však hranici překročila. S vědomím Číňané. Jižní Korea byla nepřipravena. Soul padl za tři dny. Zanedlouho severní armáda obsadila 90 % území Korejské republiky. Západní velmoci však využily toho, že Sověti bojkotovat zasedání Rady bezpečnosti OSN. A prosadili tam schválení zásahu v Korei. Američany zatlačili severní armádu až k čínským hranicím. Čína reagovala vstupem do války. Obě strany se zakopaly opět kolem stejné rovnoběžky. Změny v Sovětském svazu umožnily v roce 1953 podepsání příměří. Jižní Korea však podpis nepřipojila. Obě země jsou formálně ve válce. Kolem hranice je demilitarizované pásmo. Nejšílenější ve světě. V moři dochází k opakovaným konfliktům.

Ni LE-SIUNG, politolog, šanghajska univerzita

Jižní a Severní Korea jsou jako děti, které se perou. Když na ně dospělí zakřičí, tím myslím Čínu, nebo Spojené státy, tak toho nechají.

redaktor

Severní Korea slibovala ukončení jaderného programu. Nebo vývoje raket. Výměnou za lepší vztahy s velmocemi, nebo potravinou pomoc. Podmínky však porušovala.

Kim MIN-KI, jihokorejský bojový pilot

Sledujeme pohyby severokorejské armády. Jsme připraveni udeřit na strategická místa. Na oblast, odkud by byl potenciální útok veden.

redaktor

Vztahy narušují testy raket dlouhého doletu. K otevření dialogu pomohli kromě trvale špatné ekonomické situace severu také olympijské hry v Pchjongčchangu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Přinesli jsme i krátkou vzpomínku na korejskou válku. Teď musím zatukat. Vypadá to, že se opakovat nic takového nebude. Ale Kamil Beneš přináší srovnání vojenských arzenálů obou Korei.

Kamil BENEŠ, redaktor

Jedna z hlavních předností severokorejské armády spočívá v lidských zdrojích. Přestože se země z hlediska velikosti populace pohybuje až v šesté desítce států, co do počtu členů ozbrojených sil se řadí mezi světovou špičku. Ve srovnání se svým jižním sousedem má KLTR dvakrát větší pozemní síly. A to samé pak platí třeba pro letectvo. Severokorejci pak mají také četnější zálohy. Naopak o 10 000 více Jihokorejců slouží u námořnictva. U vojenské techniky je situace podobná. Jako v předchozím případě. KLTR disponuje větším množstvím tanků, ponorek a děl. Jižní Korea má oproti svému sousedovi více letadel. Tady ale počty nemusí hrát tak zásadní roli. Severokorejský arzenál totiž zrovna nepatří mezi ty nejmodernější na světě. Což může omezovat i jeho bojeschopnost. Středobodem vztahů obou zemí je téma atomových zbraní. Jižní Korea jimi oficiálně nedisponuje. Za svými zády má však supervelmoc v podobě Spojených států. V čele s početným jaderným arzenálem. Podle odborníků by si však Jihokorejci mohli takové zbraně v případě velmi vážné krize pořídit během několika týdnů. Počet jaderných hlavic KLTR se odhaduje v řádu jednotek. Zásadní roli však hrají také rakety které je mohou nosit. Přesné údaje o jejich množství totiž nejsou oficiálně k dispozici. Ale podle odhadů má Severní Korea přes 1000 raket různého typu. Jejich odhadovaný dolet je znázorněný na mapě po

mé levé ruce. Nejdelší rakety testovala země loni. Ale většina území Spojených států prý není v ohrožení. I když Severní Korea tvrdí, že mohou doletět jejich rakety až 11,5 tisíce kilometrů. Ale zatím je nepředstavili. Někteří odborníci o jejich existenci pochybují.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Kamile, díky moc za ten i velmi názorný grafický přehled. Prozatím na shledanou. S námi právě z toho důvodu, abychom blíže okomentovali stav severokorejské armády je stále v Českých Budějovicích Vlastislav Bříza, takže k tomu, co jsme slyšeli, něco doplnit, co není veřejně známo?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Snad jen bych doplnil, že ta prezentace byla precizní. Ale je krásně vidět, jak je zavádějící. V tomto okamžiku, na té ilustraci je to krásně vidět, tak kvalita se absolutně nerovná kvantitě. My jsme viděli dvojnásobnou početní převahu co se týče počtu jednotek. A počtu mužů ve zbraní. Severní Korei proti Jižní Korei. Viděli jsme větší počet tanků. Větší počet letadel. Prakticky veškerého arzenálu. Ale oni jsou morálně zastaralý. Pokud srovnáme letectvo, abych byl konkrétní, to diváky možná bude zajímat, tak pakliže to na papíře vypadá, že severokorejské letectvo je lepší, tak ten rozdíl je tam spíš tak asi tři generace. Troufám si tvrdit, že kdyby to byl čistě hypotetický letecký konflikt těchto dvou států by životnost letectva armády Severní Koree byla minimálně 24 hodin, přičemž více než polovina letadel by byla zničena na zemi, při prvním úderu, není to vypovídající. Ano, kvantita je na straně Severní Koree, kvalita však jednoznačně na straně Jižní Koree, které jsou navíc na místě podporovány armádou Spojených států amerických. Proč k tomu došlo? Za studené války bylo zvykem, že vůdci sovětského bloku byl právě Sovětský svaz. Od 50. let po smrti Stalina docházelo k velké rivalitě mezi Čínou a Sovětským svazem. A Sovětský svaz ovšem přesto podporovat satelity komunistického typu. Jako Vietnam. Málo se ví, že ve vietnamské válce to nebyla Čína, která pomáhala Vietnamu, přímo naopak. Teď myslím severním Vietnamu. Během transportu zbraní ze Sovětského svazu se až třetina ztratila v Číně. Kde Čínská lidová armáda se jich zmocnila. De facto pomohli svým spojencům ve Vietnamu. Ba naopak. Ale stejně tak materiální část je v drtivé většině ze Sovětského svazu. Schválně podtrhuji Sovětského svazu. Protože ruská armáda v posledních letech zásadně nepomáhala Severní Korei. Zbraňové systémy jsou ze 70. nebo 80. let. Generačně, co se týče letecké techniky, počítačové revoluce, absolutně vývoj neprodělali. Takže je pravda, s výjimkou dělostřelectva, tam to musím zmínit, že dělostřelectvo mají vynikající. Kim Čong-un dobře ví, co dělá. Soul prakticky má na dostřel. Tam by hrozilo fatální problém z hlediska lidských ztrát. Ale nedělejme si iluze, že by současná severokorejská armáda byla schopna dobýt území Jižní Koree. Jako tomu bylo v případě korejské války. Kde opravdu skoro obsadili všechno.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já k tomu možná ještě doplním, ony napůl hypotetické rakety. Teď možná mě opravíte. Četl jsem na CNN komentáře, že není mnoho zemí, které by rakety tohoto typu dokázali jednak vyrobit, jednak zprovoznit. Takže možná nejen dělostřelectvo.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

S tím souhlasím. Asi jen 14 zemí. Jde o to, že vyvinout jadernou zbraň je opravdu svým způsobem v dnešní době jednodušší, než vyvinout nosič strategického rozsahu. Se zdůrazněním strategického. Tam se to odděluje, pro diváky, limitem 5,5 tisíce kilometrů. To je studenoválečnický termín. Vzdálenost nejzápadnější části Sovětského svazu k Leningradské oblasti. A nejvýchodnější části Spojených států amerických. Tuším někde ve státě Maine. Proto severokorejský režim tolik chtěl ty testy rakety. Které podle trajektorie, kdyby byla přepočtena na vzdálenost, tak by byla schopná zaútočit na pevninské území Spojených států. Ale neprožíváte výšku. Spekuluje se o pomoc Íránu. Pákistánských vědců. Spekuluje se. Tam ta spekulace je nejzásadnější. Byla by také nejbolestivější. O pomoci ruských vědců. Tomu úplně nevěřím. Tak možná spíše ukrajinských závodů. Které vyrábějí raketové motory. Nezapomínejme, že srdcem vývoje sovětských mezikontinentálních raket byla Ukrajina. Proto se nikdy nedozvíme o Uzbekistánu, tam ten vývoj nebyl. Samozřejmě neexistují žádné důkazy. Pevně věřím, že tomu tak nebylo. Na druhou stranu je pravda, že Severní Korea tuto raketu zkoušela. Nepadlo však to, co bylo zásadní. Totiž, ten poslední módu, ten návratový modul, ve kterém by byla hlavice, tak se rozpadl. Ještě než vstoupil do atmosféry. Takže i ta raketa, kdyby měla jadernou hlavici, což nemyslím, že by byly v té fázi, takže by ani nemohli být. Ale kdyby byly, tak by ani nevstoupili do atmosféry. Nemohli by ohrozit území Spojených států. Takže oni jsou ve fázi testování. Kim

Čong-un díky brilantní politické hře, opakuji znovu, nám vsugeroval, že on těmito zbraněmi disponuje. Já bych byl opatrnější.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Břízo, možná ještě v jedné vteřině na druhou stranu hranice. Je to jistota, že v Jižní Korei nejsou jaderné zbraně? Víme, jak je to s Izraelem. Tam také oficiálně žádné nejsou oficiálně.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

No jistota. Oficiálně Izrael vlastnictví popírá. Ale neoficiálně je vlastní. Ví o tom celý arabský svět. Je to záměr. Aby o tom věděl celý arabský svět. To je ta prevence proti útoku. Proti Izraeli. Kde velikost států a území neumožňuje nic jiného. Než mít tuto odstrašující zbraň. Se týče Jižní Korei, tak já se to nedomnívám. To proto, že Spojené státy jednoznačně deklarovali ochotu a vůli v případě jakéhokoliv nasazení jakýkoliv konvenčními zbraněmi ochrany území Jižní Koree. A to i jaderné. Jižní Korea tedy nemá důvod. V podstatě to samé Japonsko. Když se mě zeptáte, nedomnívám se, že by Jižní Korea, nebo Japonsko, sami vyvíjel jaderné zbraně. Byť sami technicky toho schopné je. Ale nepřineslo by jim to nic.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Díky za analýzu tohoto možná tajemství. Ale dobrá. K dalšímu tajemství. Tajemství, které se jmenuje Kim Čong-un. To je vůdce Severní Koree. Pravděpodobně mu je 34 let. Přesto narození se neví. Pochází z dědičné komunistické dynastie. Jeho otec byl Kim Čong-il. Matka tanečnice. Ta zemřela v roce 2004. Na rakovinu. Kim je nejmladší ze tří bratrů. Studoval ve Švýcarsku. Pod krycím jménem. Pak následně pokračovala studiem počítačových věd na univerzitě v Pchjongjangu. Prý hovoří plynne anglicky, francouzsky, německy, údajně také navštívil Prahu. Pyšnit se může několika předsednickými funkcemi. Je předsedou Strany práce, má titul nejvyššího velitele Korejské lidové armády. A byla mu udělena také vojenská hodnost maršála. Faktickým vůdcem Severní Koree se stal po smrti svého otce. Stalo se to před sedmi lety. A teď po mé levici je jeho protějšek. Jihokorejský prezident. A v neposlední řadě. Pro zajímavost. Syn severokorejských uprchlíků. Vystudovaný právník. Ujal se úřadu loni. Zajímá se o problematiku lidských práv. Měl na starosti smířlivější politiku vůči Severní Korei. Dokonce mě překvapilo, že organizoval ten druhý korejsko korejský summit, je to tak.

Summit korejských lídrů

27.4.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Řada titulků a komentářů po dnešním summitu korejských lídrů se předhání v superlativech a nešetří označením historický. Už vzhledem k tomu, že poprvé od konce bojů korejské války v roce 1953 překročil severokorejský vůdce hranici Jižní Koreje. A po schůzce v pohraničním Pchamundžomu, kterou do značné míry provázely i významné symboly a pompa, zazněly několik zásadních příslibů. Dosavadní příměří nahradí mírová smlouva, na poloostrově už nikdy nesmí vypuknout další válečný konflikt a zcela z něj zmizí jaderné zbraně. Kim Čong-un, který ještě před několika měsíci hrozil světu jadernou válkou, ujistil, že Pchjongjang hodlá tento slib dodržet.

Kim ČONG-UN, vůdce Severní Koreje

Pokusíme se dosáhnout všech cílů a při tomhle postupu budeme úzce spolupracovat s Jihem. Chceme, aby deklarace podepsaná před zraky celého světa nedopadla podobně jako smlouvy uzavřené v minulosti.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Uvedl vůdce severokorejského stalinistického režimu v odkazu na podobné předchozí nenaplněné dohody. A i tentokrát mnozí komentátoři varují před předčasnou euforií. Jak dlouho asi ta nynější může vydržet, ptá se

například renomovaný britský týdeník Economist. S dávkou opatrnosti uvítaly závěry korejské schůzky i světové mocnosti, jistý podíl si už na něm připsal americký prezident Trump, který plánuje v dohledné době bezprecedentní schůzku s Kim Čong-unem. Naším hostem je odborník na oblast jaderných zbraní Vlastimil Bříza z pražského Institutu politologických studií. Dobrý den.

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Dobrý podvečer.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ten komentář, který jsem zmínil před chvílí, označuje konkrétní výsledky tohoto summitu za nepodstatné, pokud jde o ty odzbrojovací závazky. Není to přece jenom příliš příkrý soud z vašeho pohledu?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Domnívám se, že je, já bych v tom viděl spíše politickou symboliku, takovouto deklaraci jsme z úst obou čelních představitelů korejských režimů jak demokratického, tak totalitního neslyšeli po dekádě, takže ten politický význam je nějaký, není pravda, že ne, ano, pravdou je, že samozřejmě právní závaznost této deklarace je nulová, navíc, a to hlavně neslyšeli jsme podmínky Severní Koreji proto, aby jakoukoliv tuto návaznou smlouvu uzavřela.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

V každém případě si myslíte, že přinejmenším na té severokorejské straně je přece jenom tedy teď patrnější vůle než dřív, tedy vzdát se jaderného arsenálu, než v těch předchozích letech či desetiletích?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Bezesporu, tak je to deklarováno, ale říkám, opět zásadní je, co za to Kim Čong-un bude chtít, on to neudělá zadarmo, nedělejme si iluze.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

K případnému jadernému ozbrojení korejského poloostrova je každopádně určitě daleko, tento arsenál na jihu rozmístění není. Co by tedy v reálu musel podniknout severokorejský režim, aby bylo možné prohlásit, že už v tomhle směru nepředstavuje hrozbu?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Tak on by musel zničit veškerý svůj jaderný program. Otázkou je, kolik Severní Korea v tuto chvíli má funkčních jaderných zbraní, zdali dokončila proces militarizace, jaké rakety, respektive jaké počty raket balistických má k dispozici, které by byly schopny tyto zbraně nést, takže to je ještě relativně velice dlouhá cesta. Navíc sám jste zmínil, v tuto chvíli v Jižní Koreji žádné jaderné zbraně dislokované nejsou, to znamená, jednalo by se výhradně o tento jednostranný krok stran Severní Koreji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Kim Čong-un přitom zatím nepodmiňuje jaderné odzbrojení poloostrova odchodem amerických vojsk z Jihu, což samo o sobě může působit nadějně. A jestli to tedy myslí vážně, dalo by se v několika větech nastítnit, jak by se odehrál ten jaderný odzbrojovací proces pod mezinárodním dohledem?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Tak ten by se odehrál relativně jednoduše. Kim Čong-un by musel, musel zpřístupnit veškerá svá jaderná zařízení, prokázat, kolik vlastně je jaderných zbraní a ty by následně byly potom zničeny na základě mezinárodní kontroly, takže ten proces již by byl relativně jednoduchý. Problém však je, jak ho docílit. Co za to ten Kim Čong-un bude chtít, protože opravdu je naivní si myslet, že on to udělá jen tak pro světový mír, to ne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A co si myslíte, že by mohla být ta protiváha, kterou on teďko v podstatě žádá, aspoň implicitně?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Tak těžko říct, on se vůbec nevyjádřil, /nesrozumitelné/, víte sám dobře, pane redaktore, že nikdo nečekal, že by přišel vůbec s jakýmkoliv krokem podobného typu, až takhle radikální, tak to bylo z říše snů, takže samozřejmě v minimální variantě kompletní zrušení sankcí, nastartování ekonomického rozvoje v Severní Koreji, v té maximální variantě stažení amerických jednotek z Korejského poloostrova. On by klidně mohl podmínit tu /nesrozumitelné/ právě i pacifikací, to znamená, opravdu stažením, stažením civilních vojsk z Korejského poloostrova, tam by zřejmě rozhodně a s pravděpodobností hraničící s jistotou tato jednání ztroskotala.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ono je jasné, že klíčovým hráčem v jakékoliv závazné dohodě o jaderném odzbrojení Severní Koreje by byli Američané. Věříte tomu, že nějaký významnější posun v tomhle směru by mohla přinést ta chystaná schůzka Kim Čong-una s Donaldem Trumpem?

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

Zatímco schůzka Severní a Jižní Koreje byla opravdu politická, propagandistická v tom pozitivním slova smyslu, že ty Koreje se sdružují, sbližují, tak schůzka s americkým prezidentem Trumpem by opravdu mohla přinést zásadní pokrok. Jde o konkrétní cíle, které si tyto dva, tyto dva představitelé vytyčí, ale věřím, že v tuto chvíli tak, jak to deklaruje Kim Čong-un, by mohlo dojít opravdu k nějakému, nechci říct, závaznému, ale minimálně opět /nesrozumitelné/ stanovisku o tom, že by se svět mohl přiblížit, minimálně ukončení korejské války, která stále pouze je v procesu příměří.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Odhaduje odborník na problematiku jaderných zbraní Vlastimil Bříza z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám, na shledanou.

Vlastimil BŘÍZA, odborník na oblast jaderných zbraní, Institut politologických studií Praha

I já díky. Na shledanou.

Summit korejských lídrů 27.4.2018 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Možná takové potřebné kulturní odlehčení. Teď totiž zpět do těžkých vod politiky. Kim Čong-un na konci března nečekaně navštívil Čínu, kde jednal s tamním prezidentem, Si Ťin-pchingem. Také jsme to krátce zmínili. O příjezdu severokorejského vlaku za nezvykle vysokých bezpečnostních opatření jako první informovala japonská média. Čína a Severní Korea nejprve o návštěvě mlčely. Potvrzení přišlo až po 2 dnech a severokorejská státní televize pak zveřejnila tyto záběry.

/ Ukázka /

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Už to byla svého druhu revoluce. Dost možná první zahraniční návštěva Kim Čong-una. Ale brzy možná nastane zlomový okamžik, kdy se poprvé v dějinách severokorejský vůdce setká dokonce s americkým prezidentem. No, a dnešní den k tomu mohl být vlastně jakousi předehrou. A to Kim Čong-una s Donaldem Trumpem, k tomuto jednání, o kterém se mluví už, pravda, delší dobu.

No, a s námi diskutují celý večer o prozatím tedy severokorejsko-jihokorejském summitu jednak Jaromír Chlada a jednak Vlastislav Bříza ve studiu v Českých Budějovicích. Divácká otázka. Od diváka GF, co se tak podepsal. "Neměl by teď tedy celý svět a spolu s ním třeba i Donald Trump na onom summitu tlačít na to, aby KLDK propustila politické vězně, zavedla svobodné volby a podobně?" Pane Břízo.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Já se domnívám, že to byl měl být až druhý krok. Nebo respektive je to předčasné. Západní svět teď musí docílit toho, aby se Severní Korea vzdala jaderných zbraní. Ale ještě jestli můžu zpátky k té návštěvě Číny.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

To je velice zásadní počin. Já ho vnímám trochu jinak, než byl prezentován. Kolega ve studiu, který byl za ekonomickou část zodpovědný, tak konstatoval, že to hlavní, co dohnalo Kim Čong-una teď k jednání, je ta ekonomická trýzeň, ta situace, která nastala. Já s tím do jisté míry souhlasím. Byť tam samozřejmě je mix těch vlastností, nejenom toto. Ale Čína totiž, všimněme si, celou řadu těch sankcí, to už bylo, je to více jak 10 kol těch sankcí schváleno, tak ona je vždy neustále, byť decentně, ale obcházela. A tu Severní Korea udržovala při životě. A poslední dobou, to, co, ten veletoč, kterej Kim Čong-un poslední dva, tři roky předvedl, ať už to byl důvod, to by mě spíš doplnil pan Chlada, zdali si chtěl upevnit moc a ukázat národu, jak je, jak je, jak je silný a mocný, tak především on se utrl té Číně ze řetězu. Čína nechce mít vedle sebe jadernou velmoc, samozřejmě nevyváženě menší, než je Čína. Ona vůbec nechce mít vedle sebe jadernou velmoc. Ona chce mít vazala. Ona chce mít satelit. Toho bude podporovat. Uvědomme si, že pro Čínu i přes to, že tedy Kim Čong-un má jaderné zbraně, tak pořád pro Čínu je lepší mít jako nárazníkové pásmo byť tuhý stalinistický režim, nebo režim stalinistického typu, než sjednocenou Koreu pod, pod taktovkou Jižní Koreji. Takže určitě ta Čína neustále zůstává spojencem, ale to, co nastalo poslední rok, dva, bylo opravdu to čínské ty, ty. Takhle to nepude. My budeme určovat, zdali budeteš mít jaderné zbraně a my budeme moderovat. Takže opravdu oni začali dodržovat ty sankce. A proto dostali tu Koreu tam, kde je teď. Na, opět na hranici hladomoru.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a vnímá to stejně pana Chlada? Že by ta návštěva oním obrněným vlakem v Pekingu byla vlastně jakýsi příchod s prosíkem za odpuštění?

Jaromír CHLADA, koreanista

To bych úplně neřekl. Navážu na to, co říkal kolega. Tam samozřejmě je ten moment, že ta, ty jaderné pokusy a raketové pokusy Severní Koreje jsou do jisté míry proti srsti Číně. Ten politický vliv čínský na Severní Koreu je minimální. Už několik desetiletí. Ten ekonomický vliv samozřejmě je někde jinde. Nicméně v těch posledních dvou letech, řekněme, je tam ještě další faktor. A to byl velký tlak Spojených států na Čínu samotnou, aby, aby vlastně něco takového udělala. V tom loňském roce tam proběhlo i vyhrožování sankcemi vůči Číně. Donald Trump vlastně začíná vést jakousi obchodní válku s Čínou. Jsou tam nějaké celní, celní limity a tak dále. Takže, takže i to se vlastně podílelo na, na tom, na tom přísnějším přístupu Číny vůči Severní Koreji. Ale samozřejmě ta, ta moc ekonomická Číny je obrovská. A já se domnívám, že i to zpřísnění, které jaksi proběhlo a bylo vidět, tak má svoje limity. A samozřejmě to, ta návštěva Kim Čong-una, a mimochodem ne první, on navštívil Čínu už v roce 2010 spolu se svým otcem, kde byl jaksi představen jako nový vůdce, takže ukazuje to, že, že Čína není nějakým nepřítelem Severní Koreje, bylo to vidět, že to je spíš naopak. A samozřejmě ze strany Číny jde zejména o to, aby měla nějakou možnost trochu politicky ovlivňovat to, co se v Severní Koreji děje.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pánové, v několika vteřinách úplně poslední věc, na kterou se ptá jeden z diváků. A pasuje to vlastně do toho, do té čínské skládačky. Zda se Severní Korea nakonec vydá podobnou cestou jako Čína, tedy nějakou postupnou možná demokratizací, kapitalizací? Zda zkrátka Kim Čong-un využije té příležitosti být reformátorem? Pane Chlado?

Jaromír CHLADA, koreanista

Já se domnívám, že nic takového není možné. Protože jakákoliv reforma severokorejského režimu nemůže přinést nic lepšího, než existuje v Jižní Koreji. Existence Jižní Koreje je fatální pro severokorejský režim. Takže nějaké postupné reformy čínského stylu nebo, nebo něco podobného, postupné otvírání ekonomiky, cokoliv z toho by vedlo k pádu režimu. A to není v zájmu Kim Čong-una, ani, ani elity Severní Koreje. Takže si myslím, že to není cesta, která by začínala teď.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vlas..., díky moc. Vlastislav Bříza? Souhlasí? V několika vteřinách.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Domnívám se, že to je předčasné hodnotit, ale to, co teď přednesl pan Chlada, tak bych spolupodepsal. Naprosto s tím souhlasím. A opravdu Severní Korea není v pozici, nebo Kim Čong-un, to je jedno a totéž, není v pozici, kdy by si mohla dovolit reformy. Vzpomeňme Sovětský svaz. Na konci 80. let chtěl prezident Gorbačov mírně reformovat perestrojkou, glasností, ten režim. A dopadlo to fatálním kolapsem celého režimu. Takže tento režim je ještě silnější. Nevěřím, že jakákoliv reforma je možná, aniž by ten režim nepadl.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Říká Vlastislav Bříza z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který spolu s Jaromírem Chladou, koreanistou, debatoval o aktuálním summitu právě skončeném mezi dvěma korejskými vůdci. Pánové, vám oběma mockrát díky za účast v 90' a mějte se, na shledanou.

Jaromír CHLADA, koreanista

Na shledanou.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Díky.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A přidáme ještě předpověď počasí. Potom už Horizont, který, předpokládám, také onu významnou historickou událost neopomene. Přeju hezký večer.

Důchody zvyšovat nutné je. Ale takhle?

26.4.2018 Právo str. 07 Publicistika

Martin Potůček

Polemika

Předseda vlády a hnutí ANO pan Andrej Babiš publikoval 24. 4. v Právu rozsáhlý příspěvek pod titulkem „Důchody je prostě nutné zvýšit. Tečka“. Uvádí v něm, že důchodová novela, podpořená v prvním čtení Sněmovnou, zvýší všem seniorům od roku 2019 důchody v průměru o 918 korun měsíčně.

Vyzývá, abychom přitom nezapomněli na více než 400 tisíc důchodců s důchody pod 10 tisíc korun. Zvýšit nízké důchody proto podle něj není žádné rovnostářství, ale normální společenská spravedlnost. Uvádí,

že státní rozpočet vyjde zvýšení penzí příští rok asi na 34 miliard korun, což podle něj není moc. A v závěru uvádí, že „tohle chceme provést co nejdříve, protože na rozdíl od předchozích vlád jen neslibujeme“.

Rád bych se k těmto tvrzením vyjádřil jako osoba, která byla pověřena minulou koaliční vládou (ve které Andrej Babiš působil jako ministr financí a také jí místopředsedal) předsedat odborné komisi pro důchodovou reformu s tím, že má vést širokospektrální dialog koalice, opozice, odborníků, sociálních partnerů i odborné a občanské veřejnosti...

Novela předpokládá u všech důchodů zvýšení jejich základní výměry z letošních 2700 korun (9 % loňské průměrné reálné mzdy) na zhruba 3250 korun (10 % pro letošek odhadované mzdy). V příštím roce konkrétně tedy o dalších zhruba 525 korun z uvažovaného vyššího průměrného platu 32 500 korun.

Následuje ovšem ještě takzvaná procentní výměra valorizace, která se počítá stejným procentem všem důchodcům z aktuální výše jejich důchodu, od něž se ovšem nejprve musí odečíst ona základní výměra.

Pokud bude procentní výměra vztažena ke zbytku důchodu po odečtení základní výměry například 5 % (což lze vzhledem k letošní dynamice růstu platů a inflace očekávat), znamenalo by to, že důchodci s hraničně nízkým důchodem 4000 korun si příští rok polepší o 525 korun základní výměry plus 38 korun (5 % ze zbylých 750 korun), tedy celkem o 563 korun.

Důchodci s desetitisícovým důchodem dostanou navíc 863 korun (525 korun základní a 338 korun procentní výměry). Ještě lépe na tom budou určitě důchodci s průměrným důchodem ve výši 12 000 korun; ti dostanou měsíčně 525 + 438, tedy 963 korun.

Ti s důchodem 15 tisíc si přijdou na 1113 korun navíc a šťastlivce s dvacetitisícovým důchodem požehná vláda, pokud ovšem tento návrh Sněmovna posvětil, v příštím roce 1363 korunami. Připadá vám normální, že důchodcům s minimálním důchodem kolem 4000 by navrhovaná valorizace přihazovala o necelých šest set, zatímco lidem s dvacetitisícovým důchodem skoro dvaapůlkrát víc? To je přece v zásadním rozporu s tezí Andreje Babiše, že hlavním motivem jeho návrhu je věnovat se nízkopříjmovým důchodcům. Není pravda, že minulá vláda jen slibovala. V minulém volebním období bylo například do platných norem vtěleno celkem osm s deseti návrhů vzešlých z dílny naší důchodové komise včetně zvýšení valorizace důchodů z jedné třetiny na jednu polovinu růstu reálné mzdy a možnosti užít k jejímu výpočtu valorizace index růstu životního nákladů domácností důchodců, pokud bude vyšší, než index růstu životního nákladů všech domácností. Což se promítlo do vyšších částek valorizace všech důchodů poprvé už od letošního ledna.

Problém nízkých důchodů je závažný. Jde o neslavné dědictví všech polistopadových vlád. Na číslech lze dokázat, že čeští důchodci nesli na svých bedrech velkou část nákladů české ekonomické transformace – a samozřejmě na to dopláceli.

Nicméně se hrozím toho, budeli prvním krokem k řešení tohoto problému to, že na základě nedomyšlené a korektně neprojednané reformy přidáme něco důchodcům s velmi nízkými důchody, o něco víc důchodcům s průměrnými důchody a nadělíme důchodcům s nejvyššími důchody.

Zároveň se divím představitelům pravicových stran, že Babišův návrh kritizují. Vždyť je zcela v souladu s uplatněním principu zásluhovosti. Pokračuje v trendu, který už léta dramaticky rozevívá nůžky mezi valorizací nízkých a vysokých důchodů. Návrh snad jen trochu pokulhává v důsledně pravicovém uplatnění zásady rozpočtové odpovědnosti. Všichni důchodci bez rozdílu přece dostanou jako cenu útěchy oněch 325 korun – jednoho procenta základní výměry – navíc...

Andrej Babiš se tak závažný reformní krok odvažuje učinit jen na základě volebního programu jedné, té své politické strany, bez projednání s koaličními partnery (kteří to nakonec budou?), bez konzultace s představiteli opozice, bez projednání v řádně ustavené vládě, ve zkráceném řízení s vyloučením procedury RIA (hodnocení dopadů regulace) – a přitom s tak vážnými dopady na státní rozpočet.

Se vši zodpovědností tvrdím, že takový postup se nám už v minulosti několikrát vymstil, a nevidím důvod, proč by nyní mělo být riziko takto nepromyšleného a řádně neprodiskutovaného a neprojednaného kroku s potenciálně rozsáhlými následnými škodami menší.

Existují lepší cesty k nápravě. Předpokládá to však opustit politický styl „já to prostě zařídím“ a vrátit se k seriózní diskusi na dané téma. Ostatně dva alternativní návrhy, jak problém valorizací nejnižších důchodů řešit, zformulovala a publikovala už před rokem naše důchodová komise.

Návrh je v rozporu s tezí Andreje Babiše věnovat se hlavně nízkopříjmovým důchodcům

O autorovi| Martin Potůček (Autor je vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** UK)

Foto autor| Ilustrační foto PRÁVO – Milan Malíček

Emmanuel Macron očekává, že Donald Trump vypoví jadernou dohodu s Íránem

26.4.2018 ČRo Plus str. 05 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Francouzský prezident Emmanuel Macron očekává, že šéf Bílého domu Donald Trump vypoví jadernou dohodu s Íránem. Přesvědčení získal po své třídní návštěvě Spojených států. Macron tento týden Trumpa vyzval, ať dohodu nevypovídá. Ale použije ji jako základ k vybudování, cituji: "Něčeho nového, co by pokrylo všechny naše obavy." Dohoda, kterou Írán uzavřel v roce 2015 se 6 mocnostmi, mezi nimiž byly vedle Francie a USA také Velká Británie, Německo, Čína a Rusko, měla za cíl pozastavit íránský jaderný program výměnou za zmírnění sankcí. Podle Trumpa stejně jako podle Izraele ovšem dohoda Íránu nezabrání obstarat si nukleární arzenál. A šéf Bílého domu ji považuje za velmi špatnou. Ve vysílání teď vítám Slavomíra Horáka z Institutu mezinárodních studií Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Horáku, nakolik ta dohoda skutečně pomohla a pomáhá Íránu? Platí, že je pro tuto zemi velmi důležitá?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, pro Írán je ta dohoda velmi důležitá. Znamenala pro něj velmi výrazné otevření se světu, velmi výrazné otevření se investicím, které Írán potřebuje velice nutně. Zároveň tím, že byly rozmrazeny, rozmrazena některá konta, která měl Írán zamrazená v, takzvaně v západních bankách, nebo v jiných částech světa, tak si mohl dovolit i dát víc peněz na investice. Ta dohoda je do určité míry, nebo do značné míry plněna. A Írán z ní velmi silně profituje.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, a z druhé strany, povězte, prosím, proč je dohoda tak špatná a šílená, jak tvrdí Donald Trump, pro Spojené státy?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si nejsem úplně jistý, do jaké míry tady hraje roli nějaká racionální úvahy a racionální analýzy a do jaké míry je, jsou tato prohlášení výsledkem nějaké momentální, momentální nálady Donalda Trumpa. Jak víme, Donald Trump už nás přesvědčil v minulosti, že může názory velmi rychle posunovat své názory a velmi rychle přijímat řešení, která jsou, řekněme, poměrně jednoduchá na první pohled ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A pak se to změní.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je jedno, já se obávám, že toto je jedno z nich. A je otázka, že pokud i, pokud by k tomu došlo, tak pro Spojené státy tahle dohoda není nějak výrazně šílená. Akorát prostě z ideologického hlediska není, Írán je stále považován za ten takzvaně, takzvaně část nějakého asi zla, nebo pořád ty ideologické momenty tady v americké administrativě převažují. A evidentně v Trumpově uvažování taktéž.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. A právě Izrael, tak ten má ve Spojených státech určitý vliv, míní, a i Trump se přiklání k názoru, že dohoda nezabrání Teheránu vytvořit jadernou zbraň. Přestože Organizace spojených národů při kontrolách zjistila, že podmínky se dodržují, tak mohou, může na tom být něco pravdy?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě vždycky může být někde něco, nějaká kus pravda, nějaký kus pravdy. Tady spíš jde o to ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jinak, jinak teda, chtěla jsem se zeptat, jestli skutečně to tak je? Jestli ta dohoda opravdu nemusí zabránit Íránu získat jadernou zbraň.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nemusí, pokud by Írán hodně chtěl, tak vlastně může dále pokračovat ve svém obohacování. Na druhou stranu ten Írán je momentálně natolik monitorován, že pokud by se něco takového dělo, tak by se dalo předpokládat, že ty sankce a budou obnoveny znova. Ostatně je to, je to určeno i v té, i v té dohodě samotné. Takže Írán velice dobře ví, jaké jsou podmínky. Neříkám, že je Írán ten jediný dobrý a Spojené státy ty jediné špatné. To samozřejmě ne. V případě Izraele možná tady jde ještě k, dochází k jednomu momentu, Írán samozřejmě má velmi výrazný vliv v Sýrii. A jakož i na, v jiných částech Blízkého, blízkovýchodního regionu. A už víme, že vlastně jakoby iránské jednotky se v podstatě de facto střetly už s izraelskými jednotkami na syrském území. Takže tam hraje roli, velmi výraznou roli v případě Izraele i iránská přítomnost a iránský vliv v Sýrii.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ještě když se vrátím k Donaldu Trumpovi, tak jak pravděpodobné vůbec je, že Spojené státy. Od té dohody skutečně odstoupí? Jak naznačil Emanuel Macron. On by měl aktuálně Donald Trump rozhodnout 12. května. Protože ty sankce se vždycky obnovují. Ale na druhou stranu je tu i několik dalších hráčů. A Francie tu dohodu vypovídat nebude. Ačkoli není dokonalá, jak řekl Macron. Takže je to spíš takové nějaké hraní si, aby mohl třeba Donald Trump z toho nějak se ctí vycouvat? Nebo jak si to vysvětlit? A myslíte si opravdu, že dojde k tomu vypovězení? To byla ta hlavní moje otázka.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hm. Tak, samozřejmě ono předvídat v případě Donalda Trumpa lze poměrně těžko. Já se třeba osobně domnívám, ačkoliv nejsem expert na americkou vnitřní politiku, že lze, je tady možné hledat příčinu v nějakých vnitřních záležitostech, to znamená vztahu Donalda Trumpa se state departmentem, s dalšími složkami, s tajnými službami Spojených států a podobně. Přiznám se, že tady už se pohybuji v roli spekulací, protože do těchto vztahů nevidím. A nejsem, nejsem v tomto kompetentní komentovat. Ale docela bych si dovedl představit, že nějaké takovéhle, nějaká takováhle role plus potřeba udělat nějaká silná prohlášení je v případě Donalda Trumpa, ať už navenek nebo dovnitř, spojená, administrativy Spojených států, čili dovnitř americké společnosti, tak může vést Trumpa k podobným prohlášením.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, ale ta dohoda vlastně, je vůbec vypověditelná, když je tam vícero hráčů? Spojené státy by odstoupily, to by se asi dalo. Ale dál, dál by ta dohoda vlastně platila mezi těmi ostatními. A teď je otázka, jestli jsme někde, někdo slyšeli o nějakém plánu B, kdyby, kdyby k tomu vypovězení ze strany Washingtonu došlo.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Čistě právně souhlasím s tím, co říkáte. Čistě právně by od té dohody odstoupily Spojené státy, dá se velmi těžko předpokládat, že by k tomu došlo i v případě některých jiných států, nebo signatářů té dohody. A samozřejmě může se stát i zde cokoli. Ale pravděpodobně by to byly pouze Spojené státy, kdy by přestaly být signatářem této dohody. Spojené státy by v tomto případě mohly, řekněme, více tlačit na Írán, pokud jde o nějaké sankce a zavedení sankcí a podobných věcí. Na druhou stranu ti zbylí signatáři jsou už dneska natolik silní a, upřímně řečeno, Írán má dneska, řekněme, vztahy, své kredity, své kontrakty takřikajíc, své obchody

více orientované ne na Spojené státy. Ale buď na asijský kontinent, anebo právě na ty evropské signatáře této dohody, takže tam velmi pochybuji, že by došlo k rušení nebo k, ke snahám rušit ty lukrativní kontrakty, které za poslední léta byla, nebo poslední 2, 3 roky byly s Íránem podepsané.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moc vám děkuji a mějte se hezky. Na slyšenou.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Duka, Zeman a Pokání

26.4.2018 ČRo Plus str. 04 18:10 Názory a argumenty

Petr HARTMAN, moderátor

Pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka dnes odeslala do Vatikánu svou demisi. Podle kanonického práva ji musí podat do rukou papeže po 75. narozeninách, které slaví dnes. Papež může demisi přijmout. Může se ale také rozhodnout arcibiskupovi mandát prodloužit. Dukovo setrvání mimo jiné podporuje prezident Miloš Zeman. Což ještě neznamená, že jejich vzájemný vztah je bezproblémový. Více už Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Josef MLEJNEK, politolog

Dlouholeté politické přátelství kardinála Dominika Duky a prezidenta Miloše Zemana přerostlo v konflikt. Prezident dal před uctěním památky kardinála Josefa Berana, jehož pronásledovali a vypudili komunisté, přednost účasti na komunistickém sjezdu v Nymburce. Dominik Duka za to Miloše Zemana během slavnostní bohoslužby ve Svatovítské katedrále otevřeně zkritizoval. Zvláště dožadují-li se nyní komunisté podílu na moci, měla by prý dle Duky hlava státu pronést rozhodné slovo. Rozhodné slovo od prezidenta posléze zaznělo ve vysílání TV Nova. "Panu kardinálovi není vůbec nic do toho, jaký má prezident republiky program," pravil Miloš Zeman a na Dukovu adresu ještě jízlivě dodal: "Já respektuji právo každého na jeho názor, ale ne každý názor beru vážně." Což nelze interpretovat jinak než jako políček. Mohl ale Duka čekat něco jiného? Vždyť pokora a uznání chyb do Zemanova repertoáru rozhodně nepatří. Zeman si však v projevu na sjezdu KSČM vstříhl minimálně jeden vlastní gól. To, když vyzval komunisty k pokání a za vzor jim dal i stejnojmenný gruzínský film režiséra Tengize Abuladzeho. Snímek běžel koncem 80. let i v našich kinech a kromě svých uměleckých kvalit udivoval rovněž tím, co všechno je nyní za Gorbačova v Sovětském svazu možné. Pokání, natočené dokonce již roku 1984, ovšem nějakou dobu pak uzamčené v trezoru, totiž nemilosrdně účtuje nejen se stalinismem, ale s komunismem jako takovým. Děj vychází ze situace, kdy dcera obětí represí vyhrabává nedávno pohřbenou mrtvolu Varlama, komunistického funkcionáře stalinského typu, což se pochopitelně vůbec nelíbí jeho synovi, aparátčíkovi brežněvovské éry, jenž nechce mít zločiny minulosti před očima, ale pořádně ukryty, nejlépe zakopány v hrobě. Chtěl snad Miloš Zeman i tímto konkrétním filmovým obrazem přimět české komunisty k sebereflexi, k důraznějšímu odsouzení jejich vlastní krvavé minulosti? Možná ano, nicméně nebyl by to Miloš Zeman, kdyby nezůstal v tom dobrém přinejlepším někde v půli cesty. Příklad lze totiž snadno obrátit proti němu. Není to právě on, kdo vábením komunistů k podpoře vlády metaforicky řečeno "vyhrabává mrtvoly", kdo se snaží resuscitovat politický proud, který by se měl raději nechat dožít v opozici? A za druhé, Abuladzeho dílo pojmenovává jako jeden z kořenů zla komunismu jeho bezbožnost, zarputilý boj, který vedl proti náboženství. Nikoliv náhodou filmové Pokání končí následujícím dialogem: "Dostanu se touto cestou ke kostelu Bohorodičky? - To je Varlamova ulice. Ta k chrámu nevede. - K čemu je taková cesta, co nevede ke chrámu?" Lze tedy předběžně stručně uzavřít, že si naběhli oba. Duka tak dlouho posluhoval Zemanovi, až obdržel, co si zasloužil. Zeman v Nymburce pootevřel filmové okénko, a vlastně taky dostal - od Abuladzeho ze záhroby - po zásluze. Jen není jisté, zda si toho všiml.

Itálie jako Česko. Politická scéna je zablokovaná, nové volby může zastavit jen jediná koalice

26.4.2018 info.cz str. 00 Evropská unie
Eliška Kubátová

Od parlamentních voleb v Itálii, které ovládly euroskeptické antisystémové strany, uběhly téměř dva měsíce, jednání o nové vládě se zatím ale zatím jeví bezvýhodně. Po ostré předvolební kampani nemohou rozhádané strany najít společnou řeč a hrozí, že Italové půjdou k hlasovacím urnám znovu. V posledních dnech se však přeci jen začíná rýsovat naděje, která může zemi z rizika předčasných voleb vytáhnout. Je jí možná koalice vítězného Hnutí pěti hvězd s bývalou vládní Demokratickou stranou. „Je to asi největší šance, která je v tuto chvíli zároveň nejracionalnější,“ říká pro INFO.CZ odborník na italskou politiku Martin Mejstřík. Taková varianta by přitom byla dobrou zprávou také pro Evropskou unii – rozhodně lepší, než vláda s protiimigrační Ligou, s níž koaliční rozhovory ztroskotaly.

V březnových parlamentních volbách dali Italové najevo své znechucení nad dlouhodobými problémy spojenými s nezaměstnaností nebo migrací, a namísto tradičních stran tak dali přednost antisystémovým, euroskeptickým a krajně pravicovým uskupením. Volby vyhrála s 37 procenty hlasů středopravá koalice v čele s protiimigrační a euroskeptickou Ligou severu Mattea Salviniho a stranou Vzhůru, Itálie expremiéra Silvia Berlusconiho. S 32 procenty hlasů se však nejsilnější jednotlivou stranou stalo protestní Hnutí pěti hvězd (M5S).

Propad ve volbách naopak zaznamenala středolevá Demokratická strany (DS), která vedla tři minulé italské vlády, ve volbách však získala jen 18 procenta hlasů. Volby tak skončily patem, kdy ani jedna ze stran nedosáhla parlamentní většinu a klíčovou roli při povolebních jednáních získal prezident Sergio Mattarella, který má rozhodnout, koho sestavením vlády pověří.

Podle odborníka na italskou politiku Martina Mejstříka za zablokovanou situaci v Itálii stojí především vyhocená předvolební kampaň, kdy proti sobě nejsilnější strany – včetně vládnoucí Demokratické strany, protiimigrační Ligy severu i antisystémového Hnutí pěti hvězd – tvrdě šly.

„Tyto strany se snažily jedna proti druhé vymezovat a nalákat na to voliče. Pokud spolu mají najednou spolupracovat, může to část voličů brát jako zradu. Proto ten proces trvá tak dlouho – snaží se najít nějaký kompromis, který pak budou moct voličům prodat,“ říká pro INFO.CZ politolog Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který situaci v Itálii přirovnává k povolebnímu rozpoložení v České republice – i tady proti sobě šly strany tak ostře, že po volbách nemohly uzavřít dohodu, aby své voliče nenaštvaly.

V Itálii se však přeci jen možná blýská na lepší časy – pokud budou současné sondovací rozhovory úspěšné, mohla by vzniknout vláda složená z Hnutí pěti hvězd a Demokratické strany, která po krachu ve volbách původně ohlásila odchod do opozice. Část strany je však spolupráci s M5S nakloněná a pokud se jí podaří najít společný zájem alespoň v základních otázkách, může koalice v 360členném parlamentu získat většinu v podobě 333 křesel.

„Je to asi největší šance, která je v tuto chvíli zároveň nejracionalnější. Hnutí pěti hvězd chce do vlády a převzít odpovědnost, ke které jí volební výsledek opravňuje. Z hlediska stability je to dobře v tom smyslu, že by taková vláda mohla fungovat rozhodně lépe, než kdyby tam bylo Hnutí pěti hvězd s Ligou severu. V takovém případě by zde byly dva podobně velké subjekty a každý by se snažil hrát stejně velkou roli,“ říká Mejstřík. Právě o variantě koalice M5S s Ligou severu se přitom ještě před pár dny jednalo. Rozhovory ale skončily bez výsledku – podle médií byla kamenem úrazu strana Vzhůru Itálie, a především pak její pravomocně odsouzený šéf Silvio Berlusconi.

Kontroverzní postava mediálního magnáta je totiž pro Hnutí pěti hvězd nepřijatelná – strana si zakládá na transparentnosti a protestu proti nekalým praktikám zavedených politických elit, které ale Berlusconi přesně symbolizuje. Liga severu se však spojenectví se stranou Vzhůru Itálie odmítala vzdát, možnost koalice s M5S tak byla rychle smetena ze stolu. Podle Mejstříka však šlo pouze o výmluvu.

„Byla to spíš záminka, aby jednání nemuseli vést. Hnutí pěti hvězd totiž bylo jasné, že pokud půjdou s Ligou severu, bude chtít hrát hlavní roli právě ona. Stejně nevýhodné by to ale bylo i pro Ligu severu, protože Salvini

ví, že když si počká tři roky, stane se neoddiskutovatelným lídrem pravice. Stačí mu setrvat, než Berlusconi půjde do důchodu a pak může celou pravici převzít," říká Mejstřík s tím, že šéfovi Ligy Metteu Salviniemu se hodí, že bude v opozici a může dál nabírat voličskou podporu.

Nezmar Berlusconi se svou stranou Vzhůru Itálie tak po volbách hraje spíš vedlejší roli a zůstává spíš v ústraní. „Jeho čas v politice se chýlí ke konci a poprvé není v jednáních tou hlavní postavou on. Spíš je teď jakýmsi blokátorem, protože pro spoustu lidí – zejména pro Hnutí pěti hvězd – je nepřijatelnou osobností. Ale má svých 14 procent a je potřeba s ním počítat," vykresluje současnou pozici Berlusconiho odborník a dodává, že až z politiky odejde, skončí i jeho strana, protože není nikdo, kdo by ji po něm převzal.

Dobrá zpráva pro EU?

Lídři Evropské unie přijali výsledky voleb třetí nejsilnější ekonomiky eurozóny chladně a odměřeně. Například první místopředseda Evropské komise Frans Timmermans pro francouzský list Le Figaro těsně po volbách řekl, že výsledek „je zčásti odrazem italského rozčarování z Evropy“. Brusel tak současné vyjednávání o nové italské vládě bedlivě sleduje a právě koalice M5S s Demokratickou stranou by pro unii byla dobrá zpráva, nebo minimálně lepší než koalice s Ligou severu, která by pro Itálii znamenala odklon od evropské politiky.

„Matteo Salvini je největší kritik EU ze všech a určitě by se snažil populisticky hřmotným stylem do těchto záležitostí promlouvat. Naopak Hnutí pěti hvězd má v poslední době tendenci se umířňovat a vztah vůči EU má celkově velmi ambivalentní – chvíli proti ní vystupují, chvíli zase ne. Na jednu stranu je tedy koalice s Demokratickou stranou pro EU dobrá zpráva," říká Mejstřík s tím, že Demokratická strana může do značné míry zmírňovat tón rétoriky vlády.

Odborník ale zároveň upozorňuje na to, že kvůli vnitřnímu rozdělení Hnutí pěti hvězd, které ve volbách posbíralo hlasy zprava i zleva, může být stabilita případné vlády ohrožena. „Dokud byli v opozici, nepouštěli se do ožehavých témat. Teď je ale ve vládě budou muset řešit, takže se budou muset připravit na to, že jim třeba část poslanců odejde nebo že ztratí část volební podpory," říká Mejstřík a dodává, že i když dojde k sestavení vlády, neznamená to, že bude vše perfektně fungovat.

Přestože se koalice s Demokratickou stranou jeví jako nejschůdnější řešení, na upínání se k této variantě je zatím brzy. Předseda Matteo Orfini, který v čele strany nahradil bývalého šéfa Mattea Renziho, se totiž v pondělí nechal slyšet, že pro politickou dohodu s M5S „nejsou podmínky“. „Můj názor zůstává takový, jaký byl v minulých dnech: byli jsme, jsme a zůstaneme alternativou k 'pěti hvězdám', co se týče politické kultury, programu i představy o demokracii," řekl šéf Demokratické strany.

Zda se vítězným stranám podaří najít společnou cestu, tak zatím zůstává nejisté. Italové však chtějí dát předsedovi protestního Hnutí pěti hvězd Luigi Di Maiovi šanci, aby vládu sestavil. „Hnutí pěti hvězd jasně deklarovalo, že pokud dostane podporu, chce do vlády, a voliči s tím počítají. I lidi v Itálii, které znám a kteří rozhodně nepatří k jeho voličům, říkají: ‚Tak jim dejte tu možnost, ať teda ukážou, co umí‘. Protože pokud by dál stáli v opozici, v příštích volbách by mohli mít o deset procent větší zisk než teď. Velká část jejich hlasů totiž jde od našťvaných voličů, kteří chtějí vyjádřit protest a o nějaký program jim vůbec nejde," uzavírá Mejstřík.

URL| <https://www.info.cz/clanek/28857/italie-jako-cesko-politicka-scena-je-zablokovana-nove-volby-muze-zastavit-jen-jedina-koalice>

Mají mít roboti vlastní právní status

24.4.2018 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Evropská komise má do konce dubna rozhodnout, jestli podpoří loňskou rezoluci Evroparlamentu, jež počítá s tím, že roboti získají právní status takzvané elektronické osoby. Unijní instituce se tak chtějí připravit na masivní nástup umělé inteligence a zajistit, aby byla pro člověka přínosná a bezpečná. A riziko zneužití aby bylo naopak co nejmenší. Na 150 světových expertů pohybujících se na tomto poli ovšem varuje v otevřeném dopise, že se

jedná o neužitečný nápad ovlivněný spíš světem sci-fi než tím reálným. Bylo by chybou přiznat robotům práva a povinnosti? Taky o tom bude řeč. Naše pozvání přijali právnička Alžběta Krausová, která se specializuje na právo a technologie z Ústavu státu a práva Akademie věd. Dobrý den.

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A taky Vít Střítecký, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak já mám na vás oba první otázku a požádám na ni o stručnou odpověď. Paní Krausová, podle vás měli by roboti získat ten status elektronické osoby?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Přiznám se, že to je otázkou na další zkoumání. A nemyslím si, že by Evropská unie měla rozhodnout tak rychle, tedy do konce tohoto dubna, protože jde o institut, který je v současné době špatně vykládán v tom smyslu, že chceme přiznat základní lidská práva robotům, což tak není. Nicméně je to jedna z variant, jak vyřešit odpovědnost robotů. Je to otázkou na další zkoumání.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A na další rozhovor, ke kterému určitě dojde i v tomto pořadu. Ale obracím se na Víta Stříteckého a ptám se ho na jeho názor.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Já jsem v tomto možná trochu více kritičtější a více stojím na straně vlastně těch, těch vědců, kteří, kteří, kteří podepsali ten, ten otevřený dopis, protože si myslím, že je to do značné míry výsledkem určitého nepochopení toho, co z toho technického hlediska umělá inteligence dneska, a troufnu si říct, ještě po hodně dlouhou dobu bude.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Když říkáte, pane Střítecký, je to výsledkem nepochopení, tak kde vy spatřujete to nepochopení, co evropské instituce, parlament a uvidíme, jak rozhodne Evropská komise, ale jestli potvrdí tu rezoluci, tak v čem dělají chybu, čemu nerozumí?

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Já mám pocit, že trochu surfují na té vlně, která kolem umělé inteligence v současnosti vlastně vznikla. A dělají vlastně takovou jako podobnou chybu, kterou vlastně dějiny umělé inteligence nebo studia umělé inteligence už docela dobře znají, protože když se podíváte na to, jak se myšlení u umělé inteligence vyvíjelo od poloviny zhruba dvacátého století, tak velmi často vlastně mělo takový antropomorfní, antropocentrický nádech. To znamená, stále uvažujeme o umělé inteligenci v termínech nějak spojených s člověkem, ale podíváte-li se na to dnešní technické řešení, řekněme, které spočívá v hlubokém učení a v umělém učení reprezentací, tak tady

vlastně jako příliš jako těch, těch společných rysů s tím člověkem vlastně nenacházíme. A právo jako takové je vlastně jako inherentně nějaký další lidský koncept.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Když jste, paní Krausová, mluvila o tom, že je třeba se rozhodnout, jakou zodpovědnost předáme robotům, umělé inteligenci, tak v jaké míře?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Jak to myslíte v jaké míře?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jakou zodpovědnost jste myslela? Jestli zodpovědnost sám za sebe jako za stroj nebo zodpovědnost za škodu, kterou eventuelně stroje spáchají, tak o to mi jde?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Tak tenhle ten status elektronické osoby, ten by v podstatě měl být jakousi paralelou pravděpodobně k právnícké osobě. Je to umělý konstrukt, je to nápad, jak v podstatě vyřešit situaci, kdy my nemůžeme prokázat úplně jistě, kdo způsobil danou škodu, ke které došlo. A v tu chvíli, kdy my nedokážeme prokázat, zda například výrobce robota nebo tu umělou inteligenci špatně nastavil nebo jí poskytl špatná data a tedy způsobil, že ten robot se "zbláznil" a způsobil škodu, tak potom my hledáme nějaký konstrukt, který by vyřešil situaci, kdy v podstatě ve společnosti bychom neměli komu přikázat, aby tu škodu uhradil. Takže tento robot by neměl práva jako takové, že by mohl hájit sám sebe, ale spíš by to byl umělý společenský konstrukt, na které, na které by bylo navázáno nějaké pojištění, případně majetek, z kterého by právě ta škoda byla uhrazená.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A tento koncept podle vás potřebujeme, paní Krausová, jako společnost?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Tenhle ten koncept je to jedno z řešení. Už v devadesátých letech jeden z amerických profesorů navrhoval status nikoliv umělé osoby nebo elektronické osoby, ale status robota, který by v podstatě se choval jako správce a mohl uzavírat, dejme tomu, nějaké právní transakce. Ten, tato myšlenka se nijak neprosadila. Teď znovu ožívá. A myslím si, že bude na nás prozkoumat, jestli skutečně jaký bude mít dopad. Já vám nemohu bohužel dát žádnou pevnou nebo jasnou odpověď. Nicméně je to jedno z řešení, které je ale i zneužitelné.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To jistě, jako všechno asi. Ale nezní logicky, pane Střítecký, jestli by roboti způsobili škodu, u které by nebylo jasné, kdo za ní může, jestli výrobce, programátor nebo kdo vlastně, že by ten stroj jaksi tu zodpovědnost za škodu nesl sám, aby společnost nepřišla třeba o velké hodnoty? Tady může jít dokonce i o život? Známe ten nedávný případ autonomního auta, které na přechodu zabilo chodkyni.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

No, to je právě ta klíčová otázka, která, kde je ten problém, jako v mých očích souvisí především s tím, že ten lidský prvek tam je vlastně prozatím vždycky absolutně jaksi viditelně přítomný. Já mám jako velký problém vymyslet nějaký scénář, kde bych skutečně jak nebyl schopen dohledat asi i v rámci stávajících právních, právních úprav, byť samozřejmě právník nejsem, nikoho, kdo by přece jenom jako mohl být veden k odpovědnosti za, za takový čin. Někdo tu technologii vytrénuje a někdo ji dneska potom implementuje, někdo ji pak dále třeba jaksi prodá a v tom všude jaksi určitý typ té právní odpovědnosti je vždycky zakotven.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vy říkáte, že vždycky dohledáme zatím alespoň tu stopu člověka v tom konání stroje.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů
Fakulty sociálních věd UK

Ano, to si myslím, že to je ta současná technická úprava takhle, takhle nebo to technické řešení takhle jednoznačně funguje. A já bych měl obavu opačnou. Já jsem velmi podezřívavý, zvláště když jde o moderní technologie. A já si dovedu představit, že nejvíce o takovou to nějakou postupnou, postupnou regulaci stojí právě ty firmy, protože je to velmi lákavé mít vlastně tu schopnost ty technologie poslat do toho oběhu a snažit se snížit nějaký ten práh té vlastní odpovědnosti za to, co způsobí. A přichází to právě v době, kdy část těch, a skutečně to velmi jako marginální část vlastně, ale společensky velmi viditelná u typu těch autonomních vozidel a podobně. Nikoliv že přichází do toho oběhu, od toho jsme, myslím, ještě jako velmi, velmi daleko. Ale začíná se o tom mluvit jaksi na úrovni té veřejné debaty. A věřím tomu, že prostě ten silný technologický a finanční sektor prostě o tom začne jaksi takhle jako mluvit a začne to téma nějakým způsobem regulovat podle těch svých vlastních zájmů. Snažit se...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A dokonce může i regulovat, respektive ovlivňovat, lobbovat i v Evropském parlamentu i v Evropské komisi i v zákonodárných sborech jednotlivých členských zemí Evropské unie. Paní Krausová, mohlo by to být tak, že je to hlavně v zájmu těch velkých korporací a firem, které vyrábějí roboty, stroje a chtějí se zbavit zodpovědnosti za škodu, které by mohly ty, kterou by mohly ty stroje způsobit?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Tak určitě ty velké společnosti by mohly najít cestu, jak ten institut využít a nedejbože zneužít tedy. Nicméně my ten, záleží na tom, jak my ten konstrukt nastavíme. Když by to byl jakoby takový první nárazník, protože představte si třeba autonomní vozidlo, které když bude nebo částečně autonomní, v současné době nemáme plně autonomní vozidla, ale představte si tedy autonomního robota, který sbírá neustále data, přizpůsobuje se a v podstatě do procesu jeho fungování vstupuje velké množství subjektů. A nyní dojde k nějaké škodě a ta poškozená strana by musela jít za všemi těmi subjekty a prokazovat, kdo jí tedy tu škodu způsobil. Tím pádem ona v podstatě nemá možnost, nemůže efektivně vykonávat svá práva, trvalo by to velkou, strašně moc času...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To auto není někde pojištěné třeba?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Ano, určitě, pojištění by to, pojištění by to vyřešilo. Nicméně to je právě to, abychom mohli jaksi sjednotit to velké množství subjektů do jednoho subjektu a navázat na to to pojištění, do kterého by tedy přispívali všichni. Nicméně dovedu si představit, že dejme tomu ta elektronická osoba by byl ten subjekt, z jehož financí nebo pojištění se uhradí ta škoda, a následně abychom nenechali ostatní subjekty vyhnout se povinnosti, tak by tam byla nějaká další povinnost tedy prokazování, které by se mohlo promítnout třeba následně do výše toho pojištění.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To znamená, že by zaplatil stroj za škodu způsobenou, ale jaksi není mi úplně jasné, odkud by se vzaly ty peníze, odkud by je vzal ten stroj? To by stále muselo tedy kryt to pojištění, ale to by musel někdo plnit.

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Přesně tak. Ona ta správa předpokládá, že v podstatě každý ten stroj bude mít individuální registrační číslo a na něj bude navázáno speciální pojištění, do kterého by měly přispívat všechny subjekty zapojené v tom procesu fungování toho robota.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To znamená programátor, výrobce...

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Kdokoliv.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Firma, která prodává nebo pronajímá stroje.

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Přesně tak. Včetně uživatele, protože ten jí poskytuje data, z kterých se může ten systém dále učit a měnit.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Naladili jste Český rozhlas Plus, kde diskutují právnička Alžběta Krausová a odborník na bezpečnost a taky mezinárodní vztahy Vít Střítecký. Pane Střítecký, to, co tu zaznělo, vzhledem k tomu, že umělá inteligence prožívá boom, žijeme průmysl 4.0, digitalizaci, která se asi velmi brzy projeví v životech všech lidí alespoň vyspělého světa, tedy i toho našeho, není třeba, jak o tom mluví paní Krausová, nastavit pravidla už předem, třeba teď ještě nedohledáme nebo můžeme dohledat tu zodpovědnost člověka za škodu, kterou způsobí stroj, ale až těch strojů bude hodně, až skutečně nahradí hodně lidské práce, nebylo by dobré už na ni být připraveni teď, není to dobrý krok, co zvažuje Evropská komise?

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Určitě je dobrý krok, že se tím zabývají vědci a že se tím zabývají právníci. To bych chtěl říct, že je velmi podstatné jaksi tyhle ty situace promýšlet.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dokonce i etici a filozofové.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Ti rozhodně, ti to taky dělají vlastně celou dobu. Je to velmi filozofický problém umělá inteligence nakonec. Takže, takže to je určitě správné. A eticky samozřejmě také. A tímhle tím technologickým vstupem do oblasti umělé inteligence se dokonce ta, ta úroveň nebo ta potřeba toho etického zvažování zase ještě vlastně, vlastně zvyšuje. Ale zpátky k té otázce.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Rozhodně, rozhodně je důležité, aby se toto promýšlelo, ale nikoliv vlastně na té politické úrovni, protože já zatím opravdu nevidím to, co by bylo třeba tedy nějak regulovat. I ty autonomní vozidla, to klíčové rozhodnutí dělá ten vytrénovaný model. Ten je prostě vytrénovaný. On zobecňuje ta data, která přichází všude zvenku. To je samozřejmě pravda. Ale on je nějak vytrénovaný na určitý typ zobecnění a z toho vlastně vychází to rozhodnutí. A ten klíčový prvek, ten chcete-li inteligentní, ale vůbec ne v tom lidském slova smyslu, je vlastně spojený s touto vrstvou. A z mého takhle jako velmi jako laického právního a snad lehce informovaného technického jako pohledu tady vlastně ta odpovědnost jde tady za tím segmentem vlastně toho procesu. A ten

někdo vytrénuje, někdo ho vyrobí, někdo ho naimplementuje, jak se tam rozdělí ta odpovědnost, což je trochu jako technicistní debata.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Měli bychom ještě počkat tedy, paní Krausová, jako společnost na to, až se začneme bavit, jestli mají mít roboti, umělá inteligence vlastní právní status, být registrováni u úřadů, i o tom se mluví, prostřednictvím těch registrovaných značek, o kterých jste mluvila. Není na to ještě doba?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Je určitě brzo, protože nemáme ve společnosti rozšířené masově ty systémy, které se skutečně rozhodují ve velké míře autonomně a které nemáme zcela pod kontrolou. Nicméně ta doba se hodně blíží a určitě je třeba zvažovat nejrůznější modely, procházet si, byť teoreticky, scénáře, které se mohou stát ve společnosti, a být na ně právně připravení včetně otázek interakce mezi člověkem, robotem nebo nejrůznějších kritických scénářů.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jak by mohlo být zneužitelné, kdyby tedy Evropská komise teď přijala koncem tohoto měsíce, jestli se naplní předpoklady, nějaké, řekněme, rozhodnutí, které podnítl členské státy, aby uvažovaly ve svých zákonech o změnách směrem k té registraci robotů, k tomu, že budou mít vlastní právní status, kdybysme to udělali teď, je to nějak nebezpečné, paní Krausová?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Je to předčasné podle mého názoru, protože nemáme žádné silné argumenty pro ani proti tomuto statusu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Střítecký.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Mně to prozatím nepřijde příliš podstatné, jakože by to bylo přímo nebezpečné. To, to není. Mně to přijde zbytečné především na té politické úrovni. A to ta zneužitelnost je ještě velmi daleko. Ale já bych chtěl říct ještě jednu věc, kterou vnímám jako podstatnou. My se skutečně bavíme jaksi velmi hypoteticky, jo. To, ty systémy, které nějak jako fungují nebo které začnou ten náš život ovlivňovat v té brzké době, tak, tak stále jako budou mít pořád poměrně snadno dohledatelnou prostě tu, ten nějaký jako lidský moment nebo nějakou, někoho, ke komu lze tu odpovědnost v tom tradičním systému...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jak dlouho třeba ještě myslíte, budou roboti natolik málo autonomní, abychom nemuseli uvažovat o jejich zodpovědnosti?

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

V nějaké... Dokud bude umělá inteligence hluboké učení, což je ten současný stav, tak pořád vlastně, a pokud mluvíme o nějaké nové revoluci, tak je to skutečné věštění vlastně z té křišťálové koule a je to podle mého názoru vlastně velmi daleko.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je to daleko, paní Krausová, velmi daleko?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

No, to je otázka. Myslím si, že zas až tak daleko to nemusí být, protože může dojít k průlomům, k nějaké nové technologii nebo k nějakému například rychlejšímu trénování sítí nebo spojení nejrůznějších systémů. Nedokážu to odhadnout. Ale myslím si, že musíme být připraveni, byť se nám to teď zdá daleko. Ten čas běží hodně rychle.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Zeptám se úplně laicky, ale nakolik záleží podle vás na tom, co lidé cítí, jak, jaký mají vztah k umělé inteligenci, jestli s ní mají soucit, jestli ji budou ztvárňovat jako humanoidy nebo jako stroje? Záleží na tom víc než na těch vědeckých faktech, paní Krausová?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Tak to je výborná otázka, protože je prokázáno, že pokud máte robota určitého vzhledu, tak k němu lidé mohou navázat mnohem užší vztah. A myslím si, že pokud se budeme někdy bavit o právech robotů, tak to právě mohou být ta práva robotů, kteří věrně připomínají lidi. Nikoliv však v tom smyslu, že, že bychom jim měli třeba udělit nějaká práva, aby oni znovu rozhodovali se a stali se nám partnery. Ale spíš v tom smyslu, že lidé je budou chtít chránit. Už nyní máme třeba v Občanském zákoníku věc významné hodnoty, ke které člověk nějak přilne. Takže lze uvažovat i o tom, že v podstatě pokud zde budeme mít, dejme tomu, robota, který je věrnou kopií mě, to už se, v Japonsku je jeden robot, který je věrnou kopií profesora, který si ho sestrojil, tak v tu chvíli lze uvažovat i o nějaké vyšší právní ochraně těchto specifických robotů.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Stráitecký, jak to vidíte vy? A měli bychom mít, mě ještě k tomu napadá podotázka, s roboty soucit?

Vít STRÁITECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů
Fakulty sociálních věd UK

To jsou opravdu velmi zajímavé otázky, velmi zajímavé příklady. Já bych vlastně především chtěl říct, že tady už pak vůbec nejde o umělou inteligenci jako takovou. Tady jde skutečně o to, jak se jako vztahujeme k té věci, k nějaké věci, a to že vypadá, to, že vy jste použila i to slovo humanoid, to, že tady jsme prostě v nějaké takovéhle...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dvě ruce, dvě nohy, hlava.

Vít STRÁITECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů
Fakulty sociálních věd UK

...v takovéhle představě, tak to nemusí být vůbec umělá inteligence, že to si můžeme uplácat vlastně z něčeho takhle jako sami.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nicméně může to mít vliv na zákony, může to mít vliv na politiky, kteří rozhodují.

Vít STRÁITECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů
Fakulty sociálních věd UK

Ano, to je to, co jsem k tomu chtěl dodat, že je to politika v konečné fázi, takže, takže samozřejmě ta určitá citová jako subjektivní složka v tom rozhodování bude a pokud se ta poptávka společenská vlastně vzedme, tak je dost možné, že politici budou muset nějak reagovat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Do studia Pro a proti přišli právnička Alžběta Krausová a Vít Střítecký z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Myslíte si, paní Krausová, že předstihne doba, kdy budeme vnímat roboty jako určitý umělý organismus trošku na naší úrovni, tu dobu, kdy toho bude ta umělá inteligence schopna sama, tedy že nebude tak úplně autonomní?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Já si myslím, že ta doba se rychle blíží. Už jen v minulém roce, kdy robotka Sophie dostala vlastně občanství v Saúdské Arábii, šlo sice o symbolický krok, nicméně hodně to odráží náladu ve společnosti. Když si představíte robota, který vypadá a mluví jako člověk, robotka, která mluví o tom, že je pro ní důležitá rodina, jednou by chtěla mít děti a v podstatě dokáže vás rozesmát a rozplakat a vyhrožuje vám, že když nebo "vyhrožuje", říká vám, že podle toho, jak vy se k ní budete chovat, tak ona se bude chovat k vám, tak si dovedu představit lidi, kteří v podstatě se nechají touto, já věřím, že je to zatím iluze nebo že je to dokonalá simulace, tak se nechají třeba ošálit, anebo lidé, kteří jejichž náboženské přesvědčení například v šintoismu, kde se věří, že každá hmotná věc má svoji duši, když to zjednoduším, tak ti určitě budou moci volat nebo budou volat po, po nějaké ochraně, po nějakých právech, protože v podstatě to jejich přesvědčení to vyžaduje.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Do jaké míry tedy mají, pane Střítecký, pravdu vědci, kteří podepsali otevřený dopis směřovaný k orgánům Evropské unie, kdy říkají, že jsou europoslanci nebo když rozhodovali o té rezoluci přiznání právního statusu robotům pod vlivem sci-fi literatury nebo filmu spíše než pod vlivem nějakých vědeckých závěrů.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

To podle mého názoru jednoznačně jsou. Já tam jiné vysvětlení nevidím, byť některé ty aspekty, o kterých tady mluví paní kolegyně, jsou velmi zajímavé a jsou určitě relevantní. Ale vůbec zase nesouvisí s umělou inteligencí jako takovou, že jo, to je prostě jako nějaká technologie, která jako v téhle té chvíli může vyvolávat pocit. Ale zrovna robotka Sophie je skvělý případ. To je čistý marketing, to je PR technologické. A vlastně všichni čelní vědci, kteří se, ne všichni, ale ti významní, kteří se k tomu vyjádřili, tak byli trošku zděšení a mluví o cargo kultu a Potěmkinově, protože to je vlastně trošku jako sofistikovanější chatbot, my moc vlastně nevíme, co přesně jaká přesně technologie tam je, možná tam bude kus nějaké neuronové sítě rekurentní. Ale, ale rozhodně prostě je to jako sofistikovanější chatbot, takže ona byla nějak vytrénovaná, je schopná ty syntaktické části teďka poskládat tak, že vlastně i sémantické tají odpověď, nám dává smysl, a to vůbec neznamená, že jako přemýšlí nebo dokonce cítí. A to je ukázka té vlny, taková ta jako jedna z těch, z těch největších manifestací a symbolů, že jo, té moderní vlny. A to právo by mělo být dostatečný jako na zemi a vlastně v tomhle smyslu konzervativní, aby bylo velmi opatrné v tom, v tom, jak se třeba promění v důsledku takovéhle věci.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ještě jedna věc. Máme velmi málo času, ale ono to možná bude aktuálnější než autonomní umělá inteligence. To jsou ty všechny robotické linky, spolupracující roboti, kteří už teď fungují nejenom ve velkých, ale i v malých a středních podnicích. K tomu Evropský parlament odmítl návrh, aby podniky přispívaly do systému sociálního zabezpečení a platily daně za roboty. Dočkáme se toho, že budou roboti platit do sociálních jaksí systémů států, které jsou zatím založené na solidaritě, jak je třeba Česko, až tady nahradí, a to nebude zase asi tak dlouho trvat podle odborníků, roboti lidskou práci ve větší míře, paní Krausová?

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Tady to je otázka rovnováhy ve společnosti, protože ty debaty o zdanění robotů se vedou od minulého roku, kdy to v podstatě navrhl, myslím, Bill Gates. To je otázkou. Proč my zavádíme roboty? Proto nebo proč firmy zavádějí roboty? Proto, aby snížily náklady a aby v podstatě dosáhly většího zisku. Když bychom zdanili roboty jako takové, tak v podstatě tu inovaci nějakým způsobem zbrzdíme nebo zastavíme, což je zase společensky nežádoucí, protože roboti dokáží vykonávat práce, které jsou nebezpečné nebo které jsou pro nás nepříjemné, jsou opakující se.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Platí se z nich ale sociální pojištění a daně.

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Ano, ale když v podstatě my pomůžeme těm firmám, aby zaváděly ty roboty, ony mo..., tyto firmy, ale je to zase na otázku výzkumu, ale když tyto firmy budou mít větší zisk, tak budou platit daně z toho zisku. Takže nějakým způsobem se do té společnosti navrátí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Co vy si o tom myslíte, pane Střítecký?

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Mně to přijde jako daleko smysluplnější debata než, než o té skutečně jako vytváření těch právních koncepcí kolem, kolem...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Společenská.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

...kolem, kolem technologií a je to jako čistě politicko-ekonomická diskuse. A já myslím, že to velmi krásně shrnula tady paní kolegyně. Takže, takže skutečně půjde o to, kam se možná jako pak jako přikloní ty, ty jednotlivé názory a půjde o to najít nějaký balance mezi tím, co případně to zavádění, čím pudy zatížit zavádění té technologie ve smyslu těch daní a kde už by to třeba mohlo mít nějaký detrimetální efekt na inovaci. A je možné, že půjde najít prostě nějaké východisko, ale tohle mi přijde jako rozumnější debata i pro politiky, protože zase je to politické rozhodnutí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A protože je to možná i aktuálnější.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Ano, je to velmi aktuální a ty důsledky se velmi špatně odhadují ještě v současnosti ty čistě ekonomické a sociální.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Říká Vít Střítecký, odborník na mezinárodní vztahy, taky bezpečnost, z katedry mezinárodních vztahů Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Mluvila jsem s právničkou Alžbětou Krausovou z Ústavu státu a práva Akademie věd. Díky oběma, na shledanou.

Alžběta KRAUSOVÁ, právnička, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Díky, na shledanou.

Vít STŘÍTECKÝ, odborník na mezinárodní vztahy a mezinárodní bezpečnost z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Děkuji, na shledanou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pěkný den přeje Veronika Sedláčková.

Věra Doušová Na co sáhnu, to mi jde

24.4.2018 Xantypa str. 90 ŘEDITELKA POTRAVINOVÉ BANKY
VAŠEK VAŠÁK

S Věrou Doušovou jsem se rozhodl sejít kvůli síti České federace potravinových bank, jejíž pražské a středočeské filiálky je ředitelkou. Už při rešerši jsem ale zjistil, že tato úctyhodná žena, obdařená přirozenou touhou pomáhat druhým, má také fascinující životní osud.

ŘEDITELKA POTRAVINOVÉ BANKY

Narodila se na Medarda. Nevím, jestli ten den zrovna přšelo, ale pokud ano, byl to šťastný déšť. Její tatínek byl novinář. Pracoval v rozhlasu, později jako správný národní socialista ve Svobodném slovu. V mládí psal i divadelní hry. Maminka byla redaktorka nakladatelství Olympia. Také Věra si během studií přivydělávala psaním, které ji vždycky bavilo a šlo jí. Ve svých sloupcích seznamovala čtenáře s novými knihami a vernisážemi.

Jak se stal policajt „disidentem“

Za totality se zapojila s kamarádkou Jiřinou Šiklovou do distribuce „protistátních tiskovin“ – časopisů Svědectví a Listy, knih nakladatelství '68 Publishers a také peněz a dopisů pro politické vězně a jejich rodiny. „V té době jsem bydlela v Kostelci nad Labem v domě, kam se dalo zajet autem, takže když odešel můj partner do práce a děti byly ve škole, přijela dodávka z Francie, vjela do průjezdu, já jsem za ní zavřela vrata, aby nebylo nic vidět, a osádka mi pomohla s vynesemím věcí,“ vzpomíná. „Všechno jsme uložili do tří rozkládacích gaučů, pár dní jsem čekala, jestli mě nepřijdou zatknout, a pak jsem je začala postupně roznášet.“ Věřin partner Jiří se do této činnosti nezapojil, ale protože se na veřejnosti projevoval vždy velmi otevřeně, mělo to za důsledek, že ho vyhodili ze zaměstnání, a když se ukázalo, že je politicky nevhodný i pro rozvážení brambor a nerýsovala se před ním – jaderným fyzikem – žádná perspektiva, navrhl Věře, aby emigrovali do Vídně. „Venku jsem sice měla nabídku na obživu, ale byla jsem těhotná, tak jsem mu navrhl, aby odešel první, našel si tam bydlení a práci a my přijdeme za ním. Od Jiřiny jsem měla příslib, že mě pomůže dostat i s dětmi za hranice.“ Útěk se partnerovi podařil, a protože Věra počítala s tím, že začne být StB podezřelá (což se potvrdilo), práce v disentu zanechala, aby nikoho neohrozila. „Z té doby je roztomilá příhoda. Když auto s knihami nejelo poprvé ke mně do Kostelce, bylo určeno, že k předání knih a časopisů dojde – ve dvou ohromných kufrech – na autobusovém nádraží Praha-Florenc. Tehdy stála kousek od městského muzea vysoká budka a v ní seděl policajt. Když se k ní Jiřina s těmi kufry blížila, přála si, aby neslezl dolů a nezeptal se jí, co v nich má. Než to domyslela, mířil už esenbé k ní. Krve by se v ní nedořezal. To bylo na zavření. Příslušník k ní přistoupil a řekl: „Víte, že máte manžela hulváta, když vás nechá, takovou drobnou, cestovat s těžkými kufry?! Kde bydlíte?“ – „Klimentská sedmnáct,“ vypadlo z ní a on jí ty kufry donesl až domů (smích).

„Moje maminka byla taky čarodějnice“

Aby se schovala před režimem, ucházela se Věra o místo učitelky, ekonomky a tlumočnice u Československých lunaparků, putujících po SSSR. V maringotce vydržela sedm let. „Poznala jsem celý Sovětský svaz a z mých tří dětí, které poznaly drsný život mezi komedianty, se nestaly křehké, intelektuální květinčky, ale osobnosti, které se umějí o sebe postarat.“ Světští jsou zajímavá sociální skupina. „Mají svoje zvyky, svoji morálku, svůj mravní kodex – velmi odlišný od našeho, ale pečlivě dodržovaný. Když jsme tam přijeli, neustále mi škodili, přestože jsem se snažila být jim užitečná. Ráno jsem třeba učila ve škole, a když jsem se vrátila do maringotky, měla jsem vytaženou šňůru od ledničky a mrazáku ze sítě a všechno bylo vytekklý.“ Přemýšlela o tom, kdo a proč to udělal, až jí nahrála šťastná náhoda. „Jelikož jsem řešila i jejich osobní problémy, protože nebyli moc gramotní, nepřekvapilo mě, když volal jeden muž z nemocnice, že jel na mopedu a spadl do odkrytého kanálu, což tam bylo běžné, abych za ním přijela, že potřebuje pomoci s překladem. Tak jsem tam jela, a už když jsem byla ve dveřích, začal se omlouvat: ‚Odpusťte, já už to nikdy neudělám.‘ – ‚A co?‘ – ‚To já vám vytáhl šňůru ze zásuvky. Žena mi to poručila.‘ Víc neřekl. Pak jsem věšela mezi maringotkami prádlo, a když jsem se vrátila, byla šňůra

přestřižená a všechno se válelo v bahně. Za chvíli mi volala nějaká žena, že má ledvinovou koliku, abych ji odvezla na pohotovost a cestou se mi omlouvala, že to prádlo má na svědomí ona. Když se mi pak cosi stalo potřetí, předvolal si mě šéf lunaparků a povídal: ‚Paní Věro, budeme jednat na rovinu. My vám nebudeme škodit a vy nás necháte na pokoji.‘ – ‚O čem mluvíte? Já si nejsem ničeho vědoma.‘ – ‚Nic mi neříkejte, moje maminka byla taky čarodějnice. Ona byla vdova s pěti dětmi, a mezi světskými je nepsaný zákon, že kdo přijede na pouť první – třeba s autodromem – tak další musí jet jinam. Maminka to dělala tak, že když někde dorazila a autodrom už tam stál, šla za jeho majitelem a škemrala: Hele, Franto, pusť nás, moje děti nemají tátu, musím je nějak živit. A pokud jí nevyhověl, vzala svíčku, párkrát s ní autodrom obešla a ten den tam došlo ke třem úrazům. Od té doby, kamkoli jsme přijeli, nás pouštěli.‘ – ‚Ale jak to souvisí se mnou?‘ zeptala jsem se. ‚Tady se střídají učitelky a každá si vždycky něco začala s našimi chlapy. Vy už jste pátá, tak se ženský bojí, že jim budou zahýbat i s vámi, tím spíš, že jste rozvedená.‘ Pochopitelně jsem nemohla říct, že bych o jejich mužský ani pohledem nezavadila, ale snažila jsem se mu to vymluvit. Marně. Ředitel to uzavřel slovy: ‚My víme, že umíte ubližovat – důkazem je to zlomené koleno a ledvinová kolika – takže nám slibte, že už nás necháte na pokoji a my na vás budeme hodný.‘ Řekla jsem, že teda jo, a od té doby na mě byli zlatý a já jsem jim pomáhala.‘ O světských se povídá, že jsou talentovaní na hudbu, tanec, zpěv, malování, ale svoje děti záměrně nevzdělávají. ‚Hned na začátku mi ředitel vyčínil: ‚To nejde, aby se děti ptaly rodičů na věci, který oni nevědí. My nechceme, aby byly děti vzdělaný. To by pak byly chudý. Podívejte se na sebe. Vystudovala jste vysokou školu, a nemáte nic! My máme všichni baráky, bazény a nejdražší auta, protože nejsme zatížený vzděláním. Učte naše děti jenom číst, psát a počítat a nic jinýho!‘“

U Volyňských Čechů se zastavil čas

Sametovou revoluci strávila ve vlaku ze Sovětského svazu. Hned jak přijela domů, volala jí Jiřina Šiklová, že zakládá **Fakultu sociálních věd**, aby si připravila seznam přednášek, že tam bude učit. ‚Jenže já bych mohla učit po sedmi letech mezi komedianty leda ruštinu,‘ povzdechla si Věra. A pak jí zavolal Václav Havel a pozval ji k sobě na návštěvu. Právě se vrátil s místopředsedou KDS (Křesťanskodemokratické strany) Miroslavem Tylem z Moskvy, kde je navštívili lidé z českých vesnic s prosbou, aby jim pomohli utéct před Černobylem do Čech. ‚Havel se mě ptal, co si o tom myslím, a já jsem přiznala, že jsem o volyňských Čechích nikdy neslyšela, ale že se tam zajedu podívat a posoudím situaci. Jen jsem si vymínila, že v Rusku pracovat nebudu, že teď už chci jezdit jenom na Západ.‘ (úsměv) Volyňští Češi si Věru získali. ‚Do té doby jsem znala jen vesničky, které jsem v Sovětském svazu navštívila, a tam panoval zmar. Když upadl plot, tak ho nechali ležet, když se rozbilo okno, zůstalo děravé, když odpadla omítka, nikdo ji neopravil. Přišlo mi, že je těm lidem všechno jedno. A pak jsem přijela na Ukrajinu do české vesničky Malá Zubovština a všechny domky byly čerstvě natřené, všechna okna zasklená. Byla to chudá vesnice, ale opečovávaná a čistá. Na návsi stály pod lípou lavičky a lidé se tam každý večer scházeli a zpívali české písně. Chlubili se, že je tam dechovka a předtím že měli dokonce symfonický orchestr. V té malé vesničce byla i česká nemocnice! Ti lidé mluvili krásnou češtinou. Třeba: ‚Nyčko se na to podívám.‘ Slovo ‚nyčko‘ jsem naposledy slyšela od své prababičky. Jako by se tam zastavil čas. Když tam někdo zabíjel prase, pozval sousedy nebo roznosl po vesnici jitnice. Líbilo se mi, jak se tam lidi k sobě chovají a jak žijou.‘ Jakmile se Věra vrátila, popsala situaci a prohlásila, že Němci se v SSSR postarali o Němce, Poláci o Poláky a že musíme pro naše krajany taky něco udělat. Jenže se dozvěděla, že k tomu není v době, kdy se snažíme zbavit sovětských okupačních vojsk, politická vůle. ‚Mirek Tyl mi zatím nabídl v parlamentu práci, tak jsem pro poslance KDS dělala rozbor na téma filozofie, sociologie, etika a měla jsem spoustu času na volyňské Čechy.‘ Začala tím, že zavolala na Mezinárodní agenturu pro atomovou energii MAAE ve Vídni, která dělala průzkum v oblastech postižených černobylskou havárií; a měla štěstí, že dostala k telefonu českého fyzika. Ten se s ní v Praze sešel a jako laikovi jí vše vysvětlil. ‚Psala jsem články, hovořila do rádia a popisovala příběhy, abych jimi ovlivnila veřejnost. Chodila jsem do všech poslaneckých klubů a vysvětlovala jim: ‚Doted’ jsme byli v pozici, že nám někdo musel pomáhat. Nyní nastal okamžik, kdy můžeme pomoci druhým my. Jsou to krajani, nenechme je umřít!‘ Na to kupodivu slyšel každý.‘ Věra pomohla přesídlit osmnáct set šedesát volyňských Čechů.

A teď postižené děti

V devadesátých letech byla zaměstnaná jako správkyň Konta Myšák. Měla na starosti projekty domácí a respitní (odlehčovací) péče a dostala za úkol založit poradnu pro rodiče, kteří mají děti s postižením. ‚Lidi mají právo jen na českou pomůcku, ale kočárek váží čtyřicet pět kilo, a když má dítě taky čtyřicet, tak ho maminka do autobusu nezvedne. Stejně je to s vozíky a chodítky, které jsou těžké a nemají moc funkcí. Zahraniční jsou nesrovnatelně lepší. Jenomže pojišťovna řekne: Pokud chcete kočárek Meyra, dáme vám pětatřicet tisíc a sto si doplatíte.‘ Na konferenci o dětské obrně v Praze si Věra postěžovala manželům ze Švédska, ti se zamysleli a

sdělili jí: „U nás má každý nárok na pomůcku zdarma, během dvou let ji může vrátit a chtít jinou. A ty navracené se posílají do ciziny.“ „Pán byl gerontolog, paní dětská neuroložka, takže jsme se domluvili a on mi shromažďoval pomůcky pro seniory a ona pro děti. A když jich měli plnou garáž, půjčili jsme si s manželem velké auto, dojeli do Göteborgu a přivezli všechno sem. Jezdili jsme tam snad patnáct let až do té doby, než ve Švédsku vyšlo nařízení, že se mají pomůcky repasovat. Naštěstí nám tehdy nabídlo pomoc norské Centrum kompenzačních pomůcek v Trondheimu. Je to sice o hodně dál, ale norské pomůcky jsou ještě o třídu lepší než švédské; my tam s manželem jezdíme dodnes. Ráda cestuju.“

V nakupování vidíme moc

Česká republika je na třetím místě v Evropě v plýtvání potravin. Donedávna jsme byli první. „Když jsem založila v roce 1997 občanské sdružení Sedm paprsků – díky němuž jsem vozila ony kompenzační pomůcky – postupně jsem si přibrala i další projekty, třeba tábory pro volyňské děti, které se nepřestěhovaly, pro něž jsem potřebovala potraviny. Přihlásila jsem se jako odběratel do Potravinové banky a stala se automaticky členkou valné hromady, která mě pak zvolila předsedkyní. Asi tři roky jsem to dělala ve volném čase zadarmo. Neměli jsme ani potraviny, ani peníze.“ Tenkrát jí na mezinárodní konferenci o plýtvání potravinami podstrčil jakýsi mladík svoji vizitku s tím, že její činnost sleduje už několik let a že je bude sponzorovat. Za týden jí onen mladý matematik, pracující ve finanční skupině 21. století RSJ, zavolał a daroval jim dva miliony. „Měl jedinou podmínku, že budu brát plat. Financoval nás až do loňska.“ Od prvního ledna je v České republice v platnosti zákon, podle něž musejí obchody nad čtyři sta metrů čtverečních věnovat zboží před expirační dobou (doba trvanlivosti) do Potravinových bank. „Je skvělý, ale chybí druhá část zákona, kde by stálo, kdo to bude platit, protože potravin teď máme dost, tím pádem ale máme také daleko víc práce, a nemáme na to peníze. Pokud by se našli zájemci, mohou nám přispět na konto: 2800054049/2010. Přestože si v Česku pořád někdo stěžuje (což je naše národní vlastnost), dá se říct, že se má naše generace dobře. Jen asi nejsme šťastni. Lidi, kteří jsou šťastni, se realizují ve svém osobním životě a ti, kteří šťastni nejsou, se realizují nakupováním. I toho, co nepotřebují. Tenhle jev proběhl na Západě před více než dvaceti lety. Mám dojem, že v nakupování vidí lidé pocit svobody a moci, že si můžou něco dovolit.“ Ve Velké Británii se tím v roce 2004 zabýval stát i obchodní řetězce a uspořádaly kampaň, která vycházela z toho, že Britové jsou držgrešle. V letácích a reklamních spotech se objevily informace, že běžná tříčlenná rodina, která nevyhazuje potraviny, ušetří ročně tolik, že by jí to stačilo na dovolenou u moře. Navíc se začala prodávat menší balení pro ty, kteří žijí sami, a vytvořily se mobilní aplikace, aby si člověk, který neumí vařit, mohl zadat třeba heslo „guláš pro čtyři osoby“ a zjistit, kolik surovin opravdu potřebuje. Během dvou let se snížilo plýtvání potravinami ve Velké Británii o třicet procent! Nejvíce se vyhazuje pečivo, ovoce a zelenina. „Ovoce a zelenina se kazí, navíc je lidé neumějí skladovat. Nikde se neříká, že do ledničky nepatří rajčata a okurky, a naopak to neplatí pro exotické ovoce, kromě banánů.“ Každý by měl nakupovat racionálně. „Bylo by fajn, kdyby se ve školách děti učily, jaká je cesta rohlíku od obilného zrníčka, aby viděly, co je za tím práce, energie, kolik vody se spotřebuje, kolik znečištění ovzduší tím vznikne.“ Mezi zákazníky Potravinové banky je sto čtyřicet pět organizací. Počínaje velkými, jako jsou Charita, Naděje, Armáda spásy, Sdružení azylových domů, až po malé Klokánky. „Romské organizace ve vyloučených lokalitách nám můžou utrhat ruce. Pleny a vložky do té doby vůbec nepoužívali, protože byly pro ně drahé. Nedodáváme totiž jen potraviny, ale i čisticí a hygienické prostředky, ručníky a utěrky.“ Věra Doušová dělá celý život něco pro druhé. „Od dětství to mám tak, že na co sáhnu, to mi jde. Skoro všechno jsem měla v životě zadarmo,“ konstatuje. „Jsem takový šťastný dítě, tak jsem si řekla, že je to asi proto, abych pomáhala lidem, kteří to mají složitější. Snad se mi to alespoň trochu daří,“ usmála se.

VĚRA DOUŠOVÁ

Narodila se 8. června 1947 v Praze, kde vystudovala filozofii, psychologii a sociologii na UK. Během totality pomáhala s distribucí exilových časopisů a knih, sedm let byla jako učitelka, ekonomka a tlumočnice s Československými lunaparky v SSSR. V letech 1991–1993 pomohla přesídlit 1860 volyňských Čechů z Ukrajiny do staré vlasti. Z Norska (předtím ze Švédska) dováží pomůcky pro postižené děti. Je ředitelkou Potravinové banky pro Prahu a Středočeský kraj. Má tři děti a čtyři vnoučata. „Hned na začátku mi ředitel vyčínil: „To nejde, aby se děti ptaly rodičů na věci, který oni nevědí. My nechceme, aby byly děti vzdělaný. To by pak byly chudý. Podívejte se na sebe. Vystudovala jste vysokou školu, a nemáte nic!“

POTRAVINOVÁ BANKA

Charitativní organizace, která distribuuje jídlo od dárců k lidem, jimž hrozí hlad. První vznikla v USA v roce 1967 a založil ji John Van Hengel. Následovalo několik tisíc bank po celém světě. V Evropě se objevila první ve Francii v roce 1984. V České republice Potravinovou banku v roce 1992 založili Ilja a Vlastimila Hradeckých. Celkem jich je u nás čtrnáct. „Dá se říct, že se má naše generace dobře. Jen asi nejsme šťastni. Lidi, kteří jsou šťastni, se realizují ve svém osobním životě a ti, kteří šťastni nejsou, se realizují nakupováním. I toho, co nepotřebují.“

Foto autor| FOTO LUKÁŠ DAVID A ČTK

Foto popis| Věra Doušová

Miloš Svoboda: Udavačství na Univerzitě Karlově a kouzlo nechtěného

21.4.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Parlamentní listy před nedávnem zveřejnily příběh o úspěchu jednoho udavače na Univerzitě Karlově. Cílem a bohužel také výsledkem jeho udání bylo stažení knihy sociologa Petra Hampla Prolomení hradeb z nabídky univerzitního Knihkupectví Karolinum.

Tím to však neskončilo. Navíc mělo být na zasedání akademického senátu požadováno, aby vedení univerzity nastavilo „nějaký mechanismus“, jak zabránit aktivnímu vystupování autora na konferencích pořádaných na půdě univerzity. Korunu tomu všemu nasadil studentský funkcionář a člen univerzitní Studentské rady, který jednání svého studentského kolegy (udavače) pochválil. A dokonce mu vřele poděkoval. Ale pozor! Současně dodal, že „informace se bohužel podvečer dostala i do médií, konkrétně na server Aktuálně.cz, což mi přijde škoda ve chvíli, kdy bylo možné tuto situaci řešit interně“. Tolik doslovná citace. Tak tohle se dnes děje na naší slavné Karlovce. V zájmu „pokroku a dalšího šťastného rozvoje naší společnosti“ je už i tam nutno umlčet nepohodlné a omezit přístup k nežádoucí literatuře. Ale věc je třeba řešit interně, aby se nedostala na veřejnost. To vše v souladu s Etickým kodexem UK. My dříve narození jsme něco podobného již zažili. Taková zkušenost novodobým svazákům a udavačům zřejmě chybí. Což ovšem jejich zákeřné počínání v žádném případě neomlouvá. Jenže k čemu došlo? Zafungovalo „kouzlo nechtěného“. Udavači a jeho kolegové se nezamýšleně podařilo dosáhnout pravého opaku. Udělali knize Petra Hampla dobrou reklamu a podnítili zájem o jeho přednášky. Dokonce i knihkupectví Kosmas titul Prolomení hradeb už vrátilo do své nabídky! Já osobně jsem si ji (pro jistotu bez zbytečného odkladu...) pořídil, a to na internetovém knihkupectví Librum.cz. Knihu jsem přečetl jedním dechem. Vůbec toho nelituji a rozhodně doporučuji. Vraťme se však ještě na chvíli k Univerzitě Karlově. Mylně jsem se domníval, že jejím cílem a zájmem je poskytovat svým studentům co nejširší a svobodný přístup ke vzdělání. Tedy i ke zdrojům informací a poznání. Myslím si, že především studenti Filosofické fakulty a **Fakulty sociálních věd** si to zaslouží. Chce se mi dodat – obzvláště v dnešní zatemňovací době to potřebují jako sůl. Bohužel, shora uvedené cenzorské zásahy jen dokazují, že ani tak významné univerzity se špinavé praktiky nevyhýbají. Kde ale jsou proklamované akademické svobody? Nebo že by se využívaly jen když se to hodí? Obávám se, že se někteří funkcionáři Univerzity Karlovy svým počínáním nebezpečně přibližují vymývačům mozků z České televize a Českého rozhlasu. Ale o tom snad někdy příště. Miloš Svoboda Praha 5 – Stodůlky

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Milos-Svoboda-Udavacstvi-na-Univerzite-Karlove-a-kouzlo-nechteneho-532940?utm_source=nm&utm_medium=xm

Přijalo ho nebe hrdinů: Rytířský čin uprostřed války s islámem

21.4.2018 euportal.cz str. 00 Kulturní válka

Ivan Poledník

Evropa na prahu podvolení. Proč je nyní Vatikán na nepřátelské straně? Zrada duchovních vůdců. Přijde ještě někdy katolický papež?

Za obviněním, že papež představil Korán jako cestu spásy, se skrývá Pater Guy Pages, katolický farář, inkardinovaný v pařížské diecézi. Narodil se 1958, má doktorát teologie a byl ordinován na kněze v roce 1994. V posledních letech je animátorem sítě Islam a Veritea je znám svými polemickými postoji ke vztahu církve a islámu. Jako misionář v Republice Gibuti poznal zblízka Alláhovo náboženství, a to ho podnítilo napsat několik knih k tomuto tématu. Nejproslulejší z nich je „Zeptat se islámu“. »Církev musí bojovat proti islámu, aby uchránila a zajistila svou existenci a zdraví svých synů«, říká Pages v Il Giornale, který s ním uskutečnil rozhovor, ze kterého uvádíme:

IVAN POLEDNÍK přináší ohlédnutí za nedávnou vraždou francouzského četníka, jehož šlechtný a vpravdě křesťanský čin již nenachází oporu v učení Svatého stolce, jak vyplývá z připojeného rozhovoru

Italský historik a profesor Roberto de Mattei se na stránkách Corrispondenza Romana ohlíží po nedávném hrdinském činu francouzského četníka, vlastence a tradičního katolíka. Pokud jste si mysleli, že jeho oběť musela pohnout úplně každým, ke komu tato informace doputovala, mylili jste se.

Současně jsme se totiž dočkali mnoha odporných reakcí zpochybňujících Beltramovo hrdinství i motiv. Například v kavárenských Lidových novinách článek od neomarxistické kreatury - odkud jinud, než z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy - zpochybňující vlastenecké motivy důstojníka (asi ho znala lépe, než jeho kněz...) a operující s pojmy jako "uvězněný v poruše identity". V samotné Francii pak levicové odborové organizace odmítly uctít Beltramovu památku.

Dejme proto raději prostor de Matteimu.

Roberto de Mattei: Nebe hrdinů

V pašijovém týdnu byla ještě jednou prolita krev evropského křesťana za volání Allah Akbar, jak se to stalo předtím v Londýně a Barceloně, v Berlíně a Nizze a nyní v Carcassone. Výkřik, který nám připomíná, že se nacházíme ve válečném stavu.

Tato válka je náboženská a vede ji islám všemi zbraněmi, nikoliv nutně krutým způsobem: hlavně migrační invaze je součástí této dobytelské strategie. Záměr je totožný: podmanit Evropu a Západ islámu, výrok, který etymologicky znamená podrobení.

Nemůžeme se z této války vyzout, ale první rozdíl mezi námi a našimi nepřáteli spočívá v tom, že naše válka je obranná, nikoliv ofenzivní: Západ ji podstupuje, není jejím vyhlašovatelem.

Druhý rozdíl je v tom, že naše válka nevede k masakrům, ale ke spáse nevinných. V tomto smyslu službu konající policejní důstojník Arnaud Beltrame, který 23. března obětoval svůj život za záchranu ženy jako rukojmí teroristy, může být označen za hrdinu francouzského, evropského a křesťanského.

Francouzského, protože plnil vojenskou povinnost pro svůj národ, jako službu konající důstojník paradesantního policejního útvaru; evropského, protože padl jako oběť konfliktu, který je od počátku evropský a ve kterém jde skutečně o Evropu; je hrdinou křesťanským, protože je zcela jistě projevem křesťanské víry to, co důstojník Beltrame uskutečnil v duchu oběti, která je aplikací slov evangelia: Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dá svůj život za své přátele (Jan 15,13).

Vzorný křesťan

Důstojník Beltrame vyrostl ve volnomyšlenkářském prostředí a stýkal se s masonerií, v posledních letech však se sblížil s církví a k jeho obrácení došlo ve znamení tradice. Jeho styčným bodem s církví byli kanovníci Matky Boží v opatství Lagrasse, kde se mše svatá slaví v tradičním ritu.

Důstojníka, žijícího zatím v civilním manželství, připravoval ke katolickému sňatku řeholník P. Jean Baptiste a jeho příprava se konala v duchu tradiční nauky Církve. Tentýž řeholník večer 23. března udělil umírajícímu poslední pomazání a apoštolské požehnání in articulo mortis.

Milosrdenství našeho Pána otevírá nebe těm, kteří s upřímností a důsledností hledají pravou nauku církve, ale nedělejme si iluze, že tyto brány se otevírají těm, kteří se mylně snaží hledat kompromisy mezi zálibami

vlastního egoismu a evangeliem. Důstojník Beltrame přijal milost a mohl podat svědectví, že život křesťana je boj až k mučednictví. Nebe hrdinů ho jistě přijme.

Od biskupů, kardinálů a papeže neočekáváme jen slova chvály za jeho zářný příklad. Očekáváme, že na program islamizace Evropy zahájený výkřikem Allah Akbar! odpoví obnovou evangelizace v duchu slov sv. Pavla, která zaznívají ve Svatém týdnu: Ve jménu Ježíše Krista se musí sklonit každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí; a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: že Ježíš Kristus je Pán (Fil 2, 9-11). Zdroj.

František zrazuje

Skupina bývalých muslimů, kteří přijali katolickou víru, napsala před časem papeži Františkovi otevřený dopis s prosbou, aby změnil svoje učení ohledně islámu.

Hned v úvodu vysvětlují, proč volí takovou formu: „Po řadu let se s Vámi mnoho z nás snažilo při různých příležitostech spojit, a nikdy jsme neobdrželi sebemenší odpověď na naše dopisy nebo žádosti o setkání.“

„Pokud je islám sám o sobě dobrým náboženstvím, jak podle všeho učíte, proč jsme se tedy vůbec stali katolíky? Nezpochybňují Vaše slova smysluplnost rozhodnutí, které jsme udělali riskující své životy? Víte, že islám nařizuje smrt těm, co od něj odpadli (korán 4, 89; 8, 7?11)? [...] Nemá nás snad znepokojovat, že papež, jak se zdá, předkládá korán jako cestu spásy? Máme se vrátit k islámu?“ ptají se zmínění konvertité.

Proislámská vyjádření papeže podle autorů dopisu vedou k tomu, že „muslimové nejsou povzbuzováni k tomu, aby se vzdali islámu, a mnoho bývalých muslimů, jako např. Magdi Allam, opouští Církev znechuceno její zbabělostí, zraněno pochybnými gesty, zmateno nedostatkem evangelizace, pohoršeno vychvalováním islámu... Tak jsou nevědomé duše uváděny v omyl...“

Čtete ZDE: František: Antipastýř ve službách nepřítele? Probudme se z narkózy! Totální demoralizace je na obzoru. Kapitální blud a urážka všeho svatého. Zvrácenost a zrada, jež historie nepamatuje. Nad propastí

Na stránkách stejného časopisu, do kterého píše de Mattei vyšel na toto téma zajímavý rozhovor, který vše dále objasňuje:

Giuseppe de Lorenzo: Svým postojem k islámu zrazuje církev

Pod dopisem, který adresovali papeži Františkovi někdejší muslimové, je již více než 3600 podpisů.

Někteří lidé pochybují o věrohodnosti této petice, otevřené pro všechny věřící bez spolupráce teologů nebo znalců kanonického práva. Nicméně z Itálie, Francie, Německa a Velké Británie ustavičně přichází podpora a signatáři doufají, že budou moci předat svou žádost papeži, protože nedokážou pochopit, jak může někdo sloužit současně katolické církvi i islámu.

Za obviněním, že papež představil Korán jako cestu spásy, se skrývá Pater Guy Pages, katolický farář, inkardinovaný v pařížské diecézi. Narodil se 1958, má doktorát teologie a byl ordinován na kněze v roce 1994. V posledních letech je animátorem sítě Islam and Veritea je znám svými polemickými postoji ke vztahu církve a islámu. Jako misionář v Republice Gibuti poznal zblízka Alláhovo náboženství, a to ho podnítilo napsat několik knih k tomuto tématu. Nejproslulejší z nich je „Zeptat se islámu“. »Církev musí bojovat proti islámu, aby uchránila a zajistila svou existenci a zdraví svých synů«, říká Pages v Il Giornale, který s ním uskutečnil rozhovor, ze kterého uvádíme:

Ve svém dopisu papeži Františkovi se představujete jako „ex muslimové“. Není však známo, kdo je promotorem této iniciativy.

Jsou to bývalí muslimové a někteří jejich přátelé rozhněvaní islamofilstvím církve, jejímž hlavním exponentem je papež.

Máte nějakou organizaci?

Někteří z nás se připojují k asociacím, které podporují bývalé muslimy a jejich evangelizaci. Nemají hlavu ani prezidenta, jen Ježíše Krista, pro kterého přijali, že všechno ztratí.

Vedou vás kněží nebo biskupové?

Je jen velmi málo kněží, kteří nás podporují.

K vaší petici se připojilo více než 3600 lidí. Myslím, že ne všichni jsou konvertité. Kolik je bývalých muslimů, kteří se cítí zraňováni papežovým dialogem s Alláhovými vyznavači?

To zatím ještě nevíme. Jak jsme řekli při prezentaci našeho dopisu, bývalí muslimové vědí, že by byli odsouzeni k smrti, a proto se vyhýbají tomu, aby takto veřejně vystoupili. Jména předložíme Svatému otci, pokud o to požádá.

Vaše iniciativa se podobá Correctio Filialis zveřejněné před několika měsíci. Tu podepisovali pouze teologové, kněží a biskupové, vy naopak jste otevření pro všechny věřící. Nebude se vaše akce proto jevit jako méně závažná?

Nemyslíme si, že by bylo nutné, aby nějaký teolog potvrdil uznání ďábelské povahy islámu. Stačí k tomu trochu inteligence, abychom pochopili, že není možno sloužit současně církvi a islámu, tedy Kristu a Antikristu.

Čtete ZDE: Papež František: Apoštol islámu a nepřítel křesťanství. Muslimské hordy musí do Evropy, i když nás chtějí vyvraždit. Kde je v rozporu se svými předchůdci, africkými biskupy, naukou i zdravým rozumem?

Nepokládáte to za troufalost, jestliže chce skupina věřících napomínat papeže?

Jak čteme v poznámce u svatého Augustina v jedné z jeho pasáží: „Svatý Petr učil svým příkladem, že ti, kteří stojí na vyšším stupni a jsou v nebezpečí, že sejdou ze správné cesty, nesmí se hněvat, jestliže je podřízení napomínají“.

Měla by církev usilovat o dialog, nebo bojovat s muslimy?

Jaký vůbec může být s islámem dialog? Co má společného spravedlnost a bezbožnost, jaká jednota mezi světlem a tmou? Jaká dohoda mezi Kristem a Satanem? Jaké pouto mezi věřícím a nevěřícím? Církev musí bojovat proti islámu, protože je skrze něho přímo ohrožena, neboť jeho posláním je církev zničit a nastoupit na její místo.

Křesťané mají tedy usilovat o obrácení muslimů?

Ti kteří to nedělají, budou muset Bohu skládat účet za věčnou záhubu muslimů, které mohli obrátit.

Co očekáváte, že uslyšíte od papeže, pokud by odpověděl na váš dopis?

Budťo ať řekne pravdu o islámu, nebo ať mlčí.

Proč si myslíte, že papež chce „islamizovat“ Evropu?

Z různých důvodů: protože potvrzuje nepravdy o islámu, aby ho učinil oblíbenějším; a také proto, že podněcuje tajně muslimy k invazi na Západ a zpronevěřuje se tak apoštolskému poslání.

Proč si myslíte, že papež pokládá Korán za cestu ke spáse?

To je pro nás hluboké tajemství.

Hlásá Korán násilí?

Postačí číst Korán a dějiny islámu, abyste to pochopil. Ježíš oznámil, že přijde doba, kdy ti, kteří budou zabíjet křesťany, se budou domnívat, že tím uctívají Boha. Které jiné náboženství učí takové smrtelné nenávisti ke křesťanům?

Co budete dělat, když Bergoglio svůj názor nezmění?

Budeme dále trpět a prosit Boha, aby mu odpustil, v naději, že přijde jiný papež podle Jeho Srdce.

Toužíte po návratu Benedikta XVI.?

Ne.

Byli byste ochotni opustit církev?

Ne.

Myslíte, že papež zrazuje církev?

Je možné se domnívat, že zalíbení v islámu není zrada?

Zdroj.

URL| <http://www.euportal.cz/Articles/18954-prijalo-ho-nebe-hrdinu-rytirsky-cin-uprostred-valky-s-islamem-evropa-na-prahu-podvoleni-proc-je-nyni-vatikan-na-nepratelske-strane-zrada-duchovnich-vudcu-prijde-jeste-nekdy-katolicky-papez-.aspx>

Pan Tau i Třetí princ. Dílo Oty Hofmana si můžete připomenout v Liberci

19.4.2018 ČRo - liberec.cz str. 00

Lucie Fürstová

Kdo by neznal pana Tau nebo Návštěvníky? Dílo spisovatele a scénáristy dětských filmů Oty Hofmana se nesmazatelně zapsalo do dějin české kinematografie. Až do zaráží ho bude připomínat i kulturní projekt Ota Hofman 90.

V Liberci je Hofmanův odkaz tématem mezinárodní konference, kterou pořádá **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy a liberecká knihovna. Na liberecké radnici při té příležitosti pokřtili i nově vydanou digitálně vyčištěnou pohádku Třetí princ a audioknihu s prvními příběhy pana Tau.

Hofmanův syn: Táta? Parťák, nikdy nezklamal

Digitalizací vyčištěnou pohádku a vyprávění o panu Tau pokřtila v liberecké obřadní síni mimo jiné i Jana Čeňková z **Fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity. Na svého tatínka ale vzpomínal především Otto Hofmann mladší, právě on je ambasadorem celorepublikového kulturního projektu, který v Česku a v Německu připomíná prozaikovo dílo. „Byl to báječný táta, nebral jsem ho jako spisovatele. Byl to parťák, který nikdy nezklamal a vždycky pomohl,“ vzpomíná Hofmanův syn.

Pan Tau jak ho neznáte

Nový zdigitalizovaná audiokniha je přepisem dvou dílů pana Tau z roku 1971, předlohou byla rozhlasová nahrávka, doplňuje filmový publicista Ondřej Slanina: „Byla to rozhlasová hra, namluvil ji mistr slova Jan Werich, který byl velmi dobrým přítelem Oty Hofmana. Nahrávka je v podstatě neznámá, protože první série pana Tau, v televizi do roku 1989 neběžela, tehdejší tisk napsal, že je to podvrtná zábava.“

Digitalizací prošla i pohádka na motivy Karla Jaromíra Erbena z roku 1982 Třetí princ, natáčená mimo jiné i v Adršpašských skalách. „Třetí princ je moc hezká pohádka, podle Karla Jaromíra Erbena, jeden z nejlepších scénářů Oty Hofmana,“ říká Ondřej Slanina.

Otu Hofmana připomene v květnu monografie Poutník světem fantazie, která popisuje jeho život a dílo. Autorem je Ondřej Slanina.

URL| <https://liberec.rozhlas.cz/pan-tau-i-treti-princ-dilo-oty-hofmana-si-muzete-pripomenout-v-liberci-7176602>

Matěj Stropnický nebude kandidovat v podzimních komunálních volbách. Chce si dát přestávku od politiky

19.4.2018 info.cz str. 00 Praha
mst,ČTK

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003. Od ledna 2016 byl do loňských voleb, ve kterých strana propadla, jejím předsedou.

„Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli,“ řekl Stropnický.

Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům. „Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře,“ uvedl Stropnický.

Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr zahraničí Martin Stropnický (ANO).

URL| <http://www.info.cz/clanek/28439/matej-stropnicky-nejbude-kandidovat-v-podzimnich-komunalnich-volbach-chce-si-dat-prestavku-od-politiky>

Po Krnáčové i Matěj Stropnický oznámil, že na podzim nebude kandidovat. Chce se ale vrátit, jen si bere od politiky přestávku

19.4.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
nab

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3. „Rozhodl jsem se dát si v politice přestávku,“ řekl ČTK Stropnický, který je nyní předsedou magistrátního výboru pro dopravu. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003 a od ledna 2016 byl do loňských voleb jejím předsedou. Zelení v podzimních sněmovních volbách získali asi 1,5 procenta hlasů, Stropnický následně odstoupil.

„Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli,“ řekl Stropnický. Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům. „Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře,“ uvedl

Stropnický. Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr zahraničí Martin Stropnický.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Po-Krnacove-i-Matej-Stropnicky-oznamil-ze-na-podzim-nebude-kandidovat-Chce-se-ale-vratit-jen-si-bere-od-politiky-prestavku-532716?utm_source=nm&utm_medium=xml

Josef Mlejnek: Čínská elektronická stabilizace společnosti?

19.4.2018 ČRo Plus str. 04 18:10 Názory a argumenty

Petr SCHWARZ, moderátor

Celý svět nyní přetřásá Facebook a zneužívání dat, včetně nadstandardního vlivu této sociální sítě na volby. Nicméně jsou to všechno víceméně jen drobnosti, ve srovnání s tím, co na nás rozvoj moderních technologií chystá. Hovoří politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy v Praze.

Josef MLEJNEK, **Fakulta sociálních věd** univerzity Karlovy v Praze

Prezident Miloš Zeman celkem nedávno pravil, že se do Číny jezdí učit, jak stabilizovat společnost. Vysloužil si tím ostrou kritiku, i díky tomu, že mnozí za tím tušili metody z dob Mao Ce-tunga. Ovšem Čína se překotně modernizuje a nyní již zkouší věci, které se možná stanou i naší budoucností. Vždyť, jak se říká, pokrok nezastavíš. Čínská vláda ve vybraných oblastech testuje elektronický systém budující politické smýšlení, finanční kázeň nebo třeba péči o staré rodiče. Je založen na propojení informací z trestního rejstříku, bankovního konta či z jiných podobných databází s údaji ze sociálních sítí. Lidé jsou dle takto získaných dat bodováni, za pozitivní skutky, například třídění odpadu, se jim body přičítají, a naopak za různé přestupky odečítají. Například za pomluvu na internetu. Vysoké bodové skóre otevírá celou řadu možností, třeba levnější úvěr v bance, nízký sociální kredit má být oceněn pestrou škálou sankcí, konkrétně například výpovědí z práce, nemožností zaujmout manažerské místo, zapovězeným přístupem do luxusní restaurace, zákazem pro studium dětí na prestižní škole, vyloučením z pronájmu státních pozemků, špatnou pozicí na internetové seznamce nebo vyřazením z okruhu těch, kteří si smí koupit letenku do první třídy, jízdenku do lůžkového vlaku či zájezd. Městská hromadná doprava má pak zanedlouho vyhlížet tak, že každý obličej bude přímo spojený s bankovním účtem, a cestujícím tudíž při nástupu do autobusu, tramvaje nebo metra odpadne starost, má-li koupenou jízdenku a zda si doma nezapomněl nějakou tu litačku. Tyto zbytečnosti nahradí skenery obličejů. Ale pozor, člověk s takřkajíc provařeným elektronickým ksichtem, tedy někdo, kdo má na kontě pozdní příchody do práce, haldy nevytříděného odpadu či kritiku vládní politiky na internetu, si už nenastoupí nikam. Systém ho zkrátka nepustí. Podobný sběr i používání dat se exponenciálně řadou rozvíjejí všude ve světě, i u nás. A snad jediný podstatný rozdíl ve srovnání s Čínou spočívá v tom, že v Říši středu hodlají vše pospojovat do jednoho klubka. Člověk ovládnutý a ztročený svým vlastním výtvorem - technikou, hrozivá vize, již se mnoho lidí dodnes vysmívá poznámkou, že je to jen nějaká sci-fi, tak spěje k naplnění mílovými kroky. Chytrým telefonem proces začíná, chytrými městy pokračuje a vše může vyvrcholit chytrým globálním státem, řízeným nějakým centrálním mozkem lidstva. Svobodné volby? Ale jděte, v elektronické technoutopii budou pochopitelně anachronickým přežitkem. Západní civilizace tak opět stojí na rozcestí. Dokáže odolat pokušení života v krásném čistém světě plném strojově pracovitých, ale i strojově vlídných lidí?

Matěj Stropnický nebude v podzimních volbách kandidovat, chce přestávku

19.4.2018 praha.iDNES.cz str. 00 Praha / Praha - zprávy
ČTK

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003. Od ledna 2016 do loňských sněmovních voleb stranu vedl. Odstoupil poté, co Zelení získali asi 1,5 procenta hlasů.

„Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli,“ řekl Stropnický s tím, že si dá od politiky přestávku.

Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům.

„Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře,“ uvedl Stropnický.

Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr zahraničních věcí a exministr obrany Martin Stropnický (ANO).

Matěj Stropnický byl hostem Rozstřelu v říjnu 2017: [InsertSingleVideo](#)

URL| https://praha.idnes.cz/matej-stropnicky-volby-kandidatka-strana-zelenych-f8z-/praha-zpravy.aspx?c=A180419_141819_praha-zpravy_nuc

Matěj Stropnický odejde z politiky, chce se věnovat studiu a novinářině 19.4.2018 [prazskypatriot.cz](#) str. 00 **Pražská politika** ČTK

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3.

„Rozhodl jsem se dát si v politice přestávku,“ řekl ČTK Stropnický, který je nyní předsedou magistrátního výboru pro dopravu. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003 a od ledna 2016 byl do loňských voleb jejím předsedou. Zelení v podzimních sněmovních volbách získali asi 1,5 procenta hlasů, Stropnický následně odstoupil.

„Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli,“ řekl Stropnický.

Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům.

„Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře,“ uvedl Stropnický.

Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr obrany Martin Stropnický (ANO).

URL| <https://www.prazskypatriot.cz/matej-stropnicky-odejde-z-politiky-chce-se-venovat-studiu-a-novinarine/>

Bývalý šéf Zelených Stropnický přerušuje politickou kariéru

19.4.2018 e15.cz str. 00 Politika

ČTK

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3. "Rozhodl jsem se dát si v politice přestávku," řekl ČTK Stropnický, který je nyní předsedou magistrátního výboru pro dopravu. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003 a od ledna 2016 byl do loňských voleb jejím předsedou. Zelení v podzimních sněmovních volbách získali asi 1,5 procenta hlasů, Stropnický následně odstoupil.

"Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli," řekl Stropnický.

Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům.

"Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře," uvedl Stropnický.

Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr zahraničí Martin Stropnický (ANO).

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1345871/byvaly-sef-zelenych-stropnicky-prerusuje-politickou-karieru>

Matěj Stropnický si dá v politice pauzu

19.4.2018 echoprime.cz str. 00 Události

Echo24, čtk

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3. „Rozhodl jsem se dát si v politice přestávku,“ řekl Stropnický, který je nyní předsedou magistrátního výboru pro dopravu. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003 a od ledna 2016 byl do loňských voleb jejím předsedou. Zelení v podzimních sněmovních volbách získali asi 1,5 procenta hlasů, Stropnický následně odstoupil.

„Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli,“ řekl Stropnický.

Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům. „Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře,“ uvedl Stropnický.

Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr zahraničí Martin Stropnický (ANO).

Matěj Stropnický si dá v politice pauzu

19.4.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy
Echo24, ČTK

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3. „Rozhodl jsem se dát si v politice přestávku,“ řekl Stropnický, který je nyní předsedou magistrátního výboru pro dopravu. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003 a od ledna 2016 byl do loňských voleb jejím předsedou. Zelení v podzimních sněmovních volbách získali asi 1,5 procenta hlasů, Stropnický následně odstoupil.

Bývalý předseda Zelených a pražský zastupitel Matěj Stropnický nebude v podzimních komunálních volbách kandidovat, a to ani do pražského zastupitelstva, ani v Praze 3. „Rozhodl jsem se dát si v politice přestávku,“ řekl Stropnický, který je nyní předsedou magistrátního výboru pro dopravu. Členem Zelených je Stropnický od roku 2003 a od ledna 2016 byl do loňských voleb jejím předsedou. Zelení v podzimních sněmovních volbách získali asi 1,5 procenta hlasů, Stropnický následně odstoupil.

„Zelené jsem od svého vstupu do strany v roce 2003 chtěl vést, což se mi podařilo, ale ve sněmovních volbách loni na podzim jsme neuspěli,“ řekl Stropnický.

Za úspěch své práce na magistrátu a radnici Prahy 3 považuje mimo jiné záchranu nákladového nádraží na Žižkově, zřízení městského parku na soutoku Vltavy a Berounky nebo obnovu výstavby městských bytů a změnu vztahu města k developerům. „Dnes už nikdo nezpochybňuje, že se musejí podílet na výstavbě veřejné vybavenosti města, což je obrovský posun, který přinese městu dlouhodobě obrovské úspory. Nyní se budu věnovat dalšímu studiu a své práci novináře,“ uvedl Stropnický.

Stropnický absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval jako novinář, byl asistentem poslankyně, v letech 2010 až 2014 byl místostarostou Prahy 3 a v letech 2014 až 2015 byl náměstkem pražské primátorky. Jeho otcem je ministr zahraničí Martin Stropnický (ANO).

Čtete také: Stropnický nepoletí ani pro ostatky kardinála Berana, nahradí ho ministr kultury
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Vyjednávání se Severní Koreou

18.4.2018 ČT 24 str. 03 21:31 Horizont

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Jan Hornát z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Jak vy hodnotíte tuhle tu cestu do Severní Koreje ze strany šéfa CIA? Byl to geniální tah, řekněme, ze strany amerického prezidenta? Nebo možná výraz naivity, vzhledem k tomu, že Severní Korea dokázala v historii už několikrát mezinárodní společenství přelstít minimálně, pokud použijí možná eufemismus.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak je to rozhodně pozitivní zpráva v tom smyslu, že ta situace se vyvíjí tím směrem, že se Donald Trump setká s Kimem. Zároveň je zajímavé se na to podívat vlastně z hlediska té domácí politiky americké. Slyšeli jsme, že Mike Pompeo je vlastně před slyšením v Senátu o jeho nominaci. Zatím v tuto chvíli podle vyjádření senátorů z výboru, který o tom rozhoduje, v americkém Senátu, tak to vypadá, že ho nedoporučí na vlastně schválení Senátem. Taky je otázka, jak vlastně tato zpráva změní názor amerických senátorů. Jestli to není určitý i bonus a jestli to nezapadá i do tohoto toho kontextu.

Martin ŘEZNIČEK, moderátor

Nicméně i pokud by ten výbor ho nedoporučil, tak celý Senát to potom může schválit. Ale to je vnitropolitická věc. Zůstaňme u té, u té mezinárodně politické, řekněme. Myslíte si, že existuje šance, že by skutečně dokázaly se Spojené státy, Jižní Korea, Severní Korea, Čína, jako nejdůležitější mocnosti v téhle té věci, dohodnout na tom, že dojde k nějakému jadernému odzbrojení na Korejském poloostrově? Výměnou za nějaké bezpečnostní záruky? A vlastně tady je ten požadavek na odchod amerických vojsk z poloostrova. Je tohle vůbec reálné?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já jsem v tomto ohledu skeptik. Nejen, když přihlídneme vlastně v té historii a to, že už minulé, vlastně čtyři, americké administrativy se o něco podobného pokoušely a nikdy vlastně se to nepovedlo. Ale i vlastně z té logiky věci, z té perspektivy severokorejského režimu, kdy vlastně rodina Kimů buduje jaderný arzenál v podstatě poslední tři dekády. A budou, buduje ho vlastně s tím účelem, že chce zachovat sama sebe nějakým způsobem, zachovat vlastně bezpečnost režimu jako takového. A já se obávám, že ta cena za to, že vlastně se zbaví tohoto nástroje, který nějakým způsobem jej udržuje na živu, v uvozovkách, bude příliš velká, zejména pro Spojené státy, ale i Jižní Koreu a Japonsko, aby vlastně přistoupily na, na, na ty podmínky. Takže já v tomto jsem bohužel skeptik. A určitě to bude běh na dlouhou trať. Kim má mnohem větší, řekněme, dlouhodobější operate..., manévrovací prostor než, než demokraticky zvolený Donald Trump. Takže...

Martin ŘEZNIČEK, moderátor

Jak tedy, jak tedy očekáváte nebo jaký je podle vás nejpravděpodobnější výsledek tohoto očekávaného summitu, pokud se skutečně oba dva lídři sejdou?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Konkrétně tohoto summitu si myslím, že to spíš bude symbolické setkání, kde možná bude nějaké společné prohlášení o tom, že se všechny strany budou snažit o uklidnění situace, případně o vlastně mírové ukončení konfliktu. Teda mírovou smlouvu nějakou. Ale, že budou nějaké konkrétní výsledky, to opravdu ještě je brzo.

Martin ŘEZNIČEK, moderátor

Jan Hornát, my vám děkujeme, děkujeme mnohokrát za rozhovor a k tomuhle přelomu, jestli bude přelomem jenom to setkání nebo i něco víc, se samozřejmě ještě v příštích týdnech dostaneme. Díky a hezký večer.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji za pozvání.

Miroslav Donutil na besedě v Ostravě

18.4.2018 novinky.cz str. 00 Vaše zprávy

Josef Zajíc

Dům knihy Knihcentra.cz v Ostravě navštívil jeden z nejuznávanějších a nejpopulárnějších tuzemských herců Miroslav Donutil, aby besedoval o knize Petra Čermáka Pan Herec Miroslav Donutil - Co řekli nejen slavní?

„Biografie je to opravdu jedinečná. Autor knihy Petr Čermák se zajímal, co si o této osobnosti myslí a co také řeknou další slavní jako Karel Gott, Hana Zagorová, Jiřina Bohdalová či Boleslav Polívka. Jak ho vnímají osobnosti z různých oborů, významní lékaři, sportovci či studenti, lidé zajímaví i obyčejní,” informovala o tématu knihy a besedy Hana Šromová, manažerka Knihcentra.cz Ostrava.

„Je to koláž výpovědí lidí nejen z uměleckého světa, ale také lidí, které jsem potkal třeba v místě rodiště Miroslava Donutila. Byl jsem například také v Bratislavě, kde jsem hovořil s panem Milanem Lasicou a dalšími. Přestože jsem si práci rozvrhl na rok, trvala dva roky. Přece jenom zpracovat šedesát rozhovorů dalo delší čas. Nyní si dávám pauzu,” řekl o své práci nad knihou Petr Čermák.

Beseda začala v pondělí 16. dubna ve 14 hodin. Prostor pro besedy v Knihcentru.cz Ostrava v Domě knihy byl již patnáct minut před začátkem zcela zaplněn fanoušky Miroslava Donutila. Předpoklad, že půjde o besedu zajímavou a pro zúčastněné podnětnou, nezklamal.

Miroslav Donutil vyprávěl. Připomněl velkého vypravěče Frantu Kocourka, který byl v této disciplíně králem.

„Vlastně se zasloužil, že jsem se do toho vyprávění pustil. Druhým takovým byl režisér Zdeněk Pospíšil, který mě k tomu vyprávění inspiroval. Také o mé vypravěčské činnosti rozhodla ředitelka pražské kavárny Viola paní Viklická, která mě dala první příležitost k tomu, abych to udělal. To jsou tři základní kameny, že jsem začal vyprávět,” svěřil se Miroslav Donutil.

Miroslav Donutil také vyjádřil svůj názor na seriály. „Musí mít dobrou dramatickou linii. Musíte vědět od začátku až do konce, jak a kam postava spěje. Musíte vidět a mít možnost si přečíst scénáře dopředu. Vědět, že je to kvalitně napsáno. A to se u všech seriálů, kterých jsem se zúčastnil, stalo.”

V závěru besedy jak Miroslav Donutil, tak autor knihy Petr Čermák odpověděli na doplňující dotazy. Oba pak trpělivě podepisovali knihu, kterou si účastníci zakoupili, památničky s fotografiemi umělců a trpělivě se fotografovali se svými fanoušky.

Miroslav Donutil (1951) studoval herectví na brněnské JAMU. Již na studiích hrál v divadle Husa na provázku, kde pak v letech 1973 - 1990 odehrál několik skvělých rolí. Je třeba připomenout Baladu pro banditu, Bratři Karamazovi a další. Pak se stal členem činohry Národního divadla v Praze, kde působil až do roku 2013. Kromě jiných skvělých rolí se proslavil v roli Truffaldina ve hře autora Carlo Goldoniho (1707 - 1793) Sluha dvou pánů. V této inscenaci za 22 let odehrál 600 představení.

Petr Čermák (1968) absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Společně s novinářskou i vydavatelskou činností na sebe upozornil recenzemi a esey zejména v oblasti literatury a výtvarného umění. V posledním období se věnuje tvorbě portrétů významných osobností a Čechů, kteří svou zemi proslavili ve světě.

URL| <https://www.novinky.cz/vase-zpravy/moravskoslezsky-kraj/ostava-mesto/1227-49944-miroslav-donutil-na-besede-v-ostave.html>

Televizní diváci si marně stěžují na hlasité reklamy

17.4.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

Adéla Jelínková

Vyburcovat diváka k co největší pozornosti, probudit z polospánku, rozhodně mu nedovolit nevnímat. To je hlavním účelem televizního marketingu. V minulosti jeho cíle naplňovala nadměrná hlasitá reklama. Tu zákon omezil již v červnu roku 2013, přesto si na ni diváci dál stěžují.

Jakmile legislativci stanovili jasné hranice hlasitosti reklamních bloků, jež si televize pod hrozbou desetimilionové pokuty většinou nedovolí překračovat, začali provozovatelé vymýšlet způsoby, jak zákon obejít.

Podle Rady rozhlasového a televizního vysílání (RRTV) i mediálních expertů televize úmyslně ztišují okolní pořady a reklamní spoty vkládají do tišších pasáží zábavných pořadů či filmů.

Televizním divákům potom logicky přijde reklama hlasitější, na což si radě desítky z nich každoročně stěžují.

Někteří ze stěžovatelů k doložení svých tvrzení dokonce posílají záznamy, na kterých příliš hlasitou reklamu údajně zachytili. Nicméně zcela neúspěšně. Manipulaci s hlasitostí okolního pořadu totiž žádný zákon nelimituje ani nezakazuje.

Chystá se novela

Bezzubosti nynější legislativy si je vědomo i ministerstvo kultury. Podle jeho mluvčí Simony Cigánkové úřad bude v dohledné době připravovat novelu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a na přetřes by tudíž mohla přijít i manipulace s hlasitostí pořadů.

„Tato problematika bude moci být vznesena jako jedno z dalších témat pro eventuální změnu úpravy,“ řekla včera Právu Cigánková. Hlasitost vysílání před nebo po reklamním bloku doteď české zákony neřeší. „Rada tedy nemůže podobné případy sankcionovat. Stejně tak vkládání reklamy do určitých míst pořadu,“ vysvětlila mluvčí Cigánková.

Podle ní by situaci mohlo vyřešit například stanovení jednotné hlasitosti celého programu bez ohledu na jednotlivé části.

Reklama v tichých pasážích?

Na „finty“ televizních stanic rada upozorňovala už v roce 2015. Konkrétně šlo o praktiky provozovatele FTV Prima, jež již tehdy podle rady záměrně vkládala reklamu do tichých míst pořadu, a to tak, aby zněla oproti přerušovaným pořadům mnohem hlasitěji. „Někteří provozovatelé reklamu občas vkládají do tišší pasáže, a tím to pak zní hlasitěji, ale samotná absolutní hlasitost překračována není,“ řekl Jaroslav Mrázek z RRTV.

Podle něj poslední, desetitisícovou pokutu za hlasitou reklamu rada udělila v srpnu 2017 Jihočeské televizi. Pravidelný monitoring probíhá každý měsíc.

Komerční televize „nařčení“ z manipulování hladin zvuku dlouhodobě popírají. S hlasitostí reklam ani pořadů údajně nijak nepracují. „Příliš hlasité reklamy by byly i pro nás kontraproduktivní. Jako komerční televize určitě nechceme, aby diváci od reklam odcházeli, tak proč bychom je tedy dělali záměrně nekoukatelné?“ argumentovala mluvčí FTV Prima Gabriela Semová.

Zákon kulhá za realitou. Jan Jiráček, mediální expertPodle mediálního experta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jana Jiráčka je právě zvýšená hladina hlasitosti reklamy klíčem k tomu, jak upoutat divákovu pozornost. „Souvisí to především s diváckými návyky, protože lidé mají ve zvyku využívat reklamy jako obslužný čas – je reklama, skočím si na toaletu, do kuchyně, do ledničky. Ta hlasitější reklama jde ale za nimi, nehledě na to, že někoho může taky probudit,“ ozřejmil Jiráček.

Podle něj předešlá úprava legislativy, která stanovila maximální hlasitost zvuku, sice zlepšení přináší, ne však maximální možné.

„Pamatuji dobu, kdy se tohle opatření přijímalo, a ten rozdíl zvukových hladin byl opravdu obrovský. Televize se reklamu snažily opravdu hodně odlišit, takže je to pokrok. Ale jak už to tak v legislativních úpravách bývá, nemyslelo se na všechny možnosti. Zákon kulhá za realitou,“ zhodnotil Jiráček.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/469389-televizni-divaci-si-marne-stezuji-na-hlasite-reklamy.html>

Televizní diváci si marně stěžují na hlasité reklamy. Možná se po dlouhé době dočkají změny

17.4.2018 Právo str. 01 Titulní strana

Adéla Jelínková

Vyburcovat diváka k co největší pozornosti, probudit z polospánku, rozhodně mu nedovolit nevnímat. To je hlavním účelem televizního marketingu. V minulosti jeho cíle naplňovala nadměru hlasitá reklama. Tu zákon omezil již v červnu roku 2013.

Jakmile legislativci stanovili jasné hranice hlasitosti reklamních bloků, jež si televize pod hrozbou desetimilionové pokuty většinou nedovolí překračovat, začali provozovatelé vymýšlet způsoby, jak zákon obejít.

Podle Rady rozhlasového a televizního vysílání (RRTV) i mediálních expertů televize úmyslně ztišují okolní pořady a reklamní spoty vkládají do tišších pasáží zábavných pořadů či filmů.

Televizním divákům potom logicky přijde reklama hlasitější, na což si radě desítky z nich každoročně stěžují.

Někteří ze stěžovatelů k doložení svých tvrzení dokonce posílají záznamy, na kterých příliš hlasitou reklamu údajně zachytili. Nicméně zcela neúspěšně. Manipulaci s hlasitostí okolního pořadu totiž žádný zákon nelimituje ani nezakazuje.

Bezzubosti nynější legislativy si je vědomo i ministerstvo kultury. Podle jeho mluvčí Simony Cigánkové úřad bude v dohledné době připravovat novelu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a na přetřes by tudíž mohla přijít i manipulace s hlasitostí pořadů.

„Tato problematika bude moci být vznesena jako jedno z dalších témat pro eventuální změnu úpravy,“ řekla včera Právu Cigánková. Hlasitost vysílání před nebo po reklamním bloku doteď české zákony neřeší. „Rada tedy nemůže podobné případy sankcionovat. Stejně tak vkládání reklamy do určitých míst pořadu,“ vysvětlila mluvčí Cigánková.

Podle ní by situaci mohlo vyřešit například stanovení jednotné hlasitosti celého programu bez ohledu na jednotlivé části.

(Pokračování na str. 3)

(Pokračování ze str. 1)

Na „finty“ televizních stanic rada upozorňovala už v roce 2015. Konkrétně šlo o praktiky provozovatele FTV Prima, jež již tehdy podle rady záměrně vkládala reklamu do tichých míst pořadu, a to tak, aby zněla oproti přerušovaným pořadům mnohem hlasitěji. „Někteří provozovatelé reklamu občas vkládají do tišší pasáže, a tím to pak zní hlasitěji, ale samotná absolutní hlasitost překračována není,“ řekl Jaroslav Mrázek z RRTV.

Podle něj poslední, desetitisícovou pokutu za hlasitou reklamu rada udělila v srpnu 2017 Jihočeské televizi. Pravidelný monitoring probíhá každý měsíc.

Komerční televize „nařčení“ z manipulování hladin zvuku dlouhodobě popírají. S hlasitostí reklam ani pořadů údajně nijak nepracují. „Příliš hlasité reklamy by byly i pro nás kontraproduktivní. Jako komerční televize určitě nechceme, aby diváci od reklam odcházeli, tak proč bychom je tedy dělali záměrně nekoukatelné?“ argumentovala mluvčí FTV Prima Gabriela Semová.

Podle mediálního experta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jana Jiráka je právě zvýšená hladina hlasitosti reklamy klíčem k tomu, jak upoutat divákovu pozornost. „Souvisí to především s diváckými návyky, protože lidé mají ve zvyku využívat reklamy jako obslužný čas – je reklama, skočím si na toaletu, do kuchyně, do ledničky. Ta hlasitější reklama jde ale za nimi, nehledě na to, že někoho může taky probudit,“ ozřejmil Jirák.

Podle něj předešlá úprava legislativy, která stanovila maximální hlasitost zvuku, sice zlepšení přináší, ne však maximální možné. „Pamatuji dobu, kdy se tohle opatření přijímalo, a ten rozdíl zvukových hladin byl opravdu obrovský. Televize se reklamu snažily opravdu hodně odlišit, takže je to pokrok. Ale jak už to tak v legislativních úpravách bývá, nemyslelo se na všechny možnosti. Zákon kulhá za realitou,“ zhodnotil Jirák.

Zákon kulhá za realitou Jan Jirák, mediální expert

školy jako developři

17.4.2018 Hospodářské noviny str. 12 Podniky a trhy

Adam Váchal

UNIVERZITY POTŘEBUJÍ VE VELKÉM INVESTOVAT DO VÝSTAVBY A OPRAV. MEZI STAVEBNÍMI FIRMAMI PANUJE O TYTO PROJEKTY SILNÝ KONKURENČNÍ BOJ.

Vysoké školy chystají miliardové investice do výstavby a rekonstrukce svých areálů. Jen Univerzita Karlova se letos pustí do projektů za více než 2,5 miliardy korun. Největším bude dostavba Univerzitního medicínského centra Lékařské fakulty UK v Plzni. „Aktuálně probíhají projekční práce. Celkové výdaje odhadujeme na 1088 milionů korun,“ popisuje Petr Podzimek z oddělení vnějších vztahů UK. Do čtyř let tak v Plzni vznikne moderní pracoviště pro budoucí zubaře.

Dalších 840 milionů chystá UK zaplatit za rekonstrukci a rozšíření univerzitního areálu v Jinonicích, kde by se v budoucnu mohly koncentrovat všechny instituty **fakulty sociálních věd**. Mezi nimi i Institut komunikačních studií a žurnalistiky, který dnes sídlí v budově Hollaru na Smetanově nábřeží. Jak univerzita s touto historickou budovou v centru metropole do budoucna naloží, se teprve uvidí. Proměna jinonického areálu je zatím v rukou projektantů.

Do výstavby či rozsáhlé rekonstrukce stávajících prostor plánují v následujících letech investovat takřka všechny veřejné vysoké školy v Česku. Často půjde o sumy v řádech stovek milionů korun.

Masarykova univerzita v Brně plánuje proinvestovat více než miliardu, stejné náklady na výstavbu a modernizaci očekává také Mendelova univerzita v Brně. Česká zemědělská univerzita zaplatí čtvrt miliardy za nový Pavilon tropického zemědělství v Praze a zhruba stovky milionů bude potřebovat na další projekty.

Mezi stavaři je o projekty univerzit tlačenice. „Tyto zakázky jsou předmětem silného konkurenčního boje. A protože se soutěží zpravidla na nejnižší cenu, stavíme za marže, které jsou nízké, až záporné, jak to je dnes u veřejných staveb takřka všude,“ popisuje mluvčí skupiny Metrostavu Vojtěch Kostihra.

Výstavba univerzitních prostor je však pro stavaře do velké míry otázkou prestiže. „Stavby, které děláme pro vysokoškolské instituce, pro nás mají punc výjimečnosti, protože zároveň budujeme prostředí pro naše potenciální zaměstnance,“ vysvětluje mluvčí stavební společnosti Hochtief Michal Talián.

Mezi stavaři je zájem hlavně o budovy, které reprezentují dané univerzity. Příkladem je letos dokončený Vzdělávací komplex Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za 430 milionů korun, který navrhla architektka Eva Jiřičná.

Vedle nové výstavby si podle univerzit vyžádají miliardové výdaje rekonstrukce stávajících výukových prostor. „Naše budovy již často nevyhovují nejen požadavkům na prostory pro moderní způsoby výuky, a nemohou tedy sloužit propojování studijních programů, ale neodpovídají ani obecným standardům pro snižování energetické náročnosti provozu. Několik z nich má dokonce nejvyšší prioritu s označením havarijní stav,“ popisuje prorektorka pro výstavbu Českého vysokého učení v Praze Alena Kohoutková. Právě ČVUT chystá v následujících letech řadu velkých oprav.

Samostatným tématem jsou vysokoškolské koleje, které často neprošly výraznější proměnou i desítky let. Změny se mají dočkat například Koleje Strahov ČVUT či pražská Švehlova kolej UK.

Pro české univerzity je často obtížné na stavby sehnat peníze. Příkladem je Univerzita Hradec Králové. Ta potřebuje stovky milionů na opravu budov filozofické fakulty a pedagogické fakulty na náměstí Svobody. Postaví také zcela nový kampus Na Soutoku. Podle vedení školy jsou však některé investice na hranici finančních možností.

Akademici loni po státu požadovali navýšení rozpočtu vysokých škol o 4,5 miliardy korun, nakonec dostali tři miliardy navíc a jejich rozpočet tak činil 24 miliard korun. Univerzity budou letos chtít opět přidat. Peníze mívají použít na mzdy a právě na výstavbu.

Klíčovou roli při investicích do univerzitních budov hrají dotace. Zatímco některé projekty financují z převážné části univerzity, v jiných případech se většina nákladů podaří pokrýt právě z evropských peněz. Například Západočeská univerzita v Plzni zaplatí za novou budovu fakulty zdravotnických studií v ceně 250 milionů ze svého jen 10 procent konečné sumy. Zbytek půjde z dotací.

Na rekonstrukce a modernizace vysokých škol vyčlenil stát v letech 2011 až 2016 celkem 14 miliard korun. Během tohoto období ale podle šetření Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ) univerzity nevyčerpaly ani polovinu z této sumy. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy následně program prodloužilo do konce roku 2019.

„V závěru běžícího programu, který bude ukončen v roce 2019, již budeme plynule harmonizovat s programem nových zhruba stejného rozsahu. Současné potřeby veřejných vysokých škol jsou však asi čtyřnásobně vyšší,“ vysvětluje mluvčí ministerstva školství Jarmila Balážová.

S ministerstvem dnes jedná o výrazné podpoře několik univerzit. Jde například o Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, která chce do výstavby investovat až dvě miliardy korun. Mimo jiné plánuje postavit zcela novou budovu na pražském Vítězném náměstí.

CO CHYSTAJÍ UNIVERZITY

(vybrané projekty, které již dnes vysoké školy připravují)

Univerzita Karlova

Dobudování Univerzitního medicínského centra Lékařské fakulty v Plzni za 1,1 miliardy Rozšíření a modernizace Areálu Jínonice v Praze za 840 milionů korun

Masarykova univerzita

Výstavba simulačního centra v brněnském kampusu v Bohunicích za 515 milionů korun Dobudování centra ICT v areálu pro Fakultu informatiky v Brně za 480 milionů

Česká zemědělská univerzita

Výstavba high-tech pavilonu fakulty lesnické a dřevařské za 80 milionů (na vizualizaci) Pavilon tropického zemědělství za 329 milionů korun Rekonstrukce auly za 180 milionů

Univerzita Hradec Králové

Výstavba kampusu Na Soutoku za zhruba 445 milionů Rekonstrukce budovy pedagogické fakulty na náměstí Svobody za 211 milionů korun

Západočeská univerzita

Modernizace budovy v ulici Tylova 59 v Plzni za 250 milionů korun Rekonstrukce ubytovacího střediska v Nečtiněch na severním Plzeňsku za 40 milionů

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Přestavba stávajících prostor na laboratoře fakulty technologické za 80 milionů korun Rekonstrukce jedné z budov kolejí za 75 milionů korun

Zdroj: univerzity

O autorovi| Adam Váchal, adam.vachal@economia.cz

Foto autor| Vizualizace: Česká zemědělská univerzita

České vysoké školy chystají miliardové investice. Univerzita Karlova zvažuje přesun některých institutů z historického centra na okraj města

17.4.2018 iHNed.cz str. 00

Adam Váchal

Univerzity potřebují ve velkém investovat do výstavby a oprav. Mezi stavebními firmami panuje o tyto projekty silný konkurenční boj.

Vysoké školy plánují miliardové investice. Peníze půjdou do výstavby nových pavilonů a rekonstrukce stávajících prostor. Největší plány má Univerzita Karlova. Celkem 840 milionů korun zaplatí za rozšíření univerzitního areálu v pražských Jínonicích. Miliardu investuje do dostavby minikampusu Lékařské fakulty v Plzni.

Rekonstrukce se dočkají také studentské koleje a menzy.

Vysoké školy chystají miliardové investice do výstavby a rekonstrukce svých areálů. Jen Univerzita Karlova se letos pustí do projektů za více než 2,5 miliardy korun. Největším bude dostavba Univerzitního medicínského centra Lékařské fakulty UK v Plzni. "Aktuálně probíhají projekční práce. Celkové výdaje odhadujeme na 1088

milionů korun," popisuje Petr Podzimek z oddělení vnějších vztahů UK. Do čtyř let tak v Plzni vznikne moderní pracoviště pro budoucí zubaře.

Dalších 840 milionů chystá UK zaplatit za rekonstrukci a rozšíření univerzitního areálu v Jinonicích, kde by se v budoucnu mohly koncentrovat všechny instituty **fakulty sociálních věd**. Mezi nimi i Institut komunikačních studií a žurnalistiky, který dnes sídlí v budově Hollaru na Smetanově nábřeží. Jak univerzita s touto historickou budovou v centru metropole do budoucna naloží, se teprve uvidí. Proměna jinonického areálu je zatím v rukou projektantů.

Do výstavby či rozsáhlé rekonstrukce stávajících prostor plánují v následujících letech investovat takřka všechny veřejné vysoké školy v Česku. Často půjde o sumy v řádech stovek milionů korun.

Co chystají univerzity

(vybrané projekty, které již dnes vysoké školy připravují)

Univerzita Karlova

- * Dobudování Univerzitního medicínského centra Lékařské fakulty v Plzni za 1,1 miliardy
- * Rozšíření a modernizace Areálu Jinonice v Praze za 840 milionů korun

Masarykova univerzita

- * Výstavba simulačního centra v brněnském kampusu v Bohunicích za 515 milionů korun
- * Dobudování centra ICT v areálu pro Fakultu informatiky v Brně za 480 milionů

Česká zemědělská univerzita

- * Výstavba high-tech pavilonu fakulty lesnické a dřevařské za 80 milionů (na vizualizaci)
- * Pavilon tropického zemědělství za 329 milionů korun
- * Rekonstrukce auly za 180 milionů

Univerzita Hradec Králové

- * Výstavba kampusu Na Soutoku za zhruba 445 milionů
- * Rekonstrukce budovy pedagogické fakulty na náměstí Svobody za 211 milionů korun

Západočeská univerzita

- * Modernizace budovy v ulici Tylova 59 v Plzni za 250 milionů korun
- * Rekonstrukce ubytovacího střediska v Nečtinech na severním Plzeňsku za 40 milionů

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

- * Přestavba stávajících prostor na laboratoře fakulty technologické za 80 milionů korun
- * Rekonstrukce jedné z budov kolejí za 75 milionů korun

Masarykova univerzita v Brně plánuje proinvestovat více než miliard, stejné náklady na výstavbu a modernizaci očekává také Mendelova univerzita v Brně. Česká zemědělská univerzita zaplatí čtvrt miliardy za nový Pavilon tropického zemědělství v Praze a zhruba stovky milionů bude potřebovat na další projekty.

Mezi stavaři je o projekty univerzit tlačence. "Tyto zakázky jsou předmětem silného konkurenčního boje. A protože se soutěží zpravidla na nejnižší cenu, stavíme za marže, které jsou nízké, až záporné, jak to je dnes u veřejných staveb takřka všude," popisuje mluvčí skupiny Metrostavu Vojtěch Kostíha.

Výstavba univerzitních prostor je však pro stavaře do velké míry otázkou prestiže. "Stavby, které děláme pro vysokoškolské instituce, pro nás mají punc výjimečnosti, protože zároveň budujeme prostředí pro naše potenciální zaměstnance," vysvětluje mluvčí stavební společnosti Hochtief Michal Talián.

Mezi stavaři je zájem hlavně o budovy, které reprezentují dané univerzity. Příkladem je letos dokončený Vzdělávací komplex Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za 430 milionů korun, který navrhla architektka Eva Jiřičná.

Vedle nové výstavby si podle univerzit vyžádají miliardové výdaje rekonstrukce stávajících výukových prostor. "Naše budovy již často nevyhovují nejen požadavkům na prostory pro moderní způsoby výuky, a nemohou tedy sloužit propojování studijních programů, ale neodpovídají ani obecným standardům pro snižování energetické náročnosti provozu. Několik z nich má dokonce nejvyšší prioritu s označením havarijní stav," popisuje prorektorka pro výstavbu Českého vysokého učení v Praze Alena Kohoutková. Právě ČVUT chystá v následujících letech řadu velkých oprav.

Samostatným tématem jsou vysokoškolské koleje, které často neprošly výraznější proměnou i desítky let. Změny se mají dočkat například Koleje Strahov ČVUT či pražská Švehlova kolej UK.

Pro české univerzity je často obtížné na stavby sehnat peníze. Příkladem je Univerzita Hradec Králové. Ta potřebuje stovky milionů na opravu budov filozofické fakulty a pedagogické fakulty na náměstí Svobody. Postaví také zcela nový kampus Na Soutoku. Podle vedení školy jsou však některé investice na hranici finančních možností.

Akademici loni po státu požadovali navýšení rozpočtu vysokých škol o 4,5 miliardy korun, nakonec dostali tři miliardy navíc a jejich rozpočet tak činil 24 miliard korun. Univerzity budou letos chtít opět přidat. Peníze míní použít na mzdy a právě na výstavbu.

Klíčovou roli při investicích do univerzitních budov hrají dotace. Zatímco některé projekty financují z převážné části univerzity, v jiných případech se většina nákladů podaří pokrýt právě z evropských peněz. Například Západočeská univerzita v Plzni zaplatí za novou budovu fakulty zdravotnických studií v ceně 250 milionů ze svého jen 10 procent konečné sumy. Zbytek půjde z dotací.

Na rekonstrukce a modernizace vysokých škol vyčlenil stát v letech 2011 až 2016 celkem 14 miliard korun. Během tohoto období ale podle šetření Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ) univerzity nevyčerpaly ani polovinu z této sumy. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy následně program prodloužilo do konce roku 2019.

"V závěru běžícího programu, který bude ukončen v roce 2019, již budeme plynule harmonizovat s programem nových zhruba stejného rozsahu. Současné potřeby veřejných vysokých škol jsou však asi čtyřnásobně vyšší," vysvětluje mluvčí ministerstva školství Jarmila Balážová.

S ministerstvem dnes jedná o výrazné podpoře několik univerzit. Jde například o Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, která chce do výstavby investovat až dvě miliardy korun. Mimo jiné plánuje postavit zcela novou budovu na pražském Vítězném náměstí.

Vysokoškolské koleje

[další > poslední >>](#)

Vysokoškolské koleje

Většina strahovských bloků prošla v posledních letech zateplením a výměnou oken, bloky číslo 11 a 12 na opravy stále čekají.

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Vysokoškolské koleje

Celkem nalezeno: 2.

Zobrazuji: 1 - 1.

Další>

Konec>>

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66111950-ceske-vysoke-skoly-chystaji-miliardove-investice-univerzita-karlova-zvazuje-presun-nekterych-institutu-z-historickeho-centra-na-okraj-mesta>

Velká bolest znalců vína i fazolovky **17.4.2018 Mladá fronta DNES str. 16 Jižní Morava** Markéta Dušková

Expertka na moravské Chorvaty Lenka Kopřivová ožívuje historii národa, který komunisté nesnášeli

Ještě mezi světovými válkami existovaly na jižní Moravě vesnice, kde to barvami jen hrálo a místní hovořili jakýmsi neznámým, ale češtině přesto blízkým jazykem. Po roce 1948 však chorvatské osady zanikly a na jejich obyvatele mělo být zapomenuto. Aby se tak nestalo, vyšla nedávno publikace Barvy chorvatské Moravy, která uceleně mapuje historii tohoto národa na českém území. „Dnes v Česku žijí asi dvě tisícovky Chorvatů. Ale řada z nich přišla až ve druhé půlce 20. století, těch moravských je asi osm stovek,“ vypočítává třiatřicetiletá spoluautorka knihy Lenka Kopřivová, která má „chorvatskou“ krev.

* Nesou si někteří Jihomoravané odkazem chorvatská příjmení? To je prý patrné například u jména Maděrič, dříve Madiericz.

Ta koncovka -ič/-icz je pomůcka. Když ji slyším, nastražím uši a je velká šance, že jde o člověka s chorvatským původem – třeba jako Jurkovič, Jankovič nebo Ivčič.

* Myslela jsem, že centrem moravských Chorvatů bylo Břeclavsko, ale jejich osídlení je prý doloženo i například na Znojemsku mezi Břežany a Pravicemi...

Ano, těch míst, kam se Chorvati v 16. století nasídlili, bylo opravdu hodně. Ale konkrétně to na Znojemsku se nedá označit jako centrum. Ta byla dvě – Břeclavsko, tedy Valticko, Charvátská Nová Ves, Poštorná a Hlohovec, a pak Mikulovsko, tedy Jevišovka, Nový Přerov a Dobré Pole. Chorvati ale žili na mnoha místech, třeba v Pasohlávkách, Hovoranech, Dubňanech či Lednici.

* Co nového jste zjistili při pátrání po faktech do publikace o moravských Chorvatech?

Třeba že průměrný věk, kdy se brali, byl u žen 24 a u chlapů 27 let. Obecně se přitom tehdy lidé brali mnohem dříve. A na to, že Chorvaté vstupovali do manželství tak pozdě, nebyl ani velký počet nemanželských dětí, jen asi čtyři procenta. Silný vliv hrálo, že chorvatská komunita byla silně nábožensky založená a dbalo se také na sociální původ, tedy na to, jak byl kdo zámožný. A dopracovat se k takovému svazku nebylo vždy jednoduché.

* Chorvaté přišli na jižní Moravu na pozvání Lichtenštejnů v první půli 16. století, kdy na zdejších panstvích našli exil při útěku před tureckými vojsky. Kolik jich tehdy bylo?

Migrace Chorvatů, která zasáhla nejen Moravu, ale také Rakousko, Slovensko a Maďarsko, čítala několik set tisíc lidí a Morava byla až tím nejbližším výběžkem. Jen několik stovek rodin přišlo až sem.

* Prý byli výborní vinaři i sadaři a včelaři. Je pravda, že chorvatským vesnicím se dost dařilo?

Ano, už po svém příchodu byli spjati s vinařstvím. Jejich obce byly na Drnholecku jedněmi z prvních, kde se začala réva pěstovat. Podle subjektivního hodnocení různých etnografů z 19. století působily jako jedny z nejzámožnějších vesnic na tehdejší Moravě.

* I do jejich života ale zasáhla válka. Jako obyvatelé sudetského území někteří přijali německé občanství a odešli na frontu...

Chorvatům byla přidělena jen státní příslušnost, v tom byl velký rozdíl. Museli ale narukovat do německé armády, což mělo smutné důsledky pro jejich komunitu – skoro tři stovky mužů ve válce padly.

* Kdyby armádu odmítli, skončili by v koncentračním táboře?

Ta hrozba byla reálná. Chorvati často vzpomínají, jak jim nacisté vyhrožovali, že jejich lebkami vydláždí mikulovské náměstí. Do koncentráku se několik lidí dostalo pro svůj otevřený nesouhlas s nacistickým režimem. Další pak přeběhli z wehrmachtu a bojovali proti Německu.

* V období 1945 až 1948 museli Chorvati opakovaně dokazovat svou „národní spolehlivost“...

Jsou pokládáni za nejprověřovanější skupinu obyvatel poválečného Československa. Po nařízení, že Němci musí naše území opustit, a po vzednutí radikálního českého nacionalismu vyvstala otázka, co s nimi. A vzhledem k tomu, že Chorvati dlouhá staletí s Němci žili, začalo se velmi podrobně a dokolečka prověřovat jejich chování za války.

* Většina obstála, ale po komunistickém převratu bylo stejně rozhodnuto, že jsou „politicky nespolehliví“, a vojáci i milicionáři jihomoravské Chorvaty vyhnali. Věděli, kam jdou?

Co se týče první vlny odsunu v roce 1948, ten proběhl ze dne na den. Samozřejmě když měl sedlák krav a koní a stroje na poli, tak se nezvládl sbalit. To byl případ Nového Přerova, který byl skoro celý přestěhován za několik málo dnů. Byl to totální šok – sedíte ve vlaku, nevíte, kam jedete, a pak vás vyhodí někde v horách. Později v letech 1949 až 1951 už dostávali Chorvati dopředu oznámení, že se třeba mají do týdne sbalit. Někteří se mohli jet podívat, kam budou přestěhováni.

* Je pravda, že komunisté po nich šli, protože je nevolili?

Šlo o jeden ze silných důvodů. Třeba ve volbách roku 1946 vyhráli komunisté v celém Československu, ale v chorvatských obcích je skoro nikdo nevolil. Chorvati byli majetní konzervativní starousedlíci, kteří rozhodně

neměli zájem podporovat nějaké sociální experimenty. Ostatně sedláci, takzvaní kulaci, byli další významnou skupinou, kterou komunisté zlikvidovali.

* Po roce 1989 se sice Chorvaté dočkali omluvy za příkoří...

(skočí do řeči) Nedočkali! Chorvatům se česká vláda po revoluci nikdy neomluvila. Jen v 50. letech sice komunistický režim uznal, že stěhování bylo nezákonné i v rámci tehdejších poměrů, nicméně dále trval na tom, že návrat Chorvatů na Moravu není žádoucí.

* Nebyl jim ani vrácen ukradený majetek. Pokoušeli se vůbec získat domy nazpět soudní cestou?

Režim chtěl Chorvatům vnutit, aby podepsali dekret, že se vzdávají pozemků za nějakou náhradu. Skoro nikdo to neudělal, ale pokud ano, moc šancí něco po revoluci získat zpět neměl. Co se týče restitučního řízení, bylo rozdílné, kde se projednávalo. Zatímco v Brně a v Břeclavi uspěl málokdo, v Ostravě byla trochu větší šance, že to bylo pochopeno. Ale nepamatuji si, že by někdo dostal dům nazpět. Jen nějaké polnosti a vinohrady.

* A koupil si po revoluci někdo svůj dům za svoje?

Několik lidí ano.

* Nesou v sobě starší Chorvaté stále pocit křivdy?

Těch starých už moc nežije. Nenazvala bych to křivdou, ale velkou bolestí. Jste na něco zvyklá a najednou je to ze dne na den pryč... Pro některé Chorvaty je vztah k jihomoravskému domovu pořád hodně emocionální, ale už jsou zvyklí na to, že žijí jinde.

* Mluví dnes ještě někdo moravskou chorvatštinou, tedy jazykem z 16. století, do něhož se přidala česká a německá slova?

U nás doma moje maminka a její dvě sestry. Já jsem v tom sice vyrostla a díky tomu jim rozumím, ale táta je Čech a doma se mluvilo česky. Určitě ještě žijí další lidé, kteří tuto řeč dobře umí, ale jak je komunita roztržštěná, málokdo ji může používat na denní bázi.

* Dají se ještě dnes najít nějaké stopy Chorvatů v jihomoravské krajině?

Ano, je toho dost. Například různé domy a ozdoby na nich nebo také vrbový háj podél soutoku Jevišovky s Dyjí, který založili chorvatští starousedlíci v 16. století. Abychom tato místa propojili, připravili jsme šifrovací hru Po stopách moravských Chorvatů, kdy luštíte hádanky, a postupně tak objevujete jejich příběh, jenž se váže k místům, která vidíte.

* Všechny moravské Chorvaty napříč věkem i místem bydliště prý propojuje obliba fazolové polévky. Je to pravda?

Přemýšlím, jestli to nemáme v genech. Když přijdete v pátek do chorvatských rodin, je celkem velká šance, že tam bude zrovna fazolovka. Chorvati na ni nedají dopustit. Kdybych byla doma, tak si taky dám, teta ji vždy vaří. (směje se)

Profil Lenka Kopřivová (33)

* Vystudovala obor Ruská a východoevropská studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. * Pracovala v Českém rozhlase a v organizaci Post Bellum pro projekt Paměť národa, nyní je zaměstnaná v Česko-německém fondu budoucnosti. * Od roku 2010 je místopředsdkyní Sdružení občanů chorvatské národnosti v ČR a od roku 2014 jejich zástupkyní v Radě vlády pro národnostní menšiny. * Je spoluautorkou knihy Barvy chorvatské Moravy, která vyšla nedávno a stojí 450 korun.

O autorovi| Markéta Dušková, redaktorka MF DNES

Foto autor| Foto: archiv L. Kopřivové

Foto popis| Barevný Kiritof Lenka Kopřivová se každoročně účastní největší slavnosti moravských Chorvatů zvané Kiritof. Koná se vždy na počátku září v Jevišovce na Břeclavsku v duchu předválečných hodů.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - jižní Morava

Jsem gramatický ignorant

17.4.2018 Týdeník Televize str. 06 Rozhovor

Tomáš Mrzena

Musí mít v sobě nějaké „turbo“. Všemmu se věnuje na tisíc procent a ze všeho je upřímně nadšený, ať jde o přípravu Hyde Parku Civilizace, sport nebo třeba rozhovor do časopisu.

Daniel Stach:

* Co je podle vás věda?

Všechno kolem nás. Ač si to člověk často neuvědomí, tak za vším, na co se podíváte, je věda. Nebo se na to přinejmenším dá vědecky podívat.

* Co je na vědě tak fascinující?

To, že nám dává odpověď na otázku „proč?“. Mě hrozně zajímá, jak věci fungují. Vždy chci vědět, co je pod povrchem. „Proč?“ je ostatně moje nejoblíbenější otázka a věda mi v tomhle dává skvělé možnosti.

* Ptal jste se „proč?“ už jako malý?

Nepamatuji si, ale asi ano. Myslím, že tady nám příroda ukazuje, co je ta klíčová otázka. Už malé děti se nejčastěji ptají „proč?“, protože to je to hlavní.

* Jaké známky jste měl ve škole?

První dvojku na vysvědčení jsem dostal už ve třetí třídě. Bylo to z češtiny. Já jsem totiž gramatický ignorant. Mně se třeba podařilo napsat „v Izraely“ a nepřišlo mi to vůbec divné. Soustředím se hlavně na obsah a ne na formu. Když si do reportáže napíšu „v Izraely“, tak to nikdo nepozná. Ví to jen já a kolegové, kteří z toho mají dodneška legraci.

* Vystudoval jste najednou dvě vysoké školy...

... ano, z rodných Českých Budějovic jsem šel do Prahy studovat Vysokou školu ekonomickou, vedlejší specializaci jsem měl angloamerická studia. Po prvním roce jsem si přidal ještě mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ale mojí hlavní školou je ekonomka a vzděláním jsem ekonom. Tu druhou školu jsem skončil po bakaláři, protože jsem nabyl dojmu, že mi to nepřináší tolik, kolik bych chtěl.

* Měřil jste si někdy IQ?

Ano, ale to číslo mi vyšlo tak nesmyslně vysoké, že tomu údaji nevěřím.

* Od roku 2009 jste moderoval v rádiu Wave. Jak se ekonom dostane za mikrofon?

Od dětství jsem dělal vodní slalom a v 17 letech jsem komentoval první závod. Postupně jsem začal s kamarádem komentovat další sportovní akce a jeden z našich klientů nás doporučil na konkurz do rádia a my jsme tam potom měli dvouhodinový pořad o menšinových sportech. Když jsem začal moderovat Hyde Park Civilizace, z rádia jsem odešel. Nesnáším, když se dělají věci polovičatě.

* Jak jste se dostal do televize?

Učil jsem se shodou okolností v parku u budovy České televize na zkoušku, konkrétně rozdíl mezi faktoringem a forfaitingem, což je zajištění pohledávek na mezinárodním trhu. V tu chvíli mi můj tatík poslal mail, že Pavlína Kvapilová, tehdejší moderátorka Hyde Parku, pořádá exkurzi pro fanoušky a že se tam uvolnilo jedno místo. A pak už si mě tam nechali.

* Počkejte, byla to exkurze, nebo konkurz?

Šlo čistě o exkurzi, ale během ní Marcela Augustová natáčela reportáž o tom, jak Česká televize zapojuje diváky do vysílání, a já jsem tam vystoupil jako respondent. Lidi z televize zaujalo, jak dokážu reagovat na otázky, a ptali se mě, jestli mám nějakou mediální zkušenost. Říkal jsem jim o práci v rádiu a nakonec mi nabídli práci.

* Nejprve jste natáčel klasické reportáže, později jste začal uvádět Hyde Park Civilizace. To byl od počátku váš cíl?

Já jsem nabídku na moderování nejprve odmítl, protože jsem si na to nevěřil. Říkal jsem, že je tam potřeba někdo starší, zkušenější, komu budou lidé důvěřovat. Nakonec jsem ale souhlasil a pustil se do toho naplno. Vysílali jsme takzvaně do zdi, hledali jsme chyby. Z každého vysílání mi dramaturgyně Gábi Cihlářová psala šest až osm stran bodových poznámek, co jsem měl udělat jinak nebo co naopak bylo dobré.

* Jak konkrétně to vypadalo?

Na začátku poznámky byla vždy přesná stopáž a k tomu třeba: Pohled příliš do strany. Nebo: Zeptal ses „proč?“, měl ses zeptat „jak?“. Byly to strašně cenné rady.

* Jak dlouho váš „výcvik“ trval?

Trvá dodneška. (smích) Jen už mi to Gábi nesepisuje, ale procházíme spolu odvysílaný pořad a říkáme si, co jsem měl udělat jinak, jestli jsme neměli použít jiné obrázky, jestli jsme některému tématu neměli dát víc prostoru, kde jsme naopak nevytěžili potenciál, kde jsme měli něco víc vysvětlit a podobně.

* Které chyby jsou nejčastější?

Ve všem dokážeme něco najít a já jsem za to rád. Jsem zastáncem názoru, že dokonalost neexistuje a člověk se má pořád co učit. Zvláště u vědy. Není den, kdy bych se nedozvěděl něco nového. Třeba na tento náš rozhovor jsem přišel o tři minuty později, protože jsem se díval, jak se v hieroglyfech píše Ramess II. Nikdy jsem to neviděl, dneska jsem se to dozvěděl a mám z toho radost.

* Popište váš typický den v televizi.

Nedá se říct, že bych měl typický den, hodně se to liší podle toho, co se děje. Kromě Hyde Parku Civilizace pracuji v redakci vědy, kde připravuji reportáže do vysílání. Někdy přijde blesková zpráva, třeba když je udělena Nobelova cena, tak musím za dvacet minut pochopit, za co byla udělena, a říct to divákům.

* Kolik lidí se podílí na přípravě Hyde Parku Civilizace?

Ten tým je vlastně malý. Kromě mě a dramaturgyně Gábi je to rešeršistka Pavlína Chudárková a redaktor Jarda Zoula. Obvykle si řekneme, jaké chceme téma, a pak k němu hledáme toho nejlepšího hosta. Nebo jdeme takzvaně po osobnosti.

* Jak je příprava náročná?

Pokud to jde, snažíme se vše dělat co nejvíce dopředu. V týmu si vždy rozdělíme, co kdo k tématu načte. Já se zaměřuji na rozhovory, které už host poskytl, protože chci vědět, jak reaguje, jaké používá výrazy. To je zvláště důležité v případě, kdy jde o povídání v cizím jazyce. Úvodní rešerše má nějakých 400–600 stránek, z čehož vytvoříme 30–35 stránek bodových podkladů, s nimiž jdu do studia.

* Kterého hosta bylo nejtěžší získat?

Myslím, že nejdéle jsme sháněli dalajlamu, asi čtyři roky. Teď zase sháníme Elona Muska, zakladatele automobilky Tesla. Moc mě mrzí, že loni odešel Eugene Cernan, poslední člověk, který chodil po Měsíci. S ním už byl rozhovor domluvený, ale pak natáčení zrušil kvůli nemoci.

* Jak se shánějí podobní hosté?

Nám hodně otevírá dveře to, když ukážeme, kdo už u nás byl. Máme průvodní dopis, v němž vysvětlujeme, co jsme za pořad, a jsou tam vypíchnuté ty největší osobnosti. Na úvod je tam šestnáct nositelů Nobelovy ceny. Můžeme se pochlubit i tím, co o nás říkají lidé, kteří už u nás byli. Jeden z nositelů Nobelovy ceny má na svém univerzitním profilu odkaz na náš pořad. Má to tam proto, aby lidem vysvětlil, co je jeho práce. Potěšil mě i programátor Llewellyn Falco, který odkaz na své vystoupení poslal svojí mamince a ta mu odpovídala – konečně jsem pochopila, co vlastně děláš.

* Stalo se vám, že některý host účast z principu odmítl?

Ano, jeden český host odmítl, což respektujeme. Další nám to chtěli odmítnout poté, co se dozvěděli, jaké kapacity už v pořadu byly. Necítili se na to, aby se ocitli mezi podobnými jmény, přitom šlo o vynikající odborníky. Máme proto dvě verze dopisů. V jednom je „plná palba“, v té druhé jsou i další jména, aby to nevypadalo, že do pořadu chodí jen nositelé Nobelovy ceny.

* A nepřišel někdo, ač měl?

Naštěstí ne, ale jednoho zahraničního hosta jsme na poslední chvíli zrušili my, protože se ukázalo, že výzkum, který dělá, není tak dobrý, jak ho propaguje. Chceme jen ty nejlepší vědce a osobnosti.

* Dostal vás některý z hostů do úzkých?

Mám velkou výhodu, že dbám na to abych šel do studia pečlivě připravený. Když se přesto dostanu do situace, že nebudu něčemu rozumět, je velká pravděpodobnost, že drtivá většina diváků také ne. V tu chvíli mohu hostovi říct, aby mi to vysvětlil. Pokud tomu diváci nerozumějí, je moje chyba, že jsem rozhovor udělal špatně.

* Na který rozhovor nezapomenete?

Jednoznačně na ruskou disidentku Natalii Gorbaněvskou, která v roce 1968 byla jednou z osmi statečných, kteří na Rudém náměstí protestovali proti okupaci Československa. Díky ní jsem si vytvořil rekord, když jsem ji dvakrát nechal mluvit sedm minut bez přerušení. Ale těch nezapomenutelných momentů bylo mnohem víc.

* Třeba?

Strašně silný rozhovor byl s Paulem Rusesabaginou, který během rwandské genocidy ukryl ve svém hotelu 1268 lidí a zachránil je před jistou smrtí. Nezapomenu také na povídání s jeho ženou Tatianou, a to z několika důvodů. Večer před natáčením mi volala Gábi, že pro mě má dobrou a špatnou zprávu. Dobrá byla, že Tatiana souhlasila s rozhovorem, a špatná, že ho chce vést ve francouzštině.

* Francouzsky neumíte?

Měl jsem ji čtyři roky na gymnáziu a po maturitě jsem jel na dva týdny do Francie, kde jsem prodával v obchodě.

* Přesto jste rozhovor zvládl.

Ten rozhovor byl mimořádně silný, zvláště moment, kdy Tatiana líčila, jak se schovávala za závěsem ve sprchovém koutu a čekala, zda ji objeví lidé, kteří šli pokoj od pokoje a chtěli mučit a vraždit. Navíc tam měla děti. Ptal jsem se jí, jak je dokázala udržet v klidu. Ona říkala, že to nějak samy vycítily. A pak dodala: „Já jsem čekala na smrt.“ A v ten moment mi projel mráz po zádech. Když natáčení skončilo, přiběhli za mnou kolegové z

režie a chtěli vědět, co říkala. Nerozuměli ani slovo, přesto to i na ně zapůsobilo. Já jsem jim řekl – dejte mi chvíli, já to vstřebám a pak vám to všechno řeknu.

* Prý umíte i japonsky.

Výrazy, které nemohu publikovat. (smích)

* Proč zrovna japonština?

Brácha je Japonec.

* Opravdu?

Je to tak. Když mi bylo dvanáct, jezdil jsem na divoké vodě. Přišel jsem na kanál na trénink a stáli tam dva Japonci, táta a syn, Mitsu a Taka. Bezradně koukali, chtěli na vodu, ale neznali pravidla. Tak jsem jim pomohl. Jezdili jsme s tím klukem, který byl stejně starý jako já, a shodou náhod tam přijel i můj tatík a dal se s Mitsu do řeči. Když jsem vylezl z vody, tatík mi říká – co kdyby u nás Taka zůstal bydlet a trénovali jste spolu? Dodnes ho beru jako bráchu, jako člena rodiny. Teď už je opět v Japonsku a nedávno se mu narodil syn. Jeho pobyt ale hodně ovlivnil také mou starší sestru Pavlínou. Úplně sama se naučila základy japonštiny, pak ji i vystudovala. Dnes mluví tak, že Japonci nepoznají, že není rodilá mluvčí. Perfektně ovládá také angličtinu, takže dokáže tlumočit z japonštiny přímo do angličtiny. Jsem na ni pyšný, protože ona je geniální.

* Máte ještě další geniální sourozence?

Mám skvělého kocoura. (smích) Jmenuje se Pan Rozárka. Mám v telefonu asi 500 fotek, z toho na 497 je Pan Rozárka a na dvou je moje přítelkyně s Panem Rozárkou. Na té poslední je pak přítelkyně sama.

* Nežárlí přítelkyně?

Občas říká, že ano, ale já na něj nedám dopustit.

* Jak jste k němu přišel?

Já jsem vždycky chtěl kočku. A když se přes známé naskytla příležitost ujmout se půlročního nalezence, neváhal jsem. Měla to být kočka, a tak dostala jméno Rozárka. Asi po měsíci se jí ale pod ocáskem udělaly takové dvě kuličky. Tak jsem šel k veterináři a sestra se mě ptá – co nám nesete? A já říkám, že vlastně ani nevím. Pan Rozárka je teď s námi už dva roky.

* Co vy a televize?

Asi osm let jsem ji neměl a díval se hlavně na zahraniční vysílání na internetu, takže nejsem typický televizní divák. Dodnes hodně sleduji seriály v originále, zejména sitcomy. A pak samozřejmě zpravodajství.

* Díváte se sám na sebe?

Bohužel musím a hodně u toho trpím. Ale pokud bych to nedělal a nehledal chyby, nikdy bych se neposunul dopředu. Na Civilizaci se někdy dívám i bez zvuku a někdy si pořad naopak nahraji do telefonu, jdu běhat a jen poslouchám. Chci vědět, jestli je to srozumitelné, i když se nedívám. Řada diváků to má totiž podobně, televizi mají sice puštěnou, ale přitom dělají něco jiného. A já potřebuji, aby to bylo pochopitelné i pro ně.

* Jste založen spíše rozumově, nebo emočně?

Jsem taková kombinace. Racionální složka je u mě hodně velká, na druhé straně pokud jde o mého kocoura, tak nedokážu být racionální vůbec. Myslím, že je důležité nebát se být někdy emocionální. Někdy je těžké ubránit se emocím také ve studiu. To byl třeba případ Jamieho Andrewa, horolezce bez rukou a bez nohou, který při výstupu v masivu Mont Blancu přišel o kamaráda.

* Máte nějakou další profesní metu?

Nemám, já takhle nefunguji. Chci dělat věci, které mi přinášejí radost a vidím v nich smysl. A jestli budu třeba za pět let pořád tady v redakci vědy, budu rád. A nebo jestli budu trhat jablka na Novém Zélandu a budu přitom spokojený, tak proč ne? *

Vizitka

* Narodil se 2. dubna 1988. Narodil

Od 11 let se věnoval vodnímu slalomu, v letech le 2004– 5 patřil do juniorské reprezentace.

V České televizi působí od roku 2010, od Č roku 2012 moderuje Hyde Park Civilizace. rok

* V letech 2014–16 moderoval Studio 6 na ČT 24.

* V roce 2014 získal cenu TýTý v kategorii objev roku.

* Stal se nejmladším laureátem, kterému akademie věd udělila Medaili Vojtěcha Náprstka za zásluhy v popularizaci vědy.

Foto autor| FOTO: ČESKÁ TELEVIZE A ARCHIV DANIELA STACHA

Foto popis| NA KOCOURA, Pana Rozárku, nedá dopustit.

Foto popis| Hyde Park Civilizace cyklus SO 20.05 ČT24

Trump chce s TPP zatlačit na Čínu a ulevit americkým firmám. Návrat k dohodě ale bude složitý

16.4.2018 info.cz str. 00 Svět

Adam Kotrbatý

Americká administrativa předvádí další obrat o 180 stupňů. Po letech tvrdé kritiky se prezident Donald Trump chce vrátit k projektu Transpacifického partnerství (TPP), který krátce po nástupu do funkce opustil. TPP má přispět k tlaku na Čínu a zjemnění dopadů obchodní války na americké společnosti. Podle ekonomů jsou podobné smlouvy výhodné, zároveň ale upozorňují, že vyjednávací pozice USA nyní nebude příliš silná.

Americký prezident Donald Trump zvažuje, že se USA vrátí k projektu Transpacifického partnerství. Slibuje si od toho zvýšení tlaku na Čínu, s níž Spojené státy zabředly do obchodní války poté, co si obě země navzájem zavedly cla na řadu důležitých výrobků.

To má negativní dopady na řadu amerických firem. Snazší přístup na jiné trhy by proto uvítaly jako jistou formu kompenzace. „TPP je v tomto ohledu zásadní dohoda. Musíme si uvědomit, že smlouvu uzavřely státy, které jsou americkými strategickými partnery,“ komentuje úvahu pro INFO.CZ ekonom Michal Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Tlak na Čínu

Dohody mezi více státy jsou způsobem, který podle ekonomů může přispět k tlaku na Čínu, aby otevřela svůj trh. Právě uzavřený čínský trh je vedle ochrany duševního vlastnictví nebo velkého obchodního deficitu mezi Washingtonem a Pekingem jedním z důvodů, proč se Trump do obchodní války pustil.

Výhoda TPP v obchodní válce by spočívala ve skutečnosti, že zúčastněným zemím odbourává řadu bariér a vývozcům snižuje náklady. Pokud by se Trump skutečně k TPP vrátil, pomohlo by to například americkým farmářům. Ti nyní dodávají své zboží do Japonska podstatně draž než jejich kolegové z Austrálie.

„Vizí je nastavit rámec, kterému se Čína bude muset případně přizpůsobit,“ nastiňuje ekonom David Autor z Massachusettského technologického institutu, jakým směrem se úvahy americké administrativy ubírají.

Návrat „katastrofy“

Trumpův návrat k TPP je ale překvapivý. Prezident dohodu, kterou uzavřel v roce 2015 jeho předchůdce Barack Obama spolu s jedenácti dalšími zeměmi, dlouhodobě kritizoval. Ještě jako kandidát ji označil za katastrofu a zavázal se, že ji první den ve funkci zruší. Nakonec tak učinil po třech dnech v úřadu.

Z TPP se stala vlajková loď Trumpových změn. Šéf Bílého domu prohlašoval, že místo podobných dohod vsadí na bilaterální jednání. „Ukazuje se však, že vypovědět TPP byla chyba. USA v minulosti tyto dohody podporovaly. Na globálním trhu usnadňují obchod mezi státy,“ prohlásil Mejstřík.

Trump nyní dává TPP další šanci. Snadné to s návratem ale mít nebude. Zbylé země se po odchodu USA dohodly na nové podobě smlouvy. Nyní Američané znovu přichází a z Bílého domu se ozývá požadavek, aby pro ně podmínky byly daleko výhodnější než kdy dříve.

„Původní členové strávili pět dlouhých a bolestivých let vyjednáváním dohody, kterou USA nechaly u oltáře. Následní strávili další dlouhý rok prací na změnách, aby byl její text přijatelný pro všechny. Nikdo z nich pravděpodobně nebude mít náladu zvažovat nové americké požadavky,“ domnívá se ekonomka Deborah Elmsová z Asijského obchodního centra v Singapuru.

Její slova potvrzují i dosavadní reakce jednotlivých účastníků dohody. Vyloženě odmítavé stanovisko k případnému návratu USA sice nemají, že bude složité dojednat přijatelné změny, už však daly najevo Japonsko, Nový Zéland nebo Austrálie.

URL| <http://www.info.cz/clanek/28176/trump-chce-s-tpp-zatlacit-na-cinu-a-ulevit-americkym-firmam-navrat-k-dohode-ale-bude-slozity>

Okamurova SPD se hroučí zevnitř. Straníci se napadají navzájem

16.4.2018 [zpravy.iDNES.cz](http://zpravy.idnes.cz) str. 00 Zprávy / Domácí

MF DNES, Artur Janoušek, MF DNES, Václav Janouš

„Špiníte jméno SPD! Dělalí jste v krajských volbách osobní kampaň! Vynášíte informace a děláte si, co chcete,“ vyjmenovává dvojka pardubické SPD Jiří Langr na tajné nahrávce z poslední lednové schůze tamní stranické buňky, kterou má MF DNES k dispozici, proč bude několik lidí vyloučeno a mohou zapomenout na kandidaturu v komunálních volbách.

A ani v jiných stranických buňkách po republice spory nejsou zrovna o programu, prioritách či budoucnosti strany. Hádají se o místa na kandidátkách nebo kvůli malichernostem – právě v Pardubicích, několik členů vyloučili kvůli tomu, že si před sněmovními volbami vyrobili vlastní letáček. Jenže použít se smí prý jen jméno lídra Tomia Okamury .

„Jako malá děcka na pískovišti. Řeší se nesmysly, lidé, kteří si dovolí cokoliv říct, jsou vyhozeni. V našem okrese SPD v žádném případě nedá dohromady už ani kandidátku do voleb,“ vypráví Jan Nový, podnikatel z Králíků, který před volbami vyrobil vlastní plakáty, v nichž propagoval SPD a svou kandidaturu.

Byl vyloučen, stejně jako například Natálie Kodýtková, kterou SPD vyhodila ze stejného důvodu – na svůj obchod vyvěsila vlastní plakát, který si nechala vytisknout. „Za to, že jsem vylepila plakáty SPD, mě vyloučíte? Já jsem se ničím neprovinila, takže já mám svědomí čisté. Přísahám,“ říká na tajně pořízené nahrávce při hádce Kodýtková.

K ní se přidává další člen. „Nikde v žádné organizaci jsem nezažil takových hádek jako v SPD. Jsem z toho zklamaný, jeden obviňuje druhého, pomlouvá a špiní,“ říká.

MF DNES se pokoušela získat i vyjádření šéfa pardubické SPD poslance Jiřího Kohoutka . „Pošlete dotazy, pan poslanec se případně vyjádří,“ řekl jeho asistent Petr Krátký, na nějž má Kohoutek přesměrovaný telefon. Na ty ale neodpověděl.

Podobná situace je i v dalších regionech. Příkladem je ostrý spor, který se rozhořel v únoru v brněnské buňce. Vzduchem létaly nadávky a rozhádané straníky museli krotit až strážníci, jichž přijely na schůzi hnutí hned čtyři hlídky. „Na schůzi se řešila jména pro kandidátku do podzimních komunálních voleb v městském obvodu Brno-střed. A pohádali se, kdo bude na kandidátce,“ popsal člen SPD v Brně Petr Hudlík. Boje o ovládnutí buňky

Podle informací MF DNES proti sobě v Brně stála dvě rozhádaná křídla SPD, která chtěla ovládnout místní organizaci a dostat své lidi na přední místa kandidátky. Jedno z nich představovali lidé právě kolem Petra Hudlíka, bývalého starosty brněnské části Starý Lískovec. Proti nim byli lidé sympatizující s předsedkyní brněnské SPD – poslankyní Lucíí Šafránkovou .

„Oni navrhovali, abychom se na kandidátce sloučili s hnutím Slušní lidé, což jsem nechtěl, protože myslím, že máme dost vlastních kvalitních lidí,“ vysvětloval spory Hudlík.

Objevila se také informace o náboru černých duší. „V euforii po úspěšných volbách se k nám na internetu přihlásila spousta lidí, kteří pak nebrali telefon a nekomunikovali. Nic víc o černých duších nevím,“ řekl Hudlík.

Vedení SPD zareagovalo rázně a týden po konfliktu, 20. února, brněnskou buňku zrušilo. Přestože hlavní ideou hnutí je referendum, přímá demokracie a to, aby lidé rozhodovali sami o sobě, zrušení brněnské buňky přišlo shora. Z celostátní centrály.

Všech asi čtyřicet členů i stovka čekatelů přešlo pod krajskou organizaci a od té doby SPD ve druhém největším českém městě nemá buňku. A kdy se obnoví, není jasné. Krajský předseda Jan Hrnčíř sdělil, že to „není na pořadu dne“.

Politologové tvrdí, že hádky kvůli postům na kandidátkách v SPD se daly očekávat. I proto, že dohady byly už před krajskými volbami. „Ve stranách, které jsou centralizované, ve kterých chce mít vedení situaci pod kontrolou a bojí se přílišné demokracie, ke sporům dochází,“ vysvětluje politolog Petr Jüptner.

„SPD má jednoduchou strukturu, vnitřní procesy nejsou standardizované, členové vesměs nemají předchozí politickou zkušenost. To pak vyvolává konflikty,“ míní Jakub Stauber z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

O posty šlo také na Ostravsku, kde se členové SPD bouřili proti autoritativnímu vedení krajského předsedy a poslance Lubomíra Volného . Chová se podle nich jako diktátor a obklopuje se lidmi, kteří hlasují podle jeho nařízení.

„Na protest proti Volnému odešli lidé z SPD v Ostravě, Frýdku, Havířově, Karviné, Novém Jičíně. Celkem asi 50 lidí,“ popsal Miroslav Krejčíř, který také hnutí opustil. Vedení SPD se k dotazům MF DNES nevyjádřilo.

URL|
/domaci.aspx?c=A180415_203152_domaci_lre

<https://zpravy.idnes.cz/spd-se-hrouti-stranici-se-napadaji-drh->

„Jako děti na pískovišti.“ Okamurovi se hroučí SPD, straníci se štěkají kvůli volbám i vedení

16.4.2018 blesk.cz str. 00 Politika

Mii

Uvnitř strany SPD Tomia Okamury zřejmě probíhají intenzivní spory. Její členové místo budoucnosti hnutí řeší osobní neshody nebo nedostatečné respektování svého lídra. Dokazuje to mimo jiné nahrávka z lednové schůze pardubické SPD, kterou získal deník MF Dnes a na které tamní dvojka Jiří Langr vysvětluje, proč několik členů vyhodil z kandidátky ke komunálním volbám.

„Špiníte jméno SPD! Dělalí jste v krajských volbách osobní kampaň! Vynášíte informace a děláte si, co chcete,“ říká Langr na tajné nahrávce svým spolustraníkům. Několika z nich zamezil kandidovat v komunálních volbách, protože si před sněmovními volbami vyrobili vlastní letáčky. Použít ale mohli jen jméno šéfa strany Tomia Okamury.

To přijde několika členům absurdní. „Jako malá děcka na pískovišti. Řeší se nesmysly, lidé, kteří si dovolí cokoli říct, jsou vyhozeni. V našem okrese SPD v žádném případě nedá dohromady už ani kandidátku do voleb,“ vyprávěl MF Dnes Jan Nový, který je jedním z „rebelů“, kteří si před sněmovními volbami vyrobili vlastní plakáty.

Stejný osud potkal například Natálii Kodýtkovou. Podobně jako Nový si na svůj obchod vyvěsila vlastní plakát, ve kterém propagovala sebe a stranu. „Za to, že jsem vylepila plakáty SPD, mě vyloučíte? Já jsem se ničím neprovinila, takže já mám svědomí čisté. Přísahám,“ obhajuje se na nahrávce pořízené na schůzi.

„Nikde v žádné organizaci jsem nezažil takových hádek jako v SPD. Jsem z toho zklamaný, jeden obviňuje druhého, pomlouvá a špiní,“ souhlasí s Kodýtkovou další člen.

V Brně buňka rovnou zanikla

V jiných regionech přitom není situace jiná. Brněnská SPD řešila v únoru tak vyhrocený spor, že k nadávajícím politikům musely přijet čtyři policejní hlídky. Podobně jako v Pardubicích byla jádrem diskuze kandidátka do podzimních komunálních voleb a členové se nemohli dohodnout, jak ji obsadí.

Tehdy proti sobě podle MF Dnes stála dvě křídla, která za každou cenu chtěla dostat do popředí své lidi. Na jedné straně bývalý starosta brněnské části Starý Liskovec Petr Hudlák a na druhé předsedkyně brněnské SPD Lucie Šafránková.

„Oni navrhovali, abychom se na kandidátce sloučili s hnutím Slušní lidé, což jsem nechtěl, protože si myslím, že máme dost kvalitních lidí,“ vysvětloval Hudlák.

Pomyslného vítězství se nakonec nedostalo ani jednomu křídlu, vedení SPD brněnskou buňku týden po konfliktu zrušilo. Všichni zdejší členové přešli pod krajskou organizaci. Kdy dojde k jejímu obnovení, není jisté.

„Bojí se přílišné demokracie“

I na Ostravsku vznikl mezi členy SPD konflikt. Nelíbilo se jim autoritativní vedení krajského předsedy a poslance Lubomíra Volného, který se podle některých členů chová jako diktátor a obklopuje lidmi, kteří hlasují podle jeho nařízení. Ze strany tak odešli lidé v Ostravě, Frýdku, Havířově, Karvině a Novém Jičíně.

Politologové nejsou překvapeni, že k hádkám kvůli postům na kandidátkách SPD dochází. „Ve stranách, které jsou centralizované, ve kterých chce mít vedení situaci pod kontrolou a bojí se přílišné demokracie, ke sporům dochází,“ sdělil pro MF Dnes politolog Petr Jůptner.

„SPD má jednoduchou strukturu, vnitřní procesy nejsou standardizované, členové vesměs nemají předchozí politickou zkušenost. To pak vyvolává konflikty,“ dodává Jan Stauber z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Okamura: Je to lživá bublina a propaganda

Samotný Okamura v prohlášení na facebooku mluví o „kampani Babišových médií“. Šéf SPD tvrdí, že celá kauza „je lživá bublina vypuštěná na pokyn propagandistů hnutí ANO“. „Má zamezit nárůstu podpory SPD v důsledku politických kotrmelců hnutí ANO při sestavování vlády a jejich slepé podpoře válečných agresivních akcí proti Sýrii,“ napsal Okamura na Facebooku.

„Hnutí SPD, jeho vedení i Poslanecký klub jsou jednotní a pevní,“ přesvědčuje Okamura dodává: „Těšíme se na letošní říjnové komunální volby, kde budeme stavět několik stovek kandidátek po celé republice, na kterých bude kandidovat za SPD odhadem téměř deset tisíc členů a podporovatelů našeho hnutí. To zase politická konkurence a s nimi spojená média budou pukat zlostí a chrlit špinu a pomluvy.“

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/536765/jako-deti-na-piskovisti-okamurovi-se-hrouti-spd-stranici-se-stekaji-kvuli-volbam-i-vedeni>

rozkol Vnitřní

16.4.2018 Mladá fronta DNES str. 02 Z domova

Václav Janouš Artur Janoušek

Okamurova SPD se hroutí zevnitř. Straníci se napadají navzájem. Kvůli obecním volbám.

Špiníte jméno SPD! Dělalí jste v krajských volbách osobní kampaň! Vynášíte informace a děláte si, co chcete,“ vyjmenovává dvojka pardubické SPD Jiří Langr na tajné nahrávce z poslední lednové schůze tamní stranické buňky, kterou má MF DNES k dispozici, proč bude několik lidí vyloučeno a mohou zapomenout na kandidaturu v komunálních volbách.

A ani v jiných stranických buňkách po republice spory nejsou zrovna o programu, prioritách či budoucnosti strany. Hádají se o místa na kandidátkách nebo kvůli malichernostem – právě v Pardubicích, několik členů vyloučili kvůli tomu, že si před sněmovními volbami vyrobili vlastní letáček. Jenže použít se smí prý jen jméno lídra Tomia Okamury.

„Jako malá děcka na pískovišti. Řeší se nesmysly, lidé, kteří si dovolí cokoliv říct, jsou vyhozeni. V našem okrese SPD v žádném případě nedá dohromady už ani kandidátku do voleb,“ vypráví Jan Nový, podnikatel z Králíků, který před volbami vyrobil vlastní plakáty, v nichž propagoval SPD a svou kandidaturu.

Byl vyloučen, stejně jako například Natálie Kodýtková, kterou SPD vyhodila ze stejného důvodu – na svůj obchod vyvěsila vlastní plakát, který si nechala vytisknout. „Za to, že jsem vylepila plakáty SPD, mě vyloučíte? Já jsem se ničím neprovinila, takže já mám svědomí čisté. Přísahám,“ říká na tajně pořízené nahrávce při hádce Kodýtková.

K ní se přidává další člen. „Nikde v žádné organizaci jsem nezažil takových hádek jako v SPD. Jsem z toho zklamaný, jeden obviňuje druhého, pomlouvá a špiní,“ říká.

MF DNES se pokoušela získat i vyjádření šéfa pardubické SPD poslance Jiřího Kohoutka. „Pošlete dotazy, pan poslanec se případně vyjádří,“ řekl jeho asistent Petr Krátký, na nějž má Kohoutek přesměrovaný telefon. Na ty ale neodpověděl.

Podobná situace je i v dalších regionech. Příkladem je ostrý spor, který se rozhořel v únoru v brněnské buňce. Vzduchem létaly nadávky a rozhádané straníky museli krotit až strážníci, jichž přijely na schůzi hned čtyři hlídky. „Na schůzi se řešila jména pro kandidátku do podzimních komunálních voleb v městském obvodu Brno-střed. A pohádali se, kdo bude na kandidátce,“ popsal člen SPD v Brně Petr Hudlík.

Boje o ovládnutí buňky

Podle informací MF DNES proti sobě v Brně stála dvě rozhádaná křídla SPD, která chtěla ovládnout místní organizaci a dostat své lidi na přední místa kandidátky. Jedno z nich představovali lidé právě kolem Petra Hudlíka, bývalého starosty brněnské části Starý Lískovec. Proti nim byli lidé sympatizující s předsedkyní brněnské SPD – poslankyní Lucií Šafránkovou.

„Oni navrhovali, abychom se na kandidátce sloučili s hnutím Slušní lidé, což jsem nechtěl, protože myslím, že máme dost vlastních kvalitních lidí,“ vysvětloval spory Hudlík.

Objevila se také informace o náboru černých duší. „V euforii po úspěšných volbách se k nám na internetu přihlásila spousta lidí, kteří pak nebrali telefon a nekomunikovali. Nic víc o černých duších nevím,“ řekl Hudlík.

Vedení SPD zareagovalo rázně a týden po konfliktu, 20. února, brněnskou buňku zrušilo. Přestože hlavní ideou hnutí je referendum, přímá demokracie a to, aby lidé rozhodovali sami o sobě, zrušení brněnské buňky přišlo shora. Z celostátní centrály.

Všech asi čtyřicet členů i stovka čekatelů přešlo pod krajskou organizaci a od té doby SPD ve druhém největším českém městě nemá buňku. A kdy se obnoví, není jasné. Krajský předseda Jan Hrnčíř sdělil, že to „není na pořadu dne“.

Politologové tvrdí, že hádky kvůli postům na kandidátkách v SPD se daly očekávat. I proto, že dohady byly už před krajskými volbami. „Ve stranách, které jsou centralizované, ve kterých chce mít vedení situaci pod kontrolou a bojí se přílišné demokracie, ke sporům dochází,“ vysvětluje politolog Petr Jůptner.

„SPD má jednoduchou strukturu, vnitřní procesy nejsou standardizované, členové vesměs nemají předchozí politickou zkušenost. To pak vyvolává konflikty,“ míní Jakub Stauber z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

O posty šlo také na Ostravsku, kde se členové SPD bouřili proti autoritativnímu vedení krajského předsedy a poslance Lubomíra Volného. Chová se podle nich jako diktátor a obklopuje se lidmi, kteří hlasují podle jeho nařízení.

„Na protest proti Volnému odešli lidé z SPD v Ostravě, Frýdku, Havířově, Karviné, Novém Jičíně. Celkem asi 50 lidí,“ popsal Miroslav Krejčíř, který také hnutí opustil. Vedení SPD se k dotazům MF DNES nevyjádřilo.

Několik členů vyloučili kvůli tomu, že si vyrobili vlastní letáček.

Kde jsou největší spory mezi straníky

Pízeň a okolí Hádky v jednotlivých buňkách kvůli sestavování kandidátek do komunálních voleb.

Pardubice, Ústí nad Orlicí, Svitavy, Chrudim Hádky zde odstartoval banální spor – část členů nechala vyrobit vlastní letáky a vylepila je například na své domy. Šéfové krajské SPD to označili za osobní kampaň, špinění SPD a porušení pravidel. Na výlepech podle nich smí být jen předseda Tomio Okamura.

Ostrava, Havířov, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín Spory kvůli vedení krajské SPD a chování předsedy a poslance Lubomíra Volného. Hnutí opustila zhruba padesátka lidí.

Brno Na schůzi, kde se řešilo obsazení kandidátek do komunálních voleb, se pohádali členové hnutí tak, že na místě musely zasahovat čtyři hlídky strážníků. Proti sobě stála dvě rozhádaná křídla SPD – část prosazovala sloučení s hnutím Slušní lidé. SPD následně buňku zrušilo.

Foto autor| Foto: Petr Topič, MAFRA

Proč mají obce spolupracovat s místními aktéry?

16.4.2018 Obec & finance str. 22

Vít Skála

V České republice je přes šest tisíc obcí. V počtu obcí na počet obyvatel hrajeme v Evropě prim. Na základě Ústavy a zákona o obcích jsou si všechny obce rovné jako samostatné samosprávné jednotky. Na stejné úrovni je tak obec s pár desítkami obyvatel jako statisícové město. Na vlastní administrativní aparát nejsou zas tak velké a lidé u nás o sobě rádi rozhodují sami. Historická zkušenost potvrzuje, že čím dále se rozhoduje od našeho území, tím méně jsou naše zájmy uplatňovány. Město preferuje střed, obec složená z několika částí vždy bude v té centrální části lépe vybavená než okolní osady.

Mikroregiony a MAS - dosud nevyužitý potenciál

Kde ovšem vidím velký prostor a dosud nevyužitý potenciál jsou mikroregiony a místní akční skupiny (MAS). Obě tyto entity u nás existují už více jak desetiletí, prošly si dětskými nemocemi a potvrdily svou užitečnost a účelnost.

Ve většině obcí již výhody spolupráce s těmito regionálními uskupeními objevili a aktivně ji využívají. Už se nejedná jen o příliv finančních zdrojů z EU do území, na které si tyto „neziskové“ organizace „sáhnou“ častěji než obce. Velký přínos je v možnosti realizovat rozsáhlejší projekty na území více než jedné obce, které přesahují možnosti samostatných obcí. A nejedná se jen o budování kanalizace, vodovodu a plynofikace. Někde už fungují společná vzdělávací zařízení, regionální internet, infrastruktura pro cestovní ruch, realizují se společné marketingové aktivity, ze kterých má každá obec na území užitek.

V posledních letech se oblast zájmu posouvá na společné plánování sociálních služeb,

MAS pomáhají malým obcím s tvorbou strategických rozvojových plánů, připravují pro ně dotační projekty. Co dříve musel řešit starosta sám nebo spíše neřešil, protože na to neměl čas ani potřebné znalosti, je nyní možné

delegovat na místní akční skupinu. Ta odvede profesionální práci, a to za cenu někdy i více jako poloviční oproti komerčním agenturám.

Je však škoda, že jsou obce, které tento potenciál ještě nevyužívají. U některých stále převládá postoj žabomyších válek a uvažování, že raději se do této aktivity nepustím, jen aby z toho neměl užitek ještě někdo jiný. V některých obcích stále existují generační řevnivosti, kdy už z principu se s touto sousední obcí nespolupracuje, protože nám před 40 lety porazily májku... (Samozřejmě nyní to trochu zlehčuji).

Sociální kapitál je klíč k úspěchu

Svého času jsem realizoval zajímavé šetření mezi starosty menších obcí. Sledoval jsem, co má vliv na to, že některá obec se rozvíjí a jiná, s obdobnými podmínkami, nikoliv. Kupodivu to nebylo vzdělání starosty, ani počet let v úřadu, tj. zkušenost. Zárukou úspěchu není ani uvolnění starosty, protože jsem našel i obce s neuvolněným starostou, které se velmi slibně rozvíjejí.

Co však mají rozvíjející se obce společné, to je sociální kapitál. A to starostou počínaje. Starosta, který udržuje vztahy s okolními subjekty, účastní se regionálních a nadregionálních setkání, vzdělávacích a kulturních aktivit, nevyhýbá se kontaktům s podnikateli a představiteli neziskového sektoru, starostuje v rozvíjející se obci. Ovšem starosta, který nikam „paty nevytáhne“ starostuje v obci, která stagnuje anebo postupně vymírá.

Někdo možná namítne, zda nezaměňuji důsledek za příčinu, ale teorie sociálního kapitálu potvrzuje, že to takto opravdu funguje. A potvrdila mi to i zkušenost z desítek obcí.

Je vaše obec aktivně zapojena do práce v mikroregionu? Víte o činnosti „své“ MAS? Jestli ano, je to skvělé a jste určitě na cestě neustálého zvelebování své obce. S minimálními prostředky a bez nutnosti vašeho časového vypětí se vaše obec rozvíjí.

Pokud jste na předchozí otázky odpověděli ne, tak pokud vaše obec není něčím výjimečná, např. vlastníte regionální skládku, nacházíte se poblíž jaderné elektrárny, má u vás sídlo nějaký miliardář, pravděpodobně stagnujete. Rozhodněte se to změnit! Zajděte na jednání mikroregionu a navrhněte tam k realizaci některé záměry své obce. Třeba to inspiruje i ostatní a společně pak budete schopni takový záměr zrealizovat. A nemusí to být vždy jen díky získání prostředků z EU, byť to je jistě motivační pomoc.

Seznamte se s činností vaší MAS a informujte se v jejich kanceláři s čím by vám třeba mohla pomoci. Dlouhodobé problémy se nevyřeší přes noc, ale když se vydáte na cestu spolupráce s místními aktéry, určitě se vám půjde lépe!

PhDr. Ing. Vít Skála, Ph.D. se dlouhodobě zabývá strategickým plánováním a rozvojem malých obcí. Vystudoval mimo jiné **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika, kde obhájil rigorózní i disertační práci na téma rozvojového potenciálu venkovských obcí. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka a majitelem sociálního podniku zaměstnávajícího osoby se zdravotním postižením. Pravidelně publikuje na portálu Policy.eu.

Určitá diferenciací je až na úrovni přenesené působnosti. V samostatné působnosti má však každá obec povinnost a poslání zabezpečovat co nejlepší životní podmínky svých obyvatel.

Je ovšem jasné, že zcela jiné možnosti má město s rozsáhlým specializovaným úřednickým aparátem, případně též městskými firmami zabezpečujícími specifické provozní činnosti města než obec s neuvolněným starostou a zastupitelstvem, které se vidí jednou za dva měsíce na dvě hodiny. Ovšem požadavky obyvatel jsou stejné jak ve městě, tak na vesnici. Každý chce mít v obci čisto, mít co nejdostupnější základní služby. Co už bylo debat o zajištění lékařské péče na vesnici, o rušení pošt v menších obcích, o udržitelnosti menších škol, podpoře venkovských prodejen, dopravní dostupnosti atd.

Menší obce získají více

Právě obce s cca 300 až 2 000 obyvateli jsou dle mého názoru v nejkomplicovanější situaci (být starostové obcí mimo toto rozpětí se mnou nejspíše nebudou souhlasit). Obce nad 250 obyvatel už jsou dostatečně velké nato, aby bylo nutné každodenně řešit řadu místních problémů, ale až tak od 3 tis. obyvatel mívají obce specializovaný administrativní aparát, který je schopen agendu rutinně řešit. V posledních letech se alespoň trochu zlepšila finanční situace těch nejmenších obcí.

I tak je velmi obtížné vše v jedné až dvou osobách obsáhnout. Kromě starosty a místostarosty v těch menších obcích už moc dalších lidí k vyřizování agendy není. Ti šťastnější mají ještě nějakou administrativní sílu, která tvoří takové neviditelné jádro chodu obce. Veškeré snahy o slučovací obcí v posledních 20 letech vzaly za své a

sám se domnívám, že toto není řešení. To potvrzuje skutečnost, že od měst, ke kterým byly trochu uměle připojeny okrajové městské části, se tyto části z vůle místních občanů odtrhují. Ony náklady

Sociolog Martin Stehlík: Jak si chránit soukromí před Facebookem

15.4.2018 ahaonline.cz str. 00 Musíte vědět!

Guru sociálních sítí Mark Zuckerberg (33) se zodpovídá před americkým senátem z úniku a shromažďování dat uživatelů Facebooku. Omluvil se, ale co to znamená? Skandál se šmírováním lidí ve virtuálním světě rozvířil moře otázek. Je na síti ještě bezpečno? Chováme se v tomto směru zodpovědně? A jak moc ještě může digitální svět ovlivnit naše reálné životy?

Sociální sítě se staly nezbytnou součástí našich životů. A ačkoli nám v mnoha ohledech usnadňují každodenní komunikaci, v poslední době se začíná mluvit i o rizicích, která s sebou každé kliknutí nese. Monitoring, profilování klientů, jejich zaměření a pak ovlivňování. Jsou Češi ovce, které žijí v sociální bublině? Můžeme si v dnešní době vůbec ještě udržet tajemství, nebo kvůli nezodpovědnosti ztrácíme nad digitálním světem kontrolu? Spolu se sociologem Martinem Buchtíkem hledáme na tyto nelehké otázky odpověď.

Jsme na sociálních sítích někým jiným, než ve skutečnosti?

„Na internetu určitě je spousta faktorů, které nás nutí chovat se trochu jinak, než ve světě bez klávesnice. Ale musíme si uvědomit, že i v běžné komunikaci tváří v tvář se snažíme vždycky prezentovat v lepším světle.“

Nelze si ale nevšimnout množství nenávistných komentářů. To bychom si přece v běžné komunikaci nedovolili.

„To máte pravdu. Důvod je ten, že za obrazovkou nebo displejem klesá tlak na sociální normy, pravidla. A také necítíme to samé, co při osobní komunikaci. Typickým příkladem je domluva rande. Pokud se vám někdo líbí, mnohem snáz ho oslovíte přes sociální síť než osobně, protože se tolik nestydíte.“

Dostanu pocit, že se můžu za obrazovku schovat...

„Přesně tak. A pak je tu ještě jeden efekt, a tím je souznění se skupinou. Kromě toho, že se na sociálních sítích můžete s někým dohadovat, můžete s někým i souhlasit, dát někomu »palec nahoru«. A lidé, kteří mají na věci stejný názor, jako my, nás oceňují, i když jsme k něčemu extrémně kritičtí, třeba i sprostí, pokud to souzní s jejich názorem. Protože jsme přece ti borci, kteří se toho nebojí!“

Je pravda, že se na sociálních sítích příliš odhalujeme? Že toho o sobě sdílíme až moc?

„Samozřejmě záleží na každém uživateli zvlášť. Sociální sítě nabízejí možnost kontrolovat, co virtuálnímu světu chceme ukázat, a co ne. Na druhé straně, i tahle kontrola může být jen zdánlivá, protože člověk, který si dá tu práci a vyhledá si o vás na internetu informace, si může i z těch několika málo na první pohled nevinných příspěvků utvořit poměrně přesný obrázek.“

Není tedy úplně bezpečné prozradit na sebe na sociálních sítích úplně všechno.

„Ta rizika jsou zřejmá. Celý kyberprostor zaznamenává, co na internet píšete, co vyhledáváte, jak na sociálních sítích vystupujete. A tady chci zdůraznit, že zaznamenává i to, co na internetu sdělujete o svých známých, o rodině. V tom vidím velký problém.“

Celý rozhovor si můžete přečíst v nedělním tištěném vydání deníku Aha!

PhDr. Martin Buchtík, PhD. (33)

Martin Buchtík je sociolog a ředitel neziskové organizace STEM. V posledních deseti letech realizoval řadu výzkumů a sociologických studií, spojených zejména s proměnami postojů české veřejnosti, s životním stylem a formováním veřejného mínění. V minulosti mimo jiné řídil Centrum pro výzkum veřejného mínění a tým sociálního a politického výzkumu v MEDIANu. Doktorské studium absolvoval na **Fakultě sociálních věd** na Univerzitě Karlově.

Češi na sociálních sítích

Sociální sítě v České republice používá každodenně zhruba třetina populace. Častějšími uživateli jsou mladí lidé. „Pro ně už jsou sociální sítě nutností. Bez nich se jen těžko kontaktují se svými přáteli, přicházejí o různé

akce, večírky, výlety, protože ta organizace společenského života už se děje přímo tam,“ říká Martin Buchtík. Zvyšuje se ale i počet uživatelů staršího věku. Ti si často profily na sociálních sítích zakládají, aby zůstali v kontaktu s rodinou, nebo aby měli přístup k fotografiím, které sdílejí jejich děti či vnoučata. Podle průzkumu AMI Digital Index z loňského července se na sítě častěji připojují ženy než muži.

Nebezpečí pro starší uživatele

Kdo je vlastně nejohroženější věkovou skupinou na sociálních sítích? „V principu má tahle otázka dvě odpovědi. Pokud nás zajímá počet, pak jsou to mladí lidé, kterých je na sociálních sítích nejvíce. Z hlediska rizik jsou ale velmi ohrožení starší uživatelé,“ vysvětluje Buchtík. Vysvětlení, proč tomu tak je, je jednoduché. Pro starší lidi není internet přirozeným prostředím. Nepotřebují ho ke své práci, někdy se s ním teprve sžívají. Mohou tak mít větší problém rozlišit, co ve virtuálním světě je a není pravda. „Myslím, že mladí mají takovou tu pomyslnou záklopku, že když jim něco připadá podezřelé, neklikají na to. Starší lidé spíš důvěřují osobě, která s nimi obsah sdílí.“ Tato generace v tomto ohledu snáz podléhá dezinformacím a nepravdivým informacím.

Fake news při prezidentské volbě

Mohly fake news ovlivnit výsledek lednových prezidentských voleb? Martin Buchtík je přesvědčen, že dezinformace v kampani až tak velkou roli nehrály. „Ze sociologických dat víme, že tím, co rozhodlo prezidentské volby, byla debata na Primě. Tam došlo k největšímu přesunu nerozhodnutých voličů k Miloši Zemanovi,“ vysvětluje sociolog. „Velmi zajímavá ale byla kauza Římský klub.“ V průběhu voleb totiž na sociálních sítích kolovala informace, že Jiří Drahoš je členem Římského klubu, sdružení, o kterém toho veřejnost moc nevěděla. Začala se šířit poplašná zpráva, že klub je spiknutím mocných lidí, a že ohrožuje

Normal
0

21

false
false
false

CS
X-NONE
X-NONE

MicrosoftInternetExplorer4

/* Style Definitions */

```
table.MsoNormalTable
(mso-style-name:"Normální tabulka";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0cm;
line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";
```

mso-fareast-theme-font:minor-fareast;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;)

URL| <http://www.ahaonline.cz/clanek/146284/sociolog-martin-stehlik-jak-si-chranit-soukromi-pred-facebookem>

Kam az nam vleze Facebook?

15.4.2018 Aha! neděle str. 16 Vztahy na internetu

Nikola STAŇKOVÁ

STAČÍ JEDEN KLIK A VAŠE PRÁVĚ NAROZENÉ DÍTĚ JE V PRŮŠVIHU

Sociolog Martin Buchtík: Proč jsou Češi tak důvěřiví a naivní na sociálních sítích?

PRAHA - Guru sociálních sítí Mark Zuckerberg (33) se zodpovídá před americkým Senátem z úniku a shromažďování dat uživatelů Facebooku. Omluvil se, ale co to znamená? Skandál se šmírováním lidí ve virtuálním světě rozvířil moře otázek. Je na síti ještě bezpečno? Chováme se v tomto směru zodpovědně? A jak moc ještě může digitální svět ovlivnit naše reálné životy?

Sociální sítě se staly nezbytnou součástí našich životů. A ačkoli nám v mnoha ohledech ledech usnadňují každodenní komunikaci, v poslední době se začíná mluvit i o rizicích, která s sebou každé kliknutí nese. Monitoring, profilování klientů, jejich zaměření a pak ovlivňování. Jsou Češi ovce, které žijí v sociální bublině? Můžeme si v dnešní době vůbec ještě udržet tajemství, nebo kvůli nezodpovědnosti ztrácíme nad digitálním světem kontrolu?

Spolu se sociologem Martinem Buchtíkem hledáme na tyto nelehké otázky odpověď.

* Jsme na sociálních sítích někým jiným než ve skutečnosti?

„Na internetu určitě je spousta faktorů, které nás nutí chovat se trochu jinak než ve světě bez klávesnice. Ale musíme si uvědomit, že i v běžné komunikaci tváří v tvář se snažíme vždycky prezentovat v lepším světle.“

* Nelze si ale nevšimnout množství nenávistných komentářů. To bychom si přece v běžné komunikaci nedovolili.

„To máte pravdu. Důvod je ten, že za obrazovkou nebo displejem klesá tlak na sociální normy, pravidla. A také necítíme to samé, co při osobní komunikaci. Typickým příkladem je domluva rande. Pokud se vám někdo líbí, mnohem snáz ho oslovíte přes sociální síť než osobně, protože se tolik nestydíte.“

* Dostanu pocit, že se můžu za obrazovku schovat...

„Přesně tak. A pak je tu ještě jeden efekt, a tím je souznění se skupinou. Kromě toho, že se na sociálních sítích můžete s někým dohadovat, můžete s někým i souhlasit, dát někomu »palec nahoru«. A lidé, kteří mají na věci stejný názor, jako my, nás oceňují, i když jsme k něčemu extrémně kritičtí, třeba i sprostí, pokud to souzní s jejich názorem. Protože jsme přece ti borci, kteří se toho nebojí!“

* Je pravda, že se na sociálních sítích příliš odhalujeme? Že toho o sobě sdílíme až moc?

„Samozřejmě záleží na každém uživateli zvlášť. Sociální sítě nabízejí možnost kontrolovat, co virtuálnímu světu chceme ukázat a co ne. Na druhé straně, i tahle kontrola může být jen zdánlivá, protože člověk, který si dá tu práci a vyhledá si o vás na internetu informace, si může i z těch několika málo na první pohled nevinných příspěvků utvořit poměrně přesný obrázek.“

* Není tedy úplně bezpečné prozradit na sebe na sociálních sítích úplně všechno.

„Ta rizika jsou zřejmá. Celý kyberprostor zaznamenává, co na internet píšete, co vyhledáváte, jak na sociálních sítích vystupujete. A tady chci zdůraznit, že zaznamenává i to, co na internetu sdělujete o svých známých, o rodině. V tom vidím velký problém.“

* Proč?

„Dám příklad. Pokud sdílíte obrázky svého právě narozeného dítěte, tak už mu vlastně bez jeho vědomí vytváříte digitální stopu. Samo s tím už nic neudělá. A když pak vtipné obrázky nějakého plazícího se miminka objeví v pubertě jeho spolužák, snadno se stane terčem posměchu. Nejde zkrátka jen o vaše soukromí, ale i o soukromí uduhých lidí.“

* Jaká další rizika na nás na sociálních sítích číhají?

„Teď se třeba hodně mluví o šíření poplašných zpráv a dezinformací.“

* Tedy takzvaných fake news. Proč se začaly objevovat zrovna teď?

„Nejde o nic nového, ho, nepravdivé zprávy tu byly vždycky. Jen se díky internetu šíří rychleji. Všechny poplašné zprávy mají jeden společný znak, a tím je emocionalita. Pokud si vzpomínáte, tak ještě před pěti lety se takhle masově v e-mailech šířila videa roztomilých zvířátek. Každý uživatel se nad tím pousmál. Čili vyvolalo to nějakou emoci. Poplašné zprávy také vyvolávají emoce, většinou znepokojení nebo zděšení.“

* Proč jim lidé vůbec věří?

„Protože ten figl většinou spočívá v tom, že je na první pohled nepoznáte. (smích) A taky proto, že ten, kdo je sdílí, je většinou někdo blízký. Někdo, komu věříte.“

* Takže si zjednodušeně řekneme: Když to píše Pepa, tak to musí být pravda.

„Je to, jako když si kupujete nový kávovar. Většinou spíš dáte na osobní doporučení, než abyste zjišťovali, co všechno ten kávovar umí. Problém je ten, že uživatelé, kteří tu dezinformaci sdílejí, ji často taky jen přebírají a už si ji neověřují. Tohle je skutečně velké nebezpečí sociálních sítí.“

* Existuje nějaký návod na to, jak poplašnou zprávu rozeznat?

„Tohle pravidlo samozřejmě neplatí bez výjimky, ale takovým prvním varováním bývá, že zpráva odkazuje k nějakému šokujícím zjištění a zároveň obsahuje výzvu, abyste ji šířila dál. Pokud takovou zprávu dostanete, doporučoval bych zadat nějakou klíčovou větu do internetového vyhledávače a zjistit, kdo ji používal. Pokud to jsou neznámé dezinformační weby, jako je třeba Aeronet, tak je to přinejmenším podivné. Pak si také můžete ověřit datum vydání. Je-li starší, může už být zpráva neaktuální.“

* Věříme u nás poplašným zprávám víc než lidé jinde ve světě?

„Neřekl bych. Fake news jsou globálním problémem, který souvisí s tím, že sociální sítě výrazně mění princip důvěry. Máme zkrátka větší tendenci podlehnout nějakému tvrzení, pokud je jeho autorem nám blízký ý člověk.“

* Zmínili jsme tu několik poměrně velkých rizik, která na nás na internetu číhají. Dá se nějakým způsobem předpovědět, kam kybernetický svět vlastně směřuje?

„To dělám velmi nerad, protože už jsem se v tom nejednou celkem seknul. (smích) Obecně lze ale říct, že kupředu bude postupovat takzvaný internet věcí, to znamená přístup běžných spotřebičů nebo třeba automobilů k informačním technologiím.“

* Máte na mysli třeba chytré ledničky (umí spotřebiteli na dálku zasílat informace o tom, které potraviny mu docházejí, a objednat je - pozn. red.)?

„Taky. Souvisí s tím i další bezpečnostní rizika. Pokud se nějaký hacker nabourá do té chytré lednice a objedná vám domů pět kilo rajčat, tak je to spíš úsměvné. Pokud ale zaútočí na kardiostimulátory nebo auta, tak už jde o život. A prohlubovat se určitě budou i problémy sociálních sítí, které jsme zmiňovali.“

* Jak by se tedy měl každý uživatel na sociálních sítích chovat, aby těm problémům předcházel?

„Já si myslím, že základním principem je zdrženlivost. Musíme si uvědomit, že cokoli nasdílíme, tak vlastně vykríčíme do světa a už to nejde vzít zpět. Doporučil bych jedno takové pravidlo. Vždy si řekněte: Byl bych schopný tohle člověku říct do očí? Pokud si odpovíte, že asi spíš ne, tak je namísto ten komentář nebo status nesdílet.“

Češi na sociálních sítích

Sociální sítě v České republice používá každodenně zhruba třetina populace. Častějšími uživateli jsou mladí lidé. „Pro ně už jsou sociální sítě nutností. Bez nich se jen těžko kontaktují se svými přáteli, přicházejí o různé akce, večírky, výlety, protože ta organizace společenského života už se děje přímo tam,“ říká Martin Buchtík. Zvyšuje se ale i počet uživatelů staršího věku. Ti si často profily na sociálních sítích ch zakládají, aby zůstali v kontaktu s rodinou nebo aby měl měli i přístup k fotografiím, které sdílejí jejich děti či vnoučata. Podle průzkumu AMI Digital Index z loňského července se na sítě častěji připojují ženy než muži.

PhDr. Martin Buchtík, PhD. (33)

Martin Buchtík je sociolog a ředitel Ma neziskové organizace STEM. V posledních n deseti letech realizoval s řadu výzkumů a sociologických studií, spojených zejména s proměnami postojů české veřejnosti, s životním stylem a formováním veřejného mínění. V minulosti mimo jiné řídil Centrum pro výzkum veřejného mínění a tým sociálního a politického výzkumu v MEDIANu. Doktorské studium a absolvoval na **Fakultě sociálních věd** na Univerzitě Karlově. vě

Jak je to s naším soukromím?

Přemýšleli jste někdy o tom, proč vám Facebook nabízí stejně tematicky zaměřené příspěvky, zprávy nebo reklamy? Stojí za tím princip masového zpracování dat pomocí takzvané umělé inteligence. Celý proces si můžeme představit tak, že náš profil představuje v budově Facebooku jakousi tabuli. Cokoli, co na sociální síti uděláme (tzn. naše komentáře, fotky, konverzace i kliknutí na tlačítko »To se mi líbí«), se na tabuli zaznamená. Tyto záznamy se pak pomocí speciálních programů analyzují. Tabule jednotlivých uživatelů, které jsou si podobné, utvoří jakýsi balíček, který pak Facebook prodává marketingovým agenturám. Na základě toho jim je pak nabízen specifický obsah.

Fake news při prezidentské volbě

Mohly fake news ovlivnit výsledek lednových prezidentských voleb? Martin Buchtík je přesvědčen, že dezinformace v kampani až tak velkou roli nehrály. „Ze sociologických dat víme, že tím, co rozhodlo prezidentské volby, byla debata na Primě. Tam došlo k největšímu přesunu nerozhodnutých voličů k Miloši Zemanovi,“ vysvětluje sociolog. „Velmi zajímavá ale byla kauza Římský klub.“ V průběhu voleb totiž na sociálních sítích kolovala informace, že Jiří Drahoš je členem Římského klubu, sdružení, o kterém toho veřejnost moc nevěděla. Začala se šířit poplašná zpráva, že klub je spiknutím mocných lidí a že ohrožuje demokracii. „Heslo Římský klub tehdy hodně stouplo ve vyhledávačích. Problém byl, že tím, že se o něm nikdy příliš nepsalo, bylo 8 odkazů z 10 na dezinformační weby. Takže i když si chtěl někdo zprávu ověřit, našel většinou jen informace o tom, že je to spiknutí.“ Ve skutečnosti je přitom Římský klub volným sdružením intelektuálů z celého světa, kteří diskutují o globálních problémech. Nepravdivá zpráva se ale vesele šířila dál...

Nebezpečí pro starší uživatele

Kdo je vlastně nejohroženější věkovou skupinou na sociálních sítích? „V principu má tahle otázka dvě odpovědi. Pokud nás zajímá počet, pak jsou to mladí lidé, kterých je na sociálních sítích nejvíce. Z hlediska rizik jsou ale velmi ohrožení starší uživatelé,“ vysvětluje Buchtík. Vysvětlení, proč tomu tak je, je jednoduché. Pro starší lidi

není internet přirozeným prostředím. Nepotřebují ho ke své práci, někdy se s ním teprve sžívají. Mohou tak mít větší problém rozlišit, co ve virtuálním světě je a není pravda. „Myslím, že mladí mají takovou tu pomyslnou záklopku, že když jim něco připadá podezřelé, neklikají na to. Starší lidé spíš důvěřují osobě, která s nimi obsah sdílí.“ Tato generace v tomto ohledu snáz podléhá dezinformacím a nepravdivým informacím. Škodí nám, přesto je používáme

Čtyři z pěti sociálních sítí vyvolávají v uživatelích negativní pocity, nebo dokonce deprese. Vyplývá to z průzkumu britské Královské společnosti pro veřejné zdraví, který byl proveden na vzorku 1500 lidí ve věku od 14 do 24 let. Jako nejškodlivější se ukázal Instagram. Ten podle uživatelů ovlivňuje spánek a stojí i za nespokojeností s vlastním vzhledem. Na druhém místě se umístil Snapchat, na třetím Facebook, který prý rovněž způsobuje problémy s usínáním a mnoho lidí se na něm setkalo i se šikanou. Čtvrtý byl Twitter. Nejlépe v hodnocení dopadla síť YouTube, u které uživatelé kladně hodnotili možnost sdílet a vyjadřovat své myšlenky a pocity.

Foto autor| Foto Aha! - Mária Rušinová, Reuters, scom

Foto popis| Zuckerberg mimo jiné připustil, že neudělal dost pro to, aby zabránil šíření fake news.

Foto popis| Buďme zodpovědní, na sociálních sítích nejde jen o nás, ale i o naše blízké, nabádá sociolog Martin Buchtík.

Foto popis| „Byla to chyba a je mi to líto,“ řekl šéf Facebooku Mark Zuckerberg k masivnímu úniku dat uživatelů. Informace, které o uživatelích sociální síť získávala, měly být použity k ovlivňování amerických prezidentských voleb.

Foto popis| Mladí lidé už bez internetu téměř nemohou existovat, veškerý společenský život se totiž odehrává tam.

Konečná: Útok na Sýrii je bezprecedentní porušení mezinárodního práva, hrajeme si na četníky

14.4.2018 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Jakub Grim

Ve speciálním vysílání Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus řekla o spojeneckých útocích na Sýrii europoslankyně za KSČM Kateřina Konečná, že šlo o bezprecedentní porušení mezinárodního práva. Hrajeme si prý na četníky a útok ničemu nepomůže.

Ze zpravodajů Českého rozhlasu byli na lince přítomni Martin Dorazín (Rusko), Jaromír Marek (Velká Británie), Štěpán Macháček (Blízký východ), Jan Šmíd (Francie) a Zdeněk Novák, redaktor zahraniční redakce.

Svým pohledem přispěli i analytik Českého rozhlasu Milan Slezák, Ondřej Ditrych z Katedry mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** UK a externí spolupracovník Ústavu mezinárodních vztahů, publicista a vojenský a bezpečnostní analytik Lukáš Visingr a Kryštof Kozák, amerikanista a vedoucí Katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Odveta za chemické útoky

Spojené státy, Francie a Velká Británie zahájily ve 2:42 středoevropského času útok na Sýrii. Intenzivní ofenzíva skončila ve 4:10 ráno. Odveta Západu přišla za chemický útok na syrskou Dúmu.

Při něm podle opozičních zdrojů syrská armáda podporovaná Ruskem použila chemické zbraně. Ministr obrany USA James Mattis oznámil, že útok pro tuto chvíli skončil. Přejde-li další vlna, záleží podle něj jen na Bašáru Asadovi.

Americký prezident Donald Trump na tiskové konferenci oznámil, že v nynějším vojenském útoku proti Sýrii se ke Spojeným státům připojily také Francie a Británie. Všechny tři země bojují proti barbarství, upozornil prezident s odkazem na chemický útok s desítkami mrtvých před týdnem, který Západ přičítá syrskému vládnoucímu režimu.

Rusko nebylo podle šéfa amerického sboru náčelníků štábů Josepha Dunforda předem informováno o cílech útoků. Ministr obrany USA James Mattis uvedl, že útok byl namířen proti syrskému vládnoucímu režimu. Šlo o jednorázovou akci, jejímž cílem bylo vyslat syrskému prezidentovi Asadovi tvrdý vzkaz.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/martin-stropnický-radiozurnal-cesky-rozhlas-plus-specialni-vysilani-utok-na_1804140905_jgr

Děti ve škole mohou být šťastné i úspěšné

14.4.2018 Mladá fronta DNES str. 18 Praha

Veronika Kratochvílová

Založila školy v USA, přivede je do Prahy

PRAHA Někdejší proděkanka pro pedagogickou práci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Olga Výborná, nyní Block, se před více než dvaceti lety zamilovala do amerického ekonoma Michaela Blocka a odjela s ním do arizonského Tucsonu. Jelikož s sebou vzala i svou desetiletou dceru, musela přemýšlet nad tím, do jaké školy ji umístí. „Americké veřejné školství se mi příliš nezamlouvalo, a tak jsem se rozhodla, že pro ni vytvořím úplně jiné studijní podmínky,“ říká zakladatelka škol BASIS, které nyní patří k nejprestižnějším v celých USA. V září otevře svou první pobočku v Praze.

* Školy BASIS se rozrůstají po celém světě. Myslíte si, že tento způsob vzdělávání může oslovit i lidi v Česku?

V Praze mám hluboké kořeny, žila jsem tu až do svých 40 let. Mám tu rodinu, vnoučka, a myslím, že jsem se v USA naučila něco, co bude prospěšné a úspěšné i u nás v Čechách. Z toho důvodu v Praze otevřeme první BASIS školku již letos v září.

* Budou následovat další?

Po mateřské školce bychom samozřejmě rádi zprovoznili i standardní K-12 BASIS školu fungující v USA. Model samostatné mateřské školky je pro nás nový, a tak jej chceme z Prahy přenést zpátky do USA a všude tam, kde to bude potřeba. Sama jsem zvědavá na ohlasy.

* Můžete shrnout, na čem je systém vašich škol založený?

Nejdůležitější je, aby ve třídě byl ten správný učitel, který dobře rozumí tomu, co učí, a těm, které učí. Ve výuce je třeba pečlivě analyzovat výsledky, nespolehat se jen na dojmy a tlaky populárních vzdělávacích metod. Za důležité považujeme permanentně zkoušet nové způsoby, jak vylepšit systém nebo reagovat na nové okolnosti zaváděním zkušebních provozů, vyhodnotit je a uvést do života školy. A v neposlední řadě se snažíme dát prostor učitelům v jejich pedagogickém přístupu a poslouchat pečlivě jejich hodnocení systému.

* Podle čeho své pedagogy vybíráte?

Musí být experty ve svém předmětu a věkové kategorii, ve které vyučují. Musí být ochotni tvořit s námi naše kurikulum, sdílet své znalosti a zkušenosti se všemi v BASIS. Nevěřit v dogmata, zkoušet, prověřovat, zlepšovat. Pedagog je jako klasický básník. Musí tvořit nové, ale musí se to rýmovat. Nebo jako muzikant, musí to umět složit, ale také zahrát.

* Pro koho budou BASIS školy v Česku určeny?

I když výuka bude probíhat především v anglickém jazyce, čeština bude integrální součástí programu, pokud si ji studenti zvolí. A tak bude školka i následná škola v Praze vhodná jak pro cizince, tak pro Čechy. Americký systém přípravy na vysokou školu končí o rok dříve než ten český a studenti, kteří se rozhodnou zůstat v Evropě, budou mít tudíž možnost zůstat o rok déle v BASIS a zakončit studium českou maturitou.

* Je systém BASIS vhodný pro všechny studenty, nebo pouze pro ty výběrové?

Systém je vhodný pro všechny děti a rodiče, kteří věří, že je dobře, když se jejich děti naučí zavčas vážit si toho, co umějí. Pro rodiče, kteří s námi spolupracují, aby byly jejich děti připravené. Bez ohledu na to, jak je jejich mozek vybaven přijímat vnější svět. Když se děti naučí, jak ho používat, bude jejich život mnohem lepší.

* Dal by se systém BASIS převést i do českého jazyka?

Jistě, ale opravdu jsem přesvědčena o tom, že výuka v angličtině dětem významně prospěje bez ohledu na to, kde chtějí žít. Angličtina je jedním z vysoce univerzálních jazyků a v dnešním globálním světě velmi užitečným nástrojem.

* Přednášela jste na prestižní české univerzitě, jste autorkou jednoho z nejuspěšnějších amerických modelů vzdělávání. Jaká byla vaše cesta k pedagogické profesi? Mířila jste k ní už od dětství?

Po deváté třídě jsem se hlásila na „mateřinku“, střední školu, která tehdy připravovala učitelky mateřské školy. Tenkrát mě ale nevzali, protože jsem neudělala talentovky. Můj problém byl kreslení. Takže jsem nakonec skončila u ekonomie a jsem za to ráda, hodně mi to dalo.

* Pocházíte z učitelké rodiny?

Ne. Můj táta byl jaderný inženýr, maminka pracovala jako plánovačka. Ale oba chápali, jak důležité je znát a rozumět tomu, co nás obklopuje. Táta zemřel, když mi bylo třináct, ale mamka nás vedla k tomu, že je třeba jít ve vzdělání co nejdále.

* Vystudovala jste obor matematické metody v ekonomii na VŠE, přesto se celý život věnujete vzdělávání...

Učila jsem na VŠE, po revoluci jsem byla proděkankou na FSV. Ekonomie, ta nemarxistická, kterou jsem se naučila až těsně před revolucí, mne naučila, jaký význam má svoboda pro podnikání. Co mne fascinovalo na matematických metodách, byla analýza dat. Jak použít data, abych věděla, že to, co dělám, je dobře nebo co bych mohla dělat líp. To se mi při budování osnov a vzdělávacího systému nyní velmi hodí.

* Do Ameriky jste odjela na sklonku 90. let a vystoupila tak z velice dobře rozjeté kariéry. Jaké byly začátky?

Velmi rychlé, první školu jsem otevřela dva roky po tom, co jsem se usadila v Arizoně.

* Co všechno jste v Americe dělala předtím, než jste začala pracovat na BASIS?

Chvilí jsem pracovala jako výzkumný pracovník v Goldwater Institute. Tam jsem se naučila, jak Arizonský školský systém pracuje. Ale od té doby dělám jenom BASIS. Je to víc než práce nebo podnikání, nazvala bych to způsobem života.

* Proč se vám vlastně nelíbil americký způsob vzdělávání? Kvůli vlastní dceři jste začala pracovat na novém. V čem je BASIS tak jiný?

Řízení vzdělávání v USA je velmi lokální. Každý stát, ale i každý školní distrikt má svoje vlastní pravidla a regulace. Co mají všichni společného, je to, že jsou pod těžkým vlivem místní politiky. Vzdělávání je profese, kterou by měli řídit profesionálové, ne politici. Když to, co se má vyučovat a jak, je politickým kompromisem, tak je to stejně nebezpečné, jako kdyby chirurg během operace nechal svůj tým volit, jak budou postupovat.

* V čem tkví podle vás největší rozdíl v českém a americkém přístupu ke vzdělávání?

V Čechách už nejsem přes 20 let. Moje znalosti současného českého přístupu jsou velmi povrchní. To, co jsem si přinesla a dnes důsledně uplatňuji, je, že vzdělávací systém musí mít systém a logiku. To, co jsem se naučila v USA, je, že je třeba analyzovat výsledky, rychle se přizpůsobit, ale hlavně pracovat v týmu, který věří v systém, ve kterém jeho členové pracují.

* Na váš vzdělávací systém se čas od času snese kritika v podobě toho, že děti jsou v něm nadměrně přetěžovány a zažívají ve škole obrovský dril.

Reagujeme poskytováním otevřených a pravdivých informací každému, kdo se chce do školy přijít podívat a přesvědčit se. Děti jsou tu šťastné, spokojené, a navíc ještě úspěšné. A to je moje odpověď.

* Jaká bude finanční dostupnost školky BASIS v Praze?

Jelikož nabízíme něco navíc, bude i školné vyšší než u jiných školek. S těmi soukromými však bude školné víceméně srovnatelné.

Pedagog je jako klasický básník. Musí tvořit nové, ale musí se to rýmovat. Nebo jako muzikant, musí to umět složit, ale také zahrát.

Profil Olga V. Block * Narodila se v Praze. * Je uznávanou ekonomkou a pedagožkou. * Celý život se věnuje teorii výuky a je autorkou unikátního modelu vzdělávání. Zajímá se o nejnovější trendy ve školství, věnuje se hospodaření sítě škol BASIS. * Vystudovala obor matematické metody v ekonomii na Vysoké škole ekonomické v Praze. S inženýrským titulem se nespokojila a pokračovala doktorským studiem na americké Cornell University. Kariéru pedagožky zahájila na Vysoké škole ekonomické v Praze, kde přednášela matematické metody v ekonomii. * Po roce 1989 se jako prodávka pro studijní záležitosti na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze podílela na reformě vzdělávání v tehdejší Československu. * V roce 1996 se přestěhovala do Spojených států amerických a o dva roky později s manželem Michaelem založila první školu BASIS. * Nyní je prezidentkou BASIS Educational Ventures – organizace, která podporuje BASIS.ed, BASIS Independent Schools a BASIS Global. Tyto organizace vybudovaly a spravují síť již více než třiceti škol po celých Spojených státech amerických i v dalších zemích.

Seriál Kdo učí vaše děti

MF DNES přináší seriál rozhovorů s učiteli základních a středních škol. Příští sobotu vyjde rozhovor se Zdeněkem Steinerem, který je učitelem bicích nástrojů na ZUŠ Biskupcova 12 a zároveň bubeníkem v kapele Wohnout.

O autorovi| Veronika Kratochvílová, spolupracovnice MF DNES

Foto popis| Návrat do Prahy První školu založila Olga Block kvůli své desetileté dceři, se kterou přišla z Čech do USA. Dnes školy BASIS obsazují v USA i ve světě ve srovnávacích testech přední příčky. Olga Block se chystá v Praze otevřít svou školku a později i školu. Foto: archiv Olgy Block
Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Praha

V pořadu ČT24 Události, komentáře je málo alternativních názorů

13.4.2018 ceskapozice.cz str. 00 Česká pozice / Fórum

Česká pozice, Vladimír Meier

Kritici České televize tvrdí, že často představuje hotové názory bez alternativy, navíc tendenční. Dle ČT je její zpravodajství dostatečně vyvážené. Pro posouzení vyváženosti je podle Vladimíra Meiera lepší vzít v úvahu pouze jeden večerní pořad. Vybral Události, komentáře ČT24 a analyzoval jej od 2. ledna 2017 do 16. března 2018.

Už delší dobu se diskutuje, je-li zpravodajství veřejnoprávní České televize (ČT) vyvážené, jak jí to ukládá zákon a jak to divák od ní očekává. Kritici jí vyčítají, že výběrem zpráv i způsobem jejich prezentace dává přednost jen jedné části názorového spektra a ignoruje alternativní názory. Česká televize s tím nesouhlasí a trvá na tom, že její zpravodajství je dostatečně vyvážené.

Je obtížné tento střet objektivně posoudit, protože každý vnímá zprávy subjektivně. Když reportér nebo komentátor říká, co si myslím, mám pocit, že je to tak správně, a tudíž zpravodajství odpovídá požadavkům. Když říká něco jiného, nebo nepřinese zprávu, kterou považuji za důležitou, je to pro mne nesprávné a hodné

nápravy. Málokdo je schopný či ochotný akceptovat, že vyváženost znamená informovat o věcech a událostech z různých úhlů pohledu, aby si divák udělal vlastní názor. „Nezávislí“ komentátoři

Kritici ČT tvrdí, že často představuje hotové názory bez alternativy, navíc tendenční. Česká televize nesouhlasí s kritikou zpravodajství a tvrdí, že v jednom programu může sice někdy dostat více prostoru jen jedna strana, ale v průběhu celého dne nastane vyrovnaní – všechny strany dostanou stejný prostor. To zřejmě odpovídá skutečnosti, i když se pravděpodobně stává, že jedna strana dostane více prostoru, je-li divácká sledovanost vyšší (především večer), a druhá přes den, ale je opravdu obtížné celkovou vyváženost zajistit. „Nezávislí“ komentátoři, které si ČT zve, posuzují vyjádření všech politiků a už jejich výběrem může zásadně ovlivnit názory, jež v pořadu Události, komentáře zazní a jaký dojem si divák odnese

Pro posouzení vyváženosti je lepší vzít v úvahu jen jeden večerní program, proto jsem vybral vlajkovou loď zpravodajství ČT24 – pořad Události, komentáře. Ten se vysílá ve 22 hodin, a proto by redaktoři měli mít dost času, aby denní události zpracovali a vyváženě prezentovali. Jednou možností, jak posuzovat vyváženost, je doba, již dostane daná osoba či politická strana k vyjádření. To však také není optimální, neboť stejný čas neznámá stejnou možnost vyjádření – kdo mluví pomalu nebo musí bojovat s útočnými otázkami moderátora, je v nevýhodě.

Od politiků navíc čekáme, že nejsou nestranní, proto jejich vyjádření bereme (doufám) vždy s rezervou. Oproti tomu „nezávislí“ komentátoři, které si ČT zve, posuzují vyjádření všech politiků a už jejich výběrem může zásadně ovlivnit názory, jež v pořadu Události, komentáře zazní a jaký dojem si divák odnese. Nemožnost absolutního posouzení

Podkladem pro tuto studii byly programy ČT24 od 2. ledna 2017 do 16. března 2018 stažené z webu ČT. Na tomto místě je třeba vedle kritiky pochválit ČT24 za kvalitu webové prezentace. Všechny programy jsou dostupné online a v několika minutách po skončení i na archivu webu a uchovávané velmi dlouho, což umožňuje detailní analýzy.

Z pořadu Události, komentáře jsem vyřadil pozvané hosty, cizince, politiky a oborové experty a ponechal pouze komentátory a jejich zařazení a spočítal, kolikrát byli v uvedeném období do pořadu pozváni – celkem více než 110 osob, řada z nich několikrát. Více než dvě třetiny všech komentářů (219) pochází od 46 osob, které byly pozvány tři- a vícekrát: Pro absolutní posouzení vyváženosti by bylo možné zkoumat obsah jednotlivých komentářů, zařadit je do názorových proudů a porovnat jejich četnost. Takovou míru vyváženosti asi nelze od ČT24 požadovat, navíc by bylo takové zařazení subjektivní, a tedy i diskutabilní.

Bohumil Pečinka , zástupce šéfredaktora, Reflex, 14krát; Radko Kubičko , komentátor Českého rozhlasu Plus, 10krát; Lukáš Jelínek , politický analytik z Masarykovy demokratické akademie, 10krát; Daniel Anýž , komentátor Hospodářských novin, 9krát; Václav Dolejší , redaktor Seznam Zprávy, 8krát; Petr Holub , novinář Echo24.cz, 8krát; Petr Kamborský , Lidové noviny, 7krát; Jana Klímová , analytička Českého rozhlasu Radiožurnál, 7krát; Petr Honzejek , komentátor Hospodářských novin, 6krát; Petr Hartman , komentátor Českého rozhlasu Plus, 6krát; Miroslav Korecký , MF Dnes, 6krát; Kamil Švec , politolog z **Fakulty sociálních věd UK**, 6krát; Luboš Palata , komentátor MF DNES, 5krát; Jindřich Šídlo , komentátor Seznam Zprávy, 5krát; Jaroslav Bašta , bezpečnostní analytik a bývalý diplomat (první zprávy.cz), 5krát; Janek Kroupa , reportér Radiožurnálu, 5krát; Vladimíra Dvořáková , VŠE Praha, 4krát; Tomáš Klvaňa , komentátor, New York University in Prague, 4krát; Robert Čásenský , šéfredaktor magazínu Reportér, 4krát; Petr Sokol , politolog Vysoké školy CEVRO Institut Petr Sokol, 4krát; Petr Kolář , MF DNES, 4krát; Pavel Šaradín , politolog Univerzity Palackého v Olomouci, 4krát; Ondřej Leinert , redaktor MF DNES, 4krát; Milan Slezák , komentátor Českého rozhlasu, 4krát; Martin Fendrych , Aktualne.cz, 4krát; Lukáš Visingr , vojenský a bezpečnostní analytik (Echo24), 4krát; Daniel Kroupa , politolog a bývalý senátor (Forum24), 4krát; Dalibor Balšínek , šéfredaktor portálu Echo24, 4krát; Vladimír Votápek , analytik mezinárodních vztahů a bývalý diplomat (blog Respekt), 3krát; Vladimír Handl , expert na mezinárodní vztahy z katedry německých a rakouských studií **FSV UK**, politolog, 3krát; Tomáš Pojar , prorektor CEVRO Institutu a bezpečnostní analytik, 3krát; Radko Hokovský , ředitel Think-tanku Evropské hodnoty, 3krát; Petruška Šustrová , publicistka a překladatelka, 3krát; Petra Procházková , redaktorka Lidových novin, 3krát; Ondřej Soukup , redaktor Hospodářských novin, 3krát; Milan Znoj , politolog z Filozofické fakulty UK, 3krát; Michal Mejstřík , profesor ekonomie **Fakulty sociálních věd UK**, 3krát; Michael Žantovský , ředitel Knihovny Václava Havla, 3krát; Matyáš Zrno , balkanista, Občanský institut, 3krát; Martin Ehl , vedoucí zahraniční rubriky Hospodářských novin, 3krát; Lenka Zlámalová , komentátorka Echo24.cz, 3krát; Jiří Pehe , politolog New York University, 3krát; Jaroslav Spurný , redaktor týdeníku Respekt,

3krát; Jan Sokol , filozof a vysokoškolský pedagog (FHS UK), 3krát; Jan Šír , Institut mezinárodních studií **FSV UK**, 3krát; Bohumil Doležal , politolog (Forum24), 3krát.

Zbytek, 99 komentářů, pochází od 68 osob, které se objevily jednou nebo dvakrát . Pro absolutní posouzení vyváženosti by bylo možné zkoumat obsah jednotlivých komentářů, zařadit je do názorových proudů a porovnat jejich četnost. Takovou míru vyváženosti asi nelze od ČT24 požadovat, navíc by bylo takové zařazení subjektivní, a tedy i diskutabilní. Pod „liberální hodnoty“ zařazují servery a jednotlivci, kteří zastávají evropské hodnoty a lidská práva a vymezují se proti oligarchům, xenofobům, rusofilům. „Ostatní“ jsou osoby, které nelze jednoznačně přiřadit do jiné kategorie.

Budu spíše vycházet z toho, že komentáři zaměstnaní nebo spolupracující se stejnou nebo podobnou institucí sdílejí podobné názory, a vyvážený výběr komentátorů by tedy měl být rovnoměrný. Seskupením pod stejnou organizací nebo médiem, do kterého přispívají, dostaneme: Czech News Center/Křetínský & Tkáč , 17krát; Mafra/Babiš , 36krát; Economia/Bakala , 44krát; ČT, ČR , 43krát; státní VŠ , 53krát; soukromé VŠ , 26krát; liberální hodnoty , 80krát; ostatní , 19krát.

Máme tedy zástupce mediálních domů vlastněných podnikateli (CNC, Mafra, Economia), vysokých škol a jejich institutů a ČR/ČT. Pod „liberální hodnoty“ zařazují servery a jednotlivci, kteří zastávají evropské hodnoty a lidská práva a vymezují se proti oligarchům, xenofobům, rusofilům (například Evropské hodnoty, Echo24, Forum24, AMO, Seznam, Deník referendum, Reportér). „Ostatní“ jsou osoby, které nelze jednoznačně přiřadit do jiné kategorie – Bašta 5krát, Šustrová 3krát, Zrno 3krát, Robejšek 2krát, Šlachta, Neff, Schneider, Ondráčka, Šándor, Tomský). Zřídka, nebo vůbec

CNC (vydavatel mimo jiné Blesku) je zastoupen téměř výhradně Bohumilem Pečinkou, což sice nepovažuji za velkou nevyváženost vzhledem k tomuto mediálnímu domu, ale zdá se, že Pečinka je ochotný se vyjádřit kdykoli a k čemukoli, a proto je vítaným hostem. Není snadné každý pracovní den sehnat rychle několik osob, které jsou schopné a ochotné večer podat komentář, ale okruh často zvaných osob by bylo možné rozšířit na více osob s více názory nebo aspoň s ne předem známými. Vyváženost dalších dvou podnikatelských médií je vcelku uspokojivá. Komentáři, redaktoři a analytici s odlišnými názory jsou do pořadu Události, komentáře zváni zřídka, nebo vůbec

V tomto srovnání vyniká velká převaha liberálních hodnot a velký nedostatek alternativních a nezávislých osobností. O zařazení do této skupiny je možné diskutovat, v jedné redakci se mohou sejít i diametrálně odlišné názory, ale při bližším zkoumání by se skupina liberálních hodnot spíše zvětšila (například z ČR/ČT Kubičko, Rakušanová, Kulidakis, Fridrichová, Hvíždala, z VŠ Klvaňa, Pehe, Romancov, z Economie většina) než naopak. V tomto směru jsou Události, komentáře nevyvážené, a je třeba vyzvat ČT, aby učinila nápravu.

Podstatné také je, jako často v podobných analýzách, to, co v uvedeném výčtu komentátorů chybí. Komentáři, redaktoři a analytici s odlišnými názory jsou do pořadu Události, komentáře zváni zřídka, nebo vůbec. U osob typu Petra Robejška (naposledy 10. října 2017) nebo Alexandra Tomského (26. června 2017) to lze vysvětlit tím, že se z nich stali politici, a proto nejsou nestranní, i když by asi šlo obtížně zdůvodnit, jak vstup do politiky ovlivnil jejich analytické schopnosti. Platnost poučky

Z pozvaných hostů do kategorie „alternativní názor“ patří asi jen Jaroslav Bašta (naposledy 9. června 2017) a Jan Schneider (6. ledna 2017), přitom je řada takových známých osobností, například Erik Best, Zdeněk Zbořil, Lenka Procházková, Petr Žantovský, István Léko, Pavel Chrástina, Tereza Spencerová, Markéta Šichtařová či Jan Keller, které se za tuto dobu vůbec v Komentářích neobjevily. Přitom ČT dokazuje platnost poučky, že když osoby s alternativními názory ignoruje jako diskutující, jsou jí pak vnuceni jako politici a poslanci. Česká televize dokazuje platnost poučky, že když osoby s alternativními názory ignoruje jako diskutující, jsou jí pak vnuceni jako politici a poslanci

„Alternativním názorem“ například myslím, že Rusko není největším nebezpečím pro zbytek světa, Ukrajinu nevedou největší majdanští demokraté, cenzura názorů na internetu není správná, ani když se pojmenuje jinak, Evropská unie pro nás nemá víc výhod než nevýhod, Zeman má i kladné stránky, Babišovy zájmy možná nejsou ve střetu, oligarcha ve vládě je možná lepší než za kulisami, čeští komunisté jsou normální politická strana, „demokratické“ strany možná tolik demokracie nechťejí, Orbán je v této době dobrý premiér, Asad je možná pro Sýrii lepší než ostatní, Trump možná nedělá všechno špatně, migrace je problém či že propaganda není jen ruská.

Žádný z nich nemusí být pravdivý, ale je třeba o nich diskutovat s dobrými argumenty, nikoli je ignorovat. Neřekla jedna česká ikona, že demokracie je diskuse?

URL| http://ceskapozice.lidovky.cz/v-poradu-ct24-udalosti-komentare-je-malo-alternativnich-nazoru-pb2-/forum.aspx?c=A180411_132812_pozice-forum_lube

Jednání o nové vládě

13.4.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak jste slyšeli, nejenom z našeho poledního vysílání, hnutí ANO oznámilo, že zatím neposlechne radu prezidenta Miloše Zemana a místo jím navrhované spolupráce s KSČM a SPD se znovu pokusí vyjednat vládu se sociálními demokraty. My se vás dnes ptáme, jak velká je podle vás pravděpodobnost, že se ANO a ČSSD teď dohodnou, půjde nyní o ministerstvo vnitra nebo ne? Co myslíte, jak je momentálně reálná varianta, že by Andrej Babiš nebyl premiérem? A jak do vyjednávání může ještě zasáhnout prezident Miloš Zeman? Tak my se moc těšíme i na vaše názory. Číslo do studia je 221552777. Ale nemusíte nám volat, můžete nám i psát, stačí když napíšete váš názor na Twitter, na Facebook nebo na naše dvě aplikace. Tomáš Pavlíček vám přeje příjemný poslech. A naším hostem je teď už ve studiu Kamil Švec, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jsem rád, že jsem to vůbec byl schopen všechno vyslovit, tolik politologií najednou. Tak ale teď vážně, ta první otázka, která mě v tomhle případě zajímá, čím si vlastně vysvětlujete tu otočku hnutí ANO, když ještě vlastně ve čtvrtek vyšel rozhovor v Mladé frontě DNES s Andrejem Babišem, kde říkal, že vlastně jediná varianta, která je teď na stole, je vláda hnutí ANO podporovaná SPD a KSČM?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta iniciativa evidentně nezvešla od Andreje Babiše, který v rozhovoru mluvil o SPD, ale, ale vzešla zespodu té strany. A je třeba si uvědomit, že máme před komunálními volbami a jednou z těch nejhlasitějších zastánkyní té nespolečné spolupráce s SPD byla například hejtmanka Pokorná Jermanová. A můžeme vidět už delší dobu například i ostravský primátor Macura byl poměrně dosti skeptický, takže nejsou to jenom sami poslanci, ale vychází to, vychází to z těch nižších pater té politické strany. A navzdory tomu, že Andrej Babiš se snaží řídit tu stranu velmi, řekněme, pevnou rukou, tak toto již zřejmě bylo natolik, natolik nepřekročitelné pro některé významné členy toho vedení, respektive té strany, že nakonec i Andrej Babiš musí hledat jiné řešení, než spolupráci s SPD.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale možná, že to bylo i tím, že ta protisíla také nebyla tak výrazná, že třeba ani Andrej Babiš si nebyl sám úplně jistý tím, že by do té vlády za podpory těchto stran šel a proto se víceméně možná i docela rád nechal přemluvit?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že samozřejmě těch faktorů je tam mnohem více, jedním z nich je i to, že Andrej Babiš v těch posledních týdnech, měsících se snaží být poměrně dost aktivní v té zahraniční politice, respektive v evropské politice, myslím si, že si musí uvědomovat, že mít vládu opřenu o dvě extremistické strany, jednu krajně pravicovou, druhou krajně levicovou, není úplně dobrá výchozí pozice pro to, aby mohl dělat úspěšnou evropskou politiku, zvláště, když obě dvě ty strany ho nabádají k tomu, že vlastně ideálním řešením jejich programu je opustit Evropskou unii.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, ale teď se to zase tak výrazně nezmění, protože ta vláda, pokud vznikne vláda ANO a ČSSD, tak jednou, jak vy říkáte, extremistickou stranou podporována bude, tedy pravděpodobně KSČM?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ale současně tím, že to bude jedna, jedna extremistická strana, v tomto případě komunistická, tak přece jenom ta váha hnutí ANO a ČSSD bude silnější a v těchto otázkách ti komunisté budou muset tahat za kratší konec, současně oni zrovna nejsou těmi extremističtějšími v této otázce, takže si myslím, že, že například i europoslankyně Konečná je v konečném důsledku, když to řeknu takto, relativně, relativně vstřícná, respektive mluví spíš o nějakých úpravách, procesů a podobně. Takže nemyslím si, že by to pro tu vládu musel být nějaký zásadní problém.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Posloucháte pořad **Radioforum**, našim hostem je Kamil Švec, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A teď dáváme prostor našim posluchačům. Jako první je na lince Aleš Brotánek, dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Brotánku, jaká, ano, mluvte, máte prostor.

posluchač

Už jdu na to. Ta situace není pro nikoho z nás z občanů příjemná, protože na jednu stranu tedy Babišovo ANO udělalo i řadu pozitivních věcí, tak jak třeba na ministerstvu životního prostředí /nesrozumitelné/, to jsou určitě kladné body, ale nebezpečná je ta, to, jak v druhém plánu tady přichází taková ta plíživá normalizace, kdy něco, co bylo ještě před několika lety naprosto nepřijatelné, aby někdo, na kom je stín podezření, bez toho, aby byl někdo ještě jako snad odsouzený, takže už to samo o sobě je neslušné dál setrvávat v takové funkci, dokavad nedojde k tomu očistění nebo odsouzení. A tím pádem se posunuje ta hranice přijatelnosti a k tomu napomáhá i pan prezident už jenom tím, že pan Babiš je jmenoval, aby, aby se o to, o to snažil, měl jmenovat někoho jiného z vítězné strany a tím by se ta situace výrazně odblokovala, a mohli bychom se přiblížit nějaké vládě normální mnohem dřív.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, ale jaká je podle vás pravděpodobnost, že ta varianta, o které se teď znovu začalo mluvit, ke které se tedy hnutí ANO vrací, tedy vláda ANO a ČSSD podporovaná nebo tolerovaná komunisty, že nakonec taková vláda vznikne?

posluchač

No, já o tom pochybuji. Myslím si, že už jenom to, že by vznikla vláda a pravděpodobně, pokud ČSSD nezmění svůj názor, tak by to bylo, tehdy, když by kontrolovala ty klíčová ministerstva, aby nemohlo docházet k podezření, že snad v tom případě pana Babiše může docházet k manipulaci plus tím vývojem, tak to je asi na tý, na tý hraně toho neúnosnějšího řešení, ale i to samo o sobě je už za hranou, takže já doufám, že dojde ke zvratu a třeba i odblokování toho, ze strany pana Babiše, aby to pozitivní, co přinesl a udělal, tak aby úplně nepošlapal, protože když půjde s těma nekonstruktivníma stranama, hlavně Tomia Okamury, tak tam bude muset dělat politické kroky, které zničí všechno to pozitivní, co tady vytvořil.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Aleš Brotánek, já vám děkuji, na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A máme ještě na lince Ladislava Harvánka, našeho stálého posluchače. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak velká, pane Harvánku, je podle vás pravděpodobnost, že se ANO s ČSSD teď dohodne?

posluchač

Já bych si o tom dovolil jako s úspěchem pochybovat, protože za určitý, sice ta vláda byla skoro dohodnutá za určitých podmínek, ale když se to zrušilo, tak se obávám, že, že k té dohodě nedojde, že řešením nakonec budou předčasné volby, protože největší překážkou skutečně pro sestavování nějaké funkční vlády a získání nějakých těch partnerů do koalice, je sám teda premiérem v demisi Andrej Babiš.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak my víme, že on je schopen měnit docela rychle některé postoje, čili je klidně možné, že tu situaci nějakým způsobem odblokuje a vlastně ta hlavní překážka vládě padne přinejmenším v tom, že by třeba sociálním demokratů nabídl to, o co před tím nejvíc stáli, to ministerstvo vnitra. Co myslíte?

posluchač

No, já si myslím, takhle, je to věcí ČSSD, na co přistoupí a na co nepřistoupí, ovšem myslím si, že přistoupení na tady ty podmínky, který už jednou požadovali, tak je to vlastně pro ně další krok směrem dolů.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře. Já vám děkuji, pane Harvánku, děkuji, přeji vám hezký den. Díky.

posluchač

Vám taky, na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Na shledanou. Zeptám se Kamila Švece, oba dva naši posluchači, kteří se dovolali, tak pochybovali o tom, že to jednání povede k nějakému zdárnému úspěšnému konci. Vy tu pochybnost sdílíte?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nemyslím si, že by to muselo skončit opravdu neúspěchem, že všechny ty politické strany jsou si vědomy toho, že ta situace je už poměrně dlouhá, dlouho neřešená, a tím pádem, jak Andrej Babiš cítí jakousi zodpovědnost, že opravdu by se to mohlo stočit proti němu a mohl by tím prokazovat jakousi nekompetenci nebo neschopnost vůbec v politice obstát. Na druhé straně sociální demokraté, kteří na tom nejsou dobře z hlediska vlastních financí, vlastních preferencí, potřebují se sami nějakým způsobem prosazovat, mají zájem na tom v té vládě také být. Komunisté mají jedinečnou příležitost sehrát důležitou roli, vlastně poprvé v polistopadovém vývoji, takže těch proměn, které by hovořily pro vznik takové vlády, je několik. Současně je ale potřeba přiznat také to, že všechny ty strany teď jdou vlastně proti, proti prezidentovi Zemanovi, který evidentně velmi tlačí do vlády a stranu nebo hnutí Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury, současně Tomia Okamura, kudy chodí, tudy, tudy vykládá, jak by do té vlády chtěl a jak za hodinu a půl může být sepsáno programové prohlášení, tedy ten zájem jeho je tam velmi, velmi velký. Takže samozřejmě Andrej Babiš pořád ještě není ani jmenovaným premiérem, pořád jenom pověřeným, pověřeným ve vyjednávání. Takže je možné, že pokud by Miloš Zeman viděl, že se dohaduje vláda, která by neobsahovala SPD, na které on má eminentní zájem evidentně, tak může vybrat i někoho jiného, kdo tu vládu bude sestavovat, respektive vybere někoho jiného, koho jmenuje.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď máme, zase jsme ve spojení s dalším z našich posluchačů, je jím pan Kolesár. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, pane Kolesáre, jak vy se díváte na tu možnost, že by se obnovila jednání mezi ANO a ČSSD a ustanovení nové vlády.

posluchač

To je naprosto zbytečný podle mě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Proč?

posluchač

Protože. Proč? Protože za prvé, když byli spolu ve vládě před tím, měli krásný úspěchy, jo, například jo, a co, pořád se hádali, pořád se hádali a toto, že někdo na něho na Babiše /nesrozumitelné/, že je jako trestně stíhaný, tak to udělal Kalousek, protože já jsem mluvil s určitýma...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Nezlobte se, ale nic takového nelze tady dokázat v tomto telefonickém rozhovoru, ale v každém případě si myslíte, že ta vláda by dopadla stejně jako ta předešlá, to jest, že by tam byly vzájemné třenice.

posluchač

Podle mě Babiš, pan Babiš by si měl uvědomit jedno, když mu navrhuje pan prezident SPD, toho Okamury.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano.

posluchač

A komunisty, tak ať s nima jde. A protože to jsou normálně lidma volení lidi. A tady nic neznamená populisté, nepopulisté, všichni jsou populisté, protože nikdo nechce, aby v České republice vznikla vláda.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, pane Kolesáre. Děkujeme mockrát, díky a na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A ještě se obracím na Petra Koutného, který je naším dalším hostem. Pane Koutný, máte slovo?

posluchač

Dobrý den, dobrý den. Já se domnívám, jak sestavování vlády, tak volby ukazují, že žijeme v nesvobodné zemi. Panu Babišovi pomohly volby vyhrát Američané, donutili Sobotku, aby podal demisi a tím poškodil stran. Kdyby tak neučinil, byl by voděn v klepetech jako, jako činovník Pelta. Sestavování vlády ovlivňují naopak zednářské elity z Bruselu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak neztejte se, nic takového také nemůžeme...

posluchač

...které nazývají komunisti a Okamuru...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

...nemůžeme dokázat.

posluchač

Kdyby byly nové volby, tak pokračovaly znovu a že by volič byl ten poslední, který by měl na volby vliv.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji vám, pane Koutný.

posluchač

Já si myslím, že /nesrozumitelné/ to dokázal pan předseda vlády Topolánek, který já vím jednoznačně, že CIA má vliv na státní zástupce a že tímto způsobem ovlivňují volby.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak neztejte se, ale bohužel, děkuji vám za toto vyjádření.

posluchač

Já vám taky děkuju, na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Díky a na shledanou. Tak já se zeptám Kamila Švece, kterého tu máme ve studiu. Nejdřív na to, co říkal pan Kolesár, že tedy v té vládě ČSSD a hnutí ANO, že by mohlo pokračovat to, co bylo v minulých letech, že se neustále hádali, že by se nakonec mohla rozpadnout?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to je obecně nešvar české politiky posledních let, že ta vyjednávání nejsou příliš diskrétní, že ty strany mezi sebou nedojednávají kompromisy a nepředstavují potom nějaký výsledek jejich jednání, ale že každá z těch stran si udělá vlastní tiskovou konferenci, kde představí své úspěchy, které dojednala a současně, současně pomluví partnera vzájemně, to samozřejmě tomu vyjednávání nepomáhá a samozřejmě i činnost takové vlády, pokud se to děje, a dělo se to nejenom v té vládě poslední, ale i, i v té předposlední volené, to znamená, ve vládě Petra Nečase, také ta vláda trpěla tím, že ta jednání nebyla úplně jednoduchá. A ten nešvar české politiky je, ale nemyslím si, že by to, že by to byl nepřekročitelný problém.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď dáme slovo Mariánu Vojtkovi, editorovi sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, který sleduje, co se děje na Facebooku, na Twitteru a na našich dvou aplikacích. Tak, Mariáne, co jsi tam zaznamenal?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne. Z Facebooku Pavel Horák: "Pokud nebude Andrej Babiš premiérem, bude stejně jakýmsi výkonným ředitelem vlády, potažmo státu. Možná to bude stačit ke vzniku vlády, těžko k nějakému smysluplnému fungování ČSSD v ní." Jaromír Petlach napsal tento názor: "Dohodnout se, Babišovi již nic jiného nezbyde, to už by byla ostuda. Otázka ještě je, že uvedenou koalici by mohlo odmítnout ještě vnitrostranické referendum ČSSD." Všimá si pan Petlach. Nikolas Karasek píše, že: "Z důvěrných zdrojů mám informaci, že vyjednávací tým ANO nabídne ČSSD ministerstvo financí," tedy zdroj pan Karasek nevedl. "Otázka je, zda to bude stačit, protože ČSSD teď cítí, že ANO je v úzkých. ČSSD si může proto klást další podmínky. Domnívám se, že prezident do těchto jednání zasahovat nebude, nakonec jeho prioritní variantou byla dohoda ANO s ČSSD. Myslím, že nakonec k dohodě mezi ČSSD a ANO dojde." Miroslav Lazák píše toto: "Prezidentem navrhovaná varianta menšinové vlády ANO s podporou SPD a KSČM je optimální, přičemž program těch 2 stran není ani extrémistický ani totalitní." Z naší webové aplikace Jan Lejsek, jsem toho názoru, že všechna ta "vyjednávání" jsou jen tanečky ANO a snaha připravit si co nejvýhodnější pozici pro případné předčasné volby. Andrej Babiš chce vládnout sám, klidně i bez důvěry. Jen nemá dost kuráže na to říct to všem voličům otevřeně." Dohodnou se podle vás ANO a ČSSD tentokrát na vládě? Ptáme se vás dnes na Twitteru. Takže stále můžete hlasovat. Oproti těm prvním 2 telefonátům jsou ty ohlasy obrácené, tedy vede možnost spíš ano, ale anketu můžete stále ovlivnit. K tomu ještě na Twitteru Tomáš Klíčnik napsal svůj názor: "Řekl bych, že všem jde o zachování poslaneckých mandátů. Pro Babiše je navíc spojení s SPD krajně rizikové, protože řada poslanců i regionálních politiků za ANO s tímto postupem velmi hlasitě nesouhlasí a komunálky se blíží."

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak krásně nám náš posluchač vlastně se strefil i do toho, o čem se tady mluví, bavíme s Kamilem Švecem, s naším hlavním hostem. Zkusme jenom okomentovat něco z toho, co bylo řečeno. To jest, myslíte si, že je pravda to, co říká pan Karasek, tedy, že ČSSD si teď bude klást další podmínky a že možná dostane finance a možná, že ani to nebude ještě stačit?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak sociální demokracie ví, že ta její pozice je teď vlastně ještě paradoxně lepší, než byla před tím asi týdnem nebo možná 10 dny, takže samozřejmě to tu sociální demokracii mírně, mírně posiluje. Na druhou stranu si nemyslím, že by to nemělo vést k tomu, že, že by ta její pozice měla přinést nějaké mnohem výraznější pozice v rámci, v rámci vlády jako takové. Je možné, že tam dojde k nějakým dohodám v rámci, v rámci pozic náměstků

nebo něčeho podobného, ale nemyslím si, že by, že by počet ministerstev nějak výrazně stoupal, případně že by, že by sociální demokraté dostávali více významných ministerstev, než jaká byla ta výchozí pozice.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Protože, jak jsme říkali už vlastně před chvílí v poledníku, tak zase je tady možnost, že by se vrátilo hnutí ANO se k té možnosti SPD a KSČM?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Plus ještě jedna, jedna poznámka k tomu vyjednávání o těch ministrech. Je dobře si také uvědomit, že hnutí ANO má stále i po těch 4 letech jistou personální nouzi, kým obsazovat ministerstva. Současně víme, že bude končit ministr spravedlnosti, ministryně Válková, která byla nebo exministerně Válková nebyla úspěšná na tom ministerstvu, takže těžko si představit, že by to ministerstvo obsazovala nyní, zřejmě bude končit ministr Stropnický, který bude mít zřejmě jiné angažmá. Řeší se otázka obrany, protože Karla Šlechtová také není úplně ideální ministryní podle některých politických stran. A hnutí ANO nemá kým tyto posty, kým tyto posty obsazovat. Takže ono paradoxně to vyjednávání může vést k tomu, že hnutí ANO může řešit své vlastní personální problémy, ostatně svědčí o tom i to, jaké posty nabízelo sociálním demokratům v té první fázi vyjednávání, bylo to právě to ministerstvo spravedlnosti...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Které nechtělo, obrany a tak dále.

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

...u níž vědělo, že nebude ho mít kým obsadit, protože Robert Pelikán bude odcházet a podobně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď se nám dovolal Tomáš Král, náš další posluchač. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Já bych jenom v rychlosti rád připomněl, že SPD jsou neonacisti a komunisté jsou komunisté. Obě dvě ty vlády už jsme tady měli...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak nezlobte, ale nemůžeme takhle nálepkovat zde v Českém rozhlasu, ale chcete říct něco k tomu, k té možnosti sestavení vlády mezi ČSSD a hnutím ANO podporované komunisty?

posluchač

K tomu se dá říct podle mě jenom to jedno, a to je to, že pan Babiš by měl k jednání přistupovat, ne jako majitel České republiky, ale jako politik, ne jako obchodník. A pochopitelně dát k dispozici ministerstvo vnitra.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji vám, díky, na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jsme ve spojení i s panem Pražákem. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Já bych si myslel, že by ANO nemělo vstupovat do holportu s ČSSD, poněvadž je to, je to strana neumětelů, viz pan "Srabotka" a "Malýorálek"...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, omlouvám se, ale nepoužívejte tato slova...

posluchač

Tak promiňte.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

...ve veřejnoprávním médiu.

posluchač

Jsou nahrazeni nenahamáným panem Hamáčkem, tak s takovýma lidma ta jejich partaj, ta prošustrovala svůj Lidový dům, i do dneška je dlužná 300 milionů a dovedou jenom rozdávat, vzpomeňte si, teďka se vykoupil prasečák za půl miliard a stavějí se nějaký pomníky a tak, tohle to jim jde dobře, ale aby přidali důchodcům a tak dále, to už, to už jinde hrozně těžko. A jde o to...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, pane Pražáku, děkuji, děkuji vám, díky, rozumím tomu, co chcete říct, díky, na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, pane Šveci, já jsem tuhle pochybnost zaznamenal už v některém z předchozích pořadů v Radiofóru, jak může sociální demokracie být, dejme tomu, kvalitní jaksi stranou, která bude vést třeba ministerstvo financí, když sama v podstatě má tak velké finanční problémy?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já jenom krátce na pana Pražáka, ono je to v konečném důsledku, ty politické strany jsou srovnatelné, pokud, pokud sociální demokracie rozdávala z rozpočtu, tak ta strana, hnutí ANO nebo vláda hnutí ANO vlastně postupuje stejnými kroky, co se týká slev na jízdné a podobně, takže ono ty politické strany v tomto mají ty záměry podobné. Co se týká hospodaření sociální demokracie, tak to samozřejmě není úplně dobrou vizitkou pro politickou stranu, na druhé straně jsou to, jsou to dluhy z minulosti, které se táhnou někdy od roku nebo od konce 90. let, kdy té straně předsedal ještě současný prezident Miloš Zeman. Takže samozřejmě v okamžiku, kdy, kdy ty dluhy se táhnou 20 let, no, tak v té straně se s tím vypořádává poměrně nesnadně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď se vracím zpátky k Mariánu Vojtkovi, editorovi sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. A už bychom tady měli mít víceméně hotové výsledky ankety na Twitteru. Tak jaké jsou?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Určitě je máme. Dohodnou se podle vás ANO a ČSSD tentokrát na vládě? Tak tedy vyhrála možnost spíše ANO se 57 %. A pokud sečteme možnost určitě ano a spíše ano, tak se dostaneme na 68 %.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak co si myslí Kamil Švec, jaká je jeho prognóza této vlády. Přikláníte se spíš k tomu, také jako naši posluchači, že ta vláda vznikne?

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, jsme na začátku všech vyjednávání, takže myslím si, že je mnohem větší šance, že ta vláda vznikne, než před těmi několika dny, ale uvidíme, jak ta jednání budou probíhat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Kamil Švec, politolog. Já vám děkuji, že jste přišel do našeho studia. Hezký den.

Kamil ŠVEC, politolog, katedra politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký den, děkuju za pozvání.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Naším hostem byl i Marián Vojtek, editor sociálních sítí. Tomáš Pavlíček se loučí.

Politolog Hájek: Babišovo ANO už nemůže blufovat, musí nabídnout další ústupky

13.4.2018 e15.cz str. 00 Politika
Ondřej SOUČEK

Hnutí ANO už nemá čas na manévry, musí teď přijít s ústupkem, ke kterému dříve ochotné nebylo, myslí si politolog Lukáš Hájek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle něj by tak ANO mohlo nabídnout až sedm ministerstev.

Myslíte si, že snaha obnovit jednání s ČSSD o vládní koalici je ze strany ANO jen blufem, nebo nabídne výraznější ústupek, který by mohl vést k dohodě?

Je velmi nepravděpodobné, že by ANO blufovalo. V sázce je až příliš mnoho – Česká republika je půl roku od voleb stále bez vlády s důvěrou a už i prezident Miloš Zeman stále více otevřeně říká, že za situaci je přirozeně odpovědný právě Andrej Babiš jako ten, kdo byl sestavením vlády pověřen.

ANO by se tedy před voliči i potenciálními partnery velmi znemožnilo, pokud by se znovu vrátilo ke stolu s ČSSD a podruhé během poměrně krátké doby by z těchto jednání nevznikl vůbec žádný výsledek. Z této úvahy tak vyplývá, že ANO bude muset přijít s nějakým ústupkem, ke kterému dříve ochotné nebylo.

Bude chtít Andrej Babiš uhájit premiérské křeslo, nebo je pro něj důležitější, aby jeho hnutí získalo ministerstvo vnitra?

Lze předpokládat, že Andrej Babiš se stále pokusí udržet si obě pozice. Sociálním demokratům by tak mohl nabídnout třeba i šest nebo dokonce sedm méně významných ministerstev. Je samozřejmě otázkou, zda by na to ČSSD přistoupila, protože by to byla velmi lákavá nabídka. ČSSD se musí rozhodnout především s ohledem

na svoje vnitrostranické referendum, které bude o účasti ve vládě finálně rozhodovat a s tím kalkuluje i Andrej Babiš.

Pokud si ČSSD bude trvat na svém a bude chtít vnitro nebo jiného premiéra než Andreje Babiše, bude to pro předsedu ANO velmi obtížné rozhodování. Nedokážeme přesně odhalit, proč je především vnitro pro Andreje Babiše tak zásadní.

Mohlo by být kompromisem ministerstvo financí?

Ať už je ministerstvo vnitro pro Andreje Babiše důležité z jakéhokoliv důvodu, nedokážu si představit, že by přenechal ministerstvo financí jiné straně. On sám v minulosti útočil na premiéry jako na figurky ve vleku svých ministrů financí. Nikdo si neuvědomuje tak dobře jako Andrej Babiš, jak důležitá je kontrola penězovodů - ať už ve firmě nebo ve vládě. Z tohoto důvodu si bude chtít kontrolu nad státní kasou ponechat za každou cenu.

Je možné, že ČSSD nyní bude stupňovat své požadavky?

ČSSD se nyní cítí být na koni. Představitelé strany prokázali politickou odvahu, když při posledních jednáních po nesplnění svých požadavků bouchli do stolu a odešli. Nyní se chce k jednáním vrátit samo ANO a je jasné, že bude muset nabídnout něco více než minule. Ani špičky ČSSD ale nemohou předpokládat, že by se Andrej Babiš snad vrátil s nějakou pokorou. Je jisté, že vyjednávání budou velmi tvrdá a ANO bude sociální demokracii dávat neustále najevo, jaký byl rozdíl ve volebním výsledku obou stran.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1345645/politolog-hajek-babisovo-ano-uz-nemuze-blufovat-musi-nabidnout-dalsi-ustupky>

Rada zahájila řízení kvůli Kroupově reportáži o Agrofertu

13.4.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy

Echo24, jhr, ČTK

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání zahájila správní řízení s Českým rozhlasem kvůli reportážím redaktora Janka Kroupy o pobírání dotací na pozemky v souvislosti se společností Agrofert. Rozhlas se podle rady dopustil přestupku, protože nedal firmě prostor na reakci. Rada to uvedla na svých stránkách.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání zahájila správní řízení s Českým rozhlasem kvůli reportážím redaktora Janka Kroupy o pobírání dotací na pozemky v souvislosti se společností Agrofert. Rozhlas se podle rady dopustil přestupku, protože nedal firmě prostor na reakci. Rada to uvedla na svých stránkách.

Reportáže informovaly o tom, že společnost Agrofert neoprávněně hospodaří na 1700 hektarech půdy a holding na ně pobírá evropské dotace. „Vyjádření k této problematice získaná od nezávislých odborníků nebyla ověřena v souvislosti s platnou právní úpravou, a k vyjádření odborníků nebyla získána přímá reakce od společnosti Agrofert,“ uvedla rada.

Kroupa si nicméně stojí za tím, že nepochybil. „My jsme přesvědčeni, že jsme postupovali zcela v souladu s kodexem a všemi žurnalistickými pravidly. Neumím si úplně představit, co chce rada na té věci řešit. Ale předpokládám, že pokud to budou chtít řešit v nějakém správním řízení, tak se nás dotáží, my jim to vysvětlíme, a tím by ta věc podle mého názoru měla končit,“ uvedl autor reportáže na dotaz deníku Echo24.

O příspěvku diskutovala i Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek. Nedostatky v reportáži konstatoval i generální ředitel ČRo René Zavoral. V únoru na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní.

Šéf rozhlasu René Zavoral si nechal vypracovat tři analýzy, které měly říci, zda byla reportáž v pořádku. Poté ale argumentoval pouze jednou z nich, kterou vypracoval Institut komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Zavoralův závěr se nelíbil více než dvěma stovkám zaměstnanců rozhlasu, kteří podepsali petiční prohlášení. Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování.

Čtete také: Spor v ČRo. Ředitel řeší s protestujícími zaměstnanci Kroupovy reportáže
Kritika se snesla i na Zavoralův výběr jediného posudku zmíněného institutu. „Vy jste si vzal jednu analýzu, z té analýzy jste si vzal část a na základě té jste postavil svoji osobní argumentaci. Zcela svévolně jste ignoroval další analýzy, které říkaly něco jiného. Uzurpujete si právo na jedné straně hodnotit kvalitu některých analytiků a zároveň se bráníte tomu, že je někdo kritický vůči těm analytikům, kteří se líbili vám. Měřte všem stejně a vypořádejte se se všemi analýzami,“ vyzval šéfa rozhlasu Zavorala novinář Janek Kroupa.

Podle serveru ihned.cz zahájené správní řízení nejspíš skončí upozorněním, pokuta veřejnoprávnímu rozhlasu nehrozí.

Čtete také: Policie nás zastrašuje kvůli Babišovi, říkají Kmenta, Slonková a Kroupa v prohlášení
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/SWTge>

Příčinou současné eskalace v Sýrii je chemický útok ve městě Dúmá

12.4.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Severoatlantická aliance žádá Damašek o přístup pozorovatelů a lékařů na místo použití chemických zbraní v syrské Dúmě. Jak by poznamenal Sýrii vojenský úder USA a spojenců? Hnutí ANO řeší svůj postoj k dalšímu jednání o vládě. Dá se očekávat, že předsednictvo strany bude pro kabinet s podporou KSČM a SPD? Testy 4 laboratoří Organizace pro zákaz chemických zbraní potvrdily identitu látky, která před měsícem otrávila agenta Skripala a jeho dceru. Jak kauzu vnímá Rusko? Do jaké míry naše zdraví a kondici ovlivňuje to, jak vnímáme své fyzické aktivity? Dále vám představíme světový unikát, který vznikl v Pelechově u Železného Brodu. Skleněný sarkofág pro dánský královský pár. No, a na pražských Vinohradech se podíváme na zrekonstruovanou zahradu u domu, kde žili bratři Čapkové. Přeji ničím nerušený poslech Českého rozhlasu Plus.

"Nikdy jsem neřekl, kdy se bude na Sýrii útočit. Může to být velmi brzo, nebo vůbec ne tak brzo." Oznámil dnes na Twitteru americký prezident Donald Trump. V úterý přitom přes tutéž sociální síť ujistil, že rakety přijdou. A v médiích se začaly odpočítávat takřka hodiny do začátku třetí světové války. Příčinou současné eskalace v Sýrii je chemický útok ve městě Dúmá, při kterém podle OSN zemřely desítky lidí. Ale o něm je zatím málo ověřených informací. Moskva tento týden oznámila, že k žádnému použití chemických zbraní nedošlo. A také, že po případném raketovém útoku ze strany Američanů bude následovat tvrdá a nebezpečná odvěta. V regionu se prakticky všichni, armády i civilisté připravují na bombardování, letecký provoz nad oblastí už byl omezen. Velká Británie a také Francie jednájí o podpoře amerického postupu. Prezident Emmanuel Macron oznámil, že má důkaz, že syrská armáda minulý víkend Dúmu atakovala chemickými zbraněmi. Přinejmenším chlorem. Syrský prezident Bašár Asad řekl, že západní útok nic nepřinese. Pouze přispěje k další destabilizaci celého regionu. No, a na lince teď máme Vlastimila Břízu z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Přeji dobrý den.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Dobré odpoledne i vám.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Břízo, jak si vysvětlit zmírnění Trumpovy rétoriky z útočně bojovné do umírněné a vysvětlující? Je jasné, co vlastně Trump chce?

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Já myslím, že pan prezident Trump použil svůj standardní postup. Nejprve něco dal na Twitter a poté o tom začal přemýšlet. Teď to nemyslím pejorativně. Prostě konstatuji. Potom mu došly důsledky toho prohlášení, kdy on jasně stanovil to, že na Sýrii zaútočí za onen, za onen chemický útok. A v tuto chvíli já bych to nechtěl úplně říct, že couvá. On prostě čeká na jasné pádné důkazy, což je ale v pořádku. A je to dobře. Pakliže ty důkazy by přijít měly, tak potom on se vrátí k té původní proklamací a ten rozkaz zřejmě vydá.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Mělo podle vás nějaký politický efekt, že převzal iniciativu, kterou už před delším časem Spojené státy přenechaly Rusku v Sýrii?

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Tak, je to zvláštní. Protože prezident Trump deklaroval to, co v minulosti nechtěl opakovat. To znamená ty Iráky, ty Afghánistán, tak konstatoval, že se Američani úplně stáhnou. Nicméně všimli jsme si v minulosti, že podobné útoky, a v tomto případě je to zcela správně, zakázanými prostředky, protože chemické zbraně je nutno konstatovat, že to jsou mezinárodně právně zavázané, zavázané látky, které se nesmí používat. Tak tyto ho přiměly k opaku a k tomu, ukázat sílu, tak, jak to má ve zvyku.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. Moskva popírá, že v Dúmě byly použity chemické zbraně. A požaduje nezávislé a objektivní vyšetření. Zároveň se ale v Radě bezpečnosti OSN spolu s Bolívií staví proti snahám něco vyšetřit pod hlavičkou Světové organizace. Je tedy jasné, ptala jsem se nejprve na, na postup Spojených států, je tedy jasné, co vlastně chce Moskva v politické rovině?

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Já myslím, že jste to zcela a precizně vystihla sama. Moskva říká, k útoku nedošlo. Na druhou stranu chceme to prověřit a zpátky, no, ale prověřovat to nebudeme protože to zakážeme. No, co si o tomto postupu a přístupu myslet? To, jak vám na to mám odpovědět? To je opravdu samo o sobě velice schizofrenní přístup. A priori negování známo Moskvy, všechno negovat to, co by mělo nějak zasáhnout ten neuralgický bod Ruska, což Sýrie je. Budiž. Následně chceme vyšetřit. A třetí krok nicméně komisi nesestavíme. Samozřejmě teď bude následovat komisi nesestavíme proto, protože bude neobjektivní. No, a to už sama slyšíte, že to pokulháva ty důvody. Takže těžko, těžko, těžko vám odpovědět.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Když zůstanu ještě v té politické rovině, tak ve Velké Británii teď o podpoře amerického útoku jedná vláda. Rozhodnutí Francie bude patrně také možná rychlé. Jde o věrné spojence. Ale dozajista nechce nikdo zopakovat irácký scénář, kdy byl svět ujišťován o chemických zbraních hromadného ničení, kvůli kterým byl nakonec Irák napaden, aniž by se ony zbraně kdy našly. Přeci jen, nakolik je ta současná situace podobná, nebo, řekněme, velmi podobá té irácké? A když jste celkem jasně také jaksi kritizoval ruský postoj, postoj Moskvy, tak západ má v této chvíli podle vás čisté svědomí?

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Ne, já se domnívám, že ta situace je zcela odlišná. Ve chvíli Iráku byla odhodlanost tento útok provést podstatně větší. Nebyla ta negativní zkušenost ve smyslu, že poté, co tu operaci úspěšně provedeme, tak po nás zbyde země, která bude rozvrácena v základech. Nebude fungovat, tak to, z toho už si západní společnosti vzaly ponaučení. Takže nečekejme žádnou zásadní vylodovací operaci typu, typu Iráku nebo Afghánistánu. Nemyslím si, že spojenci použijí, použijí pozemní jednotky. Zřejmě to dopadne tak, že bude opět, pakliže dojde k útoku, bude prokázáno, že to opravdu učinil Asad, tak dojde k útoku leteckému, případně raketovému, rozumějte střelami s plochou dráhou letu. A bude to bráno jako další výrazné varování Asadovi. Samozřejmě je otázka intenzity toho útoku. Protože to samé, určitě byste se vzápětí zeptala, se stalo před rokem. Spojenci odpověděli, nebo Američané odpověděli útokem. Útokem raket s plochou dráhou letu. Ten efekt vlastně nepřišel, pakliže tedy Asad to zopakoval. Čili ten útok by mohl být větší. Na druhou stranu, omlouvám se, jenom

dokončím větu, na druhou stranu proti tomu samozřejmě hovoří velice ambiciózní prohlášení Ruska, že by zakročilo.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Ještě na závěr poslední věc. Severoatlantická aliance žádá Damašek, ale i Rusko a Írán, které podporují režim Bašára Asada, o plný přístup mezinárodních pozorovatelů a lékařů na místo toho použití chemických zbraní v syrské Dúmě. Chápu to dobře, že tedy se čeká na vyšetření události, z toho, co jste řekl. A "výkřiky" politiků, to je prostě jiná rovina? Že se tedy nemusíme zas až tak moc obávat přímo teda rozjeté další války? Nebo ještě, ještě větší eskalace té války, co tam je?

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

To ne. Já se domnívám, že pakliže tato žádost bude odmítnuta, tak to nebude znamenat, nebude znamenat vyhodnocení negativních spojenců, to znamená, že nedošlo k útoku. Naopak, jestli jste četla prohlášení prezidenta Macrona, které vydal před hodinou, tak tam konstatuje, že má nezvratné důkazy o tom, že na místě činu byly bezesporu použity chemické zbraně, minimálně ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Minimálně chlor.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Přesně tak. Ale v koncentraci takové, že to už chemické zbraně odpovídá. Takže on rozhodně nějaké důkazy má. Já jsem přesvědčen o tom, že nemá důvod lhát. Proč? To znamená, že teď jde jenom o to, opravdu, aby se spojenci zkoncentrovali, ty, ty důkazy označili za nezvratné a byly nezvratné, nejenom označili, to by bylo špatně. No, a následně zřejmě nějakou akci provedou. Určitě se nebudou obávat toho ruského stanoviska, že bude zaútočeno. To, to takhle určitě Spojené státy reagovat nebudou.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Vlastislav Bříza z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám za rozhovor, na slyšenou.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** UK

Já vám, na slyšenou.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, a ve spojení jsme také s novinářkou Markétou Kutilovou, přeji hezký den. Dobrý podvečer.

Markéta KUTILOVÁ, novinářka

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tak, francouzský prezident Macron má prý důkaz, že to byl syrský režim, který použil chemické zbraně, přinejmenším chlor v Dúmě. Věříte tomu?

Markéta KUTILOVÁ, novinářka

Já jsem zatím neviděla prohlášení prezidenta Macrona o tom, že má důkazy o tom, že to byl skutečně Asad. Já jsem slyšela, nebo respektive četla prohlášení o tom, že má důkazy o tom, že byl použit chlor. A je známo, že islamisté kteří ovládali Dúmu, tak mají k dispozici chlor a v minulosti už třeba Islámský stát také použil chemické zbraně. To bylo dokázáno. Navíc v Sýrii se staly chemické útoky, kdy nikdy nebyl zjištěn pachatel. Takže

musíme, než bude jasný a potvrzený pachatel, tak musíme stále brát v potaz i to, že islamisté mají k dispozici určité chemické zbraně. A právě chlor je jedna z těch, které prostě k dispozici může mít téměř každý.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili, Markéto, jestli vám dobře rozumím, vidíte to tak, že ta věc je nejasná, že tedy chlor použit byl, ale neví se, kdo ho použil a ta pravděpodobnost je tak fifty-fifty, že to mohl být Asadův režim, ale stejně tak to mohli být islamisté? Nebo se domníváte spíše, že tentokrát je v tom Bašár Asad nevinně?

Markéta KUTILOVÁ, novinářka

/Smích/. To se opravdu v tuhle chvíli říct nedá. Tam je důležité, aby na místo se dostal mezinárodní tým expertů, kteří to nezávisle vyšetří. A to si myslím, že je v tuhle chvíli strašně důležitý, protože v okamžiku, kdy by takový chemický útok mohl zažehnout další válku, tak to musí být vyšetřeno vopravdu důkladně a na místě. Ale otázka je, jestli je to vůbec ještě možné. Protože je známo, že Rusko už bylo na místě, takže mohlo klidně smazat stopy. Pokud za tím stál Asad. Je to prostě nejasný, no. Já si myslím, že je předčasný někoho označovat. Ale je taky pravda, že v minulosti to byl prezidenta Asad, kdo byl usvědčený z několika desítek chemických útoků.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ano. A jinak, jak jste zmiňovala, smazání stop. Tak to lze, to lze poměrně snadno, když už na místě byli Rusové, tak tam mohli smazat stopy tak, aby případný další tým nic nenašel?

Markéta KUTILOVÁ, novinářka

Tak, můžete samozřejmě odstranit hlavice, nebo případné rakety, které tam třeba dopadly. Je možné smazat místo nějakého případného kráteru, nebo zahladit stopy po tom dopadu. Tohle se stalo třeba vloni v Chán Šajchúnu, kdy údajně Asad tedy použil sarin a následně islamisté z an-Núsy, který Idlib kontrolují, tak hnedka zabetonovali ten kráter. Takže pak vlastně to velmi ztížilo následné vyšetřování. Takže samozřejmě je, je možné část stop zahladit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. S jakými obavami vůbec sledujete ten současný vývoj v Sýrii, kdy, řekněme, politici v politické rovině se opravdu řinčí zbraněmi. A ta válka může vypadat jako na spadnutí, téměř tedy válka světová, protože se zapojením Spojených států a Ruska, nepřejeme si, aby k tomu došlo. Ale jak se na to díváte?

Markéta KUTILOVÁ, novinářka

Já jsem velmi zneklidněná, protože ta situace v Sýrii od počátku roku je velmi napjatá. Zrovna nedávno byl turecký vpád do Sýrie, kdy Turecko vlastně zabralo syrskou provincii Afrín na severu Sýrie. Mezinárodní společenství se k tomu nevyjádřilo. Je tam 200 tisíc lidí na útěku, 500 lidí zemřelo při tureckém bombardování. A hnedka následně na to tady máme chemický útok a výhrůžky od Spojených států amerických. Všichni žijeme v době jakési informační války mezi Ruskem a NATO. A teď se všichni samozřejmě obávají, že tohle by mohlo zažehnout nějaký světový konflikt. Takže já to sleduju s velkými obavami. Bohužel zrovna Putin a Trump nejsou státníci, kteří by asi od slov šli daleko k činům. Toho se já trošku bojím.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. Uvádí Markéta Kutilová, novinářka, která byla naším hostem. Já vám moc děkuji. Na slyšenou.

Markéta KUTILOVÁ, novinářka

Na slyšenou.

Jsou to povaleči. A milují EU. Od Okamury zahřmělo na studenty

11.4.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

vef

Poslanec SPD Lubomír Volný se obul do studentů, kteří jezdí na vzdělávací program Erasmus do západní Evropy. Podle něj jsou to kampusoví povaleči, kteří tam žijí ve zlaté kleci. Píše to server Aktuálně.cz.

Volný se domnívá, že studenti v západní Evropě získávají naprosto zkreslené informace o tamním životě. I z toho důvodu pak nejsou schopni odhalit hluboké problémy země, v níž pobývají. Volný následně dodal, že lidé se pak vracejí ze zahraničních pobytů naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii. Volný svá slova uvedl na zasedání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny. Původní text ZDE

Proti slovům poslance Volného se ohradila například bývalá proděkanka pro zahraniční styky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kateřina Králová, jež uvádí, že studenti v zahraničí se musí odtrhnout mámě od sukně a začít být samostatní. Podle jejích slov dá studijní pobyt v zahraničí studentům tolik, co dva roky běžného studia doma.

Poslanec Volný mimo jiné také uvedl, že zahraniční pobyty vnímá pozitivně, ale právě Erasmus je pro něj jakousi bublinou či zlatou klecí. Kromě toho se pak poslanec ohradil také proti tvrzení, že evropská integrace po druhé světové válce přispěla k udržení míru v Evropě.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Jsou-to-povaleci-A-miluji-EU-Od-Okamury-zahrmelo-na-studenty-531551?utm_source=nm&utm_medium=xml

Jsou to kampusoví povaleči ve zlaté kleci, zaútočil kontroverzní poslanec SPD na studenty Erasmu

11.4.2018 info.cz str. 00 Česko

vkr

Na zahraniční studijní pobyty Erasmus jezdí kampusoví povaleči, kteří tam žijí ve zlaté kleci, kritizoval evropský program poslanec strany SPD Lubomír Volný. „Ti lidé se pak zpět do Čech vracejí naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii,“ dodal poslanec pro server Aktualne.cz.

Podle poslance mají studenti, kteří na několik měsíců vycestují do zahraničí, problém konfrontovat nově získané vědomosti s realitou. „V rámci programu totiž mladí lidé žijí v bublině a nejsou tak schopní kriticky zhodnotit pravý stav věcí v daném státě, respektive v Evropské unii,“ uvedl podle serveru Aktualne.cz Volný na posledním zasedání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny.

Toto tvrzení ale kategoricky odmítá například bývalá proděkanka pro zahraniční styky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kateřina Králová. „Studenti se v zahraničí musejí odtrhnout mámě od sukně a začít být samostatní. Často přitom komunikují ne v jednom, ale rovnou ve dvou cizích jazycích,“ uvedla Králová.

Jenže Volný se snaží argumentovat, že čeští studenti na Západě jednoduše podléhají propagandě. „Jejich zkušenosti jsou v rozporu se zkušenostmi lidí, kteří se vracejí z vyspělých evropských ekonomik z obav o své bezpečí a své zdraví,“ tvrdil poslanec.

Volný se dostal do povědomí veřejnosti zejména poté, co vyšlo najevo, že v Ostravě pronajímá sociálně slabým rodinám předražené bydlení. A to navzdory tomu, že jeho strana SPD zneužívání sociálních dávek kritizuje.

Erasmus je program Evropské unie, který podporuje mobilitu vysokoškolských studentů a pedagogů. Vznikl v roce 1987. V letošním roce se programu jen Univerzita Karlova nabízela 4000 pobytových míst, dostalo se tak na každého dvanáctého studenta.

URL| <http://www.info.cz/clanek/27804/jsou-to-kampusovi-povaleci-ve-zlate-kleci-zautocil-kontroverzni-poslanec-spd-na-studenty-erasmu>

Poslanec SPD kritizuje studijní pobyty Erasmus. Jezdí tam kampusoví povaleči, říká

11.4.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
Lidovky.cz, Lidovky.cz, Barbora Pospíšilová

Podle poslance za hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Lubomíra Volného jezdí na studijní pobyty v rámci programu Erasmus „kampusoví povaleči“, kteří v dané zemi žijí „ve zlaté kleci“. Na zasedání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny si zákonodárce stěžoval i na to, že „lidé se vracejí ze zahraničních pobytů naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii“.

Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance SPD Volného zkrácené informace o tamním životě. Na Volného proslovy upozornil server Aktuálně.cz. A právě kvůli tomu nejsou podle poslance českého parlamentu mladí lidé schopni odhalit problémy země, ve které tráví část studia. „Ti lidé se vracejí ze zahraničních pobytů naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii,“ stěžoval si Volný.

Poslanec označil studenty vyjíždějící v rámci Erasmu do ciziny za „kampusové povaleče“. Prý nedokážou informace získané během pobytu porovnat s realitou.

S názorem Volného naprosto nesouhlasí Kateřina Králová, bývalá proděkanka pro zahraniční styky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Studenti se v zahraničí musí odtrhnout mámě od sukne a začít být samostatní. Musí se o sebe sami postarat, často přitom ve svém okolí nemají jediného člověka, který by mluvil česky,“ připomíná Králová. Dodává, že studijní pobyt v zahraničí dá člověku tolik, co dva roky běžného studia v České republice. Navíc mohou podle ní získané zkušenosti zúročit na trhu práce.

Volný tvrdí, že čeští studenti podléhají na Západě tamní propagandě. „Zkušenosti studentů jsou v přímém rozporu se zkušenostmi lidí, kteří se vracejí třeba z vyspělých západních evropských ekonomik z obav o své bezpečí a o své zdraví,“ sdělil. Lubomír Volný (Twitter) @lubomir_volny 11.dubna 2018 v 14:51, příspěvek archivován: 11.dubna 2018 v 18:30

Pro mne osobně je prostě Erasmus nikoliv „výkladní skříní EU, ale „Potěmkinovou vesnicí EU pro podprahovou i politickou manipulaci se studenty“. Místní „demokraté“ mě za můj názor napadají a snaží se omezovat mé právo tento názor mít, zveřejňovat a obhajovat. Jak typické ;) 3 lidé to sdílejí odpovědět retweet oblíben

Obecně je podle Volného pobyt v zahraničí pozitivní věcí, ale v rámci Erasmu studenti žijí v jakési bublině či zlaté kleci. Proto prý nejsou schopni odhalit pravý stav věcí ve státě, ve kterém dočasně žijí. „Když studují třeba v Bruselu, tak se odmítají projít o půlnoci po Molenbeeku. To je prostě fakt,“ sděloval Volný ostatním poslancům výboru. (Molenbeek je čtvrť v Bruselu, odkud pocházelo několik atentátníků teroristických útoků v Paříži v listopadu 2015.)

Podle Králové s žádnou propagandou, která by líčila EU jako pozitivní projekt, studenti do styku nepřijdou. S tématem Evropské unie se setkají jen tehdy, pokud mají v rámci svého studijního programu nějaký předmět věnovaný EU.

„Tento názor je čistě pana Volného,“ reagovala mluvčí SPD Michaela Dolenská, na dotaz serveru Aktuálně.cz, zda se Volného pohled na program Erasmus shoduje s pozicí hnutí.

URL| https://www.lidovky.cz/poslanec-spd-kritizuje-studijni-pobyty-erasmus-jezdi-tam-kampusovi-povaleci-rika-g2k-zpravy-domov.aspx?c=A180411_163449_in_domov_ele

Může nebo nemůže konflikt v Sýrii přerůst v otevřený střet mezi USA a Ruskem?

11.4.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Vladimír KROC, moderátor

Během následujících 72 hodin mohou Spojené státy zaútočit na Sýrii v odvetě za sobotní chemický útok na povstalci ovládané město Dúmá. USA z útoku viní režim syrského prezidenta Asada a jeho spojence Rusko. Ti však obvinění odmítají. O útoku jednala Rada bezpečnosti OSN, která ale nepřijala ani rezoluci žádající jeho vyšetření. Své návrhy si vzájemně zamítly právě Spojené státy a Rusko. Americká velvyslankyně při Radě bezpečnosti Nikki Haleyová na zasedání prohlásila, že Spojené státy na útok odpoví bez ohledu na názor rady. Donald Trump následně prohlásil, že rychle rozhodne o reakci na útok. Rusko v reakci uvedlo, že případné americké rakety, které by směřovaly na syrské území, sestřelí. My se vás ptáme, je podle vás zásah na místě nebo ne? Měli by nejprve údajný chemický útok prošetřit nezávislá, nezávislé mezinárodní organizace nebo je to zbytečné? Může nebo nemůže konflikt v Sýrii přerůst v otevřený střet mezi USA a Ruskem? Čekáme vaše názory. Číslo do studia je 221552777. Naším dnešním hostem je Jakub El-Ahmadieh, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Podle posledních zpráv může Západ udeřit na Sýrii během následujících 72 hodin. Jak reálný je podle vás tento scénář?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já si myslím, že reálné to poměrně je, že se Trump, respektive jeho administrativa rozhodnou k nějakému vojenskému kroku, otázkou spíš zůstává, jako jaký rozsah toho vojenského zásahu by to případně byl, pokud by už by se k tomu rozhodli, může to samozřejmě být něco víceméně propagačního, jako byl loni také po údajném chemickém útoku ten americký raketový útok na syrskou vojenskou základnu, který v podstatě byl jednorázový, pak už se neopakoval, nemělo to žádný další zásadní vývoj, anebo jestli skutečně i vzhledem k těm změnám, které v okolí prezidenta Trumpa v poslední době proběhly, jestli tam dojde k nějakým, jestli tam dojde k nějakému rozsáhlejšímu zásahu, případně jestli tam bude nějaký plán, jak tedy proti tomu Asadovu režimu systematicky bojovat, což ale vzhledem k přítomnosti Ruska si já osobně dokážu představit jenom dost těžko.

Vladimír KROC, moderátor

Právě Rusko už mezitím varovalo, že všechny rakety vypálené na syrské území budou sestřeleny. Vypovídá to něco možné rychlé eskalaci konfliktu?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vzhledem k tomu, jakým způsobem se Rusové v Sýrii angažují, tak je vidět, že tam mají poměrně silné zájmy, v podstatě Asadův režim, tedy nejenom Rusové, ale s jejich významným přispěním byl jako zachráněn od, od totálního kolapsu, když se podíváte na nějakou první polovinu té syrské války, tak to skutečně vypadalo, že Asadův režim bude odepsán, což se za poslední léta poměrně výrazně změnilo. Asad je teďka v Sýrii asi nejkonzistentnějším a nejsilnějším domácím hráčem, takže Rusové mají zřejmě velký zájem na tom ten jeho režim nějakým způsobem podpořit, chránit si tam své vlastní zájmy a pochybuji o tom, že by, že by tedy nedošlo k eskalaci konfliktu v případě, že by Američané ten svůj zásah mínili nějak široce, nebo že by skutečně chtěli nějak zasáhnout do, do vývoje té syrské války v neprospěch nebo v zásadní neprospěch Asadova režimu.

Vladimír KROC, moderátor

Dá se vyšetřit nebo prokázat, že skutečně se jednalo v Dúmě o chemický útok a případně, kdo ho podnikl?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak asi se to za určitých podmínek vyšetřit dá. Nicméně, pokud jsem dobře sledoval vyjádření mezinárodních organizací zabývajících se touto problematikou, tak samozřejmě, aby byla získána jistota, zda tedy byl použit ten, byla použita nějaká chemická zbraň, co to bylo za látku a tak dále, tak na to je samozřejmě potřeba poměrně podrobné zkoumání na místě, z fotek ani videí se to poznat nedá, nicméně dá se asi předpokládat vzhledem k tomu počtu vyjádření, že tam tedy k nějakému tomu chemickému útoku došlo, je samozřejmě otázkou, ty obě strany se navzájem obviňují z pravého opaku, že Asad říká, že to bylo tedy nastraženo, aby to posloužilo jako záminka k útokům proti syrskému režimu. Spojené státy a jejich spojenci obviňují tedy Asada a Rusko z toho, že, že ten útok spáchali, takže samozřejmě vyšetřit toho původce může být složitější vzhledem k tomu, že situace v Sýrii je samozřejmě velmi nepřehledná, ale je pravdou, že Asadův režim je tedy jediný, kdo by měl technicky disponovat tím, aby mohl útočit z letadel pomocí takových chemických zbraní. Na druhou stranu vzhledem k tomu, jak se ten válečný konflikt vyvíjí, tak je otázka, jestli je úplně logické, aby Asadův režim, který je na vzestupu, podnikal kroky, které mohou tedy spíše vyvolat takovouhle ostrou reakci ze Západu, ale to je skutečně spíše už spekulace.

Vladimír KROC, moderátor

V tuto chvíli je u mikrofonu, telefonu Ludvík Cigna, posluchač, dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Měly by Spojené státy zaútočit na Sýrii i bez výsledku vyšetřování údajného chemického útoku na Dúmú. Co myslíte?

posluchač

No, já si myslím, že odpověď je nasnadě, jak může někdo na něco útočit, když nemá potvrzeno, zdali je to pravda, to je naprosto absurdní, už od začátku, co se tady o tom bavíme, a váš přisedící, co tam je, hovořil o tom, že to není potvrzené a že je i těžko zjistitelné, ale my tady budeme útočit, tedy pan Trump bude útočit, já jsem byl rád, že by Trump zvolený, dokonce jsem o tom mluvil u vás na Radiofóru, ale myslím si, že to není čistě na něm, to rozhodnutí, každopádně jak, jak se můžeme bavit o tom, jestli by měl někdo útočit, když nevíme, jak to bylo.

Vladimír KROC, moderátor

Obáváte se, že ten konflikt by mohl přerůst v otevřený střet?

posluchač

Ten střet tady už jednou byl otevřený, jestli si vzpomínáte, už byly chemické zbraně v Sýrii jakoby použity chemie a tak dále, viděli jsme snímky, stejně jako vidíme nyní. A Američani vystřelili, cirka, myslím, 50 nějakých raket na nějaké cíle. A polovinu z nich nebo přes polovinu z nich Rusové naprosto vyřídili. Takže otevřený střet tady být může, kdoví, jestli, jestli to celý není zkouška pro ty zbraně a tak dále, ale každopádně střet může, ke střetu může dojít. Jak dalece by se rozšířil, to už je otázka, ale myslím si, že by to bylo všechno zase opět na malým kousku Sýrie.

Vladimír KROC, moderátor

To byl Ludvík Cigna, děkujeme za názor. Na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Teď Miroslava Pokorná. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak to celé vidíte vy?

posluchačka

No, mně to připadá především jako šílený zvěrstvo, protože dříve se války vedly, vedli vojáci, teď jsou tam vlastně oběti civilní. A myslím si, že nejhorší totiž je, že i když by tam nebyly chemické zbraně, tak je to vlastně zvěrstvo už podle mého názoru od samého začátku, protože tam si, tam, co jsou bojiště, kde bojuje Asad, Rusové, tam jsou zájmy Američanů, ale ti lidé, ti jsou úplně vedle. Já si myslím, že by se to mělo vést nějak jinak, mně je prostě těch lidí strašně líto.

Vladimír KROC, moderátor

Miroslava Pokorná, děkujeme, na shledanou.

posluchačka

Prosím, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Ve studiu je s námi také Marián Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, dobrý den.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne.

Vladimír KROC, moderátor

Jak reagují lidé na Facebooku k dnešnímu tématu?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Těch ohlasů je více než dost, jestli bude čas, můžeme se k nim také ještě vrátit. Na Facebooku konkrétně píše třeba Gabriel Svoboda: "Nelíbí se mi, jak západní civilizace v poslední době zcela opouští princip presumpce nevinny, zejména pokud je obviněným Rusko v kauzách Skripal a Sýrie, případně pokud je obviněným bohatý heterosexuální muž v kauze MeToo." Kim Zdeněk Urban: "Pokud to Spojené státy udělají, zařadí se mezi ty, které okřikují, při porušování rezolucí a smluv OSN." Jan Šaman: "Tohle řešení, útok na Sýrii, by mi připadlo jako krajně nešťastné. A pravděpodobně s nedozírnými následky. Vietnam, Afghánistán, Irák, jsou mementem." Pavel Rakušan pokládá hned několik otázek: "Lze člověka obvinít z vraždy bez prokázání viny? Lze člověka bez prokázání viny a spravedlivého soudu nechat popravit? Pokud to je možné, tak je to spravedlivé a dobré? Šlo to ve středověku, tehdy stačilo ukázat a říct - je to čarodějnice. Jsme ve středověku, že bez důkazů o vině

odsuzujeme a trestáme?" Jan Škvára píše: "Rozhodně by měli být Američané zdrženliví, protože na rozdíl od minulého útoku není nic nezávisle potvrzené. Sám si říkám, proč by režim útočil na město, které už bylo de facto pod jejich kontrolou a nepřátelští bojovníci se z něj evakovali, zvláště pak po posledním případě, kdy je Trump okamžitě vybombardoval?" Petr Antoš byl stručný: "Jestli za sebe mermomocí chtějí Američané zase udělat hlupáky, tak prosím." Jako vždy se vás dnes ptáme v anketě na Twitteru, a to konkrétně na otázku, mají Spojené státy zaútočit na Sýrii i bez výsledku vyšetřování údajného chemického útoku na Dúmú? Tak tedy odpovídejte. K tomu už jsou také samozřejmě ohlasy. Petr Holý napsal: "Zaútočit je porušením Charty OSN za jakýchkoliv okolností." A k tomu Matka Představená nám napsala: "Pokud se všichni na světě začnou chovat jako Izrael, pak se v řádu hodin ocitneme zpět v době kamenné. Jdu si hledat pazourek."

Vladimír KROC, moderátor

A na lince je teď pan posluchač Lazák. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jaký je váš názor?

posluchač

No, já si osobně myslím, samozřejmě víceméně shoduju se s těma vlastně předchozíma teda posluchačema, já myslím, že mají v tomhle tom, řekl bych, naprosto jako pravdu. Já si spíš myslím, je to určitá i jako možnost, že v podstatě myslím, že pokud se nemýlím, tak má Donald Trump se setkat s Vladimírem Putinem, myslím, že nějak v květnu, nebo tak nějak, a já si myslím, že ta určitá snaha toto setkání možná i jako překazit, to znamená, jsou to určité síly, proti kterým i vlastně Donald Trump vlastně bojuje ve Spojených jako státech a že to jako chvíli se snaží v podstatě tomu, tomu setkání za každou cenu vlastně zabránit, protože já si teda osobně myslím, že samozřejmě určité jako konflikt v Sýrii samozřejmě by měl pochopitelně i mezinárodní vlastně rozsah. A samozřejmě si myslím, že lidé to tady nějakým způsobem teda obhajují vlastně na to, že by si vlastně měli uvědomit, že pokud by byl samozřejmě, nedej bože, nějaký konflikt, tak samozřejmě v plánech je, aby ten konflikt se odehrál vlastně v Evropě a ne ve Spojených státech, takže samozřejmě to je velký riziko. To si myslím, že by se to mohlo...

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, pane Lazáku, děkujeme, mějte se hezky, na shledanou.

posluchačka

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Ještě pan posluchač Kalabis. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Chtěl bych pochválit vaší stanici, kdy jste ráno, bohužel jenom ráno, v nějakém komentáři uvedli, jak vypadalo to jednání Rady bezpečnosti a ten souboj mezi zástupcem teda Ruska a Spojených států. Jednoznačně tam z toho vyplynulo, že Spojené státy dávaly návrh rezoluce, kdy se to mělo vyšetřit, nezávislou komisí, nevím přesně, jestli se, jak se měla ta, to jste neřekli, jak bude ta komise stanovena, ale řekli jste taky, že Rusové navrhli takovou rezoluci, že si ty zástupce do té komise navolí sami. Takže objektivita takového jaksi výzkumu by byla velice narušena.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře.

posluchač

Já si myslím, že tohle je přesně to, co dělá Rusko a Sovětský svaz celou dobu. Já se pamatuju na to, když v Radě bezpečnosti seděl pan Malik, za Sovětský svaz, a dostal přezdívku "mistr Net," protože všechno, co bylo navrženo jako konstruktivního ze Západu, tak on zamítl.

Vladimír KROC, moderátor

Dobrá, děkuju, pane Kalabisy, mějte se hezky. Na shledanou.

posluchač

Já bych ještě chtěl...

Vladimír KROC, moderátor

Jenom ale prosím stručně...

posluchač

Jednu, jednu větu.

Vladimír KROC, moderátor

Ano.

posluchač

Američani mají dneska takový satelity, že přečtou SPZ na, na autě přímo na zemi. Já si myslím, a mám k tomu teda takovéhle zdůvodnění, že vědí velmi dobře, co se tam stalo.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, rozumíme.

posluchač

Ale nebudou dávat nikomu...

Vladimír KROC, moderátor

Promiňte, děkuju, rozumím, mějte se hezky, na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Tak našim hostem, který sedí v přenosovém voze na Národní třídě, je Jakub El-Ahmadieh. A já se vás ptám, ačkoliv tedy generální tajemník OSN Antonio Guterres přiznal, že OSN není schopna zprávy o chemickém útoku ověřit. Donald Trump se nechal slyšet, že, a teď cituji, ať už jsou to Rusové nebo Sýrie nebo Írán nebo všichni dohromady, my na to přijdeme. Proč si myslíte, že se zmínil právě o Íránu, jaké jsou jeho zájmy v Sýrii?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak Írán je od počátku války poměrně důležitým, důležitým spojencem režimu prezidenta Asada, celá řada iránských bojovníků nebo, chcete-li, dobrovolníků, bojuje na straně prezidenta Asada, vlastně i šíitské libanonské hnutí Hizballáh, které je z Íranu velmi štědře podporováno, svého času byl důležitou součástí Asadových armád, a v podstatě kombinovaně nějak přispívali k tomu, že ten jeho režim v Sýrii nepadl. Takže Írán samozřejmě má silné zájmy na tom, aby ten režim v nějaké podobě zůstal u moci, protože těch důvodů je celá řada, ale když bychom to vzali po té nábožensko-kulturní rovině, tak přece jenom Asadův režim je alávický a převážná většina opozice proti Asadovi jsou sunnité, to znamená, potenciálně spíše spojenci Saúdské Arábie a zase to musíme vnímat i v tom širším kontextu nějakých blízkovýchodních proxy konfliktů, v podstatě ve všech tady těch konfliktech, které teďka probíhají, se nějakým způsobem více či méně střetávají zájmy, nejen tedy Ruska a západních spojenců, ale taky, taky tam dochází k jakémusi souboji o tu regionální hegemonii mezi Íránem a Saúdskou Arábií, který je možná vlastně z hlediska situace na místě ještě o něco důležitější a evidentnější, než potom ty globální aspirace Spojených států a Ruska.

Vladimír KROC, moderátor

V pondělí nastoupil na pozici Trumpova bezpečnostního poradce John Bolton, který je známý svými ostrými názory jak právě proti Rusku, tak Íranu. Na kolik může hrát roli v současném rázném jednání amerického prezidenta?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to záleží, jak moc na něho Donald Trump dá. Samozřejmě je tam nově teďka, takže asi bude mít do jisté míry prezidentovu důvěru. John Bolton je jeden z těch největších jestřábů, které bychom si asi v tom, v této pozici mohli představit, byl velkým advokátem druhé invaze do Iráku, která víme, že nedopadla úplně slavně. V podstatě jako nějaký jeho záznam s ohledem na invaze na Blízkém východě skutečně není úplně impozantní z hlediska toho, jak potom ty invaze dopadly, takže samozřejmě to, že se Trump obklopuje takovými lidmi a v podstatě se postupně zbavuje těch lidí, o kterých se hovořilo, že by ho měli jaksí brzdit nebo být takovým umírněným hlasem jeho administrativy, jako byl třeba ministr zahraničí Tillerson, tak to samozřejmě asi svědčí o tom, že ze strany Spojených států hrozí tedy nějaké, nějaké takové ostřejší postupy, možná bych řekl i méně promyšlené v mnoha ohledech, ale to asi ukáže až čas, jestli se to skutečně potvrdí.

Vladimír KROC, moderátor

Posloucháte Radioforum, teď na lince čeká pan posluchač Fiala, vítejte ve vysílání, dobrý den. Tak teď jsem dostal signál, že na lince je pan Pukovský. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den, pane redaktore. Já už jsem vůbec, já jsem si myslel, že už se vůbec tou špinavou politikou vůbec má smysl zabývat, ale poslouchal jsem dopoledne tak před 11. hodinou, mluvil tam nějaký pan Šandor, no, ten mluvil možná půl hodiny, nebo kolik, a nedalo by se říct, že bych s ním nesouhlasil, s něčím, ale řeknu vám, tato politika Spojených států může vést dříve či později k světovému konfliktu, včetně evropského NATO, všechny ty dosavadní výmysly jsou nevěrohodné a zřejmě nastrčené, jak to uměl, jak uměli za Hitlera, což někteří myslí, že mají dobře vybavené atomové kryty na přežití a na obyčejných lidech jim nezáleží, tak vymýšlejí jenom konflikty, konflikty, to je, Izrael, Spojené státy a tak dále, nebudu je jmenovat. Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, pane Pukovský, děkujeme, na shledanou. Vracíme se k hostu Radiofóra, kterým je Jakub El-Ahmadiéh. Povězte, co by ta případná odvetná americká vojenská akce tedy mohla znamenat?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je opravdu těžko říct, protože opravdu fakt teda záleží hrozně na tom, aby, tedy jaký bude rozsah takové, takové akce, kdy bychom brali v nějakým úplně extrémně širokým rozsahu, že by Američané tam skutečně chtěli tedy se proti tomu Asadovu režimu nějak postavit, což si fakt v praxi neumím moc představit, tak pak by tam samozřejmě skutečně reálně hrozila nějaká přímá konfrontace s Ruskem. A taková situace už je potom z hlediska dalšího vývoje opravdu jen těžko předvídatelná, víme, jakým způsobem se režim Vladimira Putina staví k řešení konfliktů a zastupování svých zájmů. A co si budeme nalhávat, Donald Trump a jeho administrativa taky nepatří úplně k nejvyzpytatelnějším hráčům na světovém poli. Takže, takže tam je skutečně těžko předvídat. Spíš je otázka, jak by se potom v případě třeba nějakého méně rozsáhlého útoku nebo nějakých jiných opatření, jak by se potom vyvíjela ta syrská válka, přece jenom Asad, ač se to spouště lidí samozřejmě nemusí líbit, tak Asad je v tuhle chvíli asi jedním z mála konsolidovaných domácích hráčů, když tedy nepočítáme Kurdy na severu, kteří ale teďka mají, myslím, dost svých problémů s Tureckem, tak v těch ostatních částech Sýrie už jsou ti rebelové v podstatě na hraně porážky, až na nějakých pár oblastí, takže si lze těžko představit, kdyby teďka měl být ten Asadův režim, ještě když má podporu Ruska, poražen, tak za prvé, by to asi trvalo zase neúměrně dlouho. A za druhé, za druhé by to tu válku zase vrátilo o několik kroků zpátky. Přitom zároveň, nebo nemůžeme vědět, jaké probíhají zákulisní třenice nebo pře uvnitř toho Asadova režimu, do toho samozřejmě není vidět a on v nějaký moment asi nastane i velký tlak na to, aby Asad osobně tedy byl odejit a nahradil ho někdo jiný z jádra toho režimu, na druhou stranu tam prostě v Sýrii v tuhle chvíli jako není domácí alternativa, která by nahradila ten režim jako takový. Asad samozřejmě nahraditelný je.

Vladimír KROC, moderátor

V Radiofóru je teď hostem pan Novotný. Vítejte. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Já jsem se chtěl vyjádřit akorát k tomu. Slyšíme se?

Vladimír KROC, moderátor

Ano, my vás posloucháme.

posluchač

Dobře, fajn. Já se chtěl jenom vyjádřit k tomu, že vlastně jako, jestli se vůbec místní obyvatelé taky zajímají tím, že vlastně tam trpí civilní obyvatelstvo úplně neskutečně. A já doufám, že tentokrát Američani vědí, co dělají, samozřejmě ono je to jakoby nasnadě, protože já prostě k Rusům nemám důvěru. To je samý vlastně popírání. Vzpomeňme na letadlo, které bylo sestřeleno nad Ukrajinou, to tak neudělali a tak dále, a tak dále. Oni vlastně všechno jakoby popírají, že jo. Takže v tomhle případě nikdo nechce válku, to je samozřejmě jasný. Na druhou stranu masakr lidí, který tam probíhá, velkou, velkou jaksí, jak to mám říct, lítost nad tím, co se tam děje, tam si vyřizují účty úplně všichni, dá se říct. A jestli se tentokrát takhle Amerika nějakým způsobem postaví proti tomu, co se tam děje, proti těm chemickým útokům, tak z mého pohledu sice je to strašně krutý, protože jakákoliv /nesrozumitelné/ je krutá, tak ale je to ospravedlnitelný.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře.

posluchač

Rozumíte mi?

Vladimír KROC, moderátor

Dobře. Rozumíme. To byl pan Novotný. Děkujeme, na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Obracím se na Mariána Vojtka. My jsme vám položili otázku na Twitteru. Mají Spojené státy zaútočit na Sýrii i bez výsledku vyšetřování údajného chemického útoku na Dúmú?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Ta anketa stále probíhá, máte ještě zhruba tak minutu dvě, ale myslím si, že už je rozhodnuto. Je zajímavé, že se nenašel nikdo, kdo by nehlasoval pro možnost nezajímá mě to, ale víme tedy, že rozhodla možnost ne se 56 %.

Vladimír KROC, moderátor

Ještě nějaké ohlasy na Facebooku?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Určitě můžeme vybírat z dalších. Jan Novotný píše: "USA ke svým agresím někdy potřebovaly nějaké výsledky vyšetřování?" Milan Popelka: "Asi je v tomto případě nejlepší si ty aktéry personifikovat: Donald Trump, Vladimir Putin, Recep Tayyip Erdogan, Theresa May. Za koho z nich byste chtěli položit život?" Ptá se pan Popelka. A ještě jeden názor, třeba od Viktora Svobody: "Jak mohou zaútočit? Kdo jim to dovolil nebo odsouhlasil?"

Vladimír KROC, moderátor

Naším hostem v Radiofóru je Jakub El-Ahmadieh, analytik AMO z katedry severoamerických studií Univerzity Karlovy. Agentura TASS uvedla, že navzdory novému napětí ruská i americká armáda stále koordinují svůj postup v Sýrii s využitím linky zřízení k tomu, aby se zabránilo nehodám v syrském leteckém prostoru. O čem takhle ta informace podle vás může vypovídat?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak nevím, jak moc velká výpovědní hodnota téhle informace je, ale to je logické, to se, pokud, dokud se ty dva aktéři nedostanou opravdu do nějakého otevřeného konfliktu, který bude teda jiný, než slovní a na půdě Rady bezpečnosti OSN, tak samozřejmě ty vojenské operace, respektive pohyby techniky a vojsk je potřeba koordinovat mezi sebou, aby to právě naopak ten případný konflikt ještě nerozdmýchal. Takže to si myslím, že je asi standardní a že zatím je to taková válka slov, i když ta situace se zdá být eskalovaná hodně, tak vlastně k ničemu, kromě teda toho chemického útoku, tak k žádné jako reakci zatím nedošlo, takže to se asi taky teprve uvidí.

Vladimír KROC, moderátor

V poslední minutě, pokud by ta akce byla mezinárodní, kdo by se do ní zřejmě zapojil, zatím se mluvilo o Velké Británii, možná Francii a také o spojencích z Blízkého východu?

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak myslím si, že ta Británie, Francie jsou reálné, jestli ještě nějaká, nějaký další evropský spojenc by se zapojil, tak bych řekl, že spíš omezeně, asi ne úplně přímo vojensky, ale ze strany spojenců na Blízkém východě bude určitě zájem ze strany Saúdské Arábie, to je to, o čem jsem mluvil při jedné z těch předchozích otázek, tam Saúdové v podstatě mají zájem na tom nějak potlačit vliv Íránu a tím pádem schopnost Asadova režimu tu Sýrii, ať už z větší části nebo celou znovu ovládnout, protože jejich zájmem je tedy spíše podpořit nějakou tu opozici, nebo respektive jakoukoli sílu, která půjde proti Asadovi.

Vladimír KROC, moderátor

Tolik tedy analytik AMO Jakub El-Ahmadieh. Děkujeme za účast v Radiofóru. Hezký den, na shledanou.

Jakub EL-AHMADIEH, analytik AMO působící na katedře severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Děkuji Mariánu Vojtkovi, na shledanou.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Hezké odpoledne.

Na Erasmus jezdí kampusoví povaleči, žijí tam ve zlaté kleci, kritizuje studijní pobyty poslanec SPD

11.4.2018 aktualne.cz str. 00 Domáci
Ondřej Houska

Praha - Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance za SPD Lubomíra Volného naprosto zkreslené informace o tamním životě.

Praha - Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance za SPD Lubomíra Volného naprosto zkreslené informace o tamním životě. A kvůli tomu pak nejsou schopni odhalit hluboké problémy země, v níž pobývají. "Ti lidé se vracejí ze zahraničních pobytů naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii," stěžoval si Volný na posledním zasedání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny. Aktuálně.cz má k dispozici zvukový záznam tohoto zasedání.

Volný z SPD Tomia Okamury studenty vyjíždějící do ciziny v rámci programu Erasmus označil za "kampusové povaleče". Podle něj odmítají informace, které během zahraničního studia dostanou, konfrontovat s realitou. O chování Čechů studujících v zahraničí je prý dobře informován díky zkušenostem ze své vlastní rodiny.

S Volného tvrzením naprosto nesouhlasí Kateřina Králová, bývalá proděkanka pro zahraniční styky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a dnes ředitelka tamní katedry ruských a východoevropských studií. "Studenti se v zahraničí musí odtrhnout mámě od sukně a začít být samostatní. Musí se o sebe sami postarat, často přitom ve svém okolí nemají jediného člověka, který by mluvil česky," připomíná Králová.

Podle ní dá studijní pobyt v rámci programu Erasmus studentům tolik, co dva roky běžného studia doma. A to nejen z hlediska samostatnosti, ale hlavně z pohledu získání dovedností, které pak uplatní na trhu práce. Na studijním pobytu často musí komunikovat ne v jednom, ale ve dvou cizích jazycích.

Poslanec Volný ale tvrdí, že čeští studenti na Západě podléhají tamní propagandě. "Zkušenosti studentů jsou v přímém rozporu se zkušenostmi lidí, kteří se vracejí třeba z vyspělých západních evropských ekonomik z obav o své bezpečí a o své zdraví," sdělil Volný.

Podle něj je pobyt v zahraničí obecně pozitivní věcí. V rámci programu Erasmus ale prý studenti žijí v jakési bublině či zlaté kleci, a nejsou tak schopni odhalit pravý stav věcí ve státě, ve kterém dočasně žijí. "Když studují třeba v Bruselu, tak se odmítají projít o půlnoci po Molenbeeku. To je prostě fakt," sděloval Volný ostatním poslancům výboru pro evropské záležitosti. Molenbeek je čtvrť v belgickém Bruselu, odkud pocházelo několik atentátníků, kteří spáchali teroristické útoky v Paříži v listopadu 2015.

Králová je naopak přesvědčená, že studenti v zahraničí "zakusí, co znamená být cizincem v jiném prostředí". S žádnou propagandou, která by líčila EU jako pozitivní projekt, do styku nepřijdou. S tématem Evropské unie se setkají jen tehdy, pokud mají v rámci svého studijního programu nějaký předmět věnovaný EU. "Mladí lidé v

současném globalizovaném světě poznají kulturu jiné země a učí se větší toleranci k takovým kulturám," uzavírá Králová, podle které je na každém, jestli to považuje za pozitivní, nebo negativní jev.

Volný se v Poslanecké sněmovně zároveň ohradil proti tvrzení, že evropská integrace po druhé světové válce přispěla k udržení míru v Evropě. K válkám podle něj nedošlo proto, že "kdysi Sovětský svaz a v současné době Rusko má jaderné zbraně a všichni víme, že je ochotné je použít". Podle Volného navíc "prvotní integrace nevznikla proto, aby v Evropě nebyly války, ale aby bohatí lidé ještě více zbohatli".

Historici se shodují, že evropská integrace přispěla k urovnání hlubokých konfliktů v Evropě, především mezi Němci a Francouzi. Po druhé světové válce pak ozbrojený konflikt nevypukl i díky tomu, že oba bloky, tedy západní a východní, měly k dispozici jaderné zbraně v takové míře, která zaručovala vzájemné sebezničení bez ohledu na to, zda by jako první zaútočili Američané, nebo Sověti.

Volný na otázky zasláné redakcí Aktuálně.cz nereagoval. "Tento názor je čistě pana Volného," odpověděla mluvčí SPD Michaela Dolenská, zda se Volného pohled na program Erasmus shoduje s pozicí hnutí. Poslanec Volný hovoří o tom, proč podle něj v Evropě nevypukla válka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/na-erasmus-jezdi-kampusovi-povaleci-ziji-tam-ve-zlate-kleci/r~a72b98d63cc411e8b8310cc47ab5f122/>

Na Erasmus jezdí kampusoví povaleči, žijí tam ve zlaté kleci, kritizuje studijní pobyty poslanec SPD

11.4.2018 magazin.aktualne.cz str. 00 Domáci

Ondřej Houska

Praha - Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance za SPD Lubomíra Volného naprosto zkreslené informace o tamním životě.

Praha - Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance za SPD Lubomíra Volného naprosto zkreslené informace o tamním životě. A kvůli tomu pak nejsou schopni odhalit hluboké problémy země, v níž pobývají. "Ti lidé se vracejí ze zahraničních pobytů naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii," stěžoval si Volný na posledním zasedání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny. Aktuálně.cz má k dispozici zvukový záznam tohoto zasedání.

Volný z SPD Tomia Okamury studenty vyjíždějící do ciziny v rámci programu Erasmus označil za "kampusové povaleče". Podle něj odmítají informace, které během zahraničního studia dostanou, konfrontovat s realitou. O chování Čechů studujících v zahraničí je prý dobře informován díky zkušenostem ze své vlastní rodiny.

S Volného tvrzením naprosto nesouhlasí Kateřina Králová, bývalá proděkanka pro zahraniční styky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a dnes ředitelka tamní katedry ruských a východoevropských studií. "Studenti se v zahraničí musí odtrhnout mámě od sukně a začít být samostatní. Musí se o sebe sami postarat, často přitom ve svém okolí nemají jediného člověka, který by mluvil česky," připomíná Králová.

Podle ní dá studijní pobyt v rámci programu Erasmus studentům tolik, co dva roky běžného studia doma. A to nejen z hlediska samostatnosti, ale hlavně z pohledu získání dovedností, které pak uplatní na trhu práce. Na studijním pobytu často musí komunikovat ne v jednom, ale ve dvou cizích jazycích.

Poslanec Volný ale tvrdí, že čeští studenti na Západě podléhají tamní propagandě. "Zkušenosti studentů jsou v přímém rozporu se zkušenostmi lidí, kteří se vracejí třeba z vyspělých západních evropských ekonomik z obav o své bezpečí a o své zdraví," sdělil Volný.

Podle něj je pobyt v zahraničí obecně pozitivní věcí. V rámci programu Erasmus ale prý studenti žijí v jakési bublině či zlaté kleci, a nejsou tak schopni odhalit pravý stav věcí ve státě, ve kterém dočasně žijí. "Když studují třeba v Bruselu, tak se odmítají projít o půlnoci po Molenbeeku. To je prostě fakt," sděloval Volný ostatním

poslancům výboru pro evropské záležitosti. Molenbeek je čtvrť v belgickém Bruselu, odkud pocházelo několik atentátníků, kteří spáchali teroristické útoky v Paříži v listopadu 2015.

Králová je naopak přesvědčená, že studenti v zahraničí "zakusí, co znamená být cizincem v jiném prostředí". S žádnou propagandou, která by líčila EU jako pozitivní projekt, do styku nepřijdou. S tématem Evropské unie se setkají jen tehdy, pokud mají v rámci svého studijního programu nějaký předmět věnovaný EU. "Mladí lidé v současném globalizovaném světě poznají kulturu jiné země a učí se větší toleranci k takovým kulturám," uzavírá Králová, podle které je na každém, jestli to považuje za pozitivní, nebo negativní jev.

Volný se v Poslanecké sněmovně zároveň ohradil proti tvrzení, že evropská integrace po druhé světové válce přispěla k udržení míru v Evropě. K válkám podle něj nedošlo proto, že "kdysi Sovětský svaz a v současné době Rusko má jaderné zbraně a všichni víme, že je ochotné je použít". Podle Volného navíc "prvotní integrace nevznikla proto, aby v Evropě nebyly války, ale aby bohatí lidé ještě více zbohatli".

Historici se shodují, že evropská integrace přispěla k urovnání hlubokých konfliktů v Evropě, především mezi Němci a Francouzi. Po druhé světové válce pak ozbrojený konflikt nevypukl i díky tomu, že oba bloky, tedy západní a východní, měly k dispozici jaderné zbraně v takové míře, která zaručovala vzájemné sebezničení bez ohledu na to, zda by jako první zaútočili Američané, nebo Sověti.

Volný na otázky zasláné redakcí Aktuálně.cz nereagoval. "Tento názor je čistě pana Volného," odpověděla mluvčí SPD Michaela Dolenská, zda se Volného pohled na program Erasmus shoduje s pozicí hnutí. Poslanec Volný hovoří o tom, proč podle něj v Evropě nevypukla válka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/na-erasmus-jezdi-kampusovi-povaleci-ziji-tam-ve-zlate-keci/r~a72b98d63cc411e8b8310cc47ab5f122/>

Na Erasmus jezdí kampusoví povaleči, žijí tam ve zlaté kleci, kritizuje studijní pobyty poslanec SPD

11.4.2018 sport.aktualne.centrum.cz str. 00 Domáci

Ondřej Houska

Praha - Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance za SPD Lubomíra Volného naprosto zkreslené informace o tamním životě.

Praha - Mladí lidé, kteří odjíždějí studovat do západní Evropy, získávají podle poslance za SPD Lubomíra Volného naprosto zkreslené informace o tamním životě. A kvůli tomu pak nejsou schopni odhalit hluboké problémy země, v níž pobývají. "Ti lidé se vracejí ze zahraničních pobytů naprosto nekriticky nastavení vůči Evropské unii," stěžoval si Volný na posledním zasedání výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny. Aktuálně.cz má k dispozici zvukový záznam tohoto zasedání.

Volný z SPD Tomia Okamury studenty vyjíždějící do ciziny v rámci programu Erasmus označil za "kampusové povaleče". Podle něj odmítají informace, které během zahraničního studia dostanou, konfrontovat s realitou. O chování Čechů studujících v zahraničí je prý dobře informován díky zkušenostem ze své vlastní rodiny.

S Volného tvrzením naprosto nesouhlasí Kateřina Králová, bývalá proděkanka pro zahraniční styky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a dnes ředitelka tamní katedry ruských a východoevropských studií. "Studenti se v zahraničí musí odtrhnout mámě od sukně a začít být samostatní. Musí se o sebe sami postarat, často přitom ve svém okolí nemají jediného člověka, který by mluvil česky," připomíná Králová.

Podle ní dá studijní pobyt v rámci programu Erasmus studentům tolik, co dva roky běžného studia doma. A to nejen z hlediska samostatnosti, ale hlavně z pohledu získání dovedností, které pak uplatní na trhu práce. Na studijním pobytu často musí komunikovat ne v jednom, ale ve dvou cizích jazycích.

Poslanec Volný ale tvrdí, že čeští studenti na Západě podléhají tamní propagandě. "Zkušenosti studentů jsou v přímém rozporu se zkušenostmi lidí, kteří se vracejí třeba z vyspělých západních evropských ekonomik z obav o své bezpečí a o své zdraví," sdělil Volný.

Podle něj je pobyt v zahraničí obecně pozitivní věcí. V rámci programu Erasmus ale prý studenti žijí v jakési bublině či zlaté kleci, a nejsou tak schopni odhalit pravý stav věcí ve státě, ve kterém dočasně žijí. "Když studují třeba v Bruselu, tak se odmítají projít o půlnoci po Molenbeeku. To je prostě fakt," sděloval Volný ostatním poslancům výboru pro evropské záležitosti. Molenbeek je čtvrť v belgickém Bruselu, odkud pocházelo několik atentátníků, kteří spáchali teroristické útoky v Paříži v listopadu 2015.

Králová je naopak přesvědčená, že studenti v zahraničí "zakusí, co znamená být cizincem v jiném prostředí". S žádnou propagandou, která by líčila EU jako pozitivní projekt, do styku nepřijdou. S tématem Evropské unie se setkají jen tehdy, pokud mají v rámci svého studijního programu nějaký předmět věnovaný EU. "Mladí lidé v současném globalizovaném světě poznají kulturu jiné země a učí se větší toleranci k takovým kulturám," uzavírá Králová, podle které je na každém, jestli to považuje za pozitivní, nebo negativní jev.

Volný se v Poslanecké sněmovně zároveň ohradil proti tvrzení, že evropská integrace po druhé světové válce přispěla k udržení míru v Evropě. K válkám podle něj nedošlo proto, že "kdysi Sovětský svaz a v současné době Rusko má jaderné zbraně a všichni víme, že je ochotné je použít". Podle Volného navíc "prvotní integrace nevznikla proto, aby v Evropě nebyly války, ale aby bohatí lidé ještě více zbohatli".

Historici se shodují, že evropská integrace přispěla k urovnání hlubokých konfliktů v Evropě, především mezi Němci a Francouzi. Po druhé světové válce pak ozbrojený konflikt nevypukl i díky tomu, že oba bloky, tedy západní a východní, měly k dispozici jaderné zbraně v takové míře, která zaručovala vzájemné sebezničení bez ohledu na to, zda by jako první zaútočili Američané, nebo Sověti.

Volný na otázky zasláné redakcí Aktuálně.cz nereagoval. "Tento názor je čistě pana Volného," odpověděla mluvčí SPD Michaela Dolenská, zda se Volného pohled na program Erasmus shoduje s pozicí hnutí. Poslanec Volný hovoří o tom, proč podle něj v Evropě nevypukla válka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/na-erasmus-jezdi-kampusovi-povaleci-ziji-tam-ve-zlate-kleci/r~a72b98d63cc411e8b8310cc47ab5f122/>

Filip po schůzce se Zemanem: Komunisté jsou připraveni jednat s ANO a SPD o vládě

**11.4.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
svitakm**

Předseda KSČM Vojtěch Filip oznámil, že jeho strana je připravená jednat o vzniku menšinové vlády ANO s podporou KSČM a SPD. Řekl to po středečním jednání s prezidentem Milošem Zemanem v Lánech. Potvrdil, že komunisté přímo do vlády nevstoupí.

„Jsme připraveni na jednání ve formátu, který (prezident) doporučil předsedovi vlády, to znamená jednat kromě hnutí ANO i s SPD,“ řekl po schůzce Filip. Dodal, že Miloš Zeman ho ujistil o tom, že trvá pověření Andreje Babiše pro vyjednávání o vládě.

Místopředseda poslaneckého klubu KSČM Leo Luzar v ČT dodal, že ve straně se ozývá kritika obou případných partnerů. „Máme velké výhrady k mnoha věcem, které SPD prezentuje,“ řekl. Jako další alternativu vidí ale jen předčasné volby. „My si nepřejeme nové volby. Nechceme zatěžovat občany strádáním povolebního vyjednávání, které by jistě znovu nastalo,“ vysvětlil Luzar s tím, že rozložení sil ve sněmovně by se podle jeho názoru příliš nezměnilo.

Filip odmítl spekulovat o případných personáliích. „Pro nás je důležité, aby současný programový kompromis, který jsme vyjednávali se sociální demokracií, byl dodržen.“ Zároveň řekl, že KSČM nebude vstupovat do vlády, protože se s ANO neshodla v oblasti daní a bezpečnostní politiky.

Alexandr Černý
poslanec KSČM

„Prioritně jsme motivováni, abychom přispěli k vytvoření funkční vlády s důvěrou, abychom přispěli ke stabilizaci této země. Pokud se nám jako přidaná hodnota podaří něco z toho vytěžit, mám na mysli programové požadavky, tak budeme nesmírně rádi.“

Alexandr Černý
poslanec KSČM

SPD trvá na referendu o vystoupení z EU

SPD by menšinovou vládu ANO i nadále podpořilo. Klade si ale jednu podmínku. „Co se týče programu, jsme s ANO téměř domluveni až na jednu pro nás poměrně zásadní věc, a to je referendum o zahraničněpolitických smlouvách. Bez něho bychom do podpory jakékoliv vlády nešli,“ řekl v ČT místopředseda SPD Radim Fiala. Odmítl komentovat vyjádření některých komunistů o tom, že SPD je xenofobní stranou.

Napjaté vztahy mezi těmito dvěma stranami by podle politologa **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity v Brně Lubomíra Kopečka mohl vyřešit nový formát jednání. „Nebude jedna dohoda, ale dvě dohody ANO s SPD a ANO s KSČM. To má určitou logiku, protože ty dvě menší strany mohou tvrdit, že spolu nemají dohodu,“ nastínil v ČT.

přehrát

video

Události: Plán na novou vládu

Události: Plán na novou vládu

Vojtěch Filip (KSČM) po jednání s prezidentem

Komentátor Kubičko o jednání Filipa se Zemanem

90' ČT24 - Menšinová vláda ANO s podporou komunistů a SPD?

Černý (KSČM): Chceme přispět ke stabilizaci země

Zeman podporuje vojenské mise, komunisté ne

Filip poznamenal, že pro komunisty je důležitá otázka referenda. V Událostech řekl, že strana ho vždy podporovala: „My jsme předložili do sněmovny už osmý návrh a trváme na tom, aby byl projednán.“

KSČM podle Filipa setrvává na svých sedmi zásadních bodech. Mezi nimi je čtyřletý plán na růst minimální mzdy, otázka důchodů a jejich valorizace, ochrana přírodních zdrojů nebo otázka co nejmenšího zapojení soukromých firem do hospodaření s vodou.

Komunisté teď vyčkají na jednání dalších politiků s prezidentem. Zeman ve čtvrtek v Lánech přijme šéfa SPD Tomia Okamuru. O schůzku požádali i představitelé ODS, Pirátů a KDU-ČSL.

Filip také řekl, že se neshodli se Zemanem na otázce účasti české armády v zahraničních misích. Zatímco komunisté chtějí nejprve řešit otázky bezpečnosti v Česku, prezident je zastáncem misí, protože je přesvědčen o tom, že hrozba islámských radikálů v zahraničí se týká i bezpečnosti ČR.

Předseda komunistů dále tlumočil překvapení prezidenta z krachu jednání o menšinové koaliční vládě ANO s ČSSD s podporou KSČM. Miloše Zemana podle Filipa tento vývoj mrzí. Vznikne vláda ANO s podporou KSČM a SPD? Názory komentátorů se různí

Komentátor Českého rozhlasu Plus Radko Kubičko ve vysílání ČT upozornil, že KSČM a SPD jsou pro mnohé partnery problematické a usilují o vlastní legitimizaci. Proto chtějí jednat s kýmkoliv. „Z jejich strany ochota přímo čiší, za vyjití z izolace jsou vděční,“ řekl Kubičko.

Domnívá se však, že Babišovi se do spolupráce s KSČM a SPD nechce. „Myslím, že tahle varianta nevyjde, že je to taková další kouřová clona,“ řekl Kubičko s tím, že Babiš podle něj působí bezradně. Upozornil, že v této věci také poprvé narazil na odpor ve vlastní straně.

Řekl, že Andrej Babiš by s vládou stojící na podpoře komunistů a SPD narazil na velké problémy na politické scéně, u evropských partnerů i v ulicích českých měst. „Předpokládám, že proti této vládě by byly velké demonstrace,“ zaspekuloval.

Politolog Kopeček naopak poznamenal, že „varianta jednobarevné vlády ANO s podporou SPD a komunistů je velmi pravděpodobná.“ Prezidentovo doporučení naráží v ANO na nesouhlas

Zeman v úterý doporučil premiérovi v demisi Andreji Babišovi, aby pokračoval ve vyjednávání o jednobarevné vládě ANO s podporou KSČM a SPD. Společně mají 115 poslanců.

Podpora od SPD má však mezi poslanci ANO odpůrce. ČT zjistila, že proti je 44 a pro jen 24 z nich. Jak se hnutí nakonec k takové variantě postaví, bude ve čtvrtek řešit předsednictvo i výbor ANO.

Odkaz

Ministr Ťok vyloučil účast ve vládě, pokud by vznikla díky SPD. Výhrady mají i další členové ANO

Ve sněmovně se objevil také návrh na vznik menšinové vlády bez ANO. Přišli s ním lidovci, kteří v této věci pozvali na společnou schůzku ve středu večer představitele ODS, Pirátů, ČSSD, TOP 09 a STAN. Společně mají 85 poslanců. Představitelé pozvaných stran tento návrh nepovažují za realistický, jednání se ale nebrání.

Na schůzku nakonec dorazili všichni pozvaní kromě ČSSD. Výsledky jednání pěti stran její svolavatel Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL) odmítl komentovat.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2447356-filip-komuniste-jsou-pripraveni-jednat-s-ano-a-spod-podpore-vlady>

Vyjet ven se vyplatí

10.4.2018 **Katolický týdeník** str. 18 **Příloha - Evropská unie**

MARTIN PELC, absolvent programu Erasmus

„Na Erasmus“ jsem vyjel roku 2011 a jeden semestr magisterského studia strávil v Londýně. Na své škole – **Fakultě sociálních věd** UK, kde jsem studoval evropská studia – jsem si zvolil preferovanou zemi a partnerskou univerzitu a pak absolvoval výběrové řízení. Forma studia v Londýně byla od té české hodně odlišná – často jsme psali eseje, zpracovávali prezentace, diskutovali i navštěvovali sídla mezinárodních organizací. Připadalo mi prospěšné poznat i jiné způsoby vzdělávání, ačkoli i český systém, jak mohu nyní potvrdit, má něco do sebe.

Studiem v zahraničí jsem získal velmi dobrou znalost angličtiny slovem i písmem. Později při pracovních pohovorech jsem pochopil, že mít v CV studium v zahraničí je pro zaměstnavatele velmi dobré doporučení a důkaz, že cizí jazyk opravdu umíte. A pobyt mě také osamostatnil a přinesl mi i nové přátele z okolních zemí. S některými jsme dodnes v kontaktu.

Foto popis| Snímek archiv Martina Pelce

Firma KPMG zbudovala další čtecí koutek

9.4.2018 **Hospodářské noviny** str. 15 **Lidé**

Společnost KPMG Česká republika se stala partnerem třetího čtecího koutku. V pátek 23. března ho tato poradenská firma otevřela na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity. Podobná místa, kde si studenti mohou přečíst **Hospodářské noviny**, fungují také na Vysoké škole ekonomické v Praze nebo na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK. „Čtecí koutky patří k našim nejmilejším projektům. Rádi pomáháme studentům v osobním rozvoji a přístupu ke kvalitním informacím,“ říká specialistka HR marketingu v KPMG Jana Samšuková (vpravo).

Foto autor| Foto: Jolana Navrátilová, ESF MU

Firma KPMG zbudovala další čtecí koutek

9.4.2018 **iHNed.cz** str. 00

red

Společnost KPMG Česká republika se stala partnerem třetího čtecího koutku. V pátek 23. března ho tato poradenská firma otevřela na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity. Podobná místa, kde si studenti mohou přečíst **Hospodářské noviny**, fungují také na Vysoké škole ekonomické v Praze nebo na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK. „Čtecí koutky patří k našim nejmilejším projektům. Rádi pomáháme studentům v osobním rozvoji a přístupu ke kvalitním informacím,“ říká specialistka HR marketingu v KPMG Jana Samšuková (vpravo).

Tipy na firemní a společenské akce posílejte na personalie@economia.cz

Vítězství strany Fidesz v Maďarsku

9.4.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Získali jsme šanci ochránit sebe a ochránit Maďarsko. Prohlásil triumfálně tamní premiér Viktor Orbán těsně po vítězných volbách. Jeho strana Fidesz získala i při vysoké volební účasti ústavní většinu v parlamentu. On sám s největší pravděpodobností stane už potřetí za sebou v čele vlády. My jsme ve spojení s naší zpravodajkou Pavlínou Nečáskovou, která včera sledovala volby přímo v hlavním štábu strany Fidesz v Budapešti. Dobrý den.

Pavlína NEČÁSKOVÁ, redaktorka

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak to v onom hlavním stavu Fidesz probíhalo? Očekávali tam tak jednoznačné vítězství, anebo bylo i na Viktoru Orbánu znát jisté napětí?

Pavlína NEČÁSKOVÁ, redaktorka

Tak já musím říct, říci nejdřív, že jsme neměli možnost se pohybovat přímo mezi členy strany, ale vše to bylo striktně odděleno. Přesto kousek od nás čekaly stovky příznivců Fideszu, ti byli velmi napjatí a skutečně poctivě několik hodin vyčkávali na výsledky a následně se z nich tedy mohli radovat. Ta atmosféra před tím byla trochu, já bych jí popsala spíš matoucí, protože do poslední chvíle se nevědělo, kdy se začnou objevovat první výsledky kvůli tomu, že poslední volební místnost v hlavním městě se uzavřela až 4 hodiny po oficiálním ukončení voleb. Takže se pořád objevovaly jen takové útržkovité informace, kterým člověk nemohl příliš věřit. Nicméně první výsledky přišly ve 23 hodin a ve 23 a 40 minut už stál Viktor Orbán před svými příznivci na nábřeží Dunaje a společně s nimi pěl maďarskou státní hymnu. No a jestli byl překvapený? Já si odhaduji tvrdit, že tak silné vítězství možná nečekal ani on. Ale u něj se ty emoce velmi těžce odhadují, on je poměrně nečitelný člověk, ale radost v jeho tváři byla veliká.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a dá se říct, že ty volby naopak skončily pro opoziční strany naprostou pohromou? Kterou z nich lze označit za největšího poraženého?

Pavlína NEČÁSKOVÁ, redaktorka

Já bych přesně to nazvala tak, že, že to bylo pro opozici skutečně zdrcující, protože jak se v průběhu celého dne objevovaly neustále zprávy o vysoké volební účasti, a ta čísla skutečně rostla, tak opozice věřila, a nejen opozice, tomu, že se skutečně podařilo zmobilizovat voliče a že Orbána připraví přinejmenším o tu ústavní většinu. Což se nestalo. Takže ještě v noci oznámil lídr Jobbiku Gábor Vona, to je podle mě jeden z těch hodně poražených, že je připravený rezignovat. Jobbik získal podle předběžných výsledků 26 křesel v parlamentu a stejně jako Vona se zachovalo i předsednictvo koalice socialistů, a také ještě během noci nabídlo svá místa k dispozici, a ti mají v parlamentu 20 míst. A abych to celé doplnila, tak Fidesz jich zřejmě získal 133, což je skutečně hranice ústavní většiny. Ostatně tak, jak tomu bylo na maďarské politické scéně doposud.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a jak si vlastně opozice to vítězství Orbána vysvětluje?

Pavína NEČÁSKOVÁ, redaktorka

Já, já si myslím, že v tuto chvíli stále ještě neví, proč se tak stalo, protože skutečně k volbám přišlo o 800 tisíc voličů více a opozice také posílila, ale hlavně tedy posílil Fidesz. No a já si myslím, že asi chyba tedy z pohledu opozice, se stala hlavně v Budapešti, protože jako tradičně byl Fidesz silný na venkově, nicméně v Budapešti není tak dominantní, ale přesto tam několik mandátů získal a šlo tam tedy trochu o neschopnost opozice se sjednotit, protože v některých okresech to udělala a tím způsobem, že opoziční kandidáti odstupovali v prospěch jiného konkurenčního, ale opozičního kandidáta, který měl větší předpoklad zvítězit. No ale nedělo se tak všude v metropoli a v 5 odvodech, obvodech, kde Fidesz zvítězil, měl jen skutečně malý náskok a kdyby tam ta opozice byla jednotnější, mohla ho porazit. A jak jsem říkala, šlo skutečně o málo a Fidesz by ústavní většinu mít vůbec nemusel. Nicméně tedy přišlo o 800 tisíc voličů víc a to je mobilizovalo, to se asi ukáže až v následujících dnech podle podrobných analýz.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A naznačil už Viktor Orbán v některém ze svých vystoupení, jak s tou nabytou podporou vlastně naloží?

Pavína NEČÁSKOVÁ, redaktorka

No on toho příliš nového zatím neřekl, jak už jste vy sám na začátku říkal, tak on před těmi davy nadšenců prohlásil, že vítězství ve volbách bere jako příležitost chránit Maďarsko, a to tedy konkrétně asi před migranty, nebezpečím zvenčí, diktátem z Bruselu nebo i Georgem Sorosem. Ještě během voleb, kdy sám odevzdával svůj hlas a odpovídal na dotazy zahraničních novinářů, tak tvrdil, že on není protiunijním politikem, ale že je rozdílný v tom, co je vnímáno jako Evropská unie. A to podle něj není Brusel, ale jednotlivé státy. Takže on chce dál sám propagovat větší autonomii národních států v rámci osmadvacítky, takže v podstatě nic moc nového od něj zatím nezaznělo. Ale musíme si uvědomit, že to byla předvolební kampaň a Orbán vynášel velmi silná vyjádření, aby voliče přesvědčil, uvidíme, jaké budou jeho kroky teď.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik naše zpravodajka Pavína Nečásková. Děkuji. Na slyšenou.

Pavína NEČÁSKOVÁ, redaktorka

Na slyšenou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A dalším hostem je znalec Maďarska a politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Balla, dobrý den.

Petr BALLA, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ta vysoká volební účast, měla podle předpokladů nahrávat opozici, ale nakonec přinesla vládní straně zřejmě tedy ústavní většinu. Co za tím výsledkem podle vás stojí? Hlavně to, co říkala Pavína Nečásková, tedy neschopnost opozice se sjednotit?

Petr BALLA, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No ta mobilizace voličů byla, byla skutečně obrovská a vycházela i z volební kampaně. Když člověk sledoval kampaň Fideszu nebo opozice, tak ze všeho vyznívalo, že pokud nepůjde k volbám, tak téměř 9. dubna bude konec světa. Takže když přicházely ty výsledky, ty průběžné údaje o volební účasti, tak se ukazovalo, že to není Budapešť, ale, že to jsou ty menší města, to jest ty bašty Fideszu. No a podle mě velmi důležitou roli pro tak

velkou účast hrály i ty doplňovací volby v městečku Hódmezővásárhely, kde se opozice spojila proti Viktoru Or... Proti kandidátu, proti kandidatu Fideszu a zvolili tam starostu opozičního, protože na jednu stranu si opozice uvědomila, že to má smysl se nějakým a když se spojí, tak můžou Fidesz porazit i v jeho největší baště, takže proto ty opoziční voliči šli. No a vedle toho voliči Fideszu si uvědomili, že prostě musí přijít ve velkém počtu, aby ten jejich kandidát vyhrál a...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak vy už jste nazna..., ano? Dokončete.

Petr BALLA, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No a to se, to se právě nepodařilo, jak, jak říkala vaše paní zpravodajka, v Budapešti bylo 6 /nesrozumitelné/ obvodů, kde prostě chybělo nějakých 300 hlasů, 500 hlasů k tomu, aby, aby ten opoziční kandidát vyhrál, což je opravdu zanedbatelné číslo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No ale celkově tedy dá se říct, že jediný vyrovnaný souboj svedla opozice s vládnoucím Fideszem v Budapešti, ukazuje se, že hlavní město je politicky víceméně odtržené od zbytku země, možná ještě více než v České republice?

Petr BALLA, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

To tak bylo vždycky. V Budapešti byl 20 let jeden a ten stejný primátor Gábor Demszky, který byl za levicově liberální stranu Svobodných demokratů, ačkoliv ta strana celostátně měla nějakých podporu kolem 5. 6 %, tak v Budapešti vlastně vládl, vládl liberální primátor.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A teď se podívejme na ty kroky, které se dají od nového premiéra, staronového premiéra čekat. Ono už v předešlých obdobích bylo Maďarsko kritizováno za to, že tvrdě potlačovalo nejenom opozici, ale také svobodná média, právní stát. Využije podle vás Orbán ústavní většiny k tomu, aby v těchto krocích pokračoval?

Petr BALLA, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Těžko říct, skutečně to, co vládní Fidesz říkal v předvolební kampani, byla velmi neurčitá hesla, několikrát se objevilo, objevily nějaké náznaky, že si, že vládní, že ta kampaň opozice bude mít nějakou dohru, soudní a jinou. Já bych to spíše nepředpokládal, ale co přesně, co přesně bude vláda dělat, já myslím, že do značné míry to nevěděla ani, ani, to neví ani samotný Fidesz, protože podle mě skutečně tak velkou podporu jako nakonec získali, ani, ani sami očekávat nemohli.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to byl znalec Maďarska z Univerzity Karlovy Petr Balla. Já vám děkuji. Na shledanou.

Petr BALLA, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuji.

V Karolinu věznili studenty, scházeli se zde i vlastenci

9.4.2018 Mladá fronta DNES str. 14 Praha
(ml)

STARÉ MĚSTO Honosné reprezentační sály i prostory, které běžně k vidění nejsou, si v Karolinu prohlédly v sobotu stovky návštěvníků. Ti využili dne otevřených dveří a navštívili mimořádně zpřístupněné historické sídlo

Univerzity Karlovy. Prohlídková trasa zavedla zájemce do rektorského klubu, mázhausu nebo malé i velké auly, kde se pravidelně konají promoce.

K vidění byl dále Císařský sál s portréty panovníků nebo stálá expozice o historii univerzity v podzemí. V ní se například nachází původní pečetidla nebo kopie zakládací listiny pražské univerzity, kterou vydal císař Karel IV. 7. dubna roku 1348. Právě od tohoto okamžiku nyní uplynulo 670 let.

Vzácnou příležitostí byla také možnost nahlédnout do Vlasteneckého sálu v prvním patře. „Jeho název se odvíjí od toho, že jsou zde zobrazeni muži, kteří své vlasti prospěli a zároveň byli spjati s univerzitou,“ vysvětluje prorektor Karlovy univerzity a historik umění Jan Royt.

Na čestném místě je umístěn rozměrný portrét prezidenta a profesora Tomáše Garrigua Masaryka, nechybí zde ani busta politika Františka Ladislava Riegra nebo obraz přírodovědce a pedagoga Jana Svatopluka Presla.

Sál je také významný tím, že se v něm scházeli členové České akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, předchůdkyně dnešní Akademie věd. Dnes prostor slouží k reprezentačním účelům, například se zde předávají ceny rektora.

Žalář studenty také chránil

Nenápadným, avšak zajímavým prostorem v přízemí Karolina je fiskus neboli pokladnice. Málokdo ví, že hned vedle bývalo ve středověku vězení pro studenty, neboť univerzita měla vlastní samosprávu. „Mohli být odsouzeni, když se opili nebo dělali nějaké nepřístojnosti,“ říká prorektor Jan Royt s tím, že chybějí podrobné zprávy o tom, jak často bylo v minulosti využíváno.

Podle Royta měl žalář v některých případech naopak význam jako obrana proti světské a církevní moci. „Jsou případy, kdy byli studenti obviňováni z kacířství. Tímto způsobem je univerzita mohla paradoxně ochránit,“ dodává prorektor. Součástí sobotní akce byla také výstava univerzitních insignií. Vystaveno bylo celkem třináct žezel rektora a jednotlivých fakult, včetně toho nejmladšího, které si teprve loni nechala zhotovit **Fakulta sociálních věd**.

Foto autor| Foto: Michal Sváček, MAFRA

Foto popis| Zlatý symbol Univerzita Karlova v sobotu ukázala kromě historických prostor Karolina i třináct žezel rektora a jednotlivých fakult.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Praha

NEJRADĚJI VAŘÍM VEČER

9.4.2018 Ona DNES str. 06 O mně
EVA TICHÁ

V kuchyni se pohybuje od dětství, v sedmnácti vydal vlastní kuchařku, a stal se tak nejmladším autorem takového titulu v Česku. Jako amatérský kuchař sklízí Martin Škoda úspěch doma i v cizině, vede kurzy vaření a také se angažuje v boji proti plýtvání potravinami.

Martin Škoda, kuchař (23)

V osmi letech se chopil vařečky, když viděl kuchaře Jamieho Olivera. O vaření se pak začal víc zajímat, cestoval, připravoval jídla pro blízké, sledoval trendy v gastronomii a v roce 2012 vydal kuchařku pro mladé Škoda nevařit – Kuchařka plná hudby, která se stala třetí nejlepší debutovou na světě. Druhá následovala v roce 2016 s názvem Škoda nevařit 2 – Kuchařka plná akce. Za tu loni v Číně dostal cenu v soutěži Gourmand Cookbook Awards a také ocenění kuchařská osobnost. Studuje mediální studia na FSV v Praze. Podporuje kampaně za zlepšení stravování, chystá nový televizní pořad, další kuchařku a více se chce angažovat v boji proti plýtvání potravinami www.konecplytvani.cz.

O čase stráveném v kuchyni

Do kuchyně se leckdy vůbec nedostanu, jindy za sporáky strávím i 15 hodin. Když delší dobu nevařím, strašně mi to začne chybět, je to jako závislost. Nejradši vařím večer, klidně v noci, nejvíc mě „bolí“ ranní vstávání, snídaňový kuchař ze mě asi nebude.

O chuti vařit

Jedl jsem rád už od malička. Jakmile mi při nemoci klesla teplota pod 38, první, co jsem chtěl, bylo jídlo. Více vařit jsem začal v osmi letech. S úžasem jsem tehdy sledoval pořady Jamie Olivera a taky svoje babči.

O profesionálních kuchařích

Jdu úplně jinou cestou než oni a spousta z nich mě v lásce nemá. Já sám mám ke kuchařům, kteří práci dělají dobře a s láskou, obrovský respekt. Je to náročné povolání, fyzicky i psychicky, bohužel často málo doceněné, hlavně finančně. Co dělám já, má k profi vaření daleko, jde mi hlavně o to, aby si lidi aspoň jednou za čas uvařili, nebrali to jen jako povinnost, a do restaurace za dobrým jídlem je taky moc rád pošlu.

O nevydařených kuchařských pokusech

Nejsem robot, párkrát se mi stalo, že už jídlo nešlo zachránit, ale když třeba něco přesolím, tak to nastavím, jednou jsem zase třeba chtěl dělat čokoládový dort, vytekl mi, popraskal a já zjistil, že vznikly ty nejlepší brownies.

Moje nejoblíbenější fotka z mobilu

Setkání s legendární kuchařkou Jay Fai, které je přes 70 let a v Bangkoku provozuje maličkaté rodinné street food bistro. Jako jedno z mála na světě se pyšní michelinskou hvězdou. Jay Fai má neskutečné charisma a všechno jídlo i v tomhle věku vaří sama. Na ty chuťové exploze nikdy nezapomenu.

O vyhazování potravin

I mně se někdy stane, že něco vyhodím, protože jídlo chytne plíseň. Na výrobcích je ale často uvedená minimální trvanlivost, což však vždycky neznamená, že poté už nebude v pohodě. Obecně je nejlepší nedělat velké nákupy, radši zajít do obchodu častěji, aby se potraviny doma neměly čas zkazit.

O kuchařských knihách

Kuchařky sbírám, mám jich doma zatím něco kolem tří set. Beru je jako inspiraci, když už podle nich někdy vařím, tak si většinou vyberu staré recepty z knih, kde ani nejsou fotky. Ty jsou osvědčené a nezklamou.

O mé váze

Snažím se nepřejídat. Omezil jsem pečivo, nepotřebuju k jídlu extra velké přílohy. Aspoň trochu sportuju – hraju hokej, chodím do bazénu. Nijak extra se ale neomezuju. Když to jde, jím pestře, hodně piju vodu, člověk pak nemá takový hlad.

O stravování v Česku

Bohužel stále řešíme kvantitu místo kvality. Je lepší ubrat a místo šesti knedlíků si dát tři, dva párky s vysokým obsahem masa vás zasytí více než čtyři nekvalitní plně sulfátů. Jíme moc rychle a při jídle mlčíme, přitom by se u něj mělo pořádně debatovat. Pak jíme pomaleji, mnohem dříve zjistíme, že jsme plní, a zbytečně se nepřejídáme. Nesmyslně krátké jsou taky půlhodinové pauzy na oběd, hodina je naprosté minimum.

O plýtvání

Kampaň Konec plýtvání mi dává jednoznačně smysl. Spousta z nás, včetně mě, někdy vyhazujeme potraviny, kterým nic není, přitom se dají dále skvěle využít. Chtěl jsem ukázat, že existuje celá řada možností, jak si se zbytky poradit, potravinám prodloužit životnost. Třídění odpadu je jedna věc, ale vydat se vstříc tomu, aby ten odpad vůbec nevznikal, je věc druhá, ještě zásadnější.

O škole

Momentálně studuji dálkově mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. Rád vzpomínám na bakaláře, získal jsem spoustu fajn kamarádů, v některých směrech jsem si určitě rozšířil obzory. Celé tři roky tam byla milá, rodinná atmosféra, profesori nás znali osobně, ne pouze podle čísel, což podle mě dneska není na vysoké vůbec standard.

O autorovi | PŘIPRAVILA: EVA TICHÁ

Foto autor | FOTO: MICHAL SVÁČEK, MAFRA, ARCHIV MARTINA ŠKODY

Banánové děti dospěly

9.4.2018 Týden str. 36 Téma
Barbora Jelínková

Dospívá první generace Vietnamců, kteří přišli na svět už v Česku. Na rozdíl od přísně konzervativních rodičů však odmítají nechat se svazovat rodinnými tradicemi a jdou svou vlastní cestou. Jak žijí a co dnes dělají někdejší „banánové děti“?

Marii je třiaadvacet let a studuje sociologii na Karlově univerzitě. Ve volném čase se věnuje hudbě a divadlu, je aktivní ve veřejném prostoru a v budoucnu by se v této oblasti chtěla realizovat. Na první pohled se zkrátka nijak neliší od desítek tisíc svých vrstevníků. Proč o ní tedy píšeme?

Marie se ve skutečnosti nejmenuje Marie. Její pravé jméno zní My Ngan – sympatická mladá dívka je původem Vietnamka. Kdybyste s ní však hovořili po telefonu, neměli byste nejmenší šanci to poznat: v její bezchybné češtině není ani stopa po cizím přízvuku a i ona sama připouští, že vietnamsky mluví spíše omezeně. Rodný jazyk používá jen při komunikaci se svou matkou, ale s ostatními – dokonce i s vietnamskými přáteli – hovoří česky. Tradičním českým jménem ji rodiče začali oslovovat na počest chůvy, jež o ni v dětství pečovala, a dnes jí už nikdo neřekne jinak.

Marie se narodila už v Česku. Patří k potomkům Vietnamců, kteří sem začali ve velkém proudit v druhé polovině minulého století. První vlna vietnamských přistěhovalců se do Československa dostala v padesátých letech, kdy byla v Chrastavě na Liberecku otevřena škola pro sto vietnamských žáků. Československá vláda je přijala na základě dohody o vědecko-technické spolupráci podepsané oběma zeměmi. Tyto první „vlaštovky“ následovaly v osmdesátých letech skupiny dělníků a praktikantů, z nichž mnozí změnili původní plány a do vlasti se už nevrátili. Zvláště poté, co sametová revoluce otevřela možnost svobodně podnikat. Dnes tu podle statistik žije na šedesát tisíc Vietnamců, čímž hned po Ukrajincích a Slovácích představují třetí nejpočetnější národnostní menšinu. Neoficiální údaje však hovoří o téměř dvojnásobném počtu. Největší část z nich se usadila v Praze, ale poměrně velké množství vietnamských sousedů mají třeba i obyvatelé Ústeckého kraje.

Povinné jedničky

Svým dětem však tito pionýři z Dálného východu dali do vínku nesnadný úkol. Druhá generace vietnamských imigrantů je přesně na hranici dvou kultur a chtě nechtě čelí tlaku rozhodnutí, k jaké z nich se přikloní spíše. Ne nadarmo se jim říká banánové děti, pod tímto označením mají dokonce své vlastní heslo na Wikipedii. „Termín odkazuje na jejich identitu, která je ovlivněná jak asijským vzhledem (zvenku žlutí), tak evropským prostředím (zevnitř bílí),“ můžeme se zde dočíst. V běžném životě to většinou vypadá tak, že zatímco doma jsou vietnamské děti konfrontovány s tradičními asijskými hodnotami, v české škole se dostávají do kontaktu s tuzemským způsobem života. Takový kontrast v nich obvykle vyvolá nepříjemný pocit vnitřního zmatku. „Nebyla jsem vychovávána tak, abych zapadla mezi české děti. U nás se dodržovaly konzervativní hodnoty vietnamské rodiny. Když jsem vyrůstala, začala jsem si všimnat rozdílů ve výchově spolužáků, což mě často trápilo,“ vzpomíná na své dětství Marie, o níž byla řeč v úvodu článku.

Není divu, že vietnamské děti nezdědila pocit nespravedlnosti, když vidí srovnání s benevolentnější českou výchovou. Je téměř nemožné narazit na mladého Vietnamce, který by neměl nařazen studijní úspěch. Vietnamští rodiče se zajímají o školní prospěch svých dětí často mnohem více než ti čeští a za špatnou známku následuje pokárání. Výhrady ovšem často mívají i k dalším, z našeho pohledu až malicherným záležitostem. Život těchto mladých lidí hodnotí nejen rodiče, ale i široké příbuzenstvo. „Osobně mě neskutečně rozčiluje, když se o mně v rodině povídá, že místo rýže jím občas i brambory, používám ubrousek nebo čtu české knihy,“ vyjmenovává blogerka a spisovatelka Duong Nguyen Jirásková, vdaná – jak jméno napovídá – za Čecha. Od tety si v minulosti vyslechla třeba i výtku, že se obléká příliš barevně na to, že studuje mezinárodní vztahy a diplomacii. Prý by neměla nosit červené brýlové obroučky a nahradit je raději černými. Když se tehdy

proti kritice ohradila, porušila tím jedno z nepsaných pravidel vietnamských domácností: vyjadřovat svůj vlastní názor, neshoduje-li se s názorem ostatních členů rodiny, není dobrý nápad. A odmlouvat si dovolí jen skuteční „rebelové“.

Rozdíly mezi českou a vietnamskou mentalitou jsou natolik výrazné, že se pro řadu mladých Vietnamců staly vděčným námětem k umělecké tvorbě. Mnozí provozují blogy, kde hluboce zakořeněné vietnamské stereotypy glosují se sympatickým nadhledem a nevyhýbají se ani vtipu či kritice, čímž se, jak sami uznávají, někdy pouštějí na tenký led. Populární je například Do Thu Trang a její blog Asijatka.cz, který v minulých dnech oslavil deset let existence. Osmadvacetiletá Du, jež v Česku žije od svých čtyř let, čtenářům odlehčeným způsobem přibližuje způsob života a tradice své rodné země. Předloni za Asiatku získala cenu Novinářská křepelka udělovanou novinářům do 33 let. Již zmíněná Duong Jirásková provozuje obdobně zaměřený blog Doi Moi a loni v listopadu vydala knihu s přílehlavým názvem Banánové dítě. Označuje ji za „první vietnamskou politicky nekorektní autobiografii v češtině“.

Na Facebooku se velké oblibě těší stránka nazvaná Přiznání Vietnamců, kterou momentálně sleduje už více než 24 000 uživatelů. Touží-li se mladý Vietnamec či Vietnamka vyzpovídat z toho, jak náročné je vyrůstat v prostředí přísné rodiny, zamíří právě sem. Takové příspěvky potom slouží jako vděčný zdroj zábavy oběma stranám, českým i vietnamským čtenářům. Zatímco ti čeští jen žasnou, autoři se s humornou nadsázkou navzájem utvrzují v tom, jak těžký je osud vietnamského teenagera. Příkladem oblíbeného statusu je třeba následující: „Ten pocit, když přijдете domů s dvojkou z tělesné výchovy a rodiče na vás řvou, že z vás budou bezdomovci...“ Jedna příspěvatelka si zase posteskla, že jí rodiče mluví do vztahů. „Mamka mi dnes oznámila, že od nového lunárního roku mám přesně dvanáct měsíců, abych si našla přítele. Další příznivý rok totiž nastane až v roce 2020, a to už budu „e’ gia“ – stará a nechtěná.“ (Anonymní autorce je podle statusu 25 let). A do třetice přidejme ještě historku ze života vietnamského obchodníka: „Nesnáším, když mi zákazníci pohodí peníze na pult. Je to strašně neucitivé. Na oplátku jim dávám menší igelitky.“

Stejně jíte králíky

Výše uvedené příklady vyvolávají dojem, že soužití majority s východoasijskou menšinou je až na drobnosti harmonické. Koneckonců, Češi si snadno zvykli, že „u Vietnamců“ mají otevřeno až do pozdních hodin, nehledí se tu na víkendy či svátky, a když vám moc nezáleží na kvalitě, seženete tu opravdu všechno. Zatímco české samoobsluhy během ekonomické krize hromadně mizely z mapy, ty vietnamské v dřtivé většině případů zůstaly na svém místě, ba dokonce jich přibýlo. Alespoň jednu vietnamskou prodejnu najdete snad v každém menším městě. Podle odhadů společnosti Nielsen je třetina všech malých prodejen do 50 metrů čtverečních vlastněna právě vietnamskými podnikateli (podle výpočtů jde přibližně o 2300 obchodů).

Realita je ale taková, že vztah obou etnik zůstává rozporuplný. Podle jednoho z průzkumů by jen polovina Čechů byla ochotna bydlet vedle Vietnamce (viz Mýty o Vietnamcích). Všichni oslovení Vietnamci se shodují v jednom: ano, máme negativní zkušenost s tím, jak nás Češi vnímají. „Samozřejmě jsem se s tím setkala. V první třídě na mě jeden kluk posměšně pokřikoval „Čiňanko“. A když jsem byla venku v parku se svým králíkem, sousedka mi řekla: „Je roztomilý, škoda, že ho sníte,“ vzpomíná Sao Mai, toho času studentka druhého ročníku medicíny. „Pokud se jako dítě byť jen jednou s takovým chováním setkáte, vnukne vám to myšlenku, že vás lidé vidí jinak,“ dodává.

Teď už se nad takové reakce dokáže povznést, lhostejné jí přesto nejsou. Sama se totiž cítí jako Češka – narodila se v české metropoli, vietnamsky plynule nehovoří a nevidí důvod, proč se do rodné země svých rodičů vracet. Dokonce i její partner je Čech a po dokončení studia by se za něho ráda vdala. Ptáme se, jak se její rodina staví k tomu, že by do jejich rodiny přibyl zeť nevietnamského původu. Vietnamci jsou totiž známi svou rodinnou soudružností a lpěním na tradicích, takže partnerské vztahy mezi oběma národnostmi zůstávají nadále spíše ojedinělé – ačkoli i tady se situace pomalu mění. Sao Mai říká, že rodiče a další příbuzní přijali jejího přítele vřele. Vděčí za to faktu, že nepochází z tak konzervativního prostředí jako většina jejích vrstevníků. „Asi to není tak časté v jiných vietnamských rodinách, ale moji rodiče mě nikdy k ničemu nenutili, nanejvýš mi řeknou, co by se jim líbilo. Předložím jim představu své budoucnosti a zároveň je ujistím, že jsem si vědoma jejích úskalí, a přesto jsem ochotna se s takovou životní výzvou poprat,“ vysvětluje. Tou životní výzvou je momentálně specializace na klinickou imunologii nebo alergologii. Májá, jak přátelé Sao Mai říkají, tak nejspíše přibude do stále se rozrůstající skupiny banánových dětí, jimž už jsou vietnamské kořeny příliš vzdálené. Navzdory přání rodičů, kteří se celý život snažili vybudovat jim lepší výchozí pozici pro pokračování v rodinném podnikání, se mladá generace Vietnamců za pulty večerek zrovna nehne. Po vzoru svých českých spolužáků raději míří na vysoké školy a stávají se z nich lékaři, vědci, bankéři či právníci, někteří už mají za sebou značné úspěchy, a jejich jména jsou dokonce veřejně známá (viz Slavní čeští Vietnamci).

Majitele vietnamských večerek může uklidnit snad jen fakt, že ani jejich potomci v sobě často nezapřou podnikatelského ducha a řada z nich už rozjíždí vlastní firmy. Láká je třeba restaurační byznys, takže

vietnamská bistra v posledních letech přibývají jako houby po dešti. Obliba vietnamské kuchyně totiž u Čechů stoupá. Jen v Praze v současnosti existuje 55 podniků, které ve svém názvu obsahují slovo Pho (tradiční hovězí polévka s nudlemi).

Mýty o Vietnamcích V roce 2002 zorganizovala společnosti Člověk v tísni projekt Co si myslí Češi o Vietnamcích, z něž mimo jiné vyplynuly nejrozšířenější předsudky panující o vietnamské menšině:

- ** Vietnamské stánky hyzdí naše města.
- ** Vietnamci prodávají nekvalitní zboží.
- ** Vietnamští obchodníci ničí českou konkurenci nízkými cenami.
- ** Vietnamci prostřednictvím daňových úniků okrádají stát.
- ** Vietnamci uzavírají fingované sňatky, aby dostali české občanství.
- ** Vietnamští podnikatelé jsou mafiáni.

Agentura Stem Mark pravidelně provádí výzkum s názvem Koho si Češi přejí za souseda. Pro Vietnamce tyto výsledky dlouhodobě nevyznívají příliš příznivě, ačkoli je patrný zlepšující se trend. Zatímco v roce 2006 s vietnamským sousedem nemělo problém pouze 26 procent respondentů, v roce 2014 už bylo tolerantních 38 procent. I takový výsledek nicméně tyto obyvatele řadí až na poslední příčky pomyslného žebříčku. Za nimi se umístili pouze Čečenci, Afghánci a Arabové. Seznam uzavírají Romové, vedle kterých by bylo ochotno bydlet jen 11 procent dotázaných. Pro úplnost ještě dodejme, že nijak překvapivým vítězem jsou Slováci, přijatelní pro 88 procent Čechů.

Slavní čeští Vietnamci Vietnamská jména jsou ve spojení s úspěšnou kariérou slyšet stále častěji. Byť jsou Vietnamci považováni za rozené obchodníky, řada mladých se prosadila v méně očekávaných oborech. Thai Dai Van Nguyen (16) se sice teprve chystá na maturitu, už teď ale stihl jeden výrazný úspěch: v lednu se stal nejmladším českým šachovým velmistrem v historii. Jeho otec, který ho k neobvyklému koníčku přivedl, v Česku spoluvlastní a provozuje síť obchodů Sportisimo. Cong Hung Nguyen (31) se zapsal do povědomí české veřejnosti jako první vietnamský politik, když v roce 2014 kandidoval za Českou republiku do Evropského parlamentu (za ODS). Sice neuspěl, svého snu o aktivním ovlivňování věcí veřejných se však nevzdává. Jeho cílem je změnit vnímání vietnamské menšiny a pomoci jí lépe se začlenit. Sám do Česka přišel v osmi letech z Hanoje, studoval gymnázium v Děčíně a poté absolvoval VŠE v Praze.

Zuzana Vuová (26) se loni stala první českou mládežnickou delegátkou při OSN. Náplní její práce je zastupovat českou mládež na mezivládní úrovni. Pracuje rovněž v Hospodářské a sociální komisi OSN pro západní Asii, působila v Libanonu a nyní se chystá na misi do Keni. Narodila se v severočeském Mostě, studovala ve Spojených státech a hovoří čtyřmi jazyky. Monika Leová (26) – dcera české matky a vietnamského otce se proslavila jako modelka (v roce 2013 se účastnila soutěže Česká miss) a v současnosti působí jako moderátorka televizního zpravodajství. Absolvovala pražskou VŠE. Ivana Nguyenová (30) se žije jako mluvčí Policejního prezidia, což z ní činí zřejmě jedinou českou strážkyni zákona vietnamského původu. Začínala jako běžná pochůzkářka

a během několika let se vypracovala na současnou pozici. Její sestra Linda Nguyenová (24) je novinářka, pracuje pro Český rozhlas. Obě pocházejí z malého města na Ústecku, vietnamský původ mají z otcovy strany, matka je Češka. Nguyen Phuong Thao (45) – úspěšná portrétní fotografka, pochází z Vietnamu, v roce 1990 zahájila v Praze studium Univerzity Karlovy. Po absolvování **Fakulty sociálních věd** nastoupila do Mladé fronty Dnes, kde jako fotografka strávila sedm let. Od roku 2012 fotografuje pro časopis Refl ex. Za svou práci byla několikrát oceněna v soutěži Czech Press Photo. Tomáš Nguyen (30) se proslavil jako úspěšný svatební fotograf a osobní trenér. V rodném Ústí nad Labem založil v roce 2012 spolu s kamarádem fitness centrum s názvem Brutal kruháč specializované na kruhový trénink, jež se postupně rozrostlo až na současných sedm poboček.

Foto autor| Foto: Profimedia, ČTK, archiv

Foto popis| STUDIJNÍ ÚSPĚCH mají vietnamské děti takřka povinný. Jejich rodiče si mimořádně zakládají na dobrém prospěchu.

Foto popis| ROZHLASOVÁ NOVINÁŘKA Linda Nguyenová (24) je po otci Češka, po matce Vietnamka. Narodila se už v Česku.

50 let od smrti Martina Luthera Kinga

8.4.2018 ČT 24 str. 08 21:05 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Tento týden přinesl i jedno významné výročí. Půl století uplynulo od vraždy amerického kazatele Martina Luthera Kinga. Myšlenky muže, který měl sen o rovné společnosti, ale žijí dál. Hlásí se k nim miliony lidí. Jestli se ale Kingova přání a vize podařilo ve společnosti zcela naplnit, o tom mají někteří pochybnosti.

Martin Luther KING, občanský aktivista /28. 8. 1963/

Mám sen, že mé 4 malé děti budou jednoho dne žít v národě, kde nebudou souzeny pro barvu své kůže, ale pro svůj charakter. Mám dnes sen!

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Nejslavnější řeč Martina Luthera Kinga. Vyprávěl, v jakém světě chce žít. A projev prokládal zvoláním: Mám sen. Před Lincolnův památník ve Washingtonu přivedl stovky tisíc lidí. Pochod za práci a svobodu přivedl k přijetí zákonu o občanském a volebním právu. Výrazně tak zlepšil postavení menšin v americké společnosti.

Martin Luther KING, občanský aktivista /3. 4. 1968/

Mám pocit, že naše demonstrace může proběhnout nenásilně a že v Memphisu budeme mít protest bez násilí.

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Právě nenásilnou formu protestů King prosazoval. A slavil s ní úspěchy. Vynesla mu i Nobelovu cenu míru, jako tehdy nejmladšímu laureátovi. K avizovanému pochodu už ale nedošlo. Vrah James Ray ho zastřelil před hotelovým pokojem.

John LEWIS, člen Sněmovny reprezentantů za Demokratickou stranu

Byl to Robert Kennedy, kdo oznámil davu, že byl doktor King zavražděn. Já jsem plakal, stejně jako mnoho lidí to odpoledne. Ale řekl jsem si, pořád máme Bobbyho. A za 2 měsíce byl Bobby Kennedy mrtvý.

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Dnešní kongresman John Lewis patřil koncem 60. let k okruhu Kingových spolupracovníků. Přiznává, že se bál, aby po jeho smrti neskončilo celé občanské hnutí. To ale nakonec dostalo nový impuls a politici segregační zákony postupně odstranili z americké legislativy. Od 60. let, kdy Martin Luther King vystupoval za lidská práva a rasovou rovnoprávnost, se situace menšin ve Spojených státech dramaticky zlepšila. Už 7 let má někdejší bojovník proti segregaci vlastní 9 metrovou sochu v hlavním městě. Jeho rodina a pokračovatelé mají ale zato, že ideály, které tehdy prosazoval, nedošly ani po půl století od jeho vraždy zcela naplnění. K památníku míří stovky lidí denně. Se známými právě dorazila i Polsha, která mladším vysvětluje, co pro ni a celou afroamerickou komunitu Martin Luther King v 60. letech znamenal.

Polsha, návštěvnice pomníku Martina Luthera Kinga

Lidé sem dnes společně přicházejí ze stejného důvodu. Stále věří v jeho sen a ano, stále udržujeme jeho sen živý.

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Na výročí přišel k památníku i Robert. Podle něj mají Spojené státy stále velké mezery v rovnoprávnosti svých obyvatel.

Robert, návštěvník pomníku Martina Luthera Kinga

Musíme na tom stále pracovat. Tak, aby všichni lidé měli stejný přístup k příležitostem.

David MĚŘEJOVSKÝ, redaktor

King vystupoval proti nerovnosti v přístupu ke vzdělání, zdravotní péči a sociálnímu znevýhodnění. Postupně se z něj stala postava federální politické scény a začal brojit i proti válce ve Vietnamu. Slibný začátek politické kariéry ale ukončil atentátník v Memphisu. Občanskému aktivistovi, který dokázal strhnout davy, bylo pouhých 39 let. David Miřejovský, Česká televize, Washington.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A pohled na americkou společnost nabídneme právě teď s Viktorií Mertovou, z katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte.

Viktorie MERTOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Rasové rozdíly byly v době Martina Luthera Kinga dost dramatické. Jak vypadají v tomto směru Spojené státy v roce 2018?

Viktorie MERTOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak rozhodně tam došlo k nějakému posunu, k určité změně v pozitivním slova smyslu, oproti těm 60. letům, kdy byl Martin Luther King aktivní, tak například v té oblasti volebního práva Afroameričanů, ale na druhou stranu se objevují nová témata, například policejní násilí páchané disproporčně na Afroameričanech. Do těch rasových vztahů také vstupují témata, jako imigrace a boj proti terorismu, ale co se týče těch Afroameričanů, tak tam minimálně v posledních 5 letech došlo k vyostření těch vztahů.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

My jsme byli právě v uplynulých letech svědky několikrát situace, kdy policista zastřelil muže černé pleti a následovaly pak velké protesty. Cítíte v tom i vy sama třeba trochu odkaz právě Martina Luthera Kinga, trochu toho Kingova ducha, že je to stále velmi extrémně citlivé téma. Ono těžko říct, jestli kdyby obdobná situace nastala v Evropě, jestli by třeba ta reakce byla tak velká?

Viktorie MERTOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nevím, jestli přímo Kinga, protože přece jenom v těch 60. letech těch lídrů bylo mnohem více. Ale to dnešní hnutí Black Lives Matter, tedy na černošských životech záleží, se často srovnává s tou érou 60. let a s hnutím za občanská práva v 60. letech, takže, ano nějakou paralelu tam cítím v té atmosféře. S tou Evropou to srovnání nejsem si jistá, jestli je možné vytvořit odlišná historie, je to těžší.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Téma trochu z moderní doby. Barack Obama. První prezident tmavé pleti. Stal se i on určitým symbolem pro Afroameričany, jak se u nich zapsal, protože teď už můžeme hodnotit trochu s odstupem.

Viktorie MERTOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je dobrá otázka. O Obamovi se občas hovoří jako by ani nebyl černošský prezident v tom smyslu, že on jednak pocházel z privilegovaných poměrů, což je spíše typické pro bělošské Američany. A jednak on ve své politice rasu vůbec nezdůrazňoval, on sám i říkal, že chce prosazovat politiku, která pomáhá všem Američanům s tím, že samozřejmě na Afroameričany má, by měla mít disproporčně možná větší vliv právě proto, že některé problémy s jejich disproporčně více týkají. Ale ta očekávání, která od Obamy byla, ten potenciál, který mohl naplnit jako první černošský prezident, tak ten spíše naplněn nebyl.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Diskriminace, velké americké téma, nicméně napadá mě, zdali se Spojené státy nedostávají od snahy nediskriminovat, možná trochu až na tu druhou stranu, k takzvané pozitivní diskriminaci, tedy ke zvýhodňování menšin. O tom se mluvilo například, pokud si dobře vzpomínám, hodně v souvislosti třeba se vzděláváním, jak vy se na to díváte?

Viktorie MERTOVIÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak o tom se mluví v souvislosti s vysokými školami především a tam je potřeba si uvědomit, že ten americký systém vysokého školství je jiný, než u nás, a třeba přijímací řízení probíhá úplně jinak, než my jsme zvyklí, například tam v těch, nezohledňují se jenom výsledků testů, ale spousta dalších faktorů, třeba to, jestli je ten uchazeč příbuzný s nějakým absolventem té školy a mimo jiné na některých školách zohledňují také rasu. Ono jde o to, že oni hodně dbají na to, aby byla dodržena diverzita studentského kolektivu, aby studenti, kteří tam přicházejí, tak se setkali s jinými životními zkušenostmi, než mají sami, takže rasa může být jedním z faktorů, ale rozhodně nesmí být jediným.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Říká Viktorie Mertová. Děkuji za váš pohled.

Případ Nikulin

8.4.2018 ČT 1 str. 01 21:45 168 hodin

Nora FRIDRICHOVÁ, moderátorka

Dobry večer. Jevgenij Nikulin. Údajný ruský hacker se stal rozbuškou mezi českými politiky. Ministr spravedlnosti v demisi Robert Pelikán ho minulý pátek vydal do USA. Rusko a Hrad to kritizují, Bílý dům chválí. Detaily v reportáži Kristiny Cirokové a Zuzany Tunové. Ministr spravedlnosti včera oznámil, že chce skončit v politice, a kauzu Nikulin uvedl jako jeden z důvodů. Myslí si, že by ho za ni prezident Zeman odmítl jmenovat znovu ministrem. Vzhledem k povyku, který Nikulinovo vydání do USA vzbudilo, opravdu nezní moc důvěryhodně, že jde jen o nějakého ruského automechanika.

osoba

Co víš o své káře, vole?

Jevgenij NIKULIN

Nic extra o svém autě nevím. Je mi úplně fuk, že vlastním Lamborghini.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka

Zuzana TUNOVÁ, redaktorka

redaktorka

Jevgenij Nikulin před 3 lety v reportáži o testování drahých vozů. Právě auta ho v Rusku poměrně proslavila. Na Instagramu, kde ho sledovalo přes 43 tisíc lidí, se rád chlubil luxusem. Vyučený automechanik tvrdil, že má autoservis, stavební firmu a byznys s drahými hodinkami.

osoba

Pojďte, jménem zákona. Ruce, abych je viděl.

osoba

Ruce dejte na stůl. Dejte ruce na stůl. Dejte ruce obě na stůl.

osoba

Obě ruce.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Před rokem a půl ho v Praze na základě amerického zatykače zadržela policie s tím, že má jít o velmi schopného hackera. V roce 2012 se měl nabourat do milionů účtů na sociálních sítích LinkedIn a Formspring a do webového úložiště DropBox. O jeho vydání vedle Američanů vzápětí z ničeho nic požádali i Rusové. Zdůvodnili to údajnou krádeží z roku 2009, kdy se měl Nikulin v Rusku nabourat do bankovních účtů a ukrást 3 450 dolarů.

Karel RANDÁK, bývalý ředitel civilní rozvědky

Můj názor je ten, že ten člověk dělal pro Rusko, možná pro ruské tajné služby, nebo s největší pravděpodobností pro ruské tajné služby.

Jakub JANDA, výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty

Jaké oni byli schopni prostředky nasadit pro to, aby ho dostali z Česka do Ruska, nikoliv aby byl vydán do Spojených států amerických, tak to ukazuje, že je pro ně obrovsky důležitá osoba. To znamená, že pokud ten člověk tvrdí, že je pouze automechanik, tak evidentně lže. Protože ruský stát nenasazuje takhle násobně své politické zpravodajské prostředky, aby zachránil nebo ve svých očích zachránil nějakého náhodného mechanika.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Jevgenij Nikulin pobyt v české vazbě nesl špatně. Aspoň tak to líčil jeho otec po setkání v pankrácké věznici loni v květnu.

Alexander SOLKERDINOV, otec J. Nikulina

Hodně zhubl. Nikdy tlustý nebyl, ale ten stav, ve kterém je teď, to je prostě hrůza. Je jen kost a kůže. Přivezli jsme mu tričko, menší už se snad ani nevyrábí - XS. Na něm ale visí jako na věšáku.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Nikulinův pobyt v české věznici byl nákladný. Přísně ho střežili kvůli obavám o jeho život. Jak jsme zjistili, dozorcí radiometrem měřili radioaktivitu všech do cely vnášených věcí, kontrolovali mu i jídlo, zda není otrávené.

Robert PELIKÁN, ministr spravedlnosti v demisi /ANO/

My jsme museli mít velmi přísná bezpečnostní opatření po dobu, kdy jsme tu měli na našem území pana Nikulina, a bylo to bezpečnostní riziko a já jsem ho nechtěl prodlužovat.

Ondřej KUNDRA, redaktor Respektu

České bezpečnostní složky jako jednou z variant, s kterou pracovaly, byla i obava, že by se mu něco mohlo stát ze strany Ruské federace, právě proto, aby případně nemluvil o některých citlivých informacích, které moh, kterými mohl disponovat.

Karel RANDÁK, bývalý ředitel civilní rozvědky

Pro každou tajnou službu jakéhokoliv státu je prioritou, pokud se jejich člověk octne v nějakých problémech, tak ho z těch problémů dostat. A když to není možné, tak samozřejmě pak už musí nastoupit jiná řešení, aby ten člověk nemohl příliš mnoho mluvit nebo příliš mnoho prozradit.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Případ Nikulin posuzovaly české soudy včetně ústavního. Námitky proti vydání do USA neuznaly. Poslední slovo měl ministr spravedlnosti. Rusa do Ameriky poslal minulý pátek.

Robert PELIKÁN, ministr spravedlnosti v demisi /ANO/

Ta trestná činnost, ze které je viněn v Americe, je nesrovnatelně závažnější. Pokud jde o tu ruskou žádost, tak to je vlastně drobná trestná činnost. Navíc as..., téměř 10 let stará. Takže je trochu zvláštní, že celou tu dobu Rusko nejevilo zájem o stíhání tohoto trestného činu. A pak si vzpomnělo tedy.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

O Nikulina do poslední chvíle bojovaly obě velmoci. Za Američany tu těsně před vydáním lobboval například Paul Ryan, republikánský předseda Sněmovny reprezentantů. Krom trestné činnosti, za kterou Nikulinovi v Americe hrozí až 30 let vězení, je tu ještě jeden důvod, proč by mohl být pro Američany cenný.

Ondřej KUNDRA, redaktor Respektu

Jevgenij Nikulin může znát další kriminální hackery z ruského prostředí, který se, kteří se mohli vměšovat do průběhu amerických prezidentských voleb. V Americe probíhá vyšetřování velmi intenzivně, speciálního týmu FBI, a FBI se právě domnívá, že Jevgenij Nikulin by jim mohl dát další cenné, důležité informace v téhle té věci.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Naopak pro vydání do Ruska se u Pelikána přimlouval 2x prezident Miloš Zeman a jednou jeho kancléř.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Hrad už loni v listopadu přiznal, že se při Zemanově návštěvě Ruska na Nikulina ptal dokonce i ruský prezident Vladimir Putin.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Právě kvůli hradním intervencím v kauze Nikulin zkritizoval v úterý prezidenta Zemana zahraniční výbor senátu.

redaktor /citace z usnesení senátního výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost, 3. 4. 2018/

"V upřednostňování této vlastní agendy prezidenta republiky na úkor oficiální zahraniční politiky státu spatřuje výbor bezpečnostní a zahraničně-politické riziko. Vyzývá proto prezidenta České republiky, aby se tohoto jednání nadále zdržel a respektoval Ústavou České republiky vymezené pravomoci."

František BUBLAN, předseda senátního výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost /ČSSD/

Pan prezident pouze jenom zase vyjadřuje ten svůj proruský postoj, a tím jakoby zpochybnil postavení nejenom ministra spravedlnosti, ale i v podstatě celé vlády.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

Česká republika je parlamentní systém. Parlamentní demokracie. Nikoliv prezidentská nebo poloprezidentská. A myslím si, že je nejvyšší načas, aby se parlament jako kolektivní těleso začal bránit zásahům, které přicházejí z Hradu.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Miloš Zeman ve čtvrtek potvrdil dosavadní postoj. Dle svých slov nesouhlasí s rozhodnutím ministra spravedlnosti vydat Rusa do USA. Nikulin má podle Zemana sloužit jako nástroj vnitroamerického politického boje proti prezidentu Donaldu Trumpovi.

Miloš ZEMAN, prezident ČR

Jestliže by se Češi měli plést do americké politické situace, tak to nepokládám za úplně dobré řešení.

Václav KLAUS, bývalý prezident ČR

To byla fatální politická chyba. Nedo..., nedomyšlenost. Myslím, že v tomto ohledu jsem na zcela stejné lodi s prezidentem Zemanem. Hra na to, že tím plníme jakou..., jakousi svou alianční povinnost, je naprosto falešná. My jsme se tím vmísili do vnitroamerické politické hry mezi prezidentem Trumpem a jeho odpůrci. A to jsme v žádném případě neměli dělat.

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

Jenže Trumpův Bílý dům mezitím vydal prohlášení, ve kterém krok Česka oceňuje. Doslova píše, že Spojené státy jsou České republice vděčné za vydání Jevgenije Nikulina.

redaktor /citace z prohlášení tiskového úřadu Bílého domu, 2. 4. 2018/

"Postavení zločinců před soud i významným aspektem při udržování spolehlivosti internetu a obraně našich základních hodnot. Chválíme Českou republiku, že v této věci prosazuje principy odpovědnosti a spravedlnosti."

Kristina CIROKOVÁ, redaktorka
Zuzana TUNOVÁ, redaktorka
redaktorka

A postoj Ruska?

Alexander ZMEJEVSKIJ, ruský velvyslanec v ČR

Sdílíme pohoršení a zklamání nad tímto krokem.

Ondřej KUNDRA, redaktor Respektu

Jestliže Nikulin skutečně ví nějaké informace o hackování amerických prezidentských voleb a ruském vlivu, tak je to nebezpečné pro Ruskou federaci, protože by do toho mohl vnést více jasno, mohl by ukázat na konkrétní lidi. Oficiálně by to mohlo jako vést k tomu, že bude dokázáno, že se do toho Ruská federace vměšovala. A to rozhodně není něco, co je v zájmu Vladimira Putina, když doteďka tvrdil, že žádné vlivy ze strany Ruska do amerických voleb nebyly.

redaktorka

Předpokládáte v souvislosti s případem Nikulin zhoršení česko-ruských vztahů?

Alexander ZMEJEVSKIJ, ruský velvyslanec v ČR

Žádná pozitiva to určitě nepřinese.

redaktorka

Jak se to projevív?

Alexander ZMEJEVSKIJ, ruský velvyslanec v ČR

Čas ukáže.

Nebe hrdinů přijalo Arnauda: Rytířský čin uprostřed války s islámem. Evropa na prahu podvolení. Proč je nyní Vatikán na nepřátelské straně? Zrada inte

8.4.2018 protiproud.cz str. 00 Duchovní svět
Ivan Poledník

přináší ohlédnutí za nedávnou vraždou francouzského četníka, jehož šlechetný a vpravdě křesťanský čin již nenachází oporu v učení Svatého stolce, jak vyplývá z připojeného rozhovoru

Italský historik a profesor Roberto de Mattei se na stránkách Corrispondenza Romana ohlíží po nedávném hrdinském činu francouzského četníka, vlastence a tradičního katolíka. Pokud jste si mysleli, že jeho oběť musela pohnout úplně každým, ke komu tato informace doputovala, mylili jste se.

Současně jsme se totiž dočkali mnoha odporných reakcí zpochybňujících Beltramovo hrdinství i motiv. Například v kavárenských Lidových novinách článek od neomarxistické kreatury - odkud jinud, než z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy - zpochybňující vlastenecké motivy důstojníka (asi ho znala lépe, než jeho kněz...) a operující s pojmy jako "uvězněný v poruše identity". V samotné Francii pak levicové odborové organizace odmítly uctít Beltramovu památku.

Dejme proto raději prostor de Matteimu.

Roberto de Mattei: Nebe hrdinů

V pašijovém týdnu byla ještě jednou prolita krev evropského křesťana za volání Allah Akbar, jak se to stalo předtím v Londýně a Barceloně, v Berlíně a Nizze a nyní v Carcassone. Výkřik, který nám připomíná, že se nacházíme ve válečném stavu.

Tato válka je náboženská a vede ji islám všemi zbraněmi, nikoliv nutně krutým způsobem: hlavně migrační invaze je součástí této dobyvatelské strategie. Záměr je totožný: podmanit Evropu a Západ islámu, výrok, který etymologicky znamená podrobení.

Nemůžeme se z této války vyzout, ale první rozdíl mezi námi a našimi nepřáteli spočívá v tom, že naše válka je obranná, nikoliv ofenzivní: Západ ji podstupuje, není jejím vyhlašovatelem.

Druhý rozdíl je v tom, že naše válka nevede k masakrům, ale ke spáse nevinných. V tomto smyslu službu konající policejní důstojník Arnaud Beltrame, který 23. března obětoval svůj život za záchranu ženy jako rukojmí teroristy, může být označen za hrdinu francouzského, evropského a křesťanského.

Francouzského, protože plnil vojenskou povinnost pro svůj národ, jako službu konající důstojník paradesantního policejního útvaru; evropského, protože padl jako oběť konfliktu, který je od počátku evropský a ve kterém jde skutečně o Evropu; je hrdinou křesťanským, protože je zcela jistě projevem křesťanské víry to, co důstojník Beltrame uskutečnil v duchu oběti, která je aplikací slov evangelia: Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dá svůj život za své přátele (Jan 15,13).

Vzorný křesťan

Důstojník Beltrame vyrostl ve volnomyšlenkářském prostředí a stýkal se s masonerií, v posledních letech však se sblížil s církví a k jeho obrácení došlo ve znamení tradice. Jeho styčným bodem s církví byli kanovníci Matky Boží v opatství Lagrasse, kde se mše svatá slaví v tradičním ritu.

Důstojníka, žijícího zatím v civilním manželství, připravoval ke katolickému sňatku řeholník P. Jean Baptiste a jeho příprava se konala v duchu tradiční nauky Církve. Tentýž řeholník večer 23. března udělil umírajícímu poslední pomazání a apoštolské požehnání in articulo mortis.

Milosrdenství našeho Pána otevírá nebe těm, kteří s upřímností a důsledností hledají pravou nauku církve, ale nedělejme si iluze, že tyto brány se otevírají těm, kteří se mylně snaží hledat kompromisy mezi zálibami vlastního egoismu a evangeliem. Důstojník Beltrame přijal milost a mohl podat svědectví, že život křesťana je boj až k mučednictví. Nebe hrdinů ho jistě přijme.

Od biskupů, kardinálů a papeže neočekáváme jen slova chvály za jeho zářný příklad. Očekáváme, že na program islamizace Evropy zahájený výkřikem Allah Akbar! odpoví obnovou evangelizace v duchu slov sv. Pavla, která zaznívají ve Svatém týdnu: Ve jménu Ježíše Krista se musí sklonit každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí; a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: že Ježíš Kristus je Pán (Fil 2, 9-11). Zdroj.

František zrazuje

Skupina bývalých muslimů, kteří přijali katolickou víru, napsala před časem papeži Františkovi otevřený dopis s prosbou, aby změnil svoje učení ohledně islámu.

Hned v úvodu vysvětlují, proč volí takovou formu: „Po řadu let se s Vámi mnoho z nás snažilo při různých příležitostech spojit, a nikdy jsme neobdrželi sebemenší odpověď na naše dopisy nebo žádosti o setkání.“

„Pokud je islám sám o sobě dobrým náboženstvím, jak podle všeho učíte, proč jsme se tedy vůbec stali katolíky? Nezpochybňují Vaše slova smysluplnost rozhodnutí, které jsme udělali riskující své životy? Víte, že islám nařizuje smrt těm, co od něj odpadli (korán 4, 89; 8, 7?11)? [...] Nemá nás snad znepokojoval, že papež, jak se zdá, předkládá korán jako cestu spásy? Máme se vrátit k islámu?“ ptají se zmínění konvertité.

Proislámská vyjádření papeže podle autorů dopisu vedou k tomu, že „muslimové nejsou povzbuzováni k tomu, aby se vzdali islámu, a mnoho bývalých muslimů, jako např. Magdi Allam, opouští Církev znechuceno její zbabělostí, zraněno pochybnými gesty, zmateno nedostatkem evangelizace, pohoršeno vychvalováním islámu... Tak jsou nevědomé duše uváděny v omyl...“

Čtete ZDE: František: Antipastýř ve službách nepřitele? Probuďme se z narkózy! Totální demoralizace je na obzoru. Kapitální blud a urážka všeho svatého. Zvrácenost a zrada, jež historie nepamatuje. Nad propastí

Na stránkách stejného časopisu, do kterého píše de Mattei vyšel na toto téma zajímavý rozhovor, který vše dále objasňuje:

Giuseppe de Lorenzo: Svým postojem k islámu zrazuje církev

Pod dopisem, který adresovali papeži Františkovi někdejší muslimové, je již více než 3600 podpisů.

Někteří lidé pochybují o věrohodnosti této petice, otevřené pro všechny věřící bez spolupráce teologů nebo znalců kanonického práva. Nicméně z Itálie, Francie, Německa a Velké Británie ustavičně přichází podpora a signatáři doufají, že budou moci předat svou žádost papeži, protože nedokážou pochopit, jak může někdo sloužit současně katolické církvi i islámu.

Za obviněním, že papež představil Korán jako cestu spásy, se skrývá Pater Guy Pages, katolický farář, inkardinovaný v pařížské diecézi. Narodil se 1958, má doktorát teologie a byl ordinován na kněze v roce 1994. V posledních letech je animátorem sítě Islam & Veritea je znám svými polemickými postoji ke vztahu církve a islámu. Jako misionář v Republice Gibuti poznal zblízka Alláhovo náboženství, a to ho podnítilo napsat několik knih k tomuto tématu. Nejproslulejší z nich je „Zeptat se islámu“. »Církev musí bojovat proti islámu, aby uchránila a zajistila svou existenci a zdraví svých synů«, říká Pages v Il Giornale, který s ním uskutečnil rozhovor, ze kterého uvádíme:

Ve svém dopisu papeži Františkovi se představujete jako „ex muslimové“. Není však známo, kdo je promotorem této iniciativy.

Jsou to bývalí muslimové a někteří jejich přátelé rozhněvaní islamofilstvím církve, jejímž hlavním exponentem je papež.

Máte nějakou organizaci?

Někteří z nás se připojují k asociacím, které podporují bývalé muslimy a jejich evangelizaci. Nemají hlavu ani prezidenta, jen Ježíše Krista, pro kterého přijali, že všechno ztratí.

Vedou vás kněží nebo biskupové?

Je jen velmi málo kněží, kteří nás podporují.

K vaší petici se připojilo více než 3600 lidí. Myslím, že ne všichni jsou konvertité. Kolik je bývalých muslimů, kteří se cítí zraňováni papežovým dialogem s Alláhovými vyznavači?

To zatím ještě nevíme. Jak jsme řekli při prezentaci našeho dopisu, bývalí muslimové vědí, že by byli odsouzeni k smrti, a proto se vyhýbají tomu, aby takto veřejně vystoupili. Jména předložíme Svatému otci, pokud o to požádá.

Vaše iniciativa se podobá Correctio Filialis zveřejněné před několika měsíci. Tu podepisovali pouze teologové, kněží a biskupové, vy naopak jste otevření pro všechny věřící. Nebude se vaše akce proto jevit jako méně závažná?

Nemyslíme si, že by bylo nutné, aby nějaký teolog potvrdil uznání dábelské povahy islámu. Stačí k tomu trochu inteligence, abychom pochopili, že není možno sloužit současně církvi a islámu, tedy Kristu a Antikristu.

Čtete ZDE: Papež František: Apoštol islámu a nepřítel křesťanství. Muslimské hordy musí do Evropy, i když nás chtějí vyvraždit. Kde je v rozporu se svými předchůdci, africkými biskupy, naukou i zdravým rozumem?

Nepokládáte to za troufalost, jestliže chce skupina věřících napomínat papeže?

Jak čteme v poznámce u svatého Augustina v jedné z jeho pasáží: „Svatý Petr učil svým příkladem, že ti, kteří stojí na vyšším stupni a jsou v nebezpečí, že sejdou ze správné cesty, nesmí se hněvat, jestliže je podřízení napomínají“.

Měla by církev usilovat o dialog, nebo bojovat s muslimy?

Jaký vůbec může být s islámem dialog? Co má společného spravedlnost a bezbožnost, jaká jednota mezi světlem a tmou? Jaká dohoda mezi Kristem a Satanem? Jaké pouto mezi věřícím a nevěřícím? Církev musí bojovat proti islámu, protože je skrze něho přímo ohrožena, neboť jeho posláním je církev zničit a nastoupit na její místo.

Křesťané mají tedy usilovat o obrácení muslimů?

Ti kteří to nedělají, budou muset Bohu skládat účet za věčnou záhubu muslimů, které mohli obrátit.

Co očekáváte, že uslyšíte od papeže, pokud by odpověděl na váš dopis?

Budťo ať řekne pravdu o islámu, nebo ať mlčí.

Proč si myslíte, že papež chce „islamizovat“ Evropu?

Z různých důvodů: protože potvrzuje nepravdy o islámu, aby ho učinil oblíbenějším; a také proto, že podněcuje tajně muslimy k invazi na Západ a zpronevěřuje se tak apoštolskému poslání.

Proč si myslíte, že papež pokládá Korán za cestu ke spáse?

To je pro nás hluboké tajemství.

Hlásá Korán násilí?

Postačí číst Korán a dějiny islámu, abyste to pochopil. Ježíš oznámil, že přijde doba, kdy ti, kteří budou zabíjet křesťany, se budou domnívat, že tím uctívají Boha. Které jiné náboženství učí takové smrtelné nenávisti ke křesťanům?

Co budete dělat, když Bergoglio svůj názor nezmění?

Budeme dále trpět a prosit Boha, aby mu odpustil, v naději, že přijde jiný papež podle Jeho Srdce.

Toužíte po návratu Benedikta XVI.?

Ne.

Byli byste ochotni opustit církev?

Ne.

Myslíte, že papež zrazuje církev?

Je možné se domnívat, že zalíbení v islámu není zrada?

Zdroj.

URL| <http://protiproud.parlamentnilisty.cz/duchovni-svet/3719-nebe-hrdinu-prijalo-arnauda-rytirsky-cin-uprosted-vaiky-s-islamem-evropa-na-prahu-podvoleni-proc-je-nyni-vatikan-na-nepretelske-strane-zrada-intelektualnich-i-duchovnich-vudcu-prijde-jeste-nekdy-katolicky-papez.htm>

Rozhovor s Petrem Balážem

7.4.2018 ČRo Plus str. 03 16:06 Evropa Plus

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Ve studiu už je se mnou politolog Petr Balla z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který se specializuje na Maďarsko, dobrý den.

BALLA Petr, politolog

Dobrý den.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Jak hodnotíte tu kampaň dosavadní, oproti třeba posledním volbám?

BALLA Petr, politolog

Každé volby se říká, že kampaň je stále horší a vyhocenější a myslím, že většina pozorovatelů i většina obyvatel Maďarska má pocit, že tato kampaň zašla ještě o něco dále a je opět velmi vyhocená a když člověk mluví s průměrným občanem, tak vám řekne, že už se těší, aby bylo pondělí a aby bylo po volbách a po kampani.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Maďarská vláda v těch uplynulých letech schválila změnu ústavu, zavedla mediální zákon. Jak by jste vy, jako politolog, charakterizoval ten současný maďarský politický režim, došlo tam k nějaké změně, že by jste zkrátka museli přepsat mapu v systému, nebo režimu už v Evropě.

BALLA Petr, politolog

Z hlediska nějaké klasifikace vlastně ani ne, Maďarsko zůstalo parlamentní republikou s jednokomorovým parlamentem, prezident v Maďarsku stále nehraje téměř žádnou roli, je pouze vlastně hlavou státu. Velmi silně se proměnil politický systém, myslím tím volební systém, kde došlo k velkému posílení těch většinových prvků, to znamená, že vlastně ta strana, která je největší, tak jí to dává určitý bonus, to znamená, že jí stačí nějakých 40 procent hlasů k tomu, aby získala většinu v parlamentu. Ten maďarský volební systém vypadá tak, že vlastně každý volič má dva hlasy, tím jedním hlasem volí politickou stranu, to jest kandidátku nějaké politické strany a tím druhým hlasem volí poslance ve svém jednomandátovém obvodu, takže zjednodušeně je to něco jako naše poslanecká sněmovna a senát dohromady, nicméně ten velký rozdíl, který se udál po minulých volbách je, že ten poslanec v tom volebním obvodu není volen dvoukolově, tak jako u nás, tak jako to bylo dříve, ale je volen v jednom jediném kole, to znamená, ten kandidát, který dostane naprostou většinu a stačí mu k tomu třeba 20 procent, ale když bude mít více než všichni ostatní, tak je zvolen jako poslanec, což v době, kdy maďarská opozice je velmi roztržštěná a táhne se vlastně od levice až po pravici, a není schopná se dohodnout, tak to tomu Fideszu dává obrovskou výhodu.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Už jste to sám řekl, ten volební systém vůbec nenahrává té roztržštěné maďarské opozici, jak si stojí před těmito volbami?

BALLA Petr, politolog

No ty snahy se domluvit se táhnou už poslední rok, je tam řada různých politických stran, někteří ti předsedové se vzájemně nesnáší. Máme tady tu Maďarskou socialistickou stranu, která v těch devadesátých letech, ale i v dobách nedávných měla ve volbách 40 a více procent, takže to bylo skutečně dominantní strana a tato strana má teď kolem deseti procent v preferencích a je velká otázka, jestli se vůbec dostane do parlamentu, vedle toho je tady strana bývalého premiéra Ference Durčáně, která se nazývá Demokratická koalice a tato strana má

velmi vyprofilovaného předsedu, ovšem 90 procent voličů ho nenávidí a to značně snižuje jeho voličský koaliční potenciál, no a vedle toho tady máme nejsilnější politickou stranu na opozici, což je strana Jobbik, která se vyznačuje svými euroskeptickými, dříve i velmi radikálními až extremistickými názory a právě v posledních několika letech se ta strana pokusila jaksí nasunout do prostředků politického spektra, takže postupně odřezává některé ty své nejradikálnější a nejextrimističtější představitele, které různě vylučuje a kterých se různě zbavuje, takže teď se jim například vzbouřil klub v Europarlamentu a říkají, že už nehájí ty pravé maďarské hodnoty. No a pak ještě máme jednu stranu, která se dostane do parlamentu a to je strana Politika může být jiná a to jsou vlastně takový zelení a tyto čtyři strany, aby se domluvili na nějaké společné kooperaci, pokusili se o to mnohokrát za poslední měsíce a vždycky to skončilo fiaskem.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Strana Jobbik - hnutí za lepší Maďarsko tu svoji rétoriku v poslední době změnila, dá se říct, že třeba ta některá témata převzal právě Fidesz jako vládní strana?

BALLA Petr, politolog

Rozhodně, když si pamatuji volební program Jobbiku z roku 2010, který byl opravdu přicházel se spoustou nápadů a myšlenek jak vlastně radikálně změnit tu společnost, tak Fidesz z toho program převzal velké množství a zároveň vlastně teď Fidesz jednak se snaží přetáhnout vlastně především cíli na voliče Jobbiku, no a jestli si ještě pamatujete to referendum, které se týkalo právě kvót a uprchlické otázky v Maďarsku před dvěma lety, tak to referendum mělo především za cíl znemožnit Jobbik, který jaksí nemohl svým voličům říci, aby ti lidé nešli volit, protože s odmítnutím uprchlických kvót souhlasili všichni voliči Jobbiku, ale zároveň pokud někdo šel volit, tak vlastně podpořil Fidesz, takže proto Jobbik musel dělat takového zvláštního mrtvého brouka a tímhle politickým tahem se vlastně Fidesz pokoušel tomu Jobbiku, kterému rostli preference vlastně sebrat část hlasů.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Do jakého rána se v pondělí probudí Maďarsko, kdo bude ten pravděpodobný vítěz? Vzhledem k průzkumů je favoritem strana Fidesz, ale čekáte nějaké překvapení?

BALLA Petr, politolog

No, překvapení mohou být dílčí, záleží na volební účasti, pokud bude volební účast tak jak se očekává kolem těch 65 procent, tak by Fidesz měl jasně vyhrát, pokud by byla výší, pokud by průzkum indikoval, že chodí více lidí, tak by k nějakému menšímu překvapení mohlo dojít, Fidesz jednoznačně vyhraje tu část, kde se volí kandidátka, tam v těch preferencích má kolem 43 procent hlasů, naopak bude velký boj, jestli se tam vůbec dostanou ti socialisté, protože ti se spojili s jednou menší stranou, takže potřebují nikoli pět, ale deset procent a v preferencích mají tak o kolo těch 10-11 procent, no ale tam kde může dojít k překvapením, tak to jsou ty jednotlivé volební obvody, kde ti lidé můžou se vší záští to například hodit někomu z Jobbiku, když budou cítit, že má větší šanci a tam je v ohrožení to, jestli Fidesz vyhraje, je otázka jakou bude mít většinu, jestli bude mít prostou většinu, to se očekává, že ano, jestli bude mít dvoutřetinovou ústavní většinu, to se v průzkumech očekává, že spíše nikoliv.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

Říká Petr Balla, politolog s institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, já vám děkuji a přeji pěkný den.

BALLA Petr, politolog

Děkuji za pozvání.

Štěpán SEDLÁČEK, moderátor

A to bylo z dnešního pořadu vše, příjemný poslech dalšího vysílání Českého Rozhlasu plus vám přeje Štěpán Sedláček.

Dvě největší ekonomiky světa USA a Čína se dostávají do stále hlubší obchodní války

6.4.2018 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Dvě největší ekonomiky světa USA a Čína se dostávají do stále hlubší obchodní války. Donald Trump pohrozil, že uvalí další cla na čínské zboží za 100 miliard dolarů. Už předtím Spojené státy zavedly cla na zboží za 50 miliard na 1300 druhů zboží z Číny. A stejnou mincí odpověděla i Čína. Clo se bude vztahovat na americké zboží jako sojové boby, víno, auta nebo chemikálie. Přesto, že Trump a analytici tvrdí, že to je jen předehra před vyjednáváním mezi Amerikou a Čínou o lepší ochraně intelektuálního vlastnictví. Už teď je to nejvážnější obchodní válka za poslední desetiletí. Jak může dopadnout a jak může ovlivnit ekonomiky nejen v Americe a v Číně, ale i na celém světě, to je otázka pro profesora Michaela Mejstříka z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den přejú.

Michael MEJSTŘÍK, profesor, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Také dobrý podvečer.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Jak vážná je tahle roztržka mezi Čínou a Amerikou podle vás?

Michael MEJSTŘÍK, profesor, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, já si nemyslím, že tento typ válek se dá snadno vyhrávat. Jak jsme slyšeli opakovaně od amerického prezidenta. To znamená, ten základní problém je v tom, že zatímco Čína, jakékoliv problémy se mohou vyskytnout ve vztahu k těm omezeným exportům nebo k podraženým exportům, tak tím, že to je autoritářský režim, tak na rozdíl vod Spojených států, oni jsou schopni podobně jako Evropa v těch svých vlastně vlastních akcí, zasáhnout takové sektory, jako třeba zemědělství, kde je třeba nacházíme celou řadu voličů právě republikánů a konkrétně i pana prezidenta Trumpa. A v oblasti zemědělství se, tam se těžko brání. Těm zvýšeným tarifům. To znamená, to je zrovna taková oblast. Na rozdíl od elektronických výrobků, které teda teď momentálně dokonce i ve Spojených státech i v Číně začínají převažovat, tak tady si musíme uvědomit, že to není úplně /nesrozumitelné/ deal.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Tak, z toho, co říkáte, chápu, že víc by to podle vás poškodilo Spojené státy v tuhle chvíli?

Michael MEJSTŘÍK, profesor, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, naprosto jednoznačně. Protože když se jenom podíváme, vy jste v tom přehledu ještě nezmiňoval takovou tu první akci, ten první výstřel, to byly vlastně cla na dovoz oceli ...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

A hliníku, ano.

Michael MEJSTŘÍK, profesor, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A hliníku. A jenom tam si uvědomme, že třeba v takovéto konkrétní oblasti si stěžovala celá řada těch zpracovatelů v americkém průmyslu. Nejenom vlastně mimo, jo. Protože vezte si, že v oceli vlastně je zaměstnáno minimálně lidí. V podstatě odhaduje se, že proti tomu zpracovatelskému průmyslu je 8 procent lidí zaměstnaných v metalurgii. Že to jsou hodně automatizované procesy. To znamená, i když zavedu takováto opatření, dvě třetiny oceli se vyrábí ve Spojených státech. Tak co to, co to může znamenat? Tak jediný neobsazený výrobní vlastně úsek, který tam mají k dispozici, tak, tak už vím. Ale, ale to je nic. Zatímco ten

dopad naopak pro ty zemědělce, kteří vyvážejí ty nejrůznější produkty, o kterých je tady řeč. To znamená vepřové, sojové, /nesrozumitelné/ a podobně, jo. Takže soju, takže to jsou věci, které je zasáhnou přímo tam skutečně spíše hrozí, že oni nemají jiné odběratele.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Může tohle nějakým způsobem ovlivnit i celosvětovou ekonomiku a to, co nás zajímá, tu evropskou? Protože všechny ty ekonomiky jsou provázány navzájem.

Michael MEJSTRÍK, profesor, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak v první řadě část zemí se proti některým těm krokům amerického prezidenta brání. Jak jsme zaznamenali, tak ten multilaterální pakt transpacifický sice vlastně byl zpomalen tím, že z něj vystoupily Spojené státy z rozhodnutí prezidenta Trumpa. Ale ty zbylé země, které jsou, které jsou strategickými partnery Spojených států se k tomu zachovaly, protože vědí, že to je pro ně důležité. A oni se chtějí v Asii rozvíjet. Tak to je první moment. Takže já bych o Asii v tuto chvíli takový velký problém jaksi nenechal. Problém to může být i skutečně pro samotné Spojené státy, které mají docela pěkné tempo růstu v těchto dnech. Když se podíváte na ty výsledky, tak americká ekonomika je docela dobře jaksi rozjetá. Ale přesto právě díky tomu, že začne dostávat tyto šoky, tak to může být komplikované. Samozřejmě člověk si může klást otázku, je to, je to ta správná chvíle, kdy vlastně prezident Trump spustil tento, tuto sadu kroků? Já si myslím, že jako je to fér, že se snaží skutečně bojovat proti tomu, že třeba v Číně, když vy vyhláší veřejné soutěže na poměrně komplikované akce, tak musíte dát k dispozici svoje know how tou formou, že si pořídíte společnou firmu s čínskou firmou. Ano. To je ale netradiční překážka. A tady vidíte, že my vůbec nemluvíme o /nesrozumitelné/ překážkách. A já bych řekl, že těch je ještě daleko víc. A v tomto směru mně připadá ty kroky prezidenta Trumpa docela, docela zjednodušené.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Říká Michal Mejstřík, ekonom z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A bavili jsme se o obchodní válce, anebo její předešlé mezi Čínou a Spojenými státy. Děkujeme pěkně.

Michael MEJSTRÍK, profesor, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Také, hezký večer.

Vsedě se nic nenaučím, říká gymnazista roku

6.4.2018 Právo str. 10 Jihozápadní čechy

Jan Švábek

Umí tři světové jazyky, ovládá zpěv, zajímá se o politiku a jeho nejhorší známkou za celý školní rok byla dvojka.

Takovým skóre se může pochlubit 19letý Ondřej Drobil, student Církevního gymnázia v Plzni, který se ve středu stal Gymnazistou roku Plzeňského kraje.

Titul mladému Ondřejovi ale rozhodně nespádá do klína. Naopak. Ve všeobecném testu a následném finále dokázal porazit zbylých dvacet sedm konkurentů z dalších gymnázií.

„Konkurence byla veliká. Bylo to velké nervové vypětí, které stálo hodně sil. Kdybych měl jmenovat jeden předmět, který mně dělal největší problémy, tak to byla informatika. Tam jsem vůbec nevěděl,“ svěřil se Právu se vši skromností těsně po vyhlášení vítězů Drobil.

Klíčem k vítězství byl podle něho všeobecný přehled. Největší podíl na svém úspěchu připisuje rodičům, kteří ho plně podporují ve vzdělávání, a to nejen ve škole, ale i mimo ni. Mezi Ondřejovy koníčky patří hra na klavír, zpěv nebo četba literatury v originále.

„Umím anglicky, německy a francouzsky,“ prozradil novopečený gymnazista roku. Na Církevním gymnázium je navíc vyučuje latina. Tu prý ale Drobil tolik neumí, ačkoliv na vysvědčení má celý život samé jedničky a za celý školní rok dostal jen jednu dvojku.

„Nemůžu ale říct, že bych se studiu nějak extrémně věnoval. Studium je nástavba na znalosti, které už člověk má. Hodně mně pomohla učící technika, kterou jsem si osvojil už v době, kdy jsem šel na gymnázium.“

Musím se učit v pohybu, chodím v parku, na zahradě nebo klidně v pokoji do kolečka. Kdybych seděl u stolu nebo ležel, nic bych se nenaučil," líčí vítěz klání.

Za svou silnou stránku považuje argumentační schopnosti. I proto má raději ústní zkoušení než testy. Dříve upřednostňoval přírodní vědy, což se ale v posledních dvou letech změnilo.

„Začal jsem se víc zajímat o věci okolo," vysvětluje student, kterého za týden čeká maturita a který si podal přihlášky na **Fakultu sociálních věd** a Fakultu humanitních studií na Karlově univerzitě v Praze. Čím chce být, ale zatím ještě úplně neví.

Zajímá ho hlavně sociologie, politika a ekonomie. „Politiku ve škole moc neprobíráme, je to moje volnočasová aktivita," upřesňuje. Politik prý ale být nechce. „Maximálně kdyby byla možnost se zapojit v komunální politice," připouští na závěr úspěšný gymnazista.

Foto autor| Foto PRÁVO – Jan Švábek

Foto popis| Gymnazista Ondřej Drobil si přebírá diplom pro vítěze.

Regionální mutace| Právo - jihozápadní Čechy

Důchodová reforma - jakým směrem?

6.4.2018 ČT 24 str. 11 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Slíbili jsme také projekci do budoucna, co vlastně s českým penzijním systémem? A z tohoto důvodu jsme také pozvali do Devadesátky Martina Potůčka, vedoucího Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ale také v jedné osobě bývalého předsedu důchodové komise za minulou vlády. Pane profesore, vítejte, dobrý večer.

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vy, když jste byl hostem Událostí, komentářů před pár měsíci, tak jste říkal, že jste právě coby předseda důchodové komise zanedbal práci s politiky, pokud se, pokud si správně pamatuji, tak je vlastně vůbec teď vhodná doba na přípravu nějaké dlouhodobější penzijní strategie, když to, co je politické v tom rozhodování, tak to vlastně aktuálně selhává? Vláda bez důvěry, x stran v Poslanecké sněmovně, nerýsující se jakási, řekněme, politická stabilita? Má cenu nad tím přemýšlet?

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

No, tak to jste mi nahrál na smeč, poněvadž právě vláda v demisi teď připravuje poměrně závažnou reformu, byť pouze parametrickou, ale závažnou v tom smyslu, že bude stát více než 10 miliard korun a takové rozhodování pro vládu v demisi podle mého názoru nepřísluší. Zkušenosti ze světa ukazují, že tam, kde se jde na důchodovou reformu příliš zbrkle, tak pak nakonec na to ta země a nakonec i ti důchodci doplácí ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A promiňte, abychom si kalibrovali terminologii tedy, takže ta reforma, to je to zvýšení důchodů aktuální, které je v Poslanecké sněmovně, míníme to samé?

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Míním tím zejména ten návrh, který v novele existuje zvýšení pevné částky valorizace z 9 na 10 procent. Pokud jde o to opatření zvýšit důchodcům na 85 let, důchod o tisíc korun, tak to si myslím, že zaprvé je přijatelné a ti důchodci to skutečně potřebují, poněvadž jak řekl předseda Pernes, většinou jsou to právě ti starodůchodci, kteří už pobírají důchod třeba 25 let a za druhé to ten státní rozpočet nebude stát zase majlant.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá, no, ale zároveň jsme tu už slyšeli premiéra, který říká, důchodový účet je po dlouhé době v plusu, tak kdy jindy si to vlastně dovolit?

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

A to je právě to, pane redaktore, co mě strašně mrzí, já skutečně jako bývalý předseda té důchodové komise jsme měl možnost mnohokrát vystupovat na podobných fórech a já jsem vždycky opakoval, že brát důchodový účet jako kritérium pro to, kolik dávat na důchody, je prostě zcestné, poněvadž my si na důchodové pojištění jenom hraje. Ve skutečnosti náš systém je systém důchodově zabezpečovací, což charakterizuje například o těch tisíc korun, které dostanou důchodci, kteří vlastně na tu tisícovku nemohli nikdy přispívat, a proto je třeba vzít na vědomí, že aby důchodci v této zemi dostávali důstojný důchod, a to si samozřejmě zaslouží skoro všichni, tak důchodový účet je jenom jedním zdrojem a jednou složkou pro ty důstojné důchody.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím a ty další složky, ty další pilíře, řekněme, by měly také nést charakter, řekněme, státní podpory nějakým způsobem, ať už se bude jednat o spoření ve fondech, ať už se bude jednat o povinné příspěvky zaměstnavatelů kupříkladu, existuje nějaký, řekněme, už teď léty ověřený ideální způsob? Protože to, o čem třeba blahé paměti uvažovala Nečasova vláda, ba dokonce zavedla, tomu se říká chilský model, to už by se mohlo, řekněme, jevit jako, řekněme, časem prověřená metoda.

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Určitě ano, ale bohužel Česká republika se pořád zmítá zase, použiju lidové úsloví od pangejtu k pangejtu. Každá nová vláda si něco vymyslí, pak to buď silou mocí, anebo přesvědčením po nějaké diskusi schválí a část z toho pak a příští vláda zase zavrhně a zkušenost ze světa praví, že skutečně dobrá důchodová reforma si vyžaduje velmi pečlivou přípravu a dovolím si odpovědět ještě na tu vaši otázku, samozřejmě bez dobré politické podpory a pěstování jakéhosi konsensu, jakési shody, to rozhodně nejde, ale ten zač na zasévání na tolik, že by bylo třeba využít i té doby, kdy politici jsou jaksi v rozpacích, alespoň moderovat slušnou odbornou debatu a já jsem si přečetl v programovém prohlášení vlády v demisi, že neprodleně sestaví důchodovou komisi, která, což bylo velmi bohužel, ale za uplynulý 4 měsíce, a já jsem neslyšel o její práci ani slovo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To je nás víc, to je pravda, ale v tuto chvíli je vlastně tedy, protože ona by to nebyla první důchodová komise, byla by to třetí, pokud se nepletu, nebo snad dokonce i čtvrtá, ale je tedy jedno, co se s důchody udělá? Protože každá ta komise de facto tvrdí něco trochu jiného. Je zkrátka nutná spoluúčasť, jak se provede, to už je lhostejné?

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Jestli máte na mysli spoluúčasť z veřejných prostředků ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Spoluúčasť kohokoliv, buďto samotných tedy plátců, kteří si spojí někde v nějakém vybraném finančním produktu, anebo i spoluúčasť zaměstnavatelů, v nějakém zaměstnaneckém fondu nebo v odchozím bonusu a tak dále, dle libosti.

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Tak to určitě bychom se velmi vychýlili z velmi rozumného evropského trendu, kdybychom takovýto nástroj popírali a nebo ho nechtěli uplatnit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá, ale zda je úplně jedno, kdo tu spoluúčast poskytuje. Zda se zkrátka s důchody musí udělat něco z hlediska spoluúčasti a je jedno, co to bude.

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

To samozřejmě jedno není a u nás ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

V Českých podmínkách, takto.

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

... a myslím, že se o tom zmínil už pan předseda Pernes, i jsme je propásli kromě jiných šancí v devadesátých letech i tu šanci na zavedení zaměstnaneckých fondů, které by vlastně vedly větší procento zaměstnavatelů, než je tomu dnes, v tom třetím pilíři, aby přispívali svým zaměstnancům na budoucí důchody.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještě poslední věc, pane profesore, vy jste zmínil, a to byl asi nejslavnější závěr práce vaší komise, byť nutně zjednodušující. Říkal jste, že na důchody vždy bude, i z toho prvního pilíře, otázkou je, zda ty důchody budou důstojné a mě by teď zajímalo o několika měsících, jak vypadá ta definice důstojnosti důchodu a zda už se přiblížil ten čas, kdy to třeba tak nebude?

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Ano. Na tu otázku se nedá odpovědět, omlouvám se, jednou větou a jsme v časovém pressu, takže my musíme, pokud skutečně chceme dosáhnout toho cíle, pracovat po etapách a součástí té práce je postupné zvyšování těch minimálních důchodů v prvním pilíři tak, aby v nějaké rozumné perspektivě ty minimální důchody zabezpečovaly relativně slušnou existenci všem důchodcům.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Říká Martin Potůček. Pane profesore, mockrát díky, že jste byl s námi, mějte se hezky. Na shledanou.

Martin POTŮČEK, vedoucí, Centrum pro sociální a ekonomické strategie

Děkuji. Na shledanou.

Přežije Facebook krizi jako značka?

5.4.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A ve studiu teď vítám Denisu Hejlovou z katedry marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Co, to, co se děje teď s Facebookem, předpokládáme asi z pohledu jakéhokoliv pracovníka vedoucího v oblasti PR noční můru. To znamená propad o několik desítek miliard dolarů na jedné straně. Máme tady obvinění z ovlivňování voleb, potom ta, ty spory, možná zranitelnost, řekněme, osobních údajů desítek milionů lidí, co se týče oné volební kampaně. Možná miliard lidí, co se týče obecně toho celkového počtu. Co byste jako vy, jako profesionálka, doporučovala Facebooku, aby v tuto chvíli dělal?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Je dobré si uvědomit, že tohle to není jenom problém PR, to je skutečně reálný problém té firmy, která o něm věděla 3 roky a neřešila ho. Zametala ho pod koberec. A to se vám nevyplatí. Markovi Zuckerbergovi se to opravdu hodně tvrdě vrátilo v tento moment, kdy v podstatě přiznal, že dá se říci i lhal uživatelům Facebooku v minulých letech. Protože tohle to ta firma věděla, jenomže proto, že Mark Zuckerberg je tak silný ředitel, tak si mu málokdo dovoluje odporovat. A možná to prostě podcenili. Každopádně uživatelé jsou také trošičku, začínají být více obezřetní v tom, jak vlastně k těm sociálním médiím přistupují. A to se vyvinulo v průběhu času.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Mark Zuckerberg má příští týden dvě vystoupení, slyšení v Kongresu, grilování, jak se tomu říká. Jeho pravá ruka by měla poskytnout v příštích dnech několik rozhovorů z Kalifornie na dálku a snažit se uklidnit tu situaci. Je tohle to jenom jaksi začátek toho vylepšení, nebo pokusu o vylepšení jména? Nebo to může skutečně pomoci?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Hodnota Facebooku spočívá v takzvaném jako nehmotném vlastnictví. Oni v podstatě v tom hmotném majetku mají pouze nějakých 14 miliard dolarů, ale hodnota té firmy bývala kolem 5 stovek. Dneska to opravdu výrazně kleslo. O 10 i více procent. Takže oni se musejí hodně snažit, aby tu pověst a hlavně důvěru uživatelů získali zpátky. Je otázka, jestli se jim to podaří úplně. A rozhodně nepomůže jenom to, když si někde posypou popel na hlavu a budou říkat: No, my jsme to udělali špatně, je to naše chyba. Musejí zapracovat na opravdu nápravě toho problému jako takového. To znamená, aby uživatelská data nebyla tak snadno zneužitelná.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

On sám Mark Zuckerberg řekl, že se ocitli v jakési jámě a že bude trvat několik let než se jim z toho podaří jaksi vykopat zpátky tedy na povrch. Otázka je, jak vysoko se jim podaří vykopat. Ale my se tady nebavíme o nějakém omezeném úniku dat. My se bavíme skutečně o tom, že sociální síť tato největší světová mohla spolurozhodnout volby v několika zemích. Bavíme se o možná určit směřování v těch zemích také zprostředkováním. Bavíme se o tom, že šlo skutečně o třetinu světové populace, která nějakým způsobem může být dotčena, co se týče uživatelů tedy Facebooku. Nikoliv akcionářů, ale uživatelů. Myslíte si, že tohle to může dlouhodobě vést k nějakému poklesu, vy jste to naznačila, ale jestli to může vést k nějakému dramatickému poklesu důvěry v sociální síť. A nebo budou lidi ochotni jenom proto, aby na té sociální síti mohli být. Ochotni se podělit o své osobní údaje tak, jako se někdy mluví o tom, že budou ochotni si ukrojit ze své osobní svobody, aby měli větší bezpečnost.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Určitě obě dvě tyhle ty stránky budou platit. Lidi vždycky budou sdělovat své osobní údaje a firmy, ale co je důležité říct, třeba i vlády k nim budou mít přístup. My se tady bavíme pořád o nějakém svobodném světě, kde víceméně ti lidé se mohou rozhodnout, zda budou tu konkrétní sociální síť využívat, a nebo ne. Ale potom zde máme na světě země, kde se lidé nemůžou rozhodnout o tom, zda jejich osobní data budou zaznamenávána v nějakém centrálním systému. O tom, jak se pohybují, kam jeli, kolik jim je let, jaké mají záznamy třeba nemocenské. Tak tohle to jsou věci, které jsou opravdu velmi snadno zneužitelné. My se tady pořád bavíme o tom, že data unikla jedné soukromé firmě a takových firem je mnoho. To není jenom Facebook. Dneska je opravdu hodně těch firem, které mají přístup k velmi citlivým údajům, ať už vy jim k tomu dáte svolení a nebo, ať už je sbírají trošku někdy pokoutně, abych tak řekla. Evropa je na tom poměrně dobře, protože chystá takzvané opatření GDPR, General Data Protection Regulation, která nám zajistí větší možnost rozhodnout se a větší možnost svobody v tom, jak vlastně s těmi našimi osobními daty nakládat. To si myslím, že je dobré. A i Facebook se tomuto GDPR bude muset přizpůsobit.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Denisa Hejlová, my vám děkujeme za rozhovor a přeje hezký zbytek večera.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Děkuji, na shledanou.

Pozor! Šéf ČT Dvořák nejen žene k soudu Soukupa. Ale začal „kopat“ i jinak, zaujme to Zemana

5.4.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
vef

Server ČeskáMédia.cz se mimo jiné věnují informaci generálního ředitele České televize Petra Dvořáka, jenž Radě České televize referoval o schůzce s rektorem Univerzity Karlovy Tomášem Zimou a děkankou **Fakulty sociálních věd** UK Alicí Němcovou Tejkalovou. S oběma hovořil mimo jiné o analýze předvolebního vysílání veřejnoprávních médií v roce 2016.

„Spolu se šéfredaktorem zpravodajství Petrem Mrzenou jsme zástupce univerzity upozornili na hlavní odborné nedostatky zveřejněného materiálu. Současně bylo domluveno uspořádání pracovního setkání zástupců **Fakulty sociálních věd** UK a zpravodajství České televize. O výsledku tohoto setkání budu Radu ČT informovat na některém z příštích zasedání,“ uvedl mimo jiné Petr Dvořák k analýze, o níž hovořil ve svém inauguračním projevu prezident Miloš Zeman. Původní text ZDE „V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě. Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování KSČM, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran,“ konstatuje totiž mimo jiné analýza, proti níž se Česká televize vehementně brání. Mimo jiné uvádí, že zpracovaná analýza posuzuje vyváženost odděleně a dle jednotlivých relací, což jde zcela proti zákonu o České televizi. Analýzu pak hodnotí jako velmi nekvalitní. Tehdejší děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík však za tým zpracovatelů stojí. Generální ředitel Petr Dvořák svou Českou televizi hájí například i před generálním ředitelem TV Barrandov, který již ve dvou dílech svého pořadu Kauzy dne Jaromíra Soukupa veřejnoprávní vysílání kritizoval. Pozval jej dokonce k debatě na půdu České televizi, Soukup však pozvání nepřijal. Včera pak generální ředitel Dvořák uvedl, že se hodlá proti výroky Jaromíra Soukupa na adresu ČT bránit soudně.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Pozor-Sef-CT-Dvorak-nejen-zene-k-soudu-Soukupa-Ale-zacal-kopat-i-jinak-zaujme-to-Zemana-530759?utm_source=nm&utm_medium=xml

Skandál s osobními daty

5.4.2018 ČRo Radiožurnál str. 03 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Po skandálech s osobními daty na sítích, jako je Facebook, navrhne Evropská komise zemím Evropské unie systémové a strategické řešení problémů. Sdělila to dnes eurokomisařka Věra Jourová. Krátce poté, co Facebook oznámil, že do nepovolaných rukou se mohly dostat údajně o identitě a další osobní data v zásadě všech více než 2 miliard uživatelů největší sociální sítě. Facebook doposud umožňoval hledat osoby podle e-mailu či telefonu, čehož mohli takzvaní sběrači dat zneužít. Tato funkce je od středy zablokována. U telefonu je odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Nikola Schmidt. Dobrý den.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak vážné je to přiznání správců Facebooku, že vlastně nikdo nemusel být ušetřen?

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já si myslím, že jsme úplně na začátku nové éry, že řešit, jestli je vážný, jsme zjistili nějakou další /nesrozumitelné/, je celkem bezpředmětný. Ta situace, která bude následovat, nebude jenom o tom, jaký firmy mají přístup k jakým informacím, ale bude to spíš o tom, co jsme nedávno, čeho jsme nedávno byli svědky a to, jakým způsobem firmy ty data využívají a to si myslím, že do budoucna bude hodně důležitý právě pro Evropskou unii a podobný aktéry, aby, aby jasně vymezili mantinely toho, s jakými daty smí /nesrozumitelné/ v masivním měřítku, jakým způsobem pracovat.

Vladimír KROC, moderátor

A přesto se zeptám, ten zásah, ono opatření bylo dostatečně rychlé, může být účinné?

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že je úplně banální, protože ta situace, jak jsem sledoval teďka média, byla taková, že nejdřív Cambridge Analytica 20 milionů lidí, pak to bylo 87 milionů lidí, teď se začíná bavit o miliardách. A vzpomeňme na Snowdana před pár lety, který ukázal na to, jakým způsobem zpravodajské služby pracovaly s metadaty. Já bych tak asi řekl spíš, že to, co se odkrývá, je, že se firmy a různé zpravodajské služby prostě učí pracovat s těmi daty a to, jakým způsobem to potom dopadá třeba na proces demokratických voleb, samozřejmě odrazí to, jak to lidi vnímají, takže jejich zásah může být jako jakýkoliv, ale jsme v době sociálních sítí, kam lidi dávají data dobrovolně. A nad tím vidí stovky tisíce odborníků, kteří přemýšlí nad tím, jakým způsobem ty data využít. Se zeptejte jakéhokoliv marketéra, který samozřejmě přemýšlí nad tím, jakým způsobem číst data a jak je využít třeba pro marketing jejich produktů.

Vladimír KROC, moderátor

Zakladatel a majitel Facebooku Mark Zuckerberg teď nejnověji prohlásil, že, cituji: "Když se buduje něco tak velkého, jako je jeho společnost, musí se nutně některé věci zamotat, pokazit." Prý byli možná naivní, kdy důvěřovali firmám, které se mohly dostat k datům na Facebooku, ale hlavně, že se učí z těch chyb. A teď se ptám, učí se dost rychle, řekl byste?

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je fakt, že Zuckerbergovi se jeho husarský kousek povedl velmi brzkém věku, takže to nebyl on samozřejmě, kdo si uvědomoval, jaký dosah ten úspěch může mít, spíš to byli jeho poradci nebo lidi, kterými se obklopoval, to znamená, že tu naivitou možná naráží sám na sebe. Ale těžko říct. Já si myslím, že ten rozsah využití dat, který Facebook sbírá, si uvědomovali oni jako dávno před tím, než tyhle věci praskají, prostě určitě věděli, jako že přijde den, kdy se s těmi daty bude nakládat tímto způsobem.

Vladimír KROC, moderátor

A vy osobně byste teď váhal, jestli a jaké údaje svěřit Facebooku, nebo jaké změny, pojistky zatím přislíbil nebo zavádí, aby se podobné obavy zmírily?

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nevím, já jsem minulý rok, celý rok Facebook vůbec nepoužíval, byl to jeden z nejkrásnějších roků posledních 10 let. A snažím se Facebook používat čistě jako zeď, kam dávám třeba vlastní publikace nebo

publikování v novinách. A vyhýbám se tomu, abych tam dával údaje, který by mě mohly nějakým způsobem ohrozit, ale stejně si myslím, že to je úplně krátkozraký, protože celá realita je spíš o těch skrytých metadatech. Jeden příklad, projdete se po Paříži, zaplatíte někde v nějaký restauraci a Google mapy vám obratem jako řeknou, jestli tam nechcete zapsat revue, jakým způsobem Google věděl, že jsem v té restauraci zrovna byl, no, asi jsem tam strávil příliš mnoho času na to, aby, na to, aby ten systém prostě zareagoval, jako to jsou takový jako jiskřičky, který postupně vyplouvají na povrch a až do toho vstoupí nějaká opravdu sofistikovaná umělá inteligence, tak si myslím, že teprve se začneme zabývat tím, jaký jsou dopady, dopady toho obrovského množství dat, který se o nás sbírá a hlavně, jako přijde den, kdy se bude sbírat absolutně jako bez našeho vědomí.

Vladimír KROC, moderátor

Upozorňuje a vlastně i svým způsobem varuje Nikola Schmidt, odborník na kybernetickou bezpečnost z Univerzity Karlovy, z **Fakulty sociálních věd**. Děkuju, přeji hezký den. Mějte se hezky, na shledanou.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky za zavolání. Mějte se hezky, na shle.

Vladimír KROC, moderátor

To byla publicistika hlavních zpráv. Její témata máme i na serveru iRozhlas.cz. Příjemný poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.

Do Česka letos zamíří prezidenti Indie, Francie či Chorvatska

5.4.2018 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

Českou republiku by po více než dvou desítkách let měl navštívit indický prezident. Do Prahy by měl Rám Náth Kóvind přijet na podzim. Představitel druhé nejlidnatější země světa se v Česku setká s předními politickými představiteli včetně prezidenta Miloše Zemana.

"

Do Česka se také letos chystá třeba francouzský prezident Emmanuel Macron, chorvatská prezidentka Kolinda Grabarová-Kitarovičová a mluví se také o podzimní návštěvě některého z vysokých představitelů USA.

Indie znamená pro české exportéry slibnou destinaci. Podle dokumentů české diplomacie jde o nejrychleji rostoucí velkou ekonomiku, která každoročně zaznamenává vzestup HDP o sedm až osm procent. Růst se očekává i v dalších letech.

O setkání na nejvyšší úrovni se česká diplomacie snažila několik let, zajistit návštěvu indického prezidenta v Praze dostal za úkol v roce 2015 i nový český velvyslanec Milan Hovorka. Pražský hrad byl ochoten i ustoupit z takzvané reciprocity, kdy se prezidenti v návštěvách střídají.

I když je nyní řada na indické hlavě státu, aby přijela do ČR, hradní diplomacie před časem pod vedením tehdejšího ředitele hradního zahraničního odboru a někdejšího velvyslance v Indii Hynka Kmoníčka nevyučovala, že se Zeman vydá do Indie dříve.

V České republice byl naposledy indický prezident v říjnu 1996, kdy s chotí navštívil Prahu a následně Karlovy Vary Šankar Dajál Šarma. Naopak v Indii byli na oficiální návštěvě čeští prezidenti Václav Havel v únoru 1994 a Václav Klaus v listopadu 2005.

Českou republiku letos čekají i další významné návštěvy. Již v květnu by měl do Prahy přiletět francouzský prezident Macron. Kromě setkání s politiky by se měl také podle informací ČTK zastavit třeba na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Francouzský prezident byl v Česku naposledy v listopadu 2016, kdy přiletěl

François Hollande. Podle informací ČTK by také měla do Prahy letos zavítat chorvatská prezidentka Grabarová-Kitarovičová. Ta poslala Zemanovi obsáhlou gratulaci po jeho vítězství v lednových prezidentských volbách. Uvedla v ní, že se těší na další setkání s českou hlavou státu. Zeman byl v Chorvatsku na návštěvě před rokem.

Na podzim by pak Praha mohla přivítat v souvislosti se 100. výročím vzniku Československa některého z vysokých představitelů USA. Mluví se o možné návštěvě amerického viceprezidenta Mika Pence.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/do-ceska-letos-zamiri-prezidenti-indie-francie-ci-chorvatska-20180405.html

Indický prezident navštíví Česko. Po více než dvaceti letech

5.4.2018 tyden.cz str. 00 Politika

ČTK

Českou republiku by po více než dvou desítkách let měl navštívit indický prezident. Do Prahy Rám Náth Kóvind přijede podle informací ČTK na podzim. Představitel druhé nejlidnatější země světa se v Česku setká s předními politickými představiteli včetně prezidenta Miloše Zemana. Do Česka se také letos chystá třeba francouzský prezident Emmanuel Macron, chorvatská prezidentka Kolinda Grabarová-Kitarovičová a mluví se také o podzimní návštěvě některého z vysokých představitelů USA.

Indie znamená pro české exportéry slibnou destinaci. Podle dokumentů české diplomacie jde o nejrychleji rostoucí velkou ekonomiku, která každoročně zaznamenává vzestup HDP o sedm až osm procent. Růst se očekává i v dalších letech.

O setkání na nejvyšší úrovni se česká diplomacie snažila několik let, zajistit návštěvu indického prezidenta v Praze dostal za úkol v roce 2015 i nový český velvyslanec Milan Hovorka. Pražský hrad byl ochoten i ustoupit z takzvané reciprocity, kdy se prezidenti v návštěvách střídají. I když je nyní řada na indické hlavě státu, aby přijela do ČR, hradní diplomacie před časem pod vedením tehdejšího ředitele hradního zahraničního odboru a někdejšího velvyslance v Indii Hynka Kmoníčka nevyučovala, že se Zeman vydá do Indie dříve.

V České republice byl naposledy indický prezident v říjnu 1996, kdy s chotí navštívil Prahu a následně Karlovy Vary Šankar Dajál Šarma. Naopak v Indii byli na oficiální návštěvě čeští prezidenti Václav Havel v únoru 1994 a Václav Klaus v listopadu 2005.

Českou republiku letos čekají i další významné návštěvy. Již v květnu by měl do Prahy přiletět francouzský prezident Macron. Kromě setkání s politiky by se měl také podle informací ČTK zastavit třeba na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Francouzský prezident byl v Česku naposledy v listopadu 2016, kdy přiletěl François Hollande. Podle informací ČTK by také měla do Prahy letos zavítat chorvatská prezidentka Grabarová-Kitarovičová. Ta poslala Zemanovi obsáhlou gratulaci po jeho vítězství v lednových prezidentských volbách. Uvedla v ní, že se těší na další setkání s českou hlavou státu. Zeman byl v Chorvatsku na návštěvě před rokem.

Na podzim by pak Praha mohla přivítat v souvislosti se 100. výročím vzniku Československa některého z vysokých představitelů USA. Mluví se o možné návštěvě amerického viceprezidenta Mika Pence.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/indicky-prezident-navstivi-cesko-po-vice-nez-dvaceti-letech_474505.html

V Česku Kristus do reklamy nesmí, Evropský soud pro lidská práva mu dal zelenou

5.4.2018 pravniradce.ihned.cz str. 00

Lukáš Šikel

Reklama, v níž se objevila postava připomínající Ježíše, sklídila kritiku Rady pro reklamu. Televizní stanice spot v reakci na to stáhly z vysílání. Mantinely užití náboženských symbolů v reklamě se hledají i jinde. Litevský spor se dostal až k Evropskému soudu pro lidská práva.

Česko je sice jednou z nejateističtějších zemí světa, používání náboženských symbolů v byznysu může být ale i tady na hraně etiky. Nedávno si to vyzkoušel start-up Twisto. Firma, která umožňuje svým klientům odložit platby za zboží nakoupené v e-shopech až na dobu, kdy ho mají vyzkoušené, narazila u Rady pro reklamu s televizními spoty, v nichž lidem pomáhá Twistos Splatitel. Postava, která nápadně připomíná Ježíše Krista a pomáhá s placením třeba Marii, podle rady urážela náboženské cítění spotřebitelů.

Reklamní spoty s Twistem Splatitelem vysílala televize Nova, na doporučení rady je ale předčasně stáhla. TV Prima, na jejíchž obrazovkách se měly objevit od ledna, je raději nepustila vůbec.

"Zákaz reklamy je pro nás značnou komplikací a máme z toho pocit, že jsme se objevili v nové éře cenzury. Nevěřil bych, že se v zemi, kde je 80 procent ateistů a platí svoboda slova, může něco takového stát," komentuje kauzu šéf marketingu společnosti Twisto Lukáš Janoušek. Firma podala proti doporučení protest, ale Arbitrážní komise Rady pro reklamu jí nevyhověla a původní verdikt potvrdila. Na spot podle ní směřoval "nezvykle vysoký počet stížností" veřejnosti.

O kolik peněz kvůli stažení spotů z televize Twisto přišlo, jeho zástupci komentovat odmítli. Obecně se ale náklady na výrobu takové třicetivteřinové reklamy až v řádu statisíců. Twisto přitom vysílalo padesátivteřinový spot a devět desetivteřinových.

Na internetu je Ježíš v bezpečí

Navzdory rozhodnutí rady chce start-up dál používat Splatitele v médiích, na něž se její doporučení nevztahuje. "Twista inzerujeme na sociálních sítích, Pražané jej mohli potkat na billboardech a nyní se možná podívá také do MHD," říká Lukáš Janoušek a dodává, že obavy z dalšího zákazu reklamy nemají. Prý proto, že provozovatelům reklamních ploch nevadí, ba naopak ji podporují.

Specialistka na marketingové právo Petra Dolejšová však upozorňuje, že i na internetu může reklama narazit. Internet totiž kontrolují živnostenské úřady a za neetickou reklamu mohou zadavateli uložit pokutu až 100 tisíc korun.

Twistos Splatitel pomáhal s placením Marii. Musel ale skončit. Podle Rady pro reklamu urážel náboženské cítění Čechů. Spotřebitelé si stěžovali.

I přesto, že Rada pro reklamu rozhoduje podle kodexu reklamy a živnostenské úřady podle zákona o regulaci reklamy, využití náboženských motivů v reklamách dávají podobné mantinely. Reklama nesmí náboženství urážet a musí zohledňovat náboženské cítění spotřebitelů.

Kontrola internetové reklamy v České republice ovšem zatím není tak přísná, jako je tomu u televizních a rozhlasových reklam. "Tato forma reklamy je nový fenomén, společnost si na ni ještě nezvykla, a neklade tak důraz na to, aby se v on-line prostoru prosazovala etika," vysvětluje vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Vzorem pro budoucí českou regulaci v tomto odvětví by se podle ní mohly stát zákony z USA, které například lépe chrání uživatele internetu před skrytou reklamou.

S reklamou k soudu

V ostatních členských zemích Evropské unie se podobně jako v Česku jasné a jednoznačné principy reklamní etiky teprve hledají. Například litevská oděvní společnost Sekmadienis v roce 2012 spustila reklamní kampaň s potetovanými modely, kteří připomínali Ježíše a Pannu Marii. Kampaň doprovázel třeba slogan: "Ježíši, Marie, co to máte na sobě?" Podle státního úřadu pro ochranu spotřebitelů kampaň porušovala litevský zákon o reklamě. Firma za ni dostala pokutu 2000 litas (necelých 15 tisíc korun). S tím se ale nesmířila a proti

rozhodnutí úřadu se bránila u litevských soudů. Když neuspěla ani tam, obrátila se na Evropský soud pro lidská práva. Ten nakonec dal ve svém lednovém rozsudku oděvní firmě za pravdu. V Litvě je přitom přibližně 80 procent populace věřících.

"Zásah do svobody projevu je podle Evropského soudu pro lidská práva ospravedlnitelný pouze za situace, kdy je tento projev urážlivý nebo když směřuje k podněcování nenávisti vůči skupině osob na základě náboženského vyznání," shrnuje advokátka Eva Ondřejová. Podle rozsudku ale k takovému porušení pravidel reklamy v litevské kauze nedošlo. Litva soudu nepředložila důkazy, které by potvrdily ohrožení veřejné mravnosti, a reklama sama o sobě nebyla natolik urážlivá, aby vedla k potlačení svobody projevu. Přibližně sto stížností, které úřady v souvislosti se spoty obdržely, podle rozsudku také neodůvodňuje uložení pokuty. I kdyby byla reklamou pohoršena většina Litevců, je zapotřebí dát přednost svobodě slova menšiny.

Výkonný ředitel Rady pro reklamu Ladislav Šťastný jménem představitelů Arbitrážní komise však upozorňuje na to, že rozsudky Evropského soudu pro lidská práva jsou pro radu pouze inspirací. Ta totiž není státním orgánem. "Rada pro reklamu si klade za cíl rozhodovat dlouhodobě konzistentně tak, aby její doporučení byla předvídatelná a umožňovala subjektům na trhu snadnou orientaci ve výkladu ustanovení etického kodexu reklamy," dodává.

Nicméně ve chvíli, kdy televizní stanice reklamu stáhnou z vysílání na základě doporučení Rady pro reklamu, se může zadavatel kampaně dovolávat ochrany u české justice. A pro tu už rozsudek štrasburského soudu závazný je. Stejně tak ho musí ve svém rozhodování zohlednit i živnostenské úřady nebo Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která může za nevhodnou televizní reklamu ukládat pokuty.

Pokud by se firma nedomohla ochrany reklamy u českých soudů, může se poté obrátit na ten štrasburský. Nevýhodou je ale délka řízení, která se pohybuje kolem šesti let, což v rychle se měnícím světě reklamy není zrovna ideální.

Twisto se nakonec rozhodlo, že se do soudní pře nepustí a místo hájení svých reklamních spotů se bude raději věnovat dalšímu rozvoji byznysu.

Připraveno ve spolupráci s měsíčníkem Právní rádce.

URL| <http://PravniRadce.iHNed.cz/c1-66100110-v-cesku-kristus-do-reklamy-nesmi-evropsky-soud-pro-lidska-prava-mu-dal-zelenou>

Babiš nestojí o koalici, chce vládnout sám. ČSSD nechápe, že je to jenom hra, říká Němcová

5.4.2018 aktualne.cz str.00 Politika

Veronika Neprašová, Jan Wirnitzer

"Nevidím žádný přínos pro budoucnost státu, kdybychom pomohli získat důvěru pro trestně stíhaného premiéra," vysvětluje Miroslava Němcová. Aktuálně.cz : Po

Aktuálně.cz: Po které prezidentově větě jste se zvedla ze svého místa ve Vladislavském sále a opustila inaugurační ceremoniál?

Miroslava Němcová: Můj nesouhlas narůstal postupně. Nejprve útokem prezidenta na pana Bakalu, aniž by sám zmínil lidi, které má sám kolem sebe. Pak jsem zaregistrovala tu část, která se týkala médií, ale i politických stran. Zvedla jsem se v momentě, kdy začal mluvit o studii **Fakulty sociálních věd** (podle které ČT údajně zvýhodňovala před volbami TOP 09, studie byla poté kritizována odborníky i politiky, pozn. red.). To byl útok proti všem, kteří nějakým způsobem vyjadřují protest proti způsobu, jakým prezident vykonává svůj mandát.

Váš postoj ocenily stovky lidí, kteří se vám složili na květiny. Zaznamenala jste i negativní reakce?

Reakcí bylo nejvíc, co jsem ve svém politickém životě zažila. Určitě jich dohromady bylo přes tisíc. Samozřejmě mezi nimi byly i negativní. Ale překvapilo mě, že devadesát procent jich bylo pozitivních. Jako jeden z prvních mi moc hezkou SMS poslal pan předseda Fiala. Žádné výtky kolegů ze strany jsem nezaznamenala.

ODS se po letech odrazila ode dna a ve sněmovních volbách skončila druhá. Ihned ale oznámila, že spolupráce s hnutím ANO pro ni nepřipadá v úvahu, a tento postoj si stále drží. Je přijatelnou cenou za dodržení tohoto slibu to, že tu vznikne zřejmě silně levicová vláda závislá na hlasech komunistů?

Už z diskusí před volbami uvnitř strany vyplývalo, že si 95 procent členů nepřeje, abychom po volbách spolupracovali s Andrejem Babišem. Důvodem bylo v té pozdější fázi jeho trestní stíhání a také pochybnosti kolem jeho spolupráce s StB.

Mnozí ale ODS vyčítají, že nebyla státotvornější a neobětovala část svých zásad, pověsti a vztahu k voličům, aby zabránila vstupu komunistů k moci.

Pro mě jsou to zásadní překážky. Odmítám, aby ODS byla braná jako ten, kdo je zodpovědný za ten vývoj. Vítěz voleb má předvést, že nepřivede komunisty do vlády. Že dokáže vyjednat podporu třeba pro menšinovou vládu s lidovci, se starosty, s ČSSD. To není tíha ODS.

Takže podle vás je to rozhodnutí zůstat v opozici správné?

Ano. Nevidím v tom nic státotvorného dosadit s důvěrou na post předsedy vlády trestně stíhaného člověka. A ODS by to podle mého mínění dlouhodobě nesmírně poškodilo.

Nebylo by přijatelným kompromisem výměnou za podporu části programu přislíbit při hlasování o důvěře podporu vládě? Tak aby ty ústupky nemusely směřovat ke KSČM?

Nemyslím, že by to pro nás bylo dobré řešení. Že bychom se mohli spolehnout na to, že Andrej Babiš se ke komunistům neobrátl ve chvíli, kdy bude chtít prosadit něco ve svém zájmu. Jakmile jednou tu důvěru získá, tak mu ji nepůjde odejmout, protože už tu bude ta většina 115 hlasů ANO s komunisty a SPD. O toto se podle mě hraje nejvíc. Že už by pak nebyla síla, která by ho té důvěry zbavila.

Mohli byste ale takto prosadit část ze svého programu, kvůli kterému vás lidé volili.

Myslím, že by to takto určitě nebylo. Andrej Babiš nemyslí na to, aby partner, který ho podpoří, participoval na vládním výsledku. Nestojí o koaliční vládu. Všechna vyjednávání vede tak, aby mohl vládnout sám. Sociální demokraté nepochopili, že on je v té vládě nechce a nepotřebuje, že je to jenom hra. Nevěřím, že bychom byli partnerem v takové vládě.

Jaké je podle vás ideální řešení stávající situace, které by bylo státotvorné a zároveň zúčastněným stranám umožňovalo zachovat si svou tvář?

Andrej Babiš by musel sám odstoupit, protože je trestně stíhaný. On je tou zásadní překážkou. Musel by říct, že dokud nebude jeho případ vyřešený, tak premiérem nebude. Otevřel by tím vějíř možností, jak by příští vláda mohla vypadat. Ale není toho schopný.

No právě. Jaké je jiné řešení?

Pak se tady budeme dohadovat, jestli druhý pokus, třetí pokus, předčasné volby. Nedokážu přesně odhadnout, jakým směrem se to bude vyvíjet.

Zůstaňme tedy u ODS. Uvnitř ní momentálně existují poměrně antagonistické proudy. Na jedné straně jsou to, řekněme, umírnění, liberální konzervativci. Na straně druhé vyhranění politici typu Václav Klaus ml. Neškodí takto široké názorové spektrum vnitřní integritě strany?

Václav Klaus ml. ztělesňuje odlišný proud, ale velmi marginální. Jeho hlas je hodně slyšet, protože dostává velký mediální prostor. Ale kdo může mluvit za ODS a sděluje voličům její postoje, je řádně zvolené vedení.

Proto nejsem nijak zneklidněná, když Václav Klaus mladší říká daleko vyhraněnější názory třeba na Evropskou unii než Petr Fiala. Protože on říká čistě svůj názor, ale názor ODS je jiný.

Nemělo by ho proto vedení strany "umravnit", aby jeho vystupování bylo více v souladu s oficiální politikou strany?

To si neumím přestavit jak. Až tu nebude ani základní loajalita ke zvolenému vedení, tak pak by to bylo k řešení. Kdo politice rozumí, chápe, že je to jeho provokativní styl, kterým si vydobývá větší mediální prostor. Ale kdo chce vědět, jaká je opravdová politika ODS a svůj názor si nějak tříbit, musí pečlivě poslouchat ty, kteří jsou právoplatně zvoleni mluvit jejím jménem. Nemyslím si, že by bylo nějak obtížné rozeznat, kteří lidé to jsou.

Mirek Topolánek vzpomíná, že když vedl ODS, byli její voliči velmi proevropští. Víte, jací jsou voliči ODS dnes?

Nemyslím, že by očekávali náš tlak na vystoupení z EU nebo referendum. Nejsou ale nekritičtí, uvítali by reformování nedostatků, více samostatnosti v některých otázkách. A třeba i to, aby unie měřila stejným metrem a netolerovala někomu rozpočtovou nekázeň, jdoucí proti dohodám. Pokud jde o ODS, nemyslím, že by vybočila k extrémnější poloze, která by nás z EU vyváděla.

ANO svou členskou základnu do značné míry rekrutovalo z nespokojených politiků ODS. Není na čase tyto lidi začít získávat zpět? Ukázat jim, že se ODS vyrovnala s kmotrovskou érou a že o ně stojí?

Nemyslím, že bychom měli přetahovat například poslance ANO. Jako dospělí lidé museli vědět, že jdou k formaci, která to s demokracií moc dobře nemyslí. Když ale dnes slyším například paní hejtmanku Jermanovou Pokornou (bývalou političku ODS, pozn. red.), jak mluví o spolupráci s komunisty...

V ANO jsou lidé, kteří tam přešli prospěchářsky, protože se u nás z nějakých důvodů nedostali na místo, které by chtěli. Najednou se objevil tenhle výťah, do kterého naskočili. O takové lidi, myslím, usilovat nemusíme. Pokud jde o zklamané zastupitele v obcích či krajích, záleží hlavně na nich. Oni si musejí říct, že se spletli, že to nefunguje. Já s nimi budu mluvit ráda.

V Česku máme bezprecedentní situaci: premiérem je trestně stíhaný člověk zařazený ve svazcích StB. Roste vliv extrémních stran, jejichž zástupci obsazují vlivné posty. Co dělá ODS špatně, že v době, kdy mnozí hovoří o ohrožení liberální demokracie, nedokáže jako pravicová a demokratická strana mít více než zhruba dvanáct procent podpory? Jste sice druzí, ale ztráta na ANO je propastná.

To je možná nejtěžší otázka. Zdá se, že pohyby ve společnosti jsou pomalejší a že musejí přijít jiné motivy než ty, které Andreje Babiše nyní provázejí. Navázal na sebe strategicky mnoho komunistických voličů, kterým svazky StB nevadí, kteří toužili po autoritářském vůdci a kteří stejně jako on pokládají demokracii za zbytečnou a nevykonnou. On je vyvezl z té druhé koleje, na které se cítili být, na první. Tyto voliče nepřesvědčíme, i kdybychom se přetrhli.

A ty ostatní?

To jsou živnostníci, drobní podnikatelé, lidé, kteří uvěřili heslu, že stát jde řídit jako firmu, protože oni sami musí svou firmu řídit efektivně. Přitom to nejde, stát není majetek politiků. Musíme o ně usilovat, ale bude trvat, než sami připustí, že se v Babišovi spletli. Odhaduji, že bychom takto mohli získat pět, možná osm procent.

Proč po čtyřech letech středolevicové vlády, v době, kdy se lidem podle statistik daří, nedokáže pravice lidí přilákat? Kdy jindy by měla oslovovat voliče než v době prosperity?

Myslím, že relativní a vzrůstající blahobyt nenuť lidi přemýšlet o změně. Nevím, nakolik jej připisují vládě, ale v podstatě jsou spokojenější než před pěti lety. Mnozí nemají důvod hledat jinou stranu.

Jaká nabízíte řešení pro chudší regiony, kde lidé z hospodářského blahobytu příliš neprosperují, ale které jsou - například Ústecký či Moravskoslezský kraj - lidnaté a ve volbách hrají velkou roli?

Nejsem si jistá, že stačí ty regiony, které se cítí odstrčeně, "uplatit" například ve formě investic. Náš recept je uvolnit lidem ruce k podnikání, což obnáší i to, aby měli odvahu se do toho pustit, aby se nebáli byrokracie a

sankcí za své případné chyby. To by mohlo mít viditelnější dopad na tu část společnosti, která se dnes cítí druhořadě.

Po debaklu středopravých stran, z nichž se tři málem loni nedostaly do sněmovny, se zdá, že chtějí do budoucna spojit síly. Mohla by v tomto směru ODS nějak přispět?

Už před dvěma roky jsme chtěli v senátních volbách spojit síly tak, že bychom proti sobě vzájemně nestavěli silné kandidáty. Že někde uhneme my, někde ostatní strany. Jsem přesvědčená, že se o to budeme pokoušet i letos na podzim, ale nemyslím, že by ODS vstupovala do nějaké jednotné pravicové koalice.

Jaká teď budou další klíčová bojiště, kde se bude rozhodovat o směřování Česka? Například instituce, které mohou současnou konstelací sněmovny, vlády a úřadu prezidenta být ohrožené?

Normálním voličským střetem budou senátní volby. V Senátu by přečíslení ústavní většinou (ze strany ANO, pozn. red.) bylo opravdu velkou hrozbou. V tom smyslu jsou ty volby velmi důležité pro strany, které chtějí čelit tomu, co ztělesňuje Andrej Babiš a Miloš Zeman.

Z institucí jsou ohrožená svobodná média. Tomio Okamura, Andrej Babiš i prezident republiky se netají tím, že by chtěli zejména veřejnoprávní televizi a rozhlasu přistříhnout křídélka. To by určitě znamenalo oslabení dosavadního demokratického života a posunutí k autoritářskému principu, který je, myslím, Andreji Babišovi vrozený a prezidentovi by velmi vyhovoval.

Neměli by se demokratičtí politici vůči útokům na média ohradit?

Myslím, že se to děje. Například můj odchod z Hradu byl také reakcí ve chvíli, kdy na podobný útok došlo. Ale i žurnalistická obec musí říci, co už si líbit nenechá. Myslím, že toto je úkol jak pro nás, tak pro vás.
Související video: Dojatá Němcová: Lidé jí donesli květiny za odchod při Zemanově inauguraci

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/politika/nemcova-klaus-mladsi-je-marginalni-hlas-politika-ods-je-jina/r~9853cda6381911e8aca5ac1f6b220ee8/>

Místní akční skupiny pomáhají obcím

5.4.2018 denik.obce.cz str. 00 Regiony

PhDr. Ing. Vít Skála, Ph.D.

V současné době je, až na pár bílých míst, celé venkovské území České republiky pokryto místními akčními skupinami (MAS). Jsou si však představitelé obcí vědomi, s čím vším jim mohou MAS pomoci? Záběr MAS je velmi široký a jejich potenciál je ještě mnohem větší. Ve velké míře zůstává nevyužit.

Je asi zbytečné vysvětlovat roli a poslání těchto strategických organizací působících na venkově v celé Evropě. Iniciativa LEADER byla v EU poprvé použita v období 1991–1999. Po našem vstupu do EU se díky podpoře MZe „masky“ velmi rychle rozšířily prakticky po celé ČR. Množstvím a fungováním MAS jsme nyní pro jiné státy EU příkladem.

K 1. 9. 2016 bylo v ČR pouze 337 obcí, které nebyly zapojeny do žádné MAS (viz obrázek). Zapojení obcí do MAS k 1. 9. 2016

Domnívám se, že za takovým rozmachem MAS stojí hlavně dva faktory: Skrze MAS jsou do regionů směřovány nemalé finanční prostředky, které mohou plynout pouze přes tento typ subjektů. V MAS se naplno uplatňuje princip subsidiarity, kdy je o projektech místní úrovně rozhodováno na místní úrovni.

Osobně se domnívám, že druhý faktor je důležitější než první, ale bylo by naivní myslet si, že by myšlenka LEADER u nás fungovala, kdyby s ní nebyl spojen významný tok peněz.

Komunitně vedený místní rozvoj (SCLLD)

Původní hezké slovo LEADER bylo v tomto programovém období nahrazeno těžko srozumitelnou zkratkou SCLLD (Strategy Community-led Local Development). Podstata ale zůstává. Celkem 174 MAS mělo do konce roku 2017 schválené své strategie rozvoje a díky tomu mohou subjekty na jejich území čerpat prostředky EU. Výhodou je, že administrativní náročnost těchto projektů je řádově nižší než u žádostí do samotných operačních programů. Byť ministerští úředníci se velmi snaží, aby to zas tak jednoduché nebylo a určitým administrativním procesem je nutné projít.

Projekty podporované z místních akčních skupin jsou relativně malého rozsahu. Pro někoho se to zdá být nevýhodou. Je to ale opravdu slabá stránka? Vždyť mnohdy stačí velmi málo peněz k realizaci velmi důležitých aktivit. Zejména na místní úrovni. Inicivace místních aktérů, podpora drobných podnikatelů a místních neziskových organizací je právě to, proč iniciativa LEADER v EU vznikla.

Pro venkovské obce (to jsou v tomto případě i města s méně jak 25 tis. obyvateli) má činnost MAS význam i v případě, že obec samotná peníze z MAS nečerpá. Už samotný fakt, že na území přitečou nějaké externí peníze, přispívá k rozvoji obce. Ať už tyto peníze čerpá místní podnikatel, který zvelebí svou provozovnu, nebo neziskovka, která uspořádá společenskou akci (na což zrovna v tomto období peníze nejsou) nebo škola, která zmodernizuje své vybavení, vždy bude ve finále profitovat obec.

Představitelé obcí by tedy měli nejen usilovat o aktivní zapojení do činnosti MAS, ale měli by i podporovat místní subjekty, aby nabídek MAS využívali. A samozřejmě jsou výzvy, kde mohou čerpat peníze i obce samotné. Např. na tvorbu územně plánovací dokumentace. Dokonce s menší spoluúčastí než z jiných zdrojů.

Plánování sociálních služeb

Realizace strategických plánů je hlavní činností MAS, ovšem mnohé „masky“ nezůstávají jen u toho. Jako vedlejší produkt přísných požadavků ministerstva zemědělství na administrativní a manažerské vybavení MAS vznikly na venkově velmi zkušené a profesně zdatné týmy odborníků na strategické plánování a projekty EU. Toho mnohé MAS využívají a poskytují servis místním subjektům, zejména obcím, při zpracování žádostí o dotaci do jednotlivých operačních programů.

Kromě toho v loňském roce některé MAS vstoupily i do procesu plánování sociálních služeb na svém území. Opět k tomu napomohly finance a to fakt, že MAS mohou na tyto projekty čerpat až 100 % dotaci, na rozdíl od obcí, které při samostatné žádosti mají 5 % spoluúčast.

Z mého pohledu mnohem větší výhodou je, že tímto způsobem budou plány rozvoje sociálních služeb zpracovány i pro menší města a obce. Těžko bude nějaká obec o pár tisících obyvatelích zpracovávat SPRSS (Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb). Byť snahy tuto povinnost uzákonit pro všechny obce tu byly a nejspíše latentně stále jsou.

Ovšem, když bude střednědobý plán rozvoje sociálních služeb zpracovávat MAS, tak ze své podstaty zahrne všechny obce na svém území, tzn. nebudou vynechány ani ty nejmenší. A že je zpracování jednoho většího plánu administrativně a finančně efektivnější než zpracování několika menších, je nadmíru jasné. Podpora procesu plánování sociálních služeb na obecní úrovni je hezký příklad toho, jak je možné vhodně nastavenou finanční podporou dosáhnout mnohem lepšího výsledku než direktivním legislativním nařízením.

Zapojení MAS do těchto projektů je tak dalším příkladem, jak pozitivně MAS přispívají k rozvoji obcí. V tomto případě konkrétně otevírající cestu ke zvýšení kvality života lidí, kteří se nacházejí v obtížné životní situaci. Další výzvy v tomto opatření ještě budou. Pohlíďte si, aby se „vaše“ MAS do tohoto programu zapojila.

Projekty rozvoje partnerství

Další oblastí, do které se některé MAS pouští, jsou projekty spolupráce, a to regionální, národní i mezinárodní. U mezinárodní spolupráce se naráží na stále nedostatečnou jazykovou vybavenost a také to, že administrativa běžících projektů je tak náročná, že pracovníci MAS nemají kapacity se do takovýchto projektů pouštět.

Na několik dní vyjet do ciziny může být pro manažera MAS v době vyhlášených výzev nepředstavitelné. To je škoda. Měl jsem možnost na počátku 21. století relativně často vyrážet na různé exkurze do zahraničí. Ať už se

jednalo o návštěvy regionálních organizací, MAS nebo diskusní semináře a konference. Každá taková cesta mi otevřela nové obzory, ukázala, jak věci fungují jinde, inspirovala k dalším aktivitám v mém regionu. „Ztracený“ čas za tyto cesty mi nikdo neplatil. Mnohdy jsem si dokonce z vlastních prostředků hradil i cestu a ubytování. Jako OSVČ jsem si toho mohl dovolit.

Dnes je tolik příležitostí, kdy mohou lidé vyjet v rámci svého pracovního úvazku, mají vše hrazené, a přesto si na tuto aktivitu nenajdou čas. Proč? Protože musí řešit přebujelou administrativu běžících projektů. To je smutné znamení dnešní doby. Jestli jste starosta nebo člen zastupitelstva obce, pozeptejte se u své MAS, zda se nějaký projekt mezinárodní spolupráce nerýsuje. Iniciujte jej, zapojte se do něj a nelitujte času, kdy na den, dva, tři vyrazíte od svých běžných starostí a inspirujte se, jak podobné věci dělají jinde.

A jestli se někdo z MAS takové cesty zúčastní, nezávidte mu. Buďte rádi za zkušenosti a poznatky, které do regionu přiveze. Iniciujte následnou besedu, promítání fotografií a sdílení poznatků z cesty. Byť se na první pohled zdá, že takové setkání žádný aktuální úkol nevyřeší, opak je pravdou. Pokud si najdeme na tyto aktivity čas, zjistíme, že nám pak ostatní úkoly půjdou mnohem rychleji. Můžeme také odhalit, že něco děláme úplně zbytečně a že jdou věci dělat i jinak.

Ostatní činnosti

I přes tento relativně obsáhlý výčet činností, které MAS vykonávají, ještě zdaleka nejsme na konci. MAS pomáhají i školám na svém území při realizaci místních akčních plánů vzdělávání. Je škoda, že v některých území touto prací města a školy pověřují subjekty nepocházející z regionu. Přičemž kvalita jejich práce není větší a cena menší než místních MAS.

Je smutná pravda, že v očích některých starostů a zastupitelů MAS ještě nezískaly postavení profesionální organizace, která je schopná kvalitně a relativně levně se znalostí místního prostředí řešit strategickou místní agendu. Nejen samotný komunitně vedený místní rozvoj (SCCLD) nebo strategický plán rozvoje sociálních služeb (SPRSS), ale i problémy v oblasti vzdělávání, dopravy, volnočasových aktivit a dalších záležitostí, které mají přesah nad úroveň jedné obce v území.

Mikroregiony by měly velmi úzce spolupracovat s MAS. Každý z těchto subjektů má zcela jiný charakter a poslání a ve vzájemné synergii mohou výrazně přispět k rozvoji daného území. Škoda, že někde převládají „žabomyší války“, aby snad někdo nezískal o něco více než někdo jiný.

Pracovníci ministerstev by si měli uvědomit, že hlavním smyslem MAS je pomáhat k rozvoji území, na kterém působí, nikoliv vyplňování tabulek, hlášení, zpracovávání přehledů. Je jasné, že kde se rozdělují peníze, musí být kontrola a pravidla. Ovšem ten detail kontroly, který se u nás už přes desetiletí praktikuje, postrádá vlastní smysl. Skutečný problém se zpravidla nepostihne, jen se spousta úředníků a pracovníků MAS zaměstná zcela zbytečnou činností. Ve výsledku pak chybí čas na věci opravdu podstatné, strategické. Sice jsou nakonec všichni spokojeni, že se naplnila čísla v tabulkách, ale to přeci není smyslem žádného projektu. Tím je u projektů na podporu regionálního rozvoje zlepšení kvality života místních obyvatel. Před vydáním každého nového předpisu, metodického listu, aktualizace pravidel by toto měli mít odpovědní úředníci na paměti. S přebujelou byrokracií mají své zkušenosti i představitelé obcí, kdy starosta i té nejmenší obce musí řešit požadavky tisíců různých nařízení. To už bylo ale téma na jiný článek.

Znáte svojí MAS?

Cílem tohoto článku nebylo přinést kompletní výčet činností, které MAS dělají nebo by mohly dělat. Snažil jsem se ukázat, že MAS mají v ČR již své nezastupitelné a výsledky potvrzené místo. V některých regionech funguje spolupráce MAS a obcí velmi dobře, někde to je horší, zpravidla ke škodě obcí. MAS si vždy najdou činnost, naučily se žít v nejistotě a umí překlenout nepříznivá období.

Obce mohou díky MAS uvést do praxe strategické principy, na které nemají vlastní kapacity. MAS šetří obecní finanční prostředky, přináší do území další externí finanční zdroje, know-how, posiluje sociální kapitál. V regionech, kde to pochopili a kde spolupráce obcí, mikroregionů a MAS úspěšně probíhá, dochází k rozvoji.

Jak je na tom vaše obec? Znáte představitele své MAS? Víte, čím se MAS momentálně zabývá, co připravuje? Jestli ne, zkuste to v nejbližších dnech změnit!

Autor se dlouhodobě zabývá strategickým plánováním a rozvojem malých obcí. Vystudoval mj. **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika, obhájil rigorózní i disertační práci na téma rozvojového potenciálu venkovských obcí. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka a majitelem sociálního podniku zaměstnávajícího osoby se zdravotním postižením. Pravidelně publikuje na portálu Policy.eu.

URL| <http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6752559>

Vyjednávání o podpoře vlády Andreje Babiše

4.4.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Už 70 dní vládne kabinet Andreje Babiše v demisi. O podpoře pro svou druhou vládu šéf hnutí ANO stále vyjednává. V nejbližších hodinách se jeho námluvy se sociálními demokraty měli posunout do horké fáze. Klíčové jednání o možném rozdělení křesel ve vládě má podle ministra životního prostředí Richarda Brabce z hnutí ANO proběhnout zítra a zhruba před hodinou dorazili lídři ČSSD Jan Hamáček a Jiří Zimola na Pražský hrad, aby se svými představami o nové vládě seznámili prezidenta Miloše Zemana. Naším hostem je Kamil Švec z katedry politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, katedra politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak jaký význam může mít pro sociální demokraty dnešní schůzka s prezidentem Zemanem?

Kamil ŠVEC, katedra politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ten význam pro ně může být ten, že jej využívat jako mediátora prosazení svých zájmů u Andreje Babiše, protože je to právě Miloš Zeman, kdo tlačí sociální demokracii do koalice s hnutím ANO a mohou se snažit pánové, Hamáček se Zimolou, nějakým způsobem přesvědčit prezidenta, aby se postavil za ně v otázce jejich požadavků, které mají na Andreje Babiše a které jim zatím Andrej Babiš zatím odmítá nějakým způsobem splnit.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

proč by to měl prezident Zeman? Je v jeho zájmu, když to řeknu lidově, kopat za ČSSD?

Kamil ŠVEC, katedra politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je právě to. Na to jsem chtěl navázat, že je otázka toho, do jaké míry tomu bude prezident Zeman nějakým způsobem naslouchat, jelikož to jeho ten jeho zájem je především na tom, aby Andrej Babiš nějakým způsobem složil svoji vládu a tak může dobře spíše fungovat to spojení možná díky osobě Jiřího Zimoly, kterého prezident několikrát podporoval, současný Andrej Babiš s ním měl poměrně pozitivní zkušenost, prosadil ho jako hejtmana a mluvil o něm většinou pozitivně, takže tam může krát roli tady ta personální otázka.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

ČSSD už víme, že chce 5 ministrů a Andrej Babiš naznačil, že by jim mohl vyhovět, ale že by spíše upřednostňoval čtyři křesla, pro ČSSD ve vládě. Má šanci, mají šanci sociální demokraté získat skutečně těch pět resortů?

Kamil ŠVEC, katedra politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No tak ono nemusí jít vždycky nutně o počet, on by měl být asi důležitější pro sociální demokracii i ten obsah. Ne vždycky kvantita převyšuje kvalitu, takže pokud by se podařilo sociálním demokratům vyjednat opravdu významná ministerstva a byla jenom čtyři, myslím, že by to mohlo být před členskou základnou obhajitelné, no mít pět ministerstev a mnohem slabších nemusí být pro sociální demokracii žádná výhra. Na druhou stranu jsme viděl nějaký potenciál, pokud by Andrejovi Babišovi opravdu stálo za to mít ve vládě sociální demokracii a neopírat se o extremistické strany KSČ a SPD, tak to jedno ministerstvo není žádný moc velký ústupek, ve smyslu, žádná moc velká oběť. Můžeme si vzpomenout na stranu zelených, když měli v Poslanecké sněmovně šest poslanců a získali pozice tří ministrů, také to bylo zcela disproporční, ale ten výdělečný potenciál byl dostatečně velký na to, aby si toto obhájili. Ta demokracie k tomu přistupovat podobně.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ještě krátce Miloš Zeman tedy preferuje, zdí se, že preferuje to vznikající koalici ANO a ČSSD s podporou komunistů v jednom z rozhovorů řekl, že by tam rád viděl i SPD, proč to tak podle vás je?

Kamil ŠVEC, katedra politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to napojení Miloše Zemana na Tomia Okamuru se ukazuje jako poměrně silné. Názorově spolu v posledních letech nebo v posledních měsících spíše, spolu souzní v některých otázkách, zejména tedy otázkách migrace a podobně. Ještě jeden zajímavý moment toho vyjednávání mezi těmi sociálními demokraty a prezidentem Zemanem může být ten, že sice prezident Zeman tam by rád viděl tu sociální demokracii v té vládě, ale současně také na sjezdu nebo té první části sjezdu doporučoval, aby neobsazovali ministerstva, takže se možná také jedná o to, že jednotlivý místopředseda a předseda přesvědčil prezidenta, že chtějí do vlády a chtějí do ministerstva.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byl naším hostem. Díky za to. Na slyšenou.

Kamil ŠVEC, katedra politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Rusko-americké vztahy

4.4.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Zvrácený požadavek a v podvečer jsme se dozvěděli, že výkonná rada zmíněné organizace ruskou žádost valnou většinou hlasů zamítla. A já už zdravím Michaela Romancova, politického geografa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Je to podle vás pro Rusy vážná rána, že neuspěli na tomto fóru, kde je dnes podpořili jen zástupci pěti zemí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že ano, protože oni si právě od tohoto orgánu slibovali nějaké zásadní průlom. Takže v tom kontextu, jak ty zprávy Moskva v posledních dnech předkládala, že právě tohle to fórum přinese nějaké nové světlo, si myslím, že se to dá označit za zásadní ránu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A jestliže britská strana se zmínila o zvráceném požadavku, tak dá se o to takhle mluvit. Myslíte si, že mají pravdu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Těžko říct, já nemám žádné jiné informace, než které jsou běžné k dispozici ze sdělovacích prostředků a tam toho vlastně za ten měsíc, o kterém jste hovořili na začátku, tak tam se vlastně moc nových informací neobjevilo. Co je jako v tento okamžik, zdá se, jednoznačné je, že argumenty, které britská strana dala k dispozici svým spojencům, se zdají být natolik silné, že proti nim zatím žádná jiná země s výjimkou Ruska nevystoupila. Naopak řada zemí se postavila jednoznačně za Británii.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Když se vrátím k Organizaci pro zákaz chemických zbraní, tak jak se vůbec může angažovat ve sporu kolem bývalého agenta Skripala.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno, já nevím, co si od toho Moskva všechno slibovala, protože já si umím představit, že tato organizace se nějakým způsobem vlastně zapojí do toho vyšetřování o jakou konkrétní chemickou látku se jedná. Tam samozřejmě Britové předali nějaké ty vzorky, to znamená, bude provedena chemická analýza a na základě té se řekne, jaký typ té látky to byl. Předpokládejme, že v tomto ohledu se Britové nezmýlili, nicméně sami řekli, že se jedná tedy o určitý typ chemické látky, řekněme, tedy že platí ten název novičok, byť některé zdroje uvádějí, že vlastně látka s tímto názvem nikdy neexistovala. To si myslím, že teď není podstatné. Podstatné tedy je, že je nějaké, nebo bude známé nějaké to chemické složení. Pravděpodobně bude potvrzeno i to, že výroba toho jedu je natolik, řekněme, technicky a technologicky problematická, že to nemůže udělat jedinec, že to může udělat pouze stát. Dále si neumím představit, že by tato organizace mohla přijít s něčím zásadně novým.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ovšem Rusko také dnes vyzvalo, aby se celou kauzou a britským obviněním vůči Moskvě ve čtvrtek zabývala Rada bezpečnosti OSN. Tady je už více jasné, co si od tohoto kroku Rusové slibují a co může vlastně znamenat přenesení celé kauzy právě na tuto půdu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Kterákoli velmoc a vzhledem k počtu použití práva veta, tak Rusko v první řadě, když je v úzkých, tak to předloží radě bezpečnosti, protože ta má jednu jistotu. Jakmile se to někomu nelíbí, tak ta velmoc použije svoje právo veta. A znovu zdůrazňuji, Rusové jsou v tomto ohledu zatím nedostižní šampiony. To znamená, když se Moskvě nebude líbit, jakým způsobem se to projednává, není problém na půdě Rady bezpečnosti takto ubírá, prostě to zablokuje, a tím pádem bude problém v uvozovkách vyřešen.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Asi ani netřeba připomínat, že Rusové několikrát poukázali na to, že novičok nebo látka tohoto typu mohla pocházet z výzkumných pracovišť v několika zemích, včetně Česka. Zdejší oficiální místa to razantně odmítají, jak podle vás vyznívá nebo o čem vypovídá dnešní vystoupení ruského velvyslance v Praze Alexandre Zmejevského, který ujistil, že Moskva Česko v žádném případě neobviňuje z podílu na tomto útoku.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jsem tu tiskovou konferenci viděl ze záznamu, nikoliv v přímém přenosu, ale předpokládám, že se tam za tu dobu nic jaksi podstatného nezměnilo a to vystoupení ruského ambasadora vyznělo mimořádně, možná i z mého pohledu mimořádně nepřesvědčivým způsobem. On vlastně neustále četl nějaká ta prohlášení, která jsme měli možnost slyšet už před několika dny, případně před několika týdny. Neřekl vlastně nic nového, pouze tvrdil, že Moskva konstatuje nějaká fakta. Nicméně způsob prezentace těch informací alespoň tady v Praze, protože podobným způsobem například vlastně se snažili z ruské strany dostat nějaké vyjádření švédové, protože Česko bylo jaksi mezi těma zeměmi označeny za možného původce té látky, tak na mě to celé působilo vsadit dojmem, že ruský ambasador, který za celou tu dobu měl naprosto koženou nebo kamennou tvář, že v zásadě dával najevo: Podívejte se, když mě takhle otravujete, tak já vám k tomu řeknu ještě to co, co jste, ale v zásadě se s vámi nikterak bavit nebudu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A když se ještě závěrem ohlédneme za tím měsícem od útoku v Salicbury, tak chápe právě na této kauze posunuli vztahy Ruska se Západem. Jak hluboko vlastně je zasáhl tento incident a ještě plus ty odvetné kroky.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Rusko je bezesporu velmoc. Je to stát, který má obrovské kapacity a v krátkodobém horizontu se mu nic podstatného stát nemůže. Nicméně myslím si, že Moskva je velmi nelibě jaksi zasažena a podrážděna a tím, že se opětně jako v případě sestřelení toho malajsijského letadla před několika lety nad Ukrajinou, ze kterého byli obviněni ti proruští separatisté, tak se opětně rýsuje silná koalice, která jde proti Rusku. A to je něco, co se Moskvě nelíbí. To je něco, co Moskva Určitě nechce.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Já se přeci jen ještě optám krátce na další aktualitu, která také hýbe rusko-americkými a rusko-českými vztahy dokonce. Asi před hodinou přišla zpráva, že kalifornský soud zatím nerozhodl o vazbě pro údajného ruského hackera Je Jevgenije Nikulina, který byl o Velikonocích vydán z Česka do Spojených států. K odkladu došlo údajně proto, že podle agentury Bloomberg měl 30. března podstoupit lékařskou prohlídku, ale mělo dojít k potyčce. A obhajoba Nikulina také zpochybnila jeho duše v ní způsobilost pro další řízení. Jak významná to podle vás může být okolnost jeho útěk a i to, že teď se objevuje nějaká spekulace o jeho duševním zdraví a v kontextu zdejší debaty o tom, zda to rozhodnutí ministra Pelikána bylo nebo nebylo v souladu se zákony.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nejsem právník, takže netuším, jaké to může mít, řekněme, důsledky v kontextu amerického nebo spíše v tomto případě kalifornského práva. To vůbec nejsem schopen odpovědět. Ale obecně si myslím, že obhajoba musí udělat první a poslední pro to, aby svého klienta vysekala z nějakých problémů. Lhostejnost, zda v Kalifornii nebo v České republice, pokud jsou to právní státy, což jak pro Spojené státy, tak pro českou republiku platí. A pokud jde o to naše vydání, tak si myslím, že tam ústy ministra vnitra, pardon, ministra spravedlnosti, respektive ministra zahraničí a jejich úřadů bylo řečeno vše. Česká republika je přesvědčena, že to vydání je jaksi právně naprosto v pořádku. Je to na základě rozhodnutí Ústavního soudu s přihlédnutím k tomu, že americká žádost byla odůvodněná, opodstatněná a neexistuje důvod domnívat se, že v Americe by Nikulin neměl jaksi nárok na spravedlivý soudní proces.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dodává Michael Romancov, politický geograf z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme na slyšenou.

Prezident Zeman odletí na tradiční návštěvu Slovenska. Setká se s Kiskou i s premiérem Pellegrinim

4.4.2018 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Lucie Kocurová

Prezident Miloš Zeman se ve středu odpoledne vydá na svou první zahraniční cestu v novém funkčním období. Tradičně je jejím cílem sousední Slovensko. Sem obvykle čeští prezidenti míří na svou první i poslední zahraniční cestu ve funkci.

Cesta prezidenta Miloš Zemana ale tentokrát nevede do oficiálního sídla slovenského prezidenta Kisky v Bratislavě, jak vysvětluje prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. „Setkání prezidentů se uskuteční ve Vysokých Tatrách na Štrbském plese, což umožní neformálnější diskuse.“

Prezident Miloš Zeman se sejde jak se svým protějškem Andrejem Kiskou, tak i s novým premiérem Petrem Pellegrinim.

„Letos si připomínáme sté výročí vzniku samostatného státu Čechů a Slováků, a důležitá je také spolupráce v rámci visegrádské čtyřky. Proběhne oficiální ceremoniál s vojenskými poctami a na něj naváže soukromé setkání prezidentů, setkání s médii, slavnostní oběd,“ přiblížil pro Radiožurnál detaily návštěvy Ovčáček.

Společná hokejová liga

Na Slovensko se vypravil prezident Zeman i po své první inauguraci v roce 2013. Jak tehdy řekl na tiskové konferenci, stihlo se probrat ledacos.

„Samozřejmě že jsme se nevyhnuli i některým provokativním tématům. Já už asi šest let nabádám zejména reprezentanty příslušných sportovních svazů, aby uvažovali o společné hokejové lize,“ uvedl tehdy Zeman.

K východním sousedům podnikl svou první zahraniční cestu v obou funkčních obdobích i prezident Václav Klaus. V roce 2003 vysvětloval novinářům, že od návštěvy nemají očekávat žádná průlomová rozhodnutí. „Určitě není předmětem této návštěvy řešení některých bilaterálních vztahů, proto prosím, aby nebylo očekáváno, že se tam něco zásadního podepíše nebo vyřeší,“ prohlásil tehdy Klaus.

I Václav Havel coby český prezident zavítal nejdříve na Slovensko. Kdežto v roli československého prezidenta vedla jeho první zahraniční cesta do Německa.

Východní destinace

Podle politologa **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamila Švece se nedá očekávat, že by prezident Miloš Zeman při svém druhém mandátu často vyjížděl za hranice.

„Miloš Zeman neměl ve svém prvním funkčním období mnoho zahraničních cest a domnívám se, že jich ještě ubude. Miloš Zeman nepotřebuje do toho zahraničí příliš mnoho jezdit a jeho domácí agenda je spíše vnitropolitická. Očekávám, že se opět spíše zaměří na ty východoevropské, možná i asijské státy,“ vysvětluje politolog.

Václav Havel ve funkci prezidenta nejčastěji navštěvoval Německo, Francii a USA. Václav Klaus také coby hlava státu mířil nejčastěji do Německa a poměrně často navštěvoval i Rakousko nebo USA, kam létal zejména na Valná shromáždění OSN. Celkem navštívil sedmdesát zemí. Miloš Zeman byl zatím ve třiceti a nejčastěji navštěvoval Polsko, Slovensko, Čínu a USA.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/milos-zeman-navsteva-slovenska-andrej-kiska_1804040932_jak

Kdo povede novou ruskou vládu?

3.4.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Zijavudin Magomedov žádá propuštění na kauci. Soudu nabízí 35 milionů dolarů, tedy více než 720 milionů korun. Podle svých slov musí odjet do Spojených států na blíže nespecifikovanou léčbu.

redaktor /citace Zijavudina Magomedova, ruského oligarchy/

„Rád tyto peníze dám dohromady. Nikdo s tak alespoň nebude myslet, že bych mohl utéct.“

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Ve studiu teď vítám Karla Svobodu z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pojďme se podívat teď na to, co vypadá, jako rozvíjející se poziční boj. To zatčení bratří Magomedovů a vznesení obvinění vůči nim, má to silný politický podtext? Nebo jsou to zatím jenom, řekněme, spekulace?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak samozřejmě, že jsou to spekulace. My do toho nikdy nevidíme, ale i co jsem četl třeba u ruských politologů, tak oni to dávají do souvislosti s tím, že právě oni jsou spojenci Arkadije Dvorkoviče, který je, ruského vicepremiéra, který je blízkým spolupracovníkem ruského premiéra Dmitrije Medveděva.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

To už jsme tady vlastně konstatovali, že podle, řekněme, mediálních analýz může být tím cílem právě Dmitrij Medveděv. Nebo to jeho okolí. Je to podle vás pravděpodobné?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

On by to nebyl první útok. Ono tím nejvýraznějším případem bylo třeba, byl třeba případ ministra ekonomiky Uljukajeva, ekonomického rozvoje Uljukajeva, který byl odsouzen poměrně nedávno pro korupci a tam tím spojovacím motivem byl Igor /nesrozumitelné/, což je velmi významná figura v ruské, ruské politice. Mluví se o něm, jako o číslu dvě v ruské politice vůbec.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Já v tomhle případě nechci zabíhat do velkých detailů, ale mám pocit, že tam šlo vlastně o, řekněme, neochotu exministra provést nějakou velkou ekonomickou privatizační transakci. Nebylo za tím jeho zatčením jenom to, že prostě jaksi nevyslyšel ta přání, která mají třeba nejvyšší místa v Kremlu?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak tam šlo opravdu o spor s Igorem /nesrozumitelné/, který on stál o /nesrozumitelné/ a pro, pro svojí firmu /nesrozumitelné/, tedy to je státní firma, ale on ji ovládá. A Alexej Uljukajev nejdřív nedával souhlas. Poté, poté dal souhlas, následně vlastně i část /nesrozumitelné/ byla koupená námi nechvalně známou firmu CFC. Takže ono je to takové zamotané. Ale ten Igor /nesrozumitelné/ tam figuruje poměrně silně.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Vraťme se teď do současnosti k tomuhle tomu poslednímu případu, nebo té poslední kauze. Pokud směřuje na Dmitrije Medveděva, kdo by měl zájem ho oslabit? Může to být třeba sám Vladimir Putin?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já si nejsem tak úplně jistý, že Vladimir Putin. Vladimir Putin, kdyby se rozhodl, že sesadí Dmitrije Medveděva druhý den, tak s tím nemá vůbec žádný, žádný problém. Já už jsem tady jedno jméno jmenoval. Tedy člověka, který by na tom mohl mít zájem. Ale ona ruská politika, my ji vůbec vnímáme tak jako, že je to jednoduchý masiv. Ale je to souboj několika klanů, několika velmi vratkých koalic. Lidí, kteří jdou proti sobě. Čili, čili tam to není tak jednoduché. A těch možných konkurentů tam je opravdu hodně.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Zkusme teď odpovědět jenom stručně. Myslíte si, že už mohl začít boj o nástupnictví? O to, co bude po Vladimíru Putinovi?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Nemyslím. Já myslím, že tady jde spíše o to, kdo bude, kdo povede novou vládu a kdo v ní bude mít tu nejdůležitější funkci.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Říká Karel Svoboda, z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme za návštěvu ve studiu a přeje hezký večer.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Děkuji, na shledanou.

JÍST PLEVEL JE RADOST

3.4.2018 Ona DNES str. 16 Téma
EVA HIRSCHOVÁ

Kyselý šťovík jsem v dětství žvýkala a sladký nektar z květů hluchavky vysávala asi jako každý. Moje vlastnoruční výroba šumivého nápoje z květů bezinek, unás na chalupě mu říkáme majvajn, neboli kéruz jejich plodů se váže k časům, kdy zavařování bylo celonárodní náhradní aktivitou. Sbírat a jíst plevel cíleně a s potěšením mě ale naučila až Jana Vlková, expertka na jedlé květy.

Sraz na první letošní seminář je před červenými plechovými vraty v Horních Počernicích. Jaro už se sice trochu nesměle hlásilo, v Prokopském údolí jsem dokonce našla křehké výhonky česneku viničného, a taky jím místo šnytíku z Billy ochutila a ozdobila nedělní oběd. Jenže pak udeřily mrazy a půda zmrtvěla, takže místo terénního semináře se koná skleníkový. Naší skupinku nedočkavých kytkožroutů, asi osm žen a jednoho muže, bere Jana Vlková do království bylinkáře, pěstitele a sběratele plevelu Víta Janouše, který dodává žabinec ptačinec, rdesno a jiné jedlé rostlinky do michelinského Fieldu i dalších špičkových restaurací.

Vytápěný skleník není obrovský, ale na záhoně toho roste spousta, i když na řádky vyznačené vrstvičkou žížalového vermikompostu (žádnou chemii samozřejmě Vít Janouš nepoužívá) musíte koukat hodně pozorně. Kromě lichořeřišnice, kterou pozná i málo zkušený kytkožrout, však tápu, a zřejmě to tak mají i ostatní seminaristé. Lichořeřišnice však upoutá – oranžově, žlutě i červeně kvetoucí plazivá rostlina patří k nejznámějším jedlým kytkám. Vypadá pěkně v truhlících, zakryje nevzhledná zákoutí, a přestože se o ni moc nestaráte, roste bujně jako plevel. V pozdním jaru, v létě a na podzim. Teď jí ovšem Vít Janouš musí svítit a topit. V restauracích mají zájem hlavně o efektní květy, ale příjemně štiplavou chuť a antibiotické, antivirotické a antibakteriální účinky mají také listy, stonky a semena téhle rostliny.

„Pomáhá léčit záněty močových cest, ledvin i horních cest dýchacích,“ doplňuje Jana Vlková nad záhonem. Víc než jako léčivky ji ale kytky zajímají a baví v kuchyni, napsala už dvě knihy receptů pro kytkožrouty. „Atraktivně vypadají květy v salátu, chutné jsou také listy, nakládala jsem i semena jako kapary, a byla výborná,“ doplňuje.

JEDLÁ POEZIE I PRÓZA

Víta Janouše žíví hlavně krása rostlin, byť plevelných. „Musíte přesně vědět, kdy lístky nebo kvítky stříhat a jak,“ odhaluje taje výroby své jedlé bižuterie. Její zdobnost je bohužel velice pomíjivá, vadne rychle, takže záleží jak na hbitosti „sklizně“ (Vít je rekordman ve stříhání nízkého, droboučkého žabince, ze kterého je výborný salát chutnající jako mladý hrášek a kukuřice), tak i na pečlivosti uložení do krabiček a dopravě k zákazníkovi. „Hodně náročné jsou třeba květy denivky. Ta sice nadělá na talíři spoustu parády, je i chuťově výtečná, ale kvete jen jeden den,“ říká Vít ze svého pohledu dodavatele gastronomických šperků.

Ten kytkožroutský je přizemní, a to doslova. „Mladé jemné výhonky denivky je nutné sklízet na začátku vegetační sezony, skoro v ještě nerozmrzlé zemi. Čím jsou bělejší, tím jsou lepší. Připravujte je jako čekanku nebo je přidejte do salátu nakrájené na kolečka. Když rostlina kvete, dají se používat i dosud nerozvitá poupata. Správný kytkožrout používá rostlinou celou, její chuť i síla je totiž v různé míře v každé její části,“ radí účastníkům semináře Jana Vlková.

Snažím se jako nenapravitelný šprt všechno zapisovat, fotit na mobil, zapamatovat si, ale nestíhám. Jana mě uklidňuje. Kresby rostlinek, povídání o nich i recepty, jak s nimi naložit, najdu v její Květinové kuchařce nebo jejím novém pokračování Kytky k jídlu v receptech i herbáři. A také na webu. Pokud potřebuji názornost, můžu přijít na další seminář, třeba už 10. dubna, hledat divokou brokolici na opuštěné haldě v Motole.

CO NA JAŘE ZAVARÍŠ, V ZIMĚ NAJDEŠ

Jana Vlková je pro kytkožrouty jako Smotlacha pro houbaře. Botanikou se zabývá od dětství. Vystudovala ekologii na Přírodovědecké fakultě UK a potom i žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** stejné univerzity. Kromě těchto oborů se živila také tlumočením a překládáním francouzštiny, která je kromě jiného, a v Janině případě nikoliv náhodou, jazykem gastronomie. Vaření a jídlo vůbec byly vždy jejím koníčkem. Také v novinářině psala hlavně o gastronomii a o cestování. Zřejmě tam je i počátek její nové profese – expertky pro jedlé kvítí a býlí a kulinární koučky. Na jedné ze svých pracovních cest ve Švýcarsku se totiž potkala se slavným šéfkuchařem, který ji vzal s sebou na sběr rostlin do přírody. Samotná procházka a i to, co pak z nasbíraného „materiálu“ vzniklo na talířích, ji nadchly. Trend jedlého kvítí a býlí ve světě panuje už řadu let, u nás byla Jana jednou z prvních „věrozděvek“. Už čtvrtý rok pořádá semináře, na kterých zájemce učí rozeznávat jedlé rostliny od nejedlých, upozorňuje na ty jedovaté (naštěstí jich v naší přírodě je mnohem méně než těch neškodných), vyzdvihuje překvapivé lahůdky (pro mě to byla například nenáviděná, zahrádku zamořující bršlice kozí noha), vysvětluje kdy, kde a jak kvítí a býlí sbírat.

„Na semináře chodí hodně různí lidé – od vyznavačů alternativních stylů přes ty, kteří jsou unaveni městským stylem života a chtějí se vrátit je kořenům i ve stravě, labužníky, kteří se snaží obohatit svůj repertoár, až třeba po profesionální kuchaře. Semináře pořádám nejen v Praze, může si ho objednat skupina lidí kdekoli. Limit je spíš časový – jedlé kvítí a býlí lze sbírat jen od časného jara do časného podzimu. Právě teď nastává pro kytkožrouty ideální období. V zeleném lupení je na jaře hodně síly Matky Přírody a naše tělo ji po zimě nejvíc potřebuje.“ Ani v zimě ale kytkožrout nemusí přijít zkrátka. Když je pilný a šikovný, naloží a usuší si do zásoby. Jana takto nakládá cibulky česneku viničného i podivného, poupata pampelišek jako kapary, suší řebříček a pelyněk pod maso, kanduje fialky... Vyžaduje to hodně času a energie, ale pro ni je to zábava.

VAŘENÍ VE VOLNÉM STYLU

Jídlo by totiž podle Jany Vlkové mělo být především radost. Kvůli věčnému spěchu, dietám, zkrátka nevhodnému vztahu ke stravování ho mnohdy chápeme jen jako nezbytné „palivo“. Kulinární koučink, neboli supervizní výživové poradenství – další Janina gastronomická aktivita - by nám měl vrátit požitek ze stolování. „Neříkám lidem, co mají jíst a v jakém množství. Já se zabývám jen tím, jak jíst. Jídlo má mnoho aspektů a jeden z nich je společenský. Slouží jako prostředek navazování vztahů a upevňování stávajících. Snažím se vzbudit ve svých klientech lásku k jídlu, převést ho z kategorie „nutnost“ do kategorie hračka, zábava, tvořivost nebo třeba legrace.“

Jednu z cest, jak vrátit jídlu jeho skutečnou hodnotu, předvádí Jana názorně na své letošní novince – kurzech kreativního vaření, kterým se odborně říká freestyle cooking. Konají se doma u klientů, před jejich ledničkou a u jejich sporáku. „Cílem kurzu je podnítit kreativní přístup k jídlu, radost z vaření a jídla. V každé kuchyni se najde něco, z čeho se dá uvařit dobré jídlo. Každé jídlo je dobré, když je připraveno s láskou a s radostí,“ soudí Jana.

Jedné ukázkou, jak může v reálu vypadat kurz freestyle cooking, jsem se zúčastnila v její podkrovní kuchyni. Už aperitiv Kir Violata, který měl se slavným Kir Royal společnou fialovou barvu, ale místo Creme de cassis – likéru z černého rybízu byl sirup z fialek, zvedl mou náladu dosti pokleslou po nabitém dnu. Ačkoliv se mnozí z nás, kteří jsme se ten večer sešli u Janina velkého stolu, viděli poprvé, zábava se hned rozproučila. Úbpec nevadilo, že předkrm – vaječná tlačěnka – nedržel předpokládaný tvar. Možná spíš naopak, Janina

domácí majonéza víc vynikla. Fazolová polévka z mně neznámého druhu „okatých“ fazolí s rajčaty byla po francouzsku „šik“, a díky ní jsem se dozvěděla řadu tipů, kde nakoupit luštěniny (nejlepší jsou prý vážené v asijských obchodech). Kanec se šípkovou omáčkou byl skvělý, stejně jako karlovarské knedlíky k němu, na kterých se podíleli i někteří z nás, což „free atmosféru“ ještě zvýraznilo. Večer jsem si po všech stránkách užila. Jím totiž moc ráda a stejně jako Jana „názorově inklinuji k trvale udržitelnému hédonismu“ (cituji z jejího webu). A podepisuji se i pod další její myšlenku, která přesahuje původní kytkožroutské téma, byť s ním souvisí: „Jídlo je základovou deskou, na které stojí celý dům naší osobnosti. Když se rozklíží základy baráku, tak je jasné, že něco není v pořádku, a když s tím nebudeme nic dělat, tak nám ten barák možná dřív nebo později spadne na hlavu.“

O autorovi| TEXT:EVA HIRSCHOVÁ, ONA@MFDNES.CZ

Foto autor| VENDULA ŠEFRNOVÁ, JIŘÍ GRULICH, PETR HANZLÍK FOTO: ISTOCKPHOTO.COM,

Foto popis| Znalosti o jedlém kvítí jsou i mužskou disciplínou

Foto popis| Na začátku dubna je příroda šťavnatá – účastníci semináře se vydávají na cestu poznávání rostlin

Foto popis| Pohled na dvacetkrát zvětšený květ rozveselí každého

Foto popis| Ze záhonu rovnou na talíř

Foto popis| Domácí creme brulée, jak ho Jana Vlková viděla dělat ve Francii ve vynikající restauraci

Foto popis| Testování receptu do nové kuchařky Kytky k jídlu v receptech i herbáři

Foto popis| Růžová polévka z řepy, růžové primule, rudý výhonek kozlíku – sladěná barevná kombinace

Foto popis| Společné sezonní jídlo je velká radost pro všechny stolovníky

Vjačeslav Lypko jmenován zástupcem společnosti Enterprise Investors pro Českou republiku

2.4.2018 **Kariera.iHNed.cz** str. 00

-rkp

Enterprise Investors (EI), společnost spravující fondy v oblasti private equity ve střední a východní Evropě, jmenovala Vjačeslava Lypka novým investičním ředitelem a zástupcem EI pro Českou republiku.

Vjačeslav Lypko byl před nástupem do Enterprise Investors manažerem v poradenské společnosti EY Česká republika, kde zodpovídal za projekty v oboru podnikových financí, transakčního poradenství a finančních restrukturalizací v zemích střední a východní Evropy (CEE). Rok působil v EY v Londýně v oddělení specializujícím se na transakční poradenství pro finanční instituce.

Vystudoval Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Enterprise Investors od svého vzniku v roce 1990 vytvořila devět fondů s celkovou hodnotou přesahující 2,5 mld. eur. Tyto fondy dosud investovaly 1,8 mld. eur do 140 společností z různých odvětví a ukončily 126 investic s celkovým hrubým výnosem 3,6 mld. eur.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-66096830-vjaceslav-lypko-jmenovan-zastupcem-spolecnosti-enterprise-investors-pro-ceskou-republiku>

Euroskepse

2.4.2018 **ČRo Plus** str. 04 18:10 **Názory a argumenty**

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Hezký večer u svátečního vydání **Názorů a argumentů**. Dnes diskutujeme s Janem Kubáčkem, Martinem Zvěřinou, Jaroslavem Šonkou a Ondřejem Kondrou. Jste euroskeptici, pánové?

Ondřej KONRÁD, publicista, komentátor

Já ne. Já jsme rád, že mohu žít, že mé děti mohou žít v Evropské unii. Myslím si, že je to je skvělé společenství, které téhle té zemi zaručuje nějaké standardy, nějakou kvalitu života, která je neporovnatelně lepší, než to, co je vůči Evropské unii alternativa a vůči Evropské unii není alternativa, že budeme nezávislé Švýcarsko, to je v našem, jak říkají lidé, kteří by chtěli z Evropské unie odejít, to si myslím, že v našem regionu s naší historií s naší zkušeností, je iluzorní představa. My bysme se více či méně přichýlili zase do toho postsovětského prostoru pod současné Rusko, ať už by to měla jakoukoliv podobu a tam všechny standardy a kvality našeho života a to ze mě skutečně nemluví žádný rusofób, protože já rusofób nejsem, ani rusofil také nejsem. Jsem možná putinofób, ale tam prostě všechny kvality života, ať už je to zdravotnictví, školství, sociální věci, právo, právní stát, bezpečnost, jsou holt na horší úrovni a to není jako perspektiva, ke které já bych chtěl směřovat. To co mě vadí, že často jako mluví, já nejsem vůbec naivní, já vidím spoustu problémů, které má Evropská unie, co mi schází je, že kdo je Evropská unie? To jsme přece mi. Jsou to všechny další státy. Já jsem tady v posledních letech neviděl moc velkou aktivitu českých politiků, kteří by se snažili vytvářet nějaké koalice, prosazovat témata která považují za důležité i s tou kvalitou potravin, která tady byla zmíněná, ta to tady přece na začátku přece neotevřela Česká republika, ale otevřelo to Slovensko, Česká republika se k tomu přidala, takže já bych tady přidal jako spíše k té naší vlastní aktivitě. Evropská unie bude do nějaké míry samozřejmě taková, jakou my se jí budeme snažit chtít dělat. To není jako nějaká úplně skleněná entita. Lidé, kteří někde jsou a my to nejsme. Tím si ten život jako hodně zjednodušíme.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jaroslav Šonka vstoupil do unie, jak říkal, v roce 1969, takže jste euroskeptik?

Jaroslav ŠONKA, historik

Naprosto ne.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A jak byste se označil? Eurooptimista, euro.

Jaroslav ŠONKA, historik

Nene, já jsem euorealista, ale v tom, že vidím, jaký prospěch z toho je. Tam je několik aspektů, o kterých ještě nebyla řeč. Tenhle předchozí proslov jsme mohl mít taky, ale přidám ještě něco. Mě opravdu těší ten finský revizor, který sem může přijet a zkontrolovat evropské projekty, to je jedna věc. Druhá věc je, že Evropská unie má velmi specifickou politiku vůči takzvaným zemí AKP, Afrika, Karibik, Pacifik a to jsou země, ze kterým pocházejí někdy i vlny uprchlíků a migrantů a tady jde o to, že ta Evropská unie má naprosto dobře konstruované programy tak, aby se chránilo prostředí, aby se rozvíjelo hospodářství v těchto zemích a aby ty tlaky, ekonomické tlaky na migraci nevznikali vůbec a je to vidět i třeba na účasti Německa, na takových velmi problémových misích, jako v Mali, tam se nahrazuje NATO a Evropská unie, že ty jednotky jsou vedené tak či onak. Je tam velká kooperace v tom Bruselu. To k sobě nemají daleko a tady to není žádná otázka nějakého naivního, nadšeného optimismu, ale pohledu na realitu, která je velmi užitečná.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, já vám moc děkuji za účast u dnešního svátečního, kulatého stolu Českého rozhlasu Plus. Našimi hosty dnes byli Ondřej Kondra, redaktora a komentátora týdeníku respekt. Děkuji.

Ondřej KONRÁD, publicista, komentátor

Na shledanou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jaroslav Šonka, historik, publicista, překladatel, muž mnoha profesí. Na shledanou.

Jaroslav ŠONKA, historik

Děkuji za pozvání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dále Martin Zvěřina, redaktor a komentátor Lidových novin toho času Listy, tedy ve svěřeneckém fondu Andreje Babiše, dodám. Nicméně, Martine, loučím se.

Martin ZVĚŘINA, publicista

Hezký večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A konečně Kubáček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, politolog a sociolog. Děkujeme vám.

Jan KUBÁČEK, publicista

Hezký zbytek svátečního dne.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od mikrofonu se loučí i Tomáš Procházka, Český rozhlas Plus zůstává s vámi.